

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Τετάρτη, 23 Ιουλίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιουλίου 1997, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(Επικύρωση Πρακτικών: Σύμφωνα με την από 22.7.1997 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΓ' συνεδριάσεώς του, της 22ας Ιουλίου 1997 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων και άλλες διατάξεις").

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας "Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός του εθνικού συστήματος υγείας, οργάνωση των υγειονομικών υπηρεσιών, ρυθμίσεις για το φάρμακο και άλλες διατάξεις".

Ο κύριος Υπουργός έχει κάποια παρατήρηση:

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Για νομοτεχνικούς λόγους στο άρθρο 39 στην παράγραφο 4 στην έκτη σειρά μετά τη λέξη "ποινή" προστίθεται η φράση "του προστίμου ισόποσου με τις αποδοχές τεσσάρων μηνών και άνω ως και". Γίνεται αυτό διότι στην παράγραφο 3 ψηφίσαμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μια στιγμή. Τι προστίθεται, να μου πείτε ακριβώς.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Επαναλαμβάνω, στην παράγραφο 4, 6η σειρά, μετά τη λέξη "ποινή", προστίθεται η φράση: "του προστίμου ισόποσου με τις αποδοχές τεσσάρων μηνών και άνω ως και...".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μέχρι τώρα τι έγραφε;

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Αυτό προστέθηκε στην παράγραφο 3, στην προηγούμενη και ψηφίστηκε, κύριε Πρόεδρε, και αφορά το εξής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν καταλάβατε. Μια στιγμή, που είμαστε;

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Είμαστε στη σελίδα 51 του διανεμηθέντος. Στην παράγραφο 3, όπως βλέπετε, έχει προστεθεί η ίδια φράση. Αυτή πρέπει να προστεθεί και στην παράγραφο 4.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχει παραλειφθεί, δηλαδή;

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Έχει παραλειφθεί, κύριε Πρόεδρε, διότι δώσαμε δικαίωμα έφεσης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κοιτάξτε, μην αιτιολογείτε, για να καταλάβουμε τι γίνεται ακριβώς.

Στην προηγούμενη παράγραφο λέτε: "Έφεση μπορεί να ασκηθεί μόνο εφόσον επιβάλλεται η ποινή του προστίμου ισόποσου με τις αποδοχές τεσσάρων μηνών..."

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): ...ως και της διακοπής δικαιώματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν μπορούμε να μιλάμε και οι δύο μαζί, κύριε Υπουργέ. Για να καταλάβουμε.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λέτε, λοιπόν, ότι: "Η έφεση μπορεί να ασκηθεί εφόσον επιβάλλεται ποινή του προστίμου ισόποση με τις αποδοχές τεσσάρων μηνών και άνω". Τώρα, στην επόμενη παράγραφο, αυτό έχει παραλειφθεί.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να δούμε τι λέει η επόμενη παράγραφος. Λέει: "Το Κεντρικό Πειθαρχικό Συμβούλιο δικάζει σε πρώτο βαθμό τα πειθαρχικά αδικήματα, που μπορεί να επισύρουν μέχρι και την ποινή της αφαίρεσης άδειας άσκησης επαγγέλματος και σε δεύτερο βαθμό, ύστερα από έφεση κατά πειθαρχικών αποφάσεων των διοικητικών συμβουλίων, που επιβάλλουν την ποινή του προστίμου ισόποσου...". Μάλιστα, λοιπόν, το καταλάβαμε. Πραγματικά είναι νομοτεχνική η παράλειψη.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δηλαδή στην πρώτη λέτε τότε ασκείται έφεση, όταν επιβάλλεται πρόστιμο τεσσάρων μηνών και άνω...

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ορθώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): ... και στο δεύτερο λέτε τότε εκδικάζεται αυτή η έφεση και πρέπει να αναφερθεί περί τίνος πρόκειται.

Υπάρχει αντίρρηση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Χώματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Αντίρρηση δεν έχω, κύριε Πρόεδρε. Αλλά θα μου επιτρέψετε, επ'ευκαιρία της ψηφίσεως του νομοσχεδίου, λόγω δυστυχώς της τραγικής ειρωνίας και συγκυρίας

να ψηφίζουμε σήμερα το εκσυγχρονιστικό νομοσχέδιο για την υγεία, τη στιγμή που στο επίκεντρο του γενικού ενδιαφέροντος, λόγω αγανάκτησης των κατοίκων των νησιωτικών περιοχών από τον άδικο χαμό ενός επιπλέον Κυκλαδίτη, να παρακαλέσω την Κυβέρνηση, είτε δια του Πρωθυπουργού είτε δια του παρισταμένου Υπουργού, επιτέλους να μας πουν και να μας ξεκαθαρίσουν, πότε θα τελειώσει αυτός ο διαγωνισμός για την προμήθεια ελικοπτερίων. Μας έχετε κατ' επανάληψη, κύριε Υπουργέ, υποσχεθεί την προμήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Χωματά, κοιτάτε σας παρακαλώ, εγώ έχω κατανόηση. Κατά την ψήφιση στο σύνολο δε γίνεται καμία απολύτως συζήτηση. Εσείς παρά ταύτα, είπατε την άποψή σας για ένα θέμα, το οποίο ασφαλώς ευαισθητοποιεί κι εσάς και όλους μας. Ο Υπουργός το άκουσε. Απαντήστε κι εσείς μονοφραστικώς, για να κλείσει μια συζήτηση που γίνεται εκτός Κανονισμού.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Συμμερίζομαι τη φόρτιση του κ. Χωματά και πράγματι εφραζώ τη λύπη μου για το χαμό αυτό. Σας απαντώ μονολεκτικά. Περιμένουμε τον εκπρόσωπο του Κόμματός σας, για να συνέλθει η Επιτροπή της Βουλής για το διαγωνισμό των ελικοπτερίων και δεν έχει έρθει ακόμα. Και χθες επικοινωνήσα και δεν είχατε στείλει εκπρόσωπο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, ορίστε χρόνο να συνέλθει η Επιτροπή.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Έχει οριστεί πρόεδρος ο κ. Σκουλάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε χρόνο και, αν δεν έλθουν οι εκπρόσωποι, προχωρήστε.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Καλώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έληξε το θέμα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο με τη νομοτεχνική παρατήρηση του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο με τη νομοτεχνική παρατήρηση του κυρίου Υπουργού.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας "Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός του εθνικού συστήματος υγείας, οργάνωση των υγειονομικών υπηρεσιών, ρυθμίσεις για το φάρμακο και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, κατ'αρχήν, κατ'άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ.

Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας, οργάνωση των υγειονομικών υπηρεσιών, ρυθμίσεις

για το φάρμακο και άλλες διατάξεις

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 1

Όργανα προστασίας των δικαιωμάτων

1. Για την προστασία των δικαιωμάτων των νοσοκομειακών ασθενών, που προβλέπονται στο άρθρο 47 του ν. 2071/1992, αλλά και των βασικών δικαιωμάτων του συνόλου των πολιτών που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1397/1983, συνιστώνται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας:

α) Αυτοτελής Υπηρεσία προστασίας δικαιωμάτων ασθενών σε επίπεδο τμήματος, υπαγόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Έργο της υπηρεσίας είναι η παρακολούθηση και ο έλεγχος της προστασίας των δικαιωμάτων των ασθενών, η εξέταση παραπόνων και καταγγελιών που αφορούν την παροχή υπηρεσιών προς ασθενείς και η εισήγηση προς το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τα θέματα αυτά. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας αποφασίζει για τις κατά νόμο ενέργειες ή και μπορεί προηγουμένως να παραπέμπει τις καταγγελίες για εξέταση στην Επιτροπή Ελέγχου προστασίας των δικαιωμάτων των ασθενών. Προϋπόθεση για την προώθηση των καταγγελιών

αποτελεί η ύπαρξη ενυπόγραφης καταγγελίας με στοιχεία από τα οποία προκύπτει η ταυτότητα του παραπονούμενου.

β) Επιτροπή Ελέγχου προστασίας των δικαιωμάτων των ασθενών, αποτελούμενη από ένα μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή συνταξιούχο αυτού, που προτείνεται από τον Πρόεδρό του, και από εκπροσώπους, ανά έναν, του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ.), της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (Ε.Ο.Ο.), της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (Ε.Σ.Η.Ε.Α.), της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.), της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημόσιων Νοσοκομείων (Π.Ο.Ε.Δ.Η.Ν.), της Ανώτατης Διοικούσας Επιτροπής Δημοσίων Υπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.), της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.), της Γενικής Συνομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων Ελλάδος (Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.), της Γενικής Συνομοσπονδίας Εμπόρων Βιοτεχνών Ελλάδος (Γ.Ε.Σ.Ε.Β.Ε.), της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (Ε.Σ.Α.Ε.Α.), της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. (Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π.Ι.Κ.Α.) και της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Υγειονομικών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. (Π.Ο.Υ.Γ.Υ.Ι.Κ.Α.) και ένα πρόσωπο με ιδιαίτερο κοινωνικό κύρος επιλεγόμενο από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας μεταξύ τριών (3) προσώπων τα οποία προτείνονται από το ΚΕ.Σ.Υ., το οποίο και προεδρεύει της Επιτροπής. Εάν οι φορείς δεν υποβάλουν τις προτάσεις τους εντός είκοσι (20) ημερών από την αποστολή της σχετικής πρόσκλησης του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, τα μέλη της Επιτροπής ορίζονται αντιστοίχως από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας. Η Επιτροπή ή εξουσιοδοτημένα μέλη της δύναται να επισκέπτεται νοσοκομεία για την εξακρίβωση συγκεκριμένης καταγγελίας ή και αυτοδούλως για την παρακολούθηση της τήρησης των κανόνων για την προστασία των δικαιωμάτων των ασθενών. Η Επιτροπή αποφασίζει με πλειοψηφία των παρόντων μελών της. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Η Επιτροπή, εφόσον αποφανθεί για τη μερική ή ολική βασιμότητα καταγγελιών ή παραπόνων, υποβάλλει το πόρισμά της στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, ο οποίος αποφασίζει για τις κατά νόμο περαιτέρω ενέργειες και, σε περίπτωση που υπάρχουν ενδείξεις ποινικού αδικήματος, διαβιβάζει το πόρισμα στην αρμόδια εισαγγελική αρχή.

Αν η επιτροπή αποφαινεται ότι η καταγγελία είναι ιδιαίτερα σοβαρή και ότι υπάρχουν ενδείξεις ποινικού αδικήματος, μπορεί να διαβιβάζει το πόρισμα της παράλληλα και απευθείας στην αρμόδια εισαγγελική αρχή.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 47 του ν. 2071/1992 εφαρμόζονται αναλόγως και στο σύνολο των πολιτών που προσφεύγουν σε μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας συγκροτούνται οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου Υπηρεσία και Επιτροπή και καθορίζεται ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας τους.

4. Σε κάθε νοσοκομείο λειτουργεί Γραφείο Επικοινωνίας με τον πολίτη, υπό την άμεση εποπτεία και ευθύνη του Προέδρου του Δ.Σ.. Το Γραφείο λειτουργεί εκτός από τις εργάσιμες ημέρες και ώρες και κατά τις ώρες του επισκεπτηρίου. Στις εφημερίες ως Γραφείο Επικοινωνίας λειτουργεί η Γραμματεία Επείγοντων Περιστατικών.

Με απόφαση του Δ.Σ. κάθε νοσοκομείου συγκροτείται τριμελής επιτροπή προάσπισης των δικαιωμάτων του πολίτη, που λειτουργεί στο Γραφείο Επικοινωνίας. Στην επιτροπή συμμετέχει και εκπρόσωπος τυχόν συνεστημένου σωματείου φίλων του νοσοκομείου, που έχει ως σκοπό την εθελοντική στήριξή του.

Τα Δ.Σ. των νοσοκομείων μεριμνούν για την ενημέρωση των νοσηλευομένων και γενικά των προσερχομένων στα νοσοκομεία πολιτών και τα δικαιώματά τους.

Άρθρο 2

Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής και Δεοντολογίας

1. Το προβλεπόμενο από τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 61 του ν. 2071/1992 Συμβούλιο με την επωνυμία "Εθνικό Συμβούλιο Ιατρικής Ηθικής και Δεοντολογίας" μετονομάζεται

σε "Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής και Δεοντολογίας", όπου δε αναφέρεται τούτο νοείται εφεξής η Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής και Δεοντολογίας, η οποία εξακολουθεί να ασκεί τις προβλεπόμενες από τη διάταξη αυτή αρμοδιότητες.

2. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. και εισηγητική έκθεση της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής και Δεοντολογίας, καθορίζονται ειδικότερα οι όροι και οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή νέων πειραματικών μεθόδων και κλινικών ερευνών και επανακαθορίζεται το πλαίσιο λειτουργίας της Επιτροπής αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 3

Διάρθρωση και σκοπός των υπηρεσιών

δημόσιας υγείας

1. Οι υπηρεσίες δημόσιας υγείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, των περιφερειών και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων έχουν σκοπό την πρόληψη των νόσων, την προαγωγή της υγείας, την ενίσχυση της κοινωνικής ισότητας σε θέματα υγείας και το σχεδιασμό, οργάνωση και ανάπτυξη των υπηρεσιών δημόσιας υγείας.

2. Οι υπηρεσίες δημόσιας υγείας με τη χρήση των μεθοδολογιών, των μέσων και των επιστημών που σχετίζονται με τη δημόσια υγεία αναλύουν την κατάσταση υγείας ομάδων του πληθυσμού, τους παράγοντες (υγειονομικούς και μη) που επηρεάζουν την υγεία τους και οργανώνουν παρεμβατικές δράσεις για τον έλεγχο των παραγόντων αυτών. Στο αντικείμενο των εν λόγω υπηρεσιών περιλαμβάνονται ειδικότερα:

α) Ο έλεγχος των παραγόντων κινδύνου, οι οποίοι διαμορφώνουν το πρότυπο νοσηρότητας και θνησιμότητας στον πληθυσμό.

β) Ο έλεγχος των παραγόντων κινδύνου στους χώρους εργασίας, στην υγιεινή των τροφίμων, στους χώρους ομαδικής συμβίωσης, στα νοσηλευτικά ιδρύματα και στις υπηρεσίες υγείας γενικότερα.

γ) Η εκπόνηση, προώθηση και εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης, αγωγής και προαγωγής της υγείας, με προτεραιότητα στα σχολεία, στις τοπικές κοινωνίες, στους χώρους ομαδικής συμβίωσης και στις υψηλού κινδύνου ομάδες του πληθυσμού, καθώς και η εφαρμογή προγραμμάτων μείωσης των κινδύνων.

δ) Η εποπτεία και ο συντονισμός της παρακολούθησης και καταγραφής των λοιμωδών νοσημάτων, η εισήγηση για τη λήψη μέτρων για τα χρόνια μη λοιμώδη νοσήματα και για την αντιμετώπιση ιατροκοινωνικών προβλημάτων των ασθενών της κατηγορίας αυτής.

ε) Η αγωγή και η προαγωγή της στοματικής υγείας του πληθυσμού.

στ) Η συμβολή στην πρόληψη των ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών.

ζ) Ο εντοπισμός των ιδιαίτεροτήτων των υγειονομικών προβλημάτων κάθε περιοχής, η εκτίμηση των προτεραιοτήτων, η επεξεργασία των σχετικών στοιχείων και η ενημέρωση των αρμόδιων υπηρεσιών.

η) Η εφαρμογή των διεθνών προτύπων για την ιατρική της εργασίας και την προαγωγή των κανόνων υγιεινής στους χώρους απασχόλησης.

θ) Η οργάνωση προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης του υγειονομικού προσωπικού και των στελεχών δημόσιας υγείας.

ι) Η σύνταξη και η υποβολή εκθέσεων για την κατάσταση της υγείας του πληθυσμού της χώρας ανά περιφέρεια και για τη δραστηριότητα του συνόλου των υγειονομικών υπηρεσιών του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

3. Οι υπηρεσίες δημόσιας υγείας συνεργάζονται με τις υπηρεσίες πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας σε

αντικείμενα όπως:

α) Η έρευνα των προβλημάτων και η μελέτη μεθόδων κοινωνικής προστασίας ηλικιωμένων, παιδιών, ατόμων με ειδικές ανάγκες και χρονίως πασχόντων, ως και η παρακολούθηση προγραμμάτων προστασίας ηλικιωμένων και χρονίως πασχόντων.

β) Η εκτίμηση της αναγκαιότητας της περίθαλψης σε προνοιακές μονάδες και ο έλεγχος και η αξιολόγηση των μονάδων που παρέχουν φροντίδες.

γ) Η εκπόνηση και η εφαρμογή προγραμμάτων υγείας σε ομάδες του πληθυσμού με φυλετικές, κοινωνικές και πολιτισμικές ιδιαιτερότητες που βρίσκονται σε υψηλό κοινωνικό κίνδυνο.

4. Οι υπηρεσίες δημόσιας υγείας διαμορφώνουν και προάγουν διατομεακές συνεργασίες με άλλες υπηρεσίες και φορείς, η δραστηριότητα των οποίων έχει άμεση ή έμμεση επίδραση στη δημόσια υγεία.

Άρθρο 4

Κεντρική Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας

1. Η Γενική Διεύθυνση Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας μετονομάζεται σε Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και περιλαμβάνει τις Διευθύνσεις Δημόσιας Υγιεινής, Υγιεινής Περιβάλλοντος, Αγωγής Υγείας και Πληροφόρησης, καθώς και τη συνιστώμενη με το άρθρο 7 παρ.1 του παρόντος νόμου Διεύθυνση Σχολικής Υγείας. Στη Διεύθυνση Δημόσιας Υγιεινής συνιστώνται δια του παρόντος τμήματα:

α) Στοματικής Υγείας με αρμοδιότητα το σχεδιασμό πολιτικής στοματικής υγείας, σύμφωνα με τις αρχές της προαγωγής υγείας και της πρόληψης των στοματικών νοσημάτων, καθώς και τη μελέτη, κατάρτιση και παρακολούθηση εφαρμογής των σχετικών προγραμμάτων και μέτρων, του οποίου προλ-σταται οδοντίατρος Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή και β) Ιατρικής της Εργασίας με αρμοδιότητα τη μελέτη αιτιών των επαγγελματικών νόσων, την καθιέρωση μέτρων για την προστασία της υγείας των εργαζομένων, τη μελέτη των προβλημάτων της υγιεινής και φυσιολογίας της εργασίας και τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων. Για τη στελέχωση των τμημάτων αυτών συνιστώνται με το νόμο αυτόν και προστίθενται στον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας οκτώ (8) θέσεις προσωπικού στους κλάδους ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ. Η κατανομή των θέσεων και ο καθορισμός των προσόντων διορισμού στις θέσεις αυτές γίνεται με τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Μέχρις ότου εκδοθεί η κατανομή των θέσεων γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

2. Η Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας έχει την αρμοδιότητα του σχεδιασμού, του ελέγχου, της εφαρμογής πολιτικής και της αξιολόγησης των υπηρεσιών δημόσιας υγείας, καθώς και της παρακολούθησης και εποπτείας της εφαρμογής των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, για την προστασία της δημόσιας υγείας. Με τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας δύναται να εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης, να συνιστώνται θέσεις του προσωπικού της και να καθορίζονται τα απαιτούμενα για την πρόσληψη προσόντα.

3. Η προβλεπόμενη από τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας θέση Γενικού Διευθυντή Υγείας μετατρέπεται δια του παρόντος σε θέση Γενικού Διευθυντή Δημόσιας Υγείας, στην οποία τοποθετείται γιατρός Δημόσιας Υγείας με βαθμό Διευθυντή, μόνιμος υπάλληλος του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ., που επιλέγεται από το ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο του άρθρου 29 παρ. 3 του ν. 2190/1994 και κατά τη διαδικασία του άρθρου 36 παρ. 2 του ίδιου νόμου.

Άρθρο 5

Υπηρεσίες δημόσιας υγείας της περιφέρειας

1. Οι υγειονομικές περιφέρειες ταυτίζονται με τις διοικητι-

κές. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να ορίζεται ο τρόπος λειτουργικής διασύνδεσης υπηρεσιών υγείας όμορων περιοχών, που υπάγονται σε διαφορετικές περιφέρειες, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών υγείας του πληθυσμού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται το ενιαίο πλαίσιο οργάνωσης, στελέχωσης και λειτουργίας των Διευθύνσεων Υγείας-Πρόνοιας της περιφέρειας. Στις Διευθύνσεις Υγείας-Πρόνοιας της περιφέρειας προτίθεται γιατρός δημόσιας υγείας ή άλλος γιατρός Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή ή υπάλληλος ΠΕ Α' βαθμού με μεταπτυχιακές σπουδές ή ιδιαίτερη εμπειρία στη διοίκηση υπηρεσιών υγείας. Στα τμήματα δημόσιας υγείας προτίθενται γιατροί ή οδοντίατροι δημόσιας υγείας με βαθμό Διευθυντή και αν δεν υπάρχει με βαθμό Α'. Στα τμήματα υπηρεσιών υγείας και στα τμήματα πρόνοιας της περιφέρειας, προτίθεται υπάλληλος ΠΕ Α' βαθμού.

3. Στις Διευθύνσεις Υγείας-Πρόνοιας της περιφέρειας υπηρετούν γιατροί και οδοντίατροι δημόσιας υγείας, υγιεινολόγοι, μηχανικοί, φαρμακοποιοί, ειδικοί επιστήμονες των κοινωνικών και οικονομικών επιστημών, κοινωνικοί λειτουργοί, νοσηλεύτες Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. με ειδικότητα στη δημόσια υγεία, επισκέπτες υγείας, επόπτες δημόσιας υγείας, διαιτολόγοι, τεχνολόγοι τροφίμων, καθώς και το αναγκαίο διοικητικό, τεχνικό, βοηθητικό και λοιπό προσωπικό. Η σύσταση των θέσεων γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

4. Οι υπηρεσίες δημόσιας υγείας των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων συνεργάζονται για θέματα της αρμοδιότητάς τους με τις υπηρεσίες δημόσιας υγείας της περιφέρειας και με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται ο τρόπος συνεργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 6

Σύσταση θέσεων γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ.

1. Στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ. του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας συνιστώνται θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας. Οι θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. συνιστώνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας. Οι θέσεις για τις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και για τα νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας προστίθενται στον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Οι θέσεις των υπηρεσιών δημόσιας υγείας της περιφέρειας προστίθενται αντιστοίχως στον οργανισμό της οικείας περιφέρειας και οι θέσεις στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις προστίθενται αντιστοίχως στον οργανισμό των αντίστοιχων νομαρχιών.

Οι θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. διαβαθμίζονται:

- α) σε θέσεις με βαθμό Διευθυντή,
- β) σε θέσεις με βαθμό Α',
- γ) σε θέσεις με βαθμό Β'.

2. Στις θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. διορίζονται γιατροί που είναι κάτοχοι τίτλου ειδικότητας κοινωνικής ιατρικής ή ιατρικής εργασίας ή γενικής ιατρικής. Μπορούν επίσης να διορίζονται και γιατροί και οδοντίατροι που να διαθέτουν μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της ημεδαπής ή της αλλοδαπής στον τομέα δημόσιας υγείας ή κοινωνικής ιατρικής ή τίτλο σπουδών στον τομέα δημόσιας υγείας της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, καθώς και της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών ή ισότιμης τουλάχιστον Σχολής Δημόσιας Υγείας της αλλοδαπής ή αποδεδειγμένη εμπειρία σε θέματα δημόσιας υγείας τουλάχιστον πέντε (5) ετών.

3. Η προκήρυξη των θέσεων και ο διορισμός των γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. γίνεται κατά βαθμό, για μεν τις Κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας

από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, για δε τις υπηρεσίες των Περιφερειών και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και το Νομάρχη, αντιστοίχως. Οι θέσεις με βαθμό διευθυντή και με βαθμό Α', όπως κατανέμονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, καταλαμβάνονται κατά 60% από υπηρετούντες σε θέση αμέσως κατώτερου βαθμού που προάγονται βαθμολογικά κατά τις διατάξεις της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου και κατά 40% ύστερα από προκήρυξη. Σε περίπτωση που από την ποσοστιαία αναλογία προκύπτει δεκαδικός αριθμός, η θέση συνυπολογίζεται σε αυτές που καταλαμβάνονται με προαγωγή από τους υπηρετούντες. Κατ' εξαίρεση, για δύο (2) χρόνια από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, όλες οι θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας προκηρύσσονται και στους τρεις βαθμούς.

4. Οι υποψήφιοι για τις προκηρυσσόμενες θέσεις κρίνονται από Συμβούλιο Κρίσης, που αποτελείται από: το Γενικό Διευθυντή Δημόσιας Υγείας, ένα (1) γιατρό μέλος Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. Κοινωνικής Ιατρικής, δύο (2) γιατρούς Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή, ειδικότητας Κοινωνικής Ιατρικής ή Βιοπαθολογίας ή Ιατρικής της Εργασίας, που προτείνονται ανά ένας (1) από το ΚΕ.Σ.Υ. και τον Π.Ι.Σ., καθώς και ένα (1) γιατρό καθηγητή της Ε.Σ.Δ.Υ.. Η συγκρότηση του Συμβουλίου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Με όμοια απόφαση ορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου, η διαδικασία κρίσης και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

5. Οι επιλεγόμενοι για τις θέσεις που προκηρύσσονται διορίζονται με τριετή θητεία. Μετά τη συμπλήρωση της θητείας τους κρίνονται από το ειδικό συμβούλιο της προηγούμενης παραγράφου, με βάση την απόδοσή τους, την ικανότητα και την εν γένει συμπεριφορά που επέδειξαν κατά τη θητεία τους, σύμφωνα με τα στοιχεία του υπηρεσιακού τους φακέλου και σε περίπτωση θετικής κρίσης μονιμοποιούνται. Σε περίπτωση αρνητικής κρίσης απολύονται.

6. Για την κατάληψη θέσης γιατρού δημόσιας υγείας απαιτείται, στο βαθμό Β' ηλικία μέχρι 40 ετών και κατοχή του τίτλου ειδικότητας ή του μεταπτυχιακού τίτλου ή πενταετής τουλάχιστον αποδεδειγμένη εμπειρία στη δημόσια υγεία, στο βαθμό Α', που προκηρύσσεται, ηλικία μέχρι 45 ετών και πενταετής κατοχή του τίτλου της ειδικότητας ή του μεταπτυχιακού τίτλου ή επταετής προϋπηρεσία στον τομέα δημόσιας υγείας και στο βαθμό Διευθυντή, που προκηρύσσεται, ηλικία μέχρι 50 ετών και δεκαετής κατοχή τίτλου ειδικότητας και προϋπηρεσία συναφής με την αντίστοιχη ειδικότητα. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού, σε θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας με βαθμό Διευθυντή μπορεί στις κεντρικές υπηρεσίες υγείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και στις υπηρεσίες υγείας της περιφέρειας να αποσπώνται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και να ασκούν καθήκοντα γιατροί του Ε.Σ.Υ., με βαθμό Διευθυντή και αποδεδειγμένη εμπειρία στον τομέα της δημόσιας υγείας ή οδοντίατροι Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή ή Επιμελητή Α' επιστημονικά υπεύθυνου οδοντιατρικού τμήματος επί δέκα (10) τουλάχιστον χρόνια.

Μπορούν επίσης να τοποθετούνται με απόσπαση γιατροί μέλη Δ.Ε.Π. των ιατρικών και οδοντιατρικών τμημάτων τομέα κοινωνικής ιατρικής ή δημόσιας υγείας, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υγείας και Πρόνοιας, τηρουμένων των διατάξεων της νομοθεσίας περί απασχόλησης εκτός θέσης του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι..

7. Οι γιατροί δημόσιας υγείας εξελίσσονται με προαγωγή στον επόμενο βαθμό ως εξής:

Από το βαθμό Β' στο βαθμό Α', αφού συμπληρώσουν επτά (7) χρόνια υπηρεσίας.

Από το βαθμό Α' σε βαθμό Διευθυντή, αφού συμπληρώσουν οκτώ (8) χρόνια υπηρεσίας στο βαθμό Α'.

Η προαγωγή γίνεται ύστερα από κρίση του Συμβουλίου της παραγράφου 4 του παρόντος. Για την κρίση λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη η απόδοση και η επίδοση του κρινόμενου

στην υπηρεσία, η επιστημονική του κατάρτιση το εν γένει επιστημονικό και εκπαιδευτικό του έργο και η ικανότητά του στη διοίκηση και τη διεκπεραίωση υπηρεσιακών θεμάτων.

8. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορούν να τοποθετούνται γιατροί του κλάδου δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. σε νοσοκομεία ή και κέντρα υγείας και άλλες μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας για την άσκηση έργου συναφούς με θέματα δημόσιας υγείας.

9. Για τις τοποθετήσεις των γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ., την επιλογή τους ως προϊσταμένων Υπηρεσιών, τις μεταθέσεις, αποσπάσεις και μετακινήσεις τους εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τους δημοσίου υπαλλήλους.

10. Οι γιατροί δημόσιας υγείας είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης δημόσιοι λειτουργοί.

11. Γιατροί ή οδοντίατροι που υπηρετούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου σε θέσεις των κλάδων ΠΕ Κοινωνικής Ιατρικής ή ΠΕ Οδοντιάτρων ή ΠΕ Υγιεινολόγων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, εφόσον συγκεντρώνουν τα κατά τις παρ. 2 και 6 του παρόντος άρθρου προσόντα για διορισμό σε θέση γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ., εντάσσονται, ανεξάρτητα από την ηλικία τους, μετά από κρίση από το Συμβούλιο της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού, σε θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. και σε βαθμό αναλόγως με τα χρόνια συνολικής προϋπηρεσίας τους, ως κατωτέρω:

(α) με προϋπηρεσία 16 ετών και άνω σε βαθμό Διευθυντή,

(β) με προϋπηρεσία 10-16 ετών σε βαθμό Α',

(γ) με προϋπηρεσία μέχρι 10 ετών σε βαθμό Β'.

Προκειμένου για την κρίση του υπηρετούντος Γενικού Διευθυντή Υγείας, στο Συμβούλιο αντί του Γενικού Διευθυντή Δημόσιας Υγείας μετέχει και προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ένταξης οι αντίστοιχοι κλάδοι καταργούνται αυτοδικαίως.

Όσοι κρίνεται ότι δεν κατέχουν τα προσόντα για ένταξη κατά τα ανωτέρω οριζόμενα σε θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας, παραμένουν στις θέσεις που κατέχουν μέχρι τη για οποιονδήποτε λόγο αποχώρησή τους, μετά την οποία οι θέσεις καταργούνται. Οι γιατροί αυτοί δεν μπορούν να είναι προϊστάμενοι Διευθύνσεων και Τμημάτων Δημόσιας Υγείας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας τοποθετούνται, αναλόγως με τα προσόντα τους, σε κεντρικές υπηρεσίες και σε υπηρεσίες των περιφερειών και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων. Η διάταξη αυτή ισχύει και για εκείνους που δεν επιθυμούν την ένταξή τους και το δηλώνουν με αίτησή τους μέσα σε ένα (1) μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος.

12. Όσοι εκ των, κατά την προηγούμενη παράγραφο, εντασσόμενων σε θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας υπηρετούν κατά το χρόνο της ένταξής τους ως προϊστάμενοι Διευθύνσεων ή Τμημάτων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, εφόσον εντάσσονται με βαθμό αντίστοιχο με τον κατά περίπτωση απαιτούμενο για τον ορισμό προϊσταμένων, παραμένουν ως προϊστάμενοι μέχρι να λήξει η θητεία τους κατά τα ισχύοντα. Η διάταξη αυτή ισχύει και για το Γενικό Διευθυντή Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Γιατροί Ε.Σ.Υ. που υπηρετούν με απόσπαση, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ως προϊστάμενοι Διευθύνσεων ή Τμημάτων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, κατά τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 40 του ν.1397/1983, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 2194/1994, δύνανται, εφόσον συγκεντρώνουν τα προσόντα της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, με αίτησή τους και μετά από κρίση από το Συμβούλιο της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, να ενταχθούν σε θέσεις γιατρών δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ., για δε τη βαθμολογική τους ένταξη ως προϋπηρεσία, κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, λογίζεται ο

συνολικός χρόνος που υπηρετούν στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ.. Εάν τοποθετηθούν σε βαθμό που προβλέπεται ως προϋπόθεση για την τοποθέτηση προϊσταμένων στη μονάδα που έχουν τοποθετηθεί ως προϊστάμενοι, παραμένουν στη θέση τους μέχρις ότου συμπληρώσουν τον προβλεπόμενο χρόνο.

13. Για τους γιατρούς δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. ισχύει το καθοριζόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν.1397/1983 μισθολόγιο, όπως αυτό κάθε φορά διαμορφώνεται.

Άρθρο 7

Υπηρεσίες Σχολικής Υγείας

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Διεύθυνση Σχολικής Υγείας που συγκροτείται από δύο (2) Τμήματα: α) Τμήμα Προγραμμάτων και β) Τμήμα Στατιστικής και Μελετών. Για τη στελέχυσή της συνιστώνται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας οκτώ (8) θέσεις προσωπικού στους κλάδους ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ. Η κατανομή των θέσεων και ο καθορισμός των προσόντων γίνονται με τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Μέχρις ότου εκδοθεί η κατανομή των θέσεων γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας. Της Διεύθυνσης Σχολικής Υγείας προίσταται γιατρός δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ., με βαθμό Διευθυντή, των δε Τμημάτων αυτής γιατρός δημόσιας υγείας με βαθμό Διευθυντή ή με βαθμό Α'.

2. Στη Διεύθυνση Υγείας και Πρόνοιας κάθε Περιφέρειας οργανώνεται και λειτουργεί στο Τμήμα Δημόσιας Υγείας αυτοτελές Γραφείο Σχολικής Υγείας.

3. Στη Διεύθυνση και στα Γραφεία Σχολικής Υγείας τοποθετούνται γιατροί δημόσιας υγείας με ειδικότητα παιδίατρο ή γενικής ιατρικής, οδοντίατροι, ως και ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, επισκέπτες υγείας, νοσηλευτές και άλλοι επιστήμονες.

4. Οι κύριες αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Σχολικής Υγείας είναι: η κατάρτιση, η παρακολούθηση και η υλοποίηση προγραμμάτων για την παροχή υπηρεσιών πρόληψης, αγωγής και προαγωγής της υγείας και για την εν γένει ψυχοκοινωνική στήριξη του παιδικού πληθυσμού, των νηπιαγωγείων, των δημοτικών σχολείων, των γυμνασίων και των λυκείων, η εποπτεία του σχολικού περιβάλλοντος από άποψη τήρησης των κανόνων δημόσιας υγείας, καθώς και η μέριμνα για την καταγραφή και την αρχειοθέτηση των στοιχείων της ατομικής κατάστασης υγείας των μαθητών. Αντίστοιχες αρμοδιότητες ασκούν κατά περιφέρεια τα Γραφεία Σχολικής Υγείας, τα οποία και εξειδικεύουν, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της περιφέρειας, τα προγράμματα της Διεύθυνσης Σχολικής Υγείας.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, για την παροχή υπηρεσιών σχολικής υγείας συνιστώνται κατά περιφέρεια θέσεις γιατρών και οδοντιάτρων σχολικής υγείας, ως και ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών, εποπτών υγείας και επισκεπτών υγείας, με τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται. Στις θέσεις των γιατρών διορίζονται γιατροί με ειδικότητα παιδιατρικής ή γιατροί γενικής ιατρικής και οδοντίατροι. Η προκήρυξη των θέσεων γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Οι επιλεγόμενοι διορίζονται και τοποθετούνται με όμοια απόφαση σε Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από εισήγηση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, οι επιλεγόμενοι μπορεί να τοποθετούνται και σε Μονάδες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Ο διορισμός και η ανανέωση της θητείας των γιατρών και οδοντιάτρων γίνεται ύστερα από κρίση και αξιολόγηση των υποψηφίων από τριμελές συμβούλιο, ανά περιφέρεια, που αποτελείται από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Υγείας και Πρόνοιας, εφόσον είναι γιατρός δημόσιας υγείας, άλλως τον προϊστάμενο του τμήματος δημόσιας υγείας αυτής, ένα Διευθυντή Παιδιατρικής Ε.Σ.Υ. ή έναν οδοντίατρο Διευθυντή Ε.Σ.Υ. προκειμένου για κρίση οδοντίατρου και έναν Προϊστάμενο Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας

ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της οικείας περιφέρειας, που ορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας. Η κρίση και αξιολόγηση γίνεται με βάση την προϋπηρεσία, την εκπαίδευση και το επιστημονικό τους έργο και μετά από προσωπική συνέντευξη ενώπιον του συμβουλίου. Κατά το διορισμό τους οι γιατροί και οδοντίατροι δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 45ο έτος της ηλικίας τους. Το όριο αυτό δεν ισχύει σε περιπτώσεις ανανέωσης της θητείας του. Οι λοιποί επιστήμονες διορίζονται κατά τις διατάξεις του ν. 2190/1994.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται κατά περίπτωση οι μηνιαίες αποδοχές του κατά την προηγούμενη παράγραφο διοριζόμενου με θητεία προσωπικού, τα ειδικότερα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις, ο χρόνος απασχόλησης και το καθημερινό ωράριο εργασίας. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζεται η καταβολή επιδόματος για την κάλυψη των εξόδων μετακίνησης.

7. Η Διεύθυνση και τα Γραφεία Σχολικής Υγείας συνεργάζονται με τους Διευθυντές και το διδακτικό προσωπικό των σχολείων, τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, της νομαρχιακής και τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και με άλλες αρμόδιες υπηρεσίες υγείας. Το προσωπικό τους πραγματοποιεί περιοδικές επισκέψεις στα σχολεία, για τη διενέργεια εξετάσεων, την ανάπτυξη και εφαρμογή προγραμμάτων αγωγής υγείας, σύμφωνα με τα καταρτιζόμενα αντίστοιχα προγράμματα και γενικά ελέγχει την εφαρμογή και υλοποίηση των προγραμμάτων σχολικής υγείας από το προσωπικό της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού, καθώς και τον τρόπο άσκησης των καθηκόντων του. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Υγείας και Πρόνοιας, εξειδικεύονται τα προγράμματα αγωγής υγείας, ο τρόπος και οι λεπτομέρειες παροχής των υπηρεσιών σχολικής υγείας, της τήρησης ατομικής κάρτας υγείας κάθε μαθητή και γενικά της άσκησης του έργου των λειτουργών σχολικής υγείας στο χώρο των σχολείων και καθορίζεται το πλαίσιο συνεργασίας των υπηρεσιών σχολικής υγείας και του σχολείου. Οι παρεχόμενες κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1(θ) του άρθρου 15 του ν.1397/1983 υπηρεσίες σχολικής υγείας εντάσσονται στο σχεδιασμό των υπηρεσιών σχολικής υγείας της περιφέρειας.

Άρθρο 8

Εργαστήρια Δημόσιας Υγείας

1. Στην έδρα κάθε περιφέρειας συνιστάται, ως αποκεντρωμένη υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (Π.Ε.Δ.Υ.), εκτός της Περιφέρειας Αττικής στην οποία λειτουργεί το Κ.Ε.Δ.Υ.. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί τα Π.Ε.Δ.Υ. μέχρι την αυτοδύναμη ανάπτυξή τους να εγκαθίστανται και να λειτουργούν σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ.. Τα Π.Ε.Δ.Υ. ασκούν στο πλαίσιο της περιφέρειας τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από το άρθρο 4 παρ. 2 του π.δ/τος 138/1992 "Οργανισμός Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων" για το Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (Κ.Ε.Δ.Υ.) ή όπως καθορίζονται κάθε φορά από τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

2. Το Κ.Ε.Δ.Υ. συντονίζει, εποπτεύει και ελέγχει το επιστημονικό έργο των Π.Ε.Δ.Υ. και αναπτύσσει διατομεακή συνεργασία και δράση με άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα στα αντικείμενα της δραστηριότητάς του. Αντικείμενο της δραστηριότητας του Κεντρικού Εργαστηρίου Δημόσιας Υγείας είναι κυρίως:

- (α) Ο υγειονομικός έλεγχος της ποιότητας των θαλάσσιων και χερσαίων υδάτων και ο υγειονομικός έλεγχος των επεξεργασμένων λυμάτων.
- (β) Ο υγειονομικός έλεγχος των τροφίμων και των ποτών και ο έλεγχος των πρόσθετων ουσιών σε τρόφιμα και ποτά.
- (γ) Η έγκαιρη απομόνωση, ταυτοποίηση και τυποποίηση παθογόνων μικροοργανισμών σε περιπτώσεις επιδημιών.
- (δ) Ο ποιοτικός έλεγχος των εμβολίων και ορών.

(ε) Η εργαστηριακή και τεχνολογική υποστήριξη των υπηρεσιών δημόσιας υγείας.

(στ) Η τήρηση των στοιχείων που προκύπτουν από τους υγειονομικούς ελέγχους και η συστηματική αξιολόγησή τους.

(ζ) Η υποβολή αναφορών και διαβίβαση στοιχείων σε αρμόδιες δικαστικές ή ελεγκτικές αρχές, όταν προκύπτουν ενδείξεις παράβασης διατάξεων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

(η) Η έκδοση πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων για θέματα αρμοδιότητάς τους.

3. Τα Π.Ε.Δ.Υ. ασκούν σε επίπεδο περιφέρειας τις υπό τα στοιχεία (α), (β), (στ), (ζ) και (η) της προηγούμενης παραγράφου δραστηριότητες, ως και:

α) τη διενέργεια και υποστήριξη της επιδημιολογικής έρευνας και τη συμβολή στην έγκαιρη απομόνωση και ταυτοποίηση παθογόνων μικροοργανισμών σε περιπτώσεις τοπικών και περιφερειακών επιδημιών και

β) την υποστήριξη του έργου των υπηρεσιών δημόσιας υγείας των περιφερειών και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων.

4. Με τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες του Κ.Ε.Δ.Υ. και των Π.Ε.Δ.Υ..

5. Τα Εργαστήρια Δημόσιας Υγείας συνεργάζονται με τις Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας της περιφέρειας και με τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση.

6. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται η οργάνωση, η στελέχωση και ο τρόπος γενικά της λειτουργίας του Κ.Ε.Δ.Υ. και των Π.Ε.Δ.Υ.. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται τέλη και δικαιώματα για παρεχόμενες υπηρεσίες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα και ο τρόπος είσπραξής τους.

7. Στο Κ.Ε.Δ.Υ. και στα Π.Ε.Δ.Υ. προ|σταται γιατρός δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή που επιλέγεται ως προϊστάμενος κατά τις οικείες διατάξεις περί των δημοσίων υπαλλήλων ή γιατρός Ε.Σ.Υ. εργαστηριακής ειδικότητας με βαθμό Διευθυντή ή επιστήμονες κλάδου φαρμακοποιών ή χημικών ή βιοχημικών ή βιολόγων με αντίστοιχο βαθμό και με αποδεδειγμένη εξειδίκευση στον εργαστηριακό τομέα της δημόσιας υγείας και πενταετή τουλάχιστον εμπειρία ή και μέλος Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι., αντίστοιχου γνωστικού αντικείμενου, με απόσπαση. Οι αποσπάσεις γίνονται με την κατά περίπτωση προβλεπόμενη από τις οικείες διατάξεις διαδικασία.

8. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, είναι δυνατή η μετατροπή του Κ.Ε.Δ.Υ. και των Π.Ε.Δ.Υ. σε ενιαίο Ν.Π.Δ.Δ. και η μεταφορά σε αυτό των αρμοδιοτήτων τους, των πόρων τους, καθώς και η μεταβίβαση της υλικοτεχνικής τους υποδομής και της περιουσίας τους. Με το διάταγμα αυτό καθορίζεται και η διοίκηση, η οργάνωση και λειτουργία του, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εκούσιας μετάταξης του προσωπικού που υπηρετεί, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 9

Ινστιτούτο Έρευνας και Ελέγχου Ποιότητας των Υπηρεσιών Υγείας

1. Στο Εθνικό Κέντρο Ερευνών Υγείας, που προβλέπεται από το άρθρο 9 του ν.1579/1985, συνιστάται και λειτουργεί αυτοτελής οργανική μονάδα με την επωνυμία "Ινστιτούτο Έρευνας και Ελέγχου Ποιότητας Υπηρεσιών Υγείας" (Ι.Ε.Ε.Π.Υ.Υ.). Σκοπός της μονάδας αυτής είναι:

- α) Η αξιολόγηση των υπηρεσιών υγείας.
- β) Η στατιστική ανάλυση και η οικονομική αξιολόγηση των ιατρικών πράξεων και υπηρεσιών υγείας.
- γ) Ο έλεγχος διασφάλισης της ποιότητας των υπηρεσιών υγείας.
- δ) Η χορήγηση πιστοποιητικών και βεβαιώσεων διασφάλισης της ποιότητας για τα νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας, τους

ιδιωτικούς φορείς παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, τα εργαστήρια, τις κλινικές, τα ιατρεία και κάθε μορφής υπηρεσίες υγείας, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αφορούν την επίβλεψη, πρόληψη, προστασία και προαγωγή υγείας των εργαζομένων. Τα πορίσματα εξέτασης και αξιολόγησης υποβάλλονται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας για τις κατά νόμο ενέργειες.

ε) Η συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς και ερευνητικά κέντρα στον τομέα επιστημών υγείας.

στ) Η σύνταξη και υποβολή εκθέσεων για τις ιατρικές υπηρεσίες, αυτεπάγγελα ή κατόπιν εντολής του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

2. Μέχρις ότου εκδοθεί το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 3 του ν.1579/1985 προεδρικό διάταγμα για την οργάνωση και συγκρότηση των οργάνων διοίκησης του Εθνικού Κέντρου Ερευνών Υγείας, τούτο διοικείται προσωρινώς από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, που αποτελείται από επιστήμονες με σημαντικό ερευνητικό έργο στον τομέα της υγείας και τον έλεγχο της ποιότητας των υπηρεσιών υγείας και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ένα δε εκ των μελών αυτών προτείνεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Ανάπτυξης. Το Δ.Σ. του Ε.Κ.Ε.Υ. διοικεί και εκπροσωπεί και το συνιστώμενο Ινστιτούτο Έρευνας και Ελέγχου Ποιότητας των Υπηρεσιών Υγείας. Ο τρόπος οργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας και διάρθρωσης των υπηρεσιών του Ινστιτούτου, καθώς και οι θέσεις, τα προσόντα και ο τρόπος πρόσληψης του προσωπικού καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Κ.Ε.Υ., το οποίο μέσα σε ένα εξάμηνο από τη συγκρότησή του υποβάλλει στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας σχετική εισήγηση.

3. Πόροι του Ε.Κ.Ε.Υ., εκτός από τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 6 του άρθρου 9 του ν. 1579/1985, είναι και:

α) επιχορηγήσεις από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων,

β) έσοδα, που προκύπτουν από τέλη και δικαιώματα παροχής υπηρεσιών και χορήγησης βεβαιώσεων και πιστοποιητικών ποιότητας σε φυσικά και νομικά πρόσωπα, ως ειδικότερα ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

4. Το Ι.Ε.Ε.Π.Υ.Υ. υποβάλλει το πρώτο δίμηνο κάθε χρόνου τον ετήσιο προγραμματισμό του, ως και τον απολογισμό του προηγούμενου έτους στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας προς έγκριση.

5. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, σε περίπτωση κατά την οποία το Ε.Κ.Ε.Υ., το Ι.Ε.Ε.Π.Υ.Υ. και το Κ.Ε.Δ.Υ. συστεγάζονται στο αυτό κτιριακό συγκρότημα, μπορεί να καθορίζεται η από κοινού χρήση από αυτά συγκεκριμένων χώρων και η αντίστοιχη κατανομή των σχετικών δαπανών. Η μελέτη, η κατασκευή και ο εξοπλισμός του Κ.Ε.Δ.Υ. και του Ε.Κ.Ε.Υ. (Ι.Ε.Ε.Π.Υ.Υ.), ως και η μελέτη για την ανέγερση των Π.Ε.Δ.Υ. ανατίθενται στη Δ.Ε.Π.Α.ΝΟ.Μ. και διέπεται από τις διατάξεις του ν.1398/1983 (ΦΕΚ 144 Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 10

Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας

1. Στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας συνιστάται Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας. Η Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας περιλαμβάνει τις Διευθύνσεις Ανάπτυξης Μονάδων Υγείας, Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Ψυχικής Υγείας, Επαγγελματιών Υγείας, Ανάπτυξης Ιατρικού και Νοσηλευτικού Προσωπικού, Φαρμάκων και Φαρμακείων, Προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ., Υγειονομικής Περιθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου και Μετεκπαίδευσης. Το κατά τον ισχύοντα Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας Τμήμα Αιμοδοσίας, που υπάγεται στη Διεύθυνση Ανάπτυξης Μονάδων Υγείας, μετατρέπεται δια του παρόντος

σε Διεύθυνση Αιμοδοσίας και υπάγεται στη συνιστώμενη Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας. Για τη στελέχωση της Διεύθυνσης αυτής συνιστώνται και προστίθενται στον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας οκτώ (8) θέσεις που κατανέμονται στους κλάδους ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ. Η κατανομή κατά κλάδο, ο καθορισμός των προσόντων διορισμού στις θέσεις αυτές, ο προσδιορισμός των αρμοδιοτήτων, καθώς και η διάρθρωση σε τμήματα γίνεται με τον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Μέχρις ότου εκδοθεί η κατανομή των θέσεων γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, δύναται να προστίθενται ή να καταργούνται ή να συγχωνεύονται διευθύνσεις και τμήματα, να εξειδικεύονται οι αρμοδιότητές τους, να συνιστώνται οι θέσεις του προσωπικού τους και να καθορίζονται τα απαιτούμενα για την πρόσληψη προσόντα.

2. Συνιστάται δια του παρόντος και προστίθεται στον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας θέση Γενικού Διευθυντή Υπηρεσιών Υγείας, η οποία καταλαμβάνεται από μόνιμο υπάλληλο του κλάδου ΠΕ Διοικητικού ή Οικονομικού, ο οποίος επιλέγεται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 11

Σύσταση Συμβουλίου Συντονισμού Ενιαίας Δράσης Υπηρεσιών Υγείας

1. Στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας συνιστάται Συμβούλιο Συντονισμού Ενιαίας Δράσης των Υπηρεσιών Υγείας (ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ.) με γνωμοδοτική προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας αρμοδιότητα.

Το Συμβούλιο απαρτίζεται από το Γενικό Γραμματέα Υγείας και Πρόνοιας, ο οποίος και προεδρεύει, τους διοικητές του Ι.Κ.Α., του Ο.Γ.Α. και του Τ.Ε.Β.Ε., τον Πρόεδρο του ΚΕ.Σ.Υ., τον Πρόεδρο του Π.Ι.Σ., το Γενικό Διευθυντή Υπηρεσιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, το Γενικό Διευθυντή Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τους Προέδρους της Γ.Σ.Ε.Ε., της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και της ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. ή τους νόμιμους αναπληρωτές τους. Κατά περίπτωση στο Συμβούλιο μπορούν να καλούνται και οι Πρόεδροι άλλων ασφαλιστικών ταμείων ή οργανισμών, της Ο.Ε.Ν.Γ.Ε., της Π.Ο.Ε.Δ.Η.Ν., της Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π.Ι.Κ.Α. και Π.Ο.Υ.Γ.Υ.Ι.Κ.Α., καθώς και της ΕΣΔΝΕ και άλλων φορέων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται ο τρόπος, οι διαδικασίες λειτουργίας του και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

2. Το ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ. γνωμοδοτεί:

(α) Για τον ενιαίο σχεδιασμό ανάπτυξης του συνόλου των υπηρεσιών υγείας και τη χωροκατανομή της βιοϊατρικής τεχνολογίας, με στόχο τη συμπληρωματικότητα και την ορθολογική αντιμετώπιση των αναγκών στη χώρα, καθώς και για την οργάνωση, ανάπτυξη και λειτουργία των δικτύων πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 31 έως και 33 του παρόντος. Για την προώθηση του έργου αυτού μπορούν να συγκροτούνται, μετά από πρόταση του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ., με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ειδικές ομάδες εμπειρογνομόνων στις οποίες ανατίθεται η σύνταξη μελετών.

(β) Για το συντονισμό των διαπραγματεύσεων σύμπραξης μεταξύ των υπηρεσιών υγείας του Ε.Σ.Υ. και των ασφαλιστικών φορέων, καθώς και των ασφαλιστικών φορέων μεταξύ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 του παρόντος.

(γ) Για την κατάρτιση προγραμμάτων εκπαίδευσης-μετεκπαίδευσης και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης του προσωπικού των δικτύων πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

3. Για τη γραμματειακή στήριξη του Συμβουλίου οργάνωνται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Γραφείο Γραμματείας που

στελεχώνεται από υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και υπαλλήλους των Ασφαλιστικών Οργανισμών και Ταμείων που αποσπώνται σε αυτό, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.Υ.Π.Υ., καθορίζονται ανώτατα όρια αριθμού κρεβατιών κατά ειδικότητα, καθώς και δείκτες πυκνότητας βιοϊατρικής τεχνολογίας κατά περιφέρεια ή και περιοχή.

Άρθρο 12

Ανώτατο Ειδικό Επιστημονικό Συμβούλιο Υγείας (Α.Ε.Ε.Σ.Υ.)

Το άρθρο 4 του ν.1965/1991 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Ανώτατο Ειδικό Επιστημονικό Συμβούλιο Υγείας, το οποίο αποτελεί το ανώτατο γνωμοδοτικό επιστημονικό όργανο του κράτους για κάθε μείζονος σημασίας θέμα που αφορά στη δημόσια υγεία. Το Α.Ε.Ε.Σ.Υ. γνωμοδοτεί ύστερα από ερώτημα του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ή του Προέδρου του ΚΕ.Σ.Υ..

2. Το Α.Ε.Ε.Σ.Υ. αποτελείται από 21 τακτικά μέλη. Ως μέλη ορίζονται ο Γενικός Διευθυντής Υπηρεσιών Υγείας, ο Γενικός Διευθυντής Δημόσιας Υγείας, από ένας εκπρόσωπος του ΚΕ.Σ.Υ. και της Ε.Σ.Δ.Υ., οι πρόεδροι των ιατρικών τμημάτων των Α.Ε.Ι. της χώρας, ο πρόεδρος του Ε.Ο.Φ., ο Πρόεδρος του Π.Ι.Σ., ο Πρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Οδοντάρων (Ε.Ο.Ο.), ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου (Π.Φ.Σ.), καθηγητές Α' βαθμίδας των Α.Ε.Ι. της χώρας ή καθηγητές Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της αλλοδαπής αντίστοιχης βαθμίδας, γιατροί Διευθυντές του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., αναλόγων ειδικοτήτων με τα αντικείμενα και τις αρμοδιότητες του Α.Ε.Ε.Σ.Υ.. Στο Α.Ε.Ε.Σ.Υ. μπορεί να ορίζονται και πρόεδρα μέλη από καθηγητές Α.Ε.Ι. της χώρας ή καθηγητές Α.Ε.Ι. αλλοδαπής, ανεξάρτητα από τη βαθμίδα τους, καθώς και άλλοι επιστήμονες αναγνωρισμένου κύρους. Ο αριθμός και οι ειδικοότητες των προσέδρων μελών ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη της ολομέλειας των τακτικών μελών του Α.Ε.Ε.Σ.Υ..

3. Τα μέλη του Α.Ε.Ε.Σ.Υ. διορίζονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας με τριετή θητεία. Με την ίδια απόφαση μεταξύ των μελών ορίζεται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Α.Ε.Ε.Σ.Υ.. Αντικατάσταση μέλους του Α.Ε.Ε.Σ.Υ. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας για το υπόλοιπο της θητείας του αντικαθισταμένου. Μέλη των οποίων έληξε η θητεία εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την αντικατάστασή τους.

Στα μέλη του Α.Ε.Ε.Σ.Υ. καταβάλλεται αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία λειτουργίας του Α.Ε.Ε.Σ.Υ., η γραμματειακή υποστήριξή του και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια."

Άρθρο 13

Οργάνωση και λειτουργία του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.)

1. Στα κατά την παρ.1 του άρθρου 2 του ν.1278/1982 μέλη της ολομέλειας του ΚΕ.Σ.Υ. προστίθενται: α) εκ- πρόσωπος της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας που προτείνεται από το Δ.Σ. της, β) εκπρόσωπος της Ε.Σ.Δ.Υ. που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από το Σύλλογο Καθηγητών της Ε.Σ.Δ.Υ. και γ) ο Πρόεδρος του Ο.ΚΑ.ΝΑ. αναπληρούμενος από το νόμιμο αναπληρωτή του.

2. Η κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν.1278/1982 Υπηρεσία Γραμματείας του ΚΕ.Σ.Υ. λειτουργεί ως Διεύθυνση Γραμματείας ΚΕ.Σ.Υ. και διαρθρώνεται σε δύο Τμήματα: (α) Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης και (β) Τμήμα Επιστημονικής Τεκμηρίωσης. Η Διεύθυνση στελεχώνεται

κατά Τμήμα με υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και ειδικό επιστημονικό προσωπικό που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν.1278/1982. Της Διεύθυνσης προ|σταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

3. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 4 του ν.1278/1982 προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

"Τα μέλη των ανωτέρω ειδικών επιτροπών, συμβουλίων και ομάδων εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνουν τα έντεκα (11)."

4. Εθνικές ή και γνωμοδοτικές επιτροπές του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που έχουν συσταθεί με διατάξεις νόμων ή προεδρικών διαταγμάτων για θέματα υγείας, λειτουργούν εφεξής ως επιτροπές του ΚΕ.Σ.Υ. και εξακολουθούν να γνωμοδοτούν κατά περίπτωση και απευθείας προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας. Οι πρόεδροι των επιτροπών αυτών, καθώς και ο Πρόεδρος του ΚΕΕΛ καλούνται και μετέχουν κατά περίπτωση χωρίς ψήφο στην ολομέλεια του ΚΕ.Σ.Υ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΠΟΠΤΕΙΑ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Άρθρο 14

Εποπτεία νοσοκομείων Ε.Σ.Υ.

Επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν.1397/1983 περί εποπτείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, οι οποίες ως ειδικές κασιχούουν έναντι κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης.

Άρθρο 15

Σύνθεση Διοικητικών Συμβουλίων νοσοκομείων Ε.Σ.Υ.

1. Τα Δ.Σ. των Περιφερειακών και Ειδικών νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. είναι επταμελή και αποτελούνται από:

(α) Έναν (1) πτυχιούχο Α.Ε.Ι. με ιδιαίτερη εμπειρία, γνώση και δοκιμασμένη ικανότητα σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης και με ιδιαίτερο κύρος, που ορίζεται ως Πρόεδρος από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη της Βουλής των Ελλήνων, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό αυτής.

(β) Δύο (2) μέλη, που ορίζονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, από τα οποία ο ένας ορίζεται ως αντιπρόεδρος, ο οποίος πρέπει να είναι πτυχιούχος Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι., με εμπειρία και γνώση σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης. Από τα προτεινόμενα από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας μέλη, ένα πρέπει να είναι πτυχιούχος επιστημών Υγείας Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι..

(γ) Το Γενικό Διευθυντή του νοσοκομείου. Σε νοσοκομεία που δεν έχει διοριστεί Γενικός Διευθυντής ή δεν έχει συσταθεί αντίστοιχη θέση, ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας ως μέλος, πτυχιούχος Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. με τα προσόντα του προηγούμενου εδαφίου.

(δ) Έναν (1) εκπρόσωπο της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης που προτείνεται από το νομαρχιακό συμβούλιο του νομού, που έχει την έδρα του το νοσοκομείο.

(ε) Έναν (1) εκπρόσωπο των γιατρών και των άλλων επιστημόνων της ιατρικής υπηρεσίας του νοσοκομείου, που εκλέγεται από τους ίδιους, και

(στ) Έναν (1) εκπρόσωπο των άλλων εργαζομένων της νοσηλευτικής διοικητικής και τεχνικής υπηρεσίας, που εκλέγεται από τους ίδιους.

Η συγκρότηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και η θητεία των μελών είναι τριετής. Με την ίδια διαδικασία ορίζεται για κάθε μέλος ο αναπληρωτής του.

2. Τα Διοικητικά Συμβούλια των νομαρχιακών νοσοκομείων είναι επταμελή και αποτελούνται από:

(α) Έναν (1) πτυχιούχο Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. με ιδιαίτερη εμπειρία, γνώση και δοκιμασμένη ικανότητα σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης, καθώς και ιδιαίτερο κύρος, που ορίζεται ως Πρόεδρος, από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, στην

οποία υπάγεται το νοσοκομείο, ύστερα από γνώμη του αντίστοιχου Περιφερειακού Συμβουλίου. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας συνυποβάλλει πλήρες βιογραφικό σημείωμα με όλα τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του προτεινομένου προς το Περιφερειακό Συμβούλιο. Το Περιφερειακό Συμβούλιο συνέρχεται εντός της προθεσμίας που τάσσει ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας και διατυπώνει τη γνώμη του για την καταλληλότητα του προτεινομένου, αιτιολογημένα. Η γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου καταχωρίζεται στα πρακτικά των αποφάσεων του μαζί με την τυχόν γνώμη της μειοψηφίας.

(β) Δύο (2) μέλη που ορίζονται από το Γενικό Γραμματέα της αντίστοιχης Περιφέρειας, από τα οποία το ένα, ως αντιπρόεδρος, ο οποίος πρέπει να είναι πτυχιούχος Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. με εμπειρία σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης.

(γ) Το Γενικό Διευθυντή του νοσοκομείου. Σε νοσοκομεία που δεν έχει διοριστεί Γενικός Διευθυντής ή δεν έχει συσταθεί αντίστοιχη θέση, ορίζεται από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ως μέλος, πρόσωπο με δοκιμασμένη ικανότητα και εμπειρία σε θέματα διοίκησης.

(δ) Έναν (1) εκπρόσωπο της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης που προτείνεται από το νομαρχιακό συμβούλιο του νομού.

(ε) Έναν (1) εκπρόσωπο των γιατρών και των άλλων επιστημόνων της ιατρικής υπηρεσίας του νοσοκομείου, που εκλέγεται από τους ίδιους, και

(στ) έναν (1) εκπρόσωπο των άλλων εργαζομένων της νοσηλευτικής και διοικητικής υπηρεσίας, που εκλέγεται από τους ίδιους.

Η συγκρότηση γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της αντίστοιχης Περιφέρειας με την οποία για κάθε μέλος ορίζεται και αναπληρωτής του.

3. Αντικατάσταση του Προέδρου, του Αντιπροέδρου ή οποιουδήποτε άλλου μέλους των κατά τις προηγούμενες παραγράφους Διοικητικών Συμβουλίων, πλην του Γενικού Διευθυντή, όπου υπηρετεί, για τον οποίο ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 17 του παρόντος, επιτρέπεται ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου για το διορισμό τους οργάνου. Η αντικατάσταση γίνεται για το υπόλοιπο της θητείας των αντικαθισταμένων.

4. Εργαζόμενοι στο νοσοκομείο και τα Κέντρα Υγείας που υπάγονται σ' αυτό, εκτός των εκλεγόμενων εκπροσώπων, δεν μπορούν να είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του νοσοκομείου στο οποίο υπηρετούν.

5. Μέχρι την κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού συγκρότησή τους και όχι πέραν του ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, τα Διοικητικά Συμβούλια εξακολουθούν να λειτουργούν με την προβλεπόμενη μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σύνθεση.

6. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία εκλογής των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που εκλέγονται και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

7. Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. παρίστανται χωρίς δικαίωμα ψήφου οι Διευθυντές της ιατρικής, νοσηλευτικής, διοικητικής και τεχνικής υπηρεσίας, στους οποίους ο Πρόεδρος αναθέτει την ανάπτυξη εισηγήσεων σε θέματα αρμοδιότητάς τους.

8. Κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου αυτού καταργείται. Για τα νοσοκομεία που έχουν συσταθεί με πράξη εν ζωή ή διάταξη τελευταίας βούλησης εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 9 του ν.1397/1983, όπως αντικαταστάθηκαν από την παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.1821/1988, οι οποίες επαναφέρονται σε ισχύ.

Άρθρο 16

Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου και Προέδρου αυτού

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε νοσοκομείου αποτελεί το ανώτατο όργανο το οποίο διοικεί το νοσοκομείο και διαχειρίζεται όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία του. Στο πλαίσιο αυτό ασκεί ιδίως τις εξής αρμοδιότητες:

α) Λαμβάνει όλες τις αναγκαίες αποφάσεις για την εκπλήρωση των σκοπών και των στόχων του νοσοκομείου, στα πλαίσια της γενικής πολιτικής υγείας και του προγραμματισμού εφαρμογής της πολιτικής αυτής, καθώς και μέτρα για την εύρυθμη λειτουργία του νοσοκομείου, ώστε να ανταποκρίνεται στην κοινωνική αποστολή του και για την ορθολογική και αποδοτική διαχείριση των οικονομικών πόρων και της περιουσίας του.

β) Εγκρίνει τον προϋπολογισμό του νοσοκομείου, τις αναγκαίες κατά την εκτέλεσή του αναμορφώσεις και τροποποιήσεις του, καθώς και τον ισολογισμό και απολογισμό της οικονομικής χρήσης κάθε έτους.

γ) Εγκρίνει το σχεδιασμό και τα επί μέρους προγράμματα για την ανάπτυξη της υλικοτεχνικής υποδομής του νοσοκομείου και αποφασίζει για την εκτέλεση έργων, επεκτάσεων, διαρρυθμίσεων, επισκευών, βελτίωσης και αναβάθμισης της κτιριακής υποδομής και των χώρων του νοσοκομείου, καθώς και για την προμήθεια επιστημονικού και ξενοδοχειακού εξοπλισμού κατά τις κείμενες διατάξεις.

δ) Προτείνει στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας την αναμόρφωση, συμπλήρωση και τροποποίηση του οργανισμού του νοσοκομείου, καθώς και τη σύσταση θέσεων προσωπικού.

ε) Αποφασίζει για την αποδοχή δωρεών και κληροδοτημάτων υπέρ του νοσοκομείου και εκτελεί κάθε πράξη για την καλύτερη αξιοποίηση αυτών, ως και γενικά της κινητής και ακίνητης περιουσίας του.

στ) Αποφασίζει για την εκποίηση κινητών και ακίνητων περιουσιακών στοιχείων του νοσοκομείου και για την αποδοτικότερη επένδυση του προϊόντος από την εκποίηση αυτή, καθώς και για τη διάθεση σε άλλα ιδρύματα μη χρησιμοποιούμενου υλικού του νοσοκομείου, ως και για το χαρακτηρισμό παλαιού υλικού ως άχρηστου.

ζ) Ορίζει το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας του νοσοκομείου, τους Διευθυντές των τομέων της Ιατρικής Υπηρεσίας, εφόσον συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου, τους επιστημονικούς υπεύθυνους των τμημάτων και μονάδων της Ιατρικής Υπηρεσίας, τη Διευθύντρια/ντή και τις προϊστάμενες/νους των τομέων και τμημάτων της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας και τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων Διοικητικής και Τεχνικής Υπηρεσίας και των Υποδιευθύνσεων και Τμημάτων αυτών.

η) Αποφασίζει για την πρόσληψη συμβούλων όπου και όπως προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις.

θ) Εγκρίνει τα προγράμματα της επιχειρηματικής απασχόλησης του προσωπικού ύστερα από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή του Νοσοκομείου και αποφασίζει για τη συγκρότηση επιτροπών ή ομάδων εκτέλεσης συγκεκριμένου έργου.

ι) Εγκρίνει την ετήσια έκθεση πεπραγμένων του έργου και των δραστηριοτήτων του νοσοκομείου.

ια) Ασκεί την κατά τις οικείες διατάξεις πειθαρχική δικαιοδοσία.

ιβ) Ασκεί κάθε αρμοδιότητα που προβλέπεται από κατ' ιδίαν διατάξεις.

ιγ) Μπορεί να αναθέτει σε μέλη του την άσκηση συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων.

2. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του νοσοκομείου έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Εποπτεύει τη λειτουργία του νοσοκομείου και ελέγχει τις υπηρεσίες του.

β) Συγκαλεί το Δ.Σ. του νοσοκομείου, προεδρεύει των συνεδριάσεων αυτού και καθορίζει τα θέματα συζήτησης κατά συνεδρίαση.

γ) Εκπροσωπεί το νοσοκομείο ενώπιον κάθε δικαστικής ή άλλης αρχής, καθώς και στις μετά τρίτων σχέσεις και συναλλαγές. Υπογράφει όλες τις συμβάσεις του νοσοκομείου με τρίτους, καθώς και τον προϋπολογισμό, ισολογισμό και απολογισμό του νοσοκομείου.

δ) Υπογράφει τις πράξεις για τις υπηρεσιακές μεταβολές των προϊσταμένων των οργάνων μονάδων του νοσοκομείου και συντάσσει τις ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησης του Γενικού

Διευθυντή του νοσοκομείου, του Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας, του Διευθυντή/ντριας της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας, ως μόνος κριτής, τις οποίες θέτει υπόψη του Διοικητικού Συμβουλίου, καθώς και τις ετήσιες εκθέσεις των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων σε επίπεδο Διεύθυνσης και των Διευθυντών των τομέων της Ιατρικής και της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας ως δεύτερος κριτής.

ε) Ασκήι όλες τις αρμοδιότητες του Γενικού Διευθυντή όπου δεν έχει συσταθεί αντίστοιχη θέση ή δεν έχει διορισθεί ή σε κάθε περίπτωση απουσίας αυτού για οποιονδήποτε λόγο, καθώς και κωλύματος ή αποχής του.

στ) Προεδρεύει του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. του νοσοκομείου.

ζ) Με απόφασή του, που ανακοινώνει στο Δ.Σ. και μπορεί να ανακαλέσει οποτεδήποτε, μπορεί να αναθέσει στον αντιπρόεδρο του Δ.Σ. του νοσοκομείου την άσκηση μέρους των αρμοδιοτήτων του των περιπτώσεων (γ), (δ) και (ε) της παραγράφου αυτής.

η) Ασκήι την κατά τις οικείες διατάξεις πειθαρχική δικαιοδοσία, καθώς και όλες τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από κατ' ιδίαν διατάξεις.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ορίζονται ο τρόπος της λειτουργίας των Διοικητικών Συμβουλίων, η διαδικασία λήψης των αποφάσεών τους, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια και μπορεί να εξειδικεύονται ο τρόπος και οι λεπτομέρειες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Δ.Σ. και του Προέδρου.

Άρθρο 17

Θέσεις Γενικών Διευθυντών

1. Σε κάθε Γενικό Νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., με οργανική δύναμη 200 και πάνω κρεβατιών και σε κάθε ειδικό ανεξαρτήτως αριθμού κρεβατιών, συνιστάται δια του παρόντος θέση Γενικού Διευθυντή που προστίθεται αντιστοίχως στον οργανισμό του. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να συνιστάται θέση Γενικού Διευθυντή και σε νοσοκομεία με οργανική δύναμη μικρότερη των 200 κρεβατιών.

2. Για την κατάληψη θέσης Γενικού Διευθυντή της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται πτυχίο Α.Ε.Ι., ιδιαίτερη ικανότητα και αξιολογή εμπειρία στην άσκηση διοικητικών διευθυντικών καθηκόντων σε υπηρεσίες ή οργανισμούς ή επιχειρήσεις του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα ημεδαπής ή αλλοδαπής, συνεκτιμωμένων και των μεταπτυχιακών τίτλων και της επιστημονικής εξειδίκευσης ή εμπειρίας σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης υπηρεσιών υγείας. Η προκήρυξη των θέσεων γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, με την οποία ορίζονται τα δικαιολογητικά, η προθεσμία, ο τόπος και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την υποβολή της αίτησης και για τη διαδικασία επιλογής. Η προκήρυξη δημοσιεύεται σε (3) τρεις τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας και, εφόσον πρόκειται για νοσοκομεία με οργανική δύναμη κρεβατιών 400 και άνω, και στην επίσημη εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Η επιλογή των διοριστέων στις προκηρυσσόμενες θέσεις γίνεται ύστερα από κρίση και αξιολόγηση των υποψηφίων από επιτροπή που αποτελείται από:

- Ένα (1) μέλος του Α.Σ.Ε.Π. που προτείνεται από τον Πρόεδρό του, ως Πρόεδρο.

- Έναν (1) καθηγητή Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. ή της Ε.Σ.Δ.Υ., που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και

- Δύο (2) πτυχιούχους Α.Ε.Ι. με ιδιαίτερη εμπειρία στη διοίκηση οργανισμών ή επιχειρήσεων του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, που επιλέγονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας από κατάλογο τριπλάσιου αριθμού προτεινόμενων από το ΚΕ.Σ.Υ..

- Το Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης των Υπηρεσιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, και αν δεν έχει διορισθεί, έναν από τους άλλους Γενικούς Διευθυντές του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και

- Έναν εκπρόσωπο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και η θητεία των μελών της είναι ενός (1) έτους.

4. Στην επιτροπή εισηγούνται τα οριζόμενα από τον Πρόεδρο κάθε φορά μέλη. Η επιτροπή συνεδριάζει στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των μελών της.

5. Υποψήφιοι για τις προκηρυσσόμενες θέσεις Γενικών Διευθυντών μπορεί να είναι και δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι ή στελέχη οργανισμών ή τραπεζών του δημόσιου τομέα, οι οποίοι, εφόσον επιλεγούν και διοριστούν, μετά τη λήξη της θητείας τους επανέρχονται στην προτέρα θέση τους. Στην περίπτωση αυτή η θητεία τους ως Γενικών Διευθυντών θεωρείται ως πραγματική υπηρεσία. Σε περίπτωση επιλογής και διορισμού τους, έχουν δικαίωμα επιλογής των αποδοχών της οργανικής τους θέσης ή των αποδοχών που προβλέπονται για το Γενικό Διευθυντή νοσοκομείου. Προϋπόθεση για να κριθούν αποτελεί η έγκριση των δημοσίων υπηρεσιών, των Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι., των οργανισμών ή επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, όπου οι υποψήφιοι υπηρετούν ή κατέχουν οργανική ή άλλη θέση.

Υπάλληλοι νοσοκομείου δεν μπορούν να επιλεγούν και να τοποθετηθούν ως Γενικοί Διευθυντές στο νοσοκομείο στο οποίο ανήκουν οργανικά.

6. Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Ο διορισμός στις θέσεις των Γενικών Διευθυντών των νοσοκομείων γίνεται με πενταετή θητεία, που μπορεί να ανανεώνεται. Η ανανέωση της θητείας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνωμοδότηση της επιτροπής της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού. Για την ανανέωση λαμβάνεται υπόψη η όλη επίδοση και απόδοση κατά το διάστημα της θητείας του, ο τρόπος άσκησης των καθηκόντων του, η ικανότητα αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού του νοσοκομείου, η προθυμία και το πνεύμα συνεργασίας με το Δ.Σ. του νοσοκομείου και η εν γένει αποτελεσματικότητα των ενεργειών του για τη διαρκή βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας του νοσοκομείου και ιδιαίτερα για την αποδοτική διαχείριση των διατιθέμενων πόρων για την ανάπτυξη και λειτουργία του νοσοκομείου.

Πρόωρη λήξη της θητείας του Γενικού Διευθυντή, αζημίως για το Δημόσιο και το νοσοκομείο στο οποίο αυτός υπηρετεί, επιτρέπεται μόνο για σπουδαίο λόγο, κατόπιν αποφάσεως της επιτροπής της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

7. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας ορίζονται οι μηνιαίες αποδοχές του Γενικού Διευθυντή, ανάλογα με την οργανική δύναμη των κρεβατιών του νοσοκομείου και τη γενική οργανική του διάρθρωση.

8. Ο Γενικός Διευθυντής προϋπολογίζει όλων των υπηρεσιών του νοσοκομείου και των Κέντρων Υγείας και των Περιφερειακών Ιατρείων που υπάγονται σε αυτό, ασκεί τον ιεραρχικό έλεγχο σε όλο το προσωπικό και έχει την ευθύνη της οργάνωσης, συντονισμού και ελέγχου των υπηρεσιών του νοσοκομείου για να ανταποκρίνονται στην αποστολή του και για την ορθολογική διαχείριση των πόρων και της περιουσίας του, εισηγείται όλα τα θέματα στο Δ.Σ., είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή των αποφάσεων του Δ.Σ., συνεργάζεται με τις κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες του Ε.Σ.Υ. και ασκεί κάθε άλλη αρμοδιότητα που του ανατίθεται με αποφάσεις του Δ.Σ.. Ιδιαίτερα μεριμνά για: α) την κατάρτιση και εισήγηση στο Δ.Σ. του προϋπολογισμού του νοσοκομείου και την εκτέλεσή του, β) την κατάρτιση και εισήγηση στο Δ.Σ. του επιχειρησιακού σχεδιασμού και την υλοποίησή του, γ) την εκπόνηση του προγράμματος προμηθειών του νοσοκομείου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και τις αποφάσεις του Δ.Σ., και δ) την εν γένει αποτελεσματική, ποιοτική και αποδοτική λειτουργία των υπηρεσιών του νοσοκομείου. Για τη διεκπεραίωση του έργου του μπορεί να αναθέτει τη διενέργεια ελέγχου σε υπαλλήλους της δικαιοδοσίας του, καθώς και να συγκροτεί ομάδες εργασίας με υπαλλήλους για συγκεκριμένο έργο. Ο Γενικός Διευθυντής διορίζεται από την ανάληψη των καθη-

κόντων του και ως Πρόεδρος του ειδικού υπηρεσιακού συμβουλίου του ν. 2190/1994.

9. Μέχρι το διορισμό του Γενικού Διευθυντή, καθώς και σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του, οι αρμοδιότητές του ασκούνται από τον πρόεδρο του Δ.Σ. του νοσοκομείου με εξαίρεση εκείνες του Προέδρου του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, που ασκούνται ως προβλέπεται από τις περί αυτών γενικές διατάξεις. Στην περίπτωση αυτή καθήκοντα εισηγητή ανατίθενται με απόφαση του Προέδρου σε μέλος του Δ.Σ. ή σε Διευθυντή των υπηρεσιών του νοσοκομείου.

Άρθρο 18

Οργάνωση υπηρεσιών των νοσοκομείων

1. Στα Περιφερειακά και Ειδικά νοσοκομεία η Τεχνική Υπηρεσία που προβλέπεται από τους οργανισμούς τους είτε ως τμήμα είτε ως υποδιεύθυνση μετατρέπεται δια του παρόντος σε Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών.

2. Της Ιατρικής Υπηρεσίας προΐσταται γιατρός, Διευθυντής που κατέχει οργανική θέση Διευθυντή στο Ε.Σ.Υ. τουλάχιστον επί πέντε (5) έτη. Κατ' εξαίρεση, σε νοσοκομεία στα οποία οι πανεπιστημιακές κλινικές και τα εργαστήρια είναι περισσότερα από τα αντίστοιχα τμήματα του Ε.Σ.Υ., μπορεί να προΐσταται γιατρός του Ε.Σ.Υ. ή Καθηγητής Ιατρικής Α' ή Β' βαθμίδας. Οι ενδιαφερόμενοι, που έχουν συμπληρώσει την κατά τα ανωτέρω προϋπηρεσία, υποβάλλουν αίτηση στη Διεύθυνση του νοσοκομείου. Οι υποψήφιοι κρίνονται από την Επιστημονική Επιτροπή του νοσοκομείου, η οποία καταρτίζει πίνακα κατά αξιολογική σειρά, τον οποίο υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο του νοσοκομείου. Το Δ.Σ. με απόφασή του επιλέγει ελεύθετως και διορίζει έναν από τους τρεις πρώτους στη σειρά. Η αξιολογική κρίση των υποψηφίων από την Επιστημονική Επιτροπή γίνεται με βάση την επιστημονική επάρκεια και ιδιαίτερα τις διοικητικές ικανότητες των κρινομένων, τη συνολική επίδοση και απόδοση στο έργο τους, την ανάπτυξη πρωτοβουλίας για τη λειτουργική και επιστημονική ανάπτυξη των ιατρικών τμημάτων, την οργάνωση ερευνητικών, εκπαιδευτικών και μετεκπαιδευτικών προγραμμάτων και γενικά την ικανότητα οργάνωσης, διεύθυνσης και συντονισμού του έργου της ιατρικής υπηρεσίας. Σε κάθε περίπτωση αξιολογείται το κύρος μεταξύ των συναδέλφων του, η συμπεριφορά προς τους νοσηλευόμενους στο νοσοκομείο και γενικά στον πολίτη που προσέρχεται σε αυτό για εξυπηρέτηση σε θέματα υγείας, καθώς και το πνεύμα συνεργασίας με το επιστημονικό και λοιπό προσωπικό του νοσοκομείου. Η θητεία που είναι τριετής. Το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας, όταν απουσιάζει ή κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του, αναπληρώνει ο διευθυντής τομέα της Ιατρικής Υπηρεσίας που είναι αρχαιότερος ως διευθυντής τμήματος σε σύγκριση με τους άλλους διευθυντές τομέων.

3. Ο Διευθυντής της Ιατρικής Υπηρεσίας έχει ως κύριο έργο την παρακολούθηση της εύρυθμης λειτουργίας της Ιατρικής Υπηρεσίας, καθώς και το συντονισμό των τομέων και των τμημάτων της, όσον αφορά τις παρεχόμενες υπηρεσίες, τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την έρευνα και ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που απορρέουν από την ιεραρχική του θέση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Κατά τη διάρκεια της θητείας του δύναται να αναπληρώνεται στα ιατρικά του καθήκοντα, εν όλω ή εν μέρει, από τον αρχαιότερο Επιμελητή Α' με τίτλο Αναπληρωτή Διευθυντή και αν δεν υπάρχει από τον αρχαιότερο Επιμελητή Α'. Η αναπλήρωση από τον αρχαιότερο Αναπληρωτή Διευθυντή ή Επιμελητή Α' γίνεται εφόσον το έργο του δεν έχει αξιολογηθεί αρνητικά κατά τις διατάξεις του άρθρου 36 του παρόντος. Άλλως αναπληρωτής ορίζεται ο επόμενος σε αρχαιότητα Αναπληρωτής Διευθυντής ή Επιμελητής Α'. Ως αρχαιότερος κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου θεωρείται ο γιατρός που πρώτος έλαβε τίτλο Αναπληρωτή Διευθυντή ή κατέλαβε θέση Επιμελητή Α' αντιστοίχως. Ο Διευθυντής της Ιατρικής Υπηρεσίας δύναται να πραγματοποιεί εφημερίες στο τμήμα από το οποίο προέρχεται.

4. Για την εκλογή Διευθυντή τομέα της ιατρικής υπηρεσίας κατά τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 11 του ν.1397/1983 η ολομέλεια του τομέα βρίσκεται σε απαρτία,

εφόσον συμμετέχουν σε αυτή η πλειοψηφία των μελών του. Εάν μέσα σε ένα (1) μήνα από τη σύσταση του τομέα ή τη λήξη της θητείας του Διευθυντή του δεν συνέλθει η ολομέλεια με την ειδική αυτή απαρτία για την εκλογή Διευθυντή, ο Διευθυντής του τομέα αυτού ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του νοσοκομείου, ύστερα από γνώμη της Επιστημονικής Επιτροπής. Στην περίπτωση αυτή η επιλογή γίνεται μεταξύ όλων των γιατρών του αντίστοιχου τομέα του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή, ύστερα από αξιολογική κρίση κατά την οποία λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας στο βαθμό και τα κριτήρια της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Η τοποθέτηση γίνεται με θητεία τριών (3) χρόνων.

5. Οι Διευθυντές των τομέων είναι υπεύθυνοι για το συντονισμό της επιστημονικής λειτουργίας των τμημάτων του τομέα, της εφαρμογής και ανάπτυξης των εκπαιδευτικών προγραμμάτων για την εκπαίδευση και μετεκπαίδευση των γιατρών και των άλλων επιστημόνων του τομέα, την έγκριση και εφαρμογή των προγραμμάτων εφημερίας και υπερωριακής απασχόλησης που καταρτίζουν οι επιστημονικοί υπεύθυνοι των τμημάτων και μονάδων και γενικά για την κατεύθυνση και παρακολούθηση του επιστημονικού, ιατρικού, εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου του τομέα και ασκούν όλες τις αρμοδιότητες του ιεραρχικά προϊσταμένου, αναφερόμενοι στο Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας που έχει τη συνολική ευθύνη για τη λειτουργία αυτής.

6. Το προβλεπόμενο για τους προϊσταμένους Διευθύνσεων επίδομα θέσης χορηγείται και στο Διευθυντή Ιατρικής Υπηρεσίας και τους Διευθυντές τομέων της Ιατρικής Υπηρεσίας.

7. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., θεσπίζεται ενιαίος εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας των νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας, εντός ενός (1) χρόνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Με τον κανονισμό λειτουργίας προσδιορίζονται και οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη δυνατότητα προσφοράς υπηρεσιών σε νοσηλευόμενους από αποκλειστικούς νοσοκόμους ή αποκλειστικές νοσοκόμες, τα προσόντα που πρέπει να συγκεντρώνουν και η διαδικασία επιλογής τους από τους ενδιαφερομένους. Οι προσφέροντες τις υπηρεσίες αυτές δεν συνδέονται με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση με το νοσοκομείο και η δαπάνη για την απασχόλησή του βαρύνει αποκλειστικά τους ασθενείς ή τους συγγενείς τους.

8. Οι διατάξεις του άρθρου 88 του ν. 2071/1992 εφαρμόζονται αναλόγως και για τους ψυχολόγους της Ιατρικής Υπηρεσίας των νοσοκομείων και των Κέντρων Ψυχικής Υγείας του Ε.Σ.Υ..

9. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν.δ/τος 181/1974 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Προκειμένου περί νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. και των Κέντρων Υγείας αυτών, η ειδική άδεια χορηγείται στο Ν.Π.Δ.Δ. των νοσοκομείων, τη δε ευθύνη λειτουργίας των αντίστοιχων μονάδων έχει το ειδικευμένο προσωπικό που υπηρετεί σε αυτά, όπως καθορίζεται με την προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου κοινή υπουργική απόφαση."

Άρθρο 19

Ειδικά Κέντρα

1. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., και εισηγήση των αντίστοιχων Διοικητικών Συμβουλίων με γνώμη της Επιστημονικής τους Επιτροπής, μπορεί ένα ή περισσότερα τμήματα ενός ή περισσότερων Περιφερειακών ή Ειδικών νοσοκομείων να ορίζονται ως Ειδικά Κέντρα για την παροχή εξειδικευμένης περίθαλψης σε συγκεκριμένους τομείς της ιατρικής και νοσηλευτικής επιστήμης, το συντονισμό των παρεχόμενων αντίστοιχων υπηρεσιών, τη μετεκπαίδευση και την εξειδίκευση ιατρικού, νοσηλευτικού και λοιπού προσωπικού και την προ-

αγωγή της έρευνας. Η λειτουργία του Ειδικού Κέντρου συντονίζεται από το Διευθυντή ενός από τα βασικά τμήματα αυτού που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, αν στο Κέντρο υπάγονται τμήματα δύο ή περισσότερων νοσοκομείων ή από το Διοικητικό Συμβούλιο του νοσοκομείου, αν το Ειδικό Κέντρο αποτελείται από τμήματα του ίδιου νοσοκομείου. Σε κάθε περίπτωση τα τμήματα του Ειδικού Κέντρου διατηρούν την επιστημονική τους αυτοτέλεια. Σε περίπτωση που το Ειδικό Κέντρο αποτελείται από τμήματα της ίδιας ειδικότητας στο ίδιο νοσοκομείο, υπεύθυνος για το συντονισμό της λειτουργίας του Κέντρου είναι ο αρχαιότερος Διευθυντής. Με την απόφαση ορισμού των Ειδικών Κέντρων καθορίζεται και κάθε σχετική λεπτομέρεια για τη λειτουργία και το έργο τους. Με όμοια απόφαση μπορεί να ανατίθεται σε τμήματα ή εργαστήρια ή ειδικές μονάδες νοσοκομείων η μελέτη και η παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών ως κέντρων αναφοράς σε συγκεκριμένα θέματα δημόσιας υγείας.

2. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. του νοσοκομείου και γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. να δημιουργούνται και να λειτουργούν σε Περιφερειακά ή Ειδικά νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. ερευνητικά κέντρα ή μονάδες για την προαγωγή συγκεκριμένου ερευνητικού έργου. Στα κέντρα ή τις μονάδες αυτές μπορούν να μετακαλούνται και να προσφέρουν υπηρεσία διακεκριμένοι και αναγνωρισμένοι για το ερευνητικό τους έργο Έλληνες γιατροί και άλλοι επιστήμονες του εξωτερικού με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 2194/1994, πλην της προβλεπόμενης από τις διατάξεις αυτές γνώμης της Επιτροπής Μετεκπαίδευσης. Φορέας των ερευνητικών προγραμμάτων που υλοποιεί το ειδικό ερευνητικό κέντρο είναι το νοσοκομείο στο οποίο λειτουργεί. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις λειτουργίας των ερευνητικών κέντρων ή μονάδων, ο τρόπος και η διαδικασία για τη στελέχυσή τους, ο τρόπος συνεργασίας με άλλα ερευνητικά κέντρα της Ελλάδας και αναγνωρισμένα παρόμοια κέντρα της αλλοδαπής, η επιστημονική και όπου απαιτείται λειτουργική διασύνδεση με τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. και άλλους επιστημονικούς φορείς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται ο τρόπος χρηματοδότησης των ερευνητικών κέντρων ή μονάδων, η αμοιβή των γιατρών και των άλλων επιστημόνων που μετακαλούνται από το εξωτερικό, καθώς και τα τέλη και αμοιβές για παροχή από τα κατά την παράγραφο αυτή Ειδικά Ερευνητικά Κέντρα υπηρεσιών προς τρίτους.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., μπορεί εργαστήρια ή άλλες μονάδες ιατρικών τμημάτων των Α.Ε.Ι. της χώρας ή άλλων φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα να αναγνωρίζονται ως κέντρα αναφοράς για συγκεκριμένα θέματα δημόσιας υγείας και να τους ανατίθενται αντίστοιχα ερευνητικά προγράμματα ή μελέτες ή και η παροχή εξειδικευμένων σχετικών υπηρεσιών. Οι όροι, οι προϋποθέσεις αναγνώρισης, οι όροι άσκησης του έργου αυτού, οι ειδικότερες υποχρεώσεις των κέντρων, καθώς και τα της χρηματοδότησης των αντίστοιχων προγραμμάτων καθορίζονται κατά περίπτωση με προγραμματική σύμβαση μεταξύ του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και του φορέα στον οποίο υπάγονται τα τμήματα ή μονάδες. Λειτουργία τέτοιων κέντρων χωρίς αναγνώριση κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού απαγορεύεται.

4. Για την παροχή εξειδικευμένης περίθαλψης, το συντονισμό των παρεχόμενων υπηρεσιών και τη μελέτη των επαγγελματικών νοσημάτων, μπορούν να ορίζονται και Ειδικά Κέντρα ή Κέντρα Αναφοράς επαγγελματικών νοσημάτων σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 20

Εκπαίδευση - μετεκπαίδευση και ειδικευση γιατρών και άλλων επιστημόνων υγείας

1. Τα μέλη της κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 31 του ν.1397/1983 επιτροπής εκπαίδευσης-μετεκπαίδευσης

ορίζονται με διετή θητεία. Της επιτροπής προεδρεύει ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος του ΚΕ.Σ.Υ., και σε περίπτωση αδυναμίας συμμετοχής τους για αποιονδήποτε λόγο, μέλος της εκτελεστικής επιτροπής του ΚΕ.Σ.Υ., που ορίζεται με την απόφαση συγκρότησής της. Η επιτροπή αυτή μέσα σε ένα (1) χρόνο από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού επεξεργάζεται και υποβάλλει πρόταση προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και το ΚΕ.Σ.Υ.: α) για την επαναξιολόγηση και αξιολόγηση όλων των τμημάτων και μονάδων που παρέχουν ειδικότητα σε γιατρούς και σε άλλους επιστήμονες υγείας, καθώς και για τον επανακαθορισμό των κριτηρίων αναγνώρισης μονάδων για παροχή ειδικευσης και β) για τα κριτήρια, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων για ειδικευση γιατρών, καθώς και για ειδικευση, εξειδίκευση και μετεκπαίδευση άλλων επιστημόνων υγείας και την τοποθέτηση των ειδικευομένων στις αντίστοιχες εκπαιδευτικές μονάδες, την αξιολόγησή τους, καθώς και τον τρόπο της κυκλικής εκπαίδευσής τους στα συναφή τμήματα και μονάδες που παρέχουν ειδικευση ολική ή μερική στην αντίστοιχη ειδικότητα.

Στα μέλη της επιτροπής καταβάλλεται αποζημίωση κατά συνεδρίαση, ως και έξοδα κίνησης, που το ύψος τους καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 31 του ν.1397/ 1983 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Με το ίδιο διάταγμα καθορίζονται και: α) τα κριτήρια, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία επιλογής των υποψηφίων για ειδικευση γιατρών, καθώς και για ειδικευση, εξειδίκευση και μετεκπαίδευση άλλων επιστημόνων υγείας, καθώς και η τοποθέτησή αυτών στις αντίστοιχες εκπαιδευτικές μονάδες, η αξιολόγηση των ειδικευομένων, καθώς και ο τρόπος της εκ περιτροπής κυκλικής τοποθέτησής τους στα συναφή τμήματα και μονάδες που παρέχουν ειδικευση ολική ή μερική στην αντίστοιχη ειδικότητα και β) τα της επαναξιολόγησης των μονάδων που παρέχουν ειδικότητα, καθώς και τα κριτήρια αναγνώρισης αυτών ως εκπαιδευτικών, ως επίσης και τα της ανακατανομής των συνεστημένων θέσεων των ειδικευομένων, μεταξύ νοσοκομείων, ως και μεταξύ των τμημάτων, εργαστηρίων και μονάδων του ίδιου νοσοκομείου."

3. Για την απόκτηση οποιασδήποτε ιατρικής ειδικότητας μέρος του χρόνου άσκησης, τουλάχιστον έξι (6) μηνών, διανύεται σε κέντρα υγείας υπαίθρου και περιφερειακά ιατρεία τους. Οι γιατροί που τοποθετούνται σε κέντρα υγείας υπαίθρου και τα περιφερειακά τους ιατρεία για ειδικευση απασχολούνται από την υποχρέωση υπηρεσίας υπαίθρου. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη της επιτροπής της παραγράφου 1 του παρόντος, καθορίζονται ο χρόνος άσκησης για κάθε ειδικότητα που απαιτείται να διανυθεί σε κέντρα υγείας υπαίθρου και τα περιφερειακά τους ιατρεία, η διαδικασία τοποθέτησης των γιατρών και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

4. Το κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 84 του ν. 2071/1992 πιστοποιητικό εξειδίκευσης στην Εντατική Θεραπεία και Εντατική Νοσηλεία Νεογνών χορηγείται μετά από επιτυχείς εξετάσεις ενώπιον τριμελούς εξεταστικής επιτροπής που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται η διαδικασία διεξαγωγής των εξετάσεων και της λειτουργίας των εξεταστικών επιτροπών, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Το πιστοποιητικό εξειδίκευσης αποκτούν μετά από επιτυχείς εξετάσεις και Επιμελητές Β' που συμπληρώνουν διετή συνεχή υπηρεσία σε Μ.Ε.Θ. ή Μ.Ε.Ν. Αποκτούν άνευ εξετάσεων τον τίτλο εξειδίκευσης στην Εντατική Θεραπεία/Εντατική Νοσηλεία Νεογνών γιατροί που:

α) Κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχουν συμπληρώσει διετή συνεχή υπηρεσία ως Επιμελητές Β' ή Επιμελητές Α' σε αντίστοιχες μονάδες ή συνολικά διετή υπηρεσία ως εξειδικευόμενοι σε πολυδύναμες Μ.Ε.Θ. ή Μ.Ε.Ν. που χορηγούν εξειδίκευση στην Εντατική Θεραπεία/Νοσηλεία Νεογνών.

β) Κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπηρετούν ως Επιμελητές Β' ή Α' ή έχουν τοποθετηθεί ως εξειδικευόμενοι, σε αντίστοιχες πολυδύναμες μονάδες νοσοκομείων που χορηγούν εξειδίκευση, μετά τη συμπλήρωση διετούς υπηρεσίας ή εξειδίκευσης αντιστοίχως.

γ) Κατά τη δημοσίευση του ν. 2071/1992 είχαν συμπληρώσει συνεχή διετή υπηρεσία ως επιμελητές σε Μ.Ε.Θ. ή Μ.Ε.Ν..

δ) Όσοι έχουν εξειδικευθεί σε χώρες του εξωτερικού μπορούν να αναγνωρίσουν τον τίτλο εξειδίκευσης με ανάλογες προϋποθέσεις και διαδικασίες, με αυτές που ορίζονται και για την αναγνώριση τίτλων ειδικότητας. Μόνιμοι γιατροί των Ενόπλων Δυνάμεων μπορούν να τοποθετούνται ως υπεράριθμοι σε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας (Μ.Ε.Θ.) ή Μονάδες Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών (Μ.Ε.Ν.), νοσοκομείων που χορηγούν εξειδίκευση στην εντατική νοσηλεία, ανά ένας (1) σε καθεμία προκειμένου να εξειδικευθούν στην εντατική νοσηλεία, εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 84 του ν. 2071/1992 και του παρόντος.

5. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού επιτροπής, δύνανται να ορίζονται Περιφερειακά Νοσοκομεία ως Συντονιστικά Κέντρα για τον προγραμματισμό της εκπαίδευσης - μετεκπαίδευσης και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης στη γενική ιατρική. Με όμοια απόφαση καθορίζονται ο τρόπος και οι λεπτομέρειες λειτουργίας των Συντονιστικών Κέντρων Γενικής Ιατρικής.

6. Το άρθρο 134 του ν. 2071/1992 (ΦΕΚ 123 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Η ιατρική ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις των π.δ/των 213/ 1986 (ΦΕΚ 87 Α') και 415/1994 (ΦΕΚ 236 Α')."

7. Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν.1579/1985 (ΦΕΚ 217 Α') έχει εφαρμογή και για τους γιατρούς που υπηρετούν σε θέσεις Δ.Ε.Π. Τμημάτων Ιατρικής, Νοσηλευτικής και Οδοντιατρικής.

8. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 2256/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Οδοντίατροι που υπηρετούν σε μόνιμες θέσεις των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ. με βαθμό Επιμελητή Α', Β', Γ' μπορεί να τοποθετούνται ως υπεράριθμοι για ειδίκευση στην οδοντιατρική ειδικότητα της γναθοχειρουργικής και ορθοδοντικής, διατηρώντας τη θέση και τις αποδοχές τους. Ο αριθμός των υπεράριθμων σε κάθε αναγνωρισμένη για χορήγηση της ειδικότητας αυτής νοσοκομειακής μονάδας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ.. Η τοποθέτηση γίνεται με όμοια απόφαση ύστερα από εξετασεία σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 390/1991. Δικαίωμα συμμετοχής στις εξετάσεις έχουν όσοι δεν έχουν υπερβεί το 40ό έτος της ηλικίας τους."

9. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 38 του ν.1397/1983 εφαρμόζονται και για αλλοδαπούς οδοντιάτρους.

10. Οι οδοντίατροι που κατέχουν θέσεις επιμελητών Α', Β' του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., με ειδικότητα γναθοχειρουργικής και έχουν υπηρετήσει σε τμήματα ή μονάδες νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., αναγνωρισμένες για εξειδίκευση οδοντιάτρων στην ειδικότητα γναθοχειρουργικής, δύνανται να αναγνωρίσουν το χρόνο της υπηρεσίας αυτής ως χρόνο άσκησης στην ειδικότητα της γναθοχειρουργικής. Αν τους υπολείπεται χρόνος άσκησης, τοποθετούνται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας για τη συμπλήρωσή του ως υπεράριθμοι σε αναγνωρισμένες προς τούτο μονάδες, διατηρώντας τη θέση και τις αποδοχές τους.

11. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 2194/1994 ισχύουν και για τους γιατρούς που πάσχουν από λευχαιμία ως και σκλήρυνση κατά πλάκας, καθώς και για νεφροπαθείς και καρκινοπαθείς προκειμένου να ειδικευθούν ως υπεράριθμοι στην ειδικότητα και το νοσοκομείο της επιλογής τους.

12. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας,

ύστερα από γνώμη της κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιτροπής καθορίζονται οι περιπτώσεις, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την τοποθέτηση σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. γιατρών, προκειμένου να μετεκπαιδευτούν σε τομείς και αντικείμενα της ειδικότητάς τους. Ο χρόνος της μετεκπαίδευσης αυτής δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα (1) έτος. Προκειμένου για γιατρούς Ασφαλιστικών Οργανισμών ή Ν.Π.Δ.Δ., η τοποθέτησή τους γίνεται κατά τις διατάξεις που διέπουν το φορέα στον οποίο ανήκουν.

Άρθρο 21

Παροχή μετανοσοκομειακής και ειδικής φροντίδας

1. Με απόφαση του Δ.Σ. κάθε νοσοκομείου του Ε.Σ.Υ., που εγκρίνεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, μπορεί να καθιερώνεται απογευματινή λειτουργία τμημάτων, μονάδων, εργαστηρίων, καθώς και των χειρουργείων του νοσοκομείου με σκοπό κυρίως: (α) την παροχή μετανοσοκομειακής ιατρικής φροντίδας σε νοσηλευθέντες στο νοσοκομείο, (β) την παροχή εξειδικευμένης ιατρικής και εργαστηριακής φροντίδας σε εξωτερικούς ασθενείς και (γ) τη διενέργεια χειρουργικών πράξεων προκειμένου να επιτευχθεί ταχεία αντιμετώπιση των χειρουργικών περιστατικών. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι ημέρες, οι ώρες και οι λεπτομέρειες της απογευματινής λειτουργίας. Προκειμένου για ασφαλισμένους ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων που διαθέτουν μονάδες πρωτοβάθμιας περίθαλψης, η κατά τις διατάξεις αυτές παροχή υπηρεσιών γίνεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις και τους όρους παραπομπής που προβλέπονται από τους κανονισμούς περίθαλψης των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων.

2. Τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. και τα Κέντρα Υγείας μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες κατ' οίκον νοσηλείας. Οι κατηγορίες ασθενών και παθήσεων για τις οποίες εφαρμόζεται η νοσηλεία κατ' οίκον ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, με την οποία καθορίζονται και ο τρόπος οργάνωσης, οι προϋποθέσεις, οι ώρες και η διαδικασία παροχής από τα νοσοκομεία των υπηρεσιών αυτών, καθώς και οι όροι γενικά και οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και της προηγούμενης.

Άρθρο 22

Μονάδες αποκατάστασης και αποθεραπείας

1. Στα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ., με απόφαση του αντίστοιχου Δ.Σ. που εγκρίνεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, οργανώνονται και λειτουργούν Μονάδες αποκατάστασης και αποθεραπείας. Οι Μονάδες αυτές μπορεί να λειτουργούν και στο πλαίσιο των κατά τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 2194/1994 συγκροτημάτων.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από εισήγηση του συντονιστικού συμβουλίου του συγκροτήματος, νοσοκομεία που υπάγονται στο συγκρότημα μπορεί να μετατρέπονται σε Μονάδες αποκατάστασης και αποθεραπείας ολική ή μερική.

Στις Μονάδες αυτές παραπέμπονται ασθενείς οι οποίοι μετά την ολοκλήρωση της νοσηλευτικής αγωγής και θεραπείας έχουν ανάγκη από φροντίδες αποθεραπείας και αποκατάστασης. Στις Μονάδες αποκατάστασης και αποθεραπείας παρέχει υπηρεσίες και το ιατρικό προσωπικό του νοσοκομείου στο οποίο υπάγεται η Μονάδα.

2. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μπορεί να επιτρέπεται στα νοσοκομεία κάθε συγκροτήματος, ύστερα από εισήγηση του αντίστοιχου συντονιστικού συμβουλίου και γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ., να συνάπτουν συμβάσεις με ιδιωτικές κλινικές οι οποίες θα λειτουργούν ως δορυφορικές Μονάδες αποκατάστασης και αποθεραπείας του συγκροτήματος. Με τη σύμβαση καθορίζεται το είδος των παρεχόμενων υπηρεσιών και το απαραίτητο ιατρικό, νοσηλευτικό και λοιπό προσωπικό που είναι υποχρεωμένη να διαθέτει η κλινική, ανάλογα με τον κάθε φορά αριθμό περιθαλπόμενων σε αυτή για αποκατάσταση και αποθεραπεία ασθενών των νοσοκομείων. Για κάθε ασθενή τα νοσοκομεία καταβάλλουν στην

ιδιωτική κλινική ημερήσιο νοσήλιο που καθορίζεται με τη σύμβαση στο πλαίσιο των καθοριζόμενων με την κοινή απόφαση της επόμενης παραγράφου. Το Συντονιστικό Συμβούλιο του συγκροτήματος εποπτεύει τις συμβεβλημένες κλινικές όσον αφορά την παροχή των υπηρεσιών αυτών.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.Υ.Π.Υ., ορίζεται ημερήσιο νοσήλιο που εισπράττει το νοσοκομείο από τους υπόχρεους προς τούτο ασφαλιστικούς φορείς, Δημόσιο ή ιδιώτες για την παροχή υπηρεσιών στις Μονάδες αποκατάστασης και αποθεραπείας, ως και οι προϋποθέσεις για την παραπομπή ασφαλισμένων των ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων στις Μονάδες της προηγούμενης παραγράφου. Το νοσήλιο καθορίζεται ανάλογα με τη μορφή και το είδος της νοσηλείας και των παρεχόμενων φροντίδων και με το επίπεδο της αντίστοιχης Μονάδας αποκατάστασης και αποθεραπείας.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 23

Προσλήψεις προσωπικού νοσοκομείων

1. Σε κενές θέσεις γιατρών με βαθμό Επιμελητή Ε.Σ.Υ. σε νοσοκομεία εκτός Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης και ιδιαίτερα σε νησιωτικές και προβληματικές περιοχές, κατά τη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983, μπορεί με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μετά από γνώμη του Δ.Σ. του νοσοκομείου, αφού προκηρυχθούν και δεν υπάρξουν υποψήφιοι για την κάλυψή τους, να προσλαμβάνονται με σύμβαση ορισμένου χρόνου γιατροί με ειδικότητα αντίστοιχη της κενής θέσης. Οι συμβάσεις αυτές δεν μπορεί να είναι διάρκειας μεγαλύτερης του ενός (1) έτους. Κατά προτεραιότητα η σύμβαση συνάπτεται με γιατρούς που έχουν εγγραφεί στους καταλόγους ανεργίας του Ο.Α.Ε.Δ.. Οι προσλαμβανόμενοι είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Η διάταξη αυτή ισχύει και για τα εκτός Αττικής και Θεσσαλονίκης παραρτήματα του Εθνικού Κέντρου Αμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.).

2. Με τη διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας σε κενές θέσεις ειδικευόμενων και μέχρι το 60% αυτών, μπορούν να προσλαμβάνονται ειδικευμένοι γιατροί αντίστοιχης ειδικότητας, με σύμβαση διάρκειας μέχρι ενός (1) έτους. Ως προς τις αποδοχές και τον τρόπο αμοιβής τους εφαρμόζονται οι ισχύουσες για τους ειδικευόμενους διατάξεις. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον υποβληθεί αίτηση γιατρού για τοποθέτηση στις θέσεις αυτές για ειδικευση, η σύμβαση διακόπτεται δύο (2) μήνες μετά την υποβολή της αίτησης από ενδιαφερόμενο για ειδικευση, αζημίως για το Δημόσιο και το νοσοκομείο. Κατά προτεραιότητα η σύμβαση συνάπτεται με γιατρούς που έχουν εγγραφεί στους καταλόγους ανεργίας του Ο.Α.Ε.Δ.. Οι προσλαμβανόμενοι είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

3. Σε θέσεις επιμελητών του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. που έχουν προκηρυχθεί μπορεί, εφόσον διαπιστώνεται επείγουσα ανάγκη μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία κρίσης των υποψηφίων και διορισμού σε αυτές, να προσλαμβάνονται γιατροί αντίστοιχης ειδικότητας με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Η πρόσληψη γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του νοσοκομείου, η δε σύμβαση λήγει αυτοδικαίως μόλις ολοκληρωθεί ο διορισμός και η ανάληψη υπηρεσίας του υποψηφίου που έχει επιλεγεί. Σε κάθε περίπτωση η διάρκεια της σύμβασης δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από έξι (6) μήνες. Οι προσλαμβανόμενοι είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Κατά προτεραιότητα η σύμβαση συνάπτεται με γιατρούς που έχουν εγγραφεί στους καταλόγους ανεργίας του Ο.Α.Ε.Δ..

Στους κατά την παράγραφο αυτή ως και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προσλαμβανόμενους καταβάλλονται κατά μήνα οι μηνιαίες αποδοχές πρωτοδιόριστου γιατρού

Ε.Σ.Υ., με βαθμό Επιμελητή Β'.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., για τη λειτουργία νέων τμημάτων, εργαστηρίων ή μονάδων σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. μπορεί να μεταφέρονται τμήματα που λειτουργούν σε άλλα νοσοκομεία του ίδιου νομού ή και θέσεις γιατρών και οδοντιάτρων Ε.Σ.Υ. και λοιπού προσωπικού με στόχο την ορθολογική ανάπτυξη των νοσοκομείων και την ευρυθμότερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία τους. Το ΚΕ.Σ.Υ., πριν από την έκδοση της απόφασής του, λαμβάνει υπόψη και τη γνώμη των Δ.Σ. των αντίστοιχων νοσοκομείων.

5. Γιατροί που υποβάλλουν υποψηφιότητα και κρίνονται διοριστέοι σε θέση του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., εφόσον δεν αποδεχθούν το διορισμό τους ή παραιτηθούν πριν από τη συμπλήρωση ενός (1) χρόνου από το διορισμό τους, δεν μπορούν να θέσουν υποψηφιότητα για νέο διορισμό σε θέση του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. πριν να συμπληρωθούν δύο (2) χρόνια από την παρέλευση της προθεσμίας ανάληψης υπηρεσίας ή από την ημερομηνία παραίτησής τους αντίστοιχως.

6. Γιατροί που κρίνονται διοριστέοι σε θέση του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. υποχρεούνται να παρουσιαστούν για ορκωμοσία και ανάληψη υπηρεσίας μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την ανακοίνωση της απόφασης διορισμού τους. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής τεκμαίρεται ότι ο γιατρός δεν αποδέχεται το διορισμό του και κινείται η διαδικασία διορισμού του επόμενου στη σειρά αξιολόγησης του σχετικού πίνακα κρίσης. Ο τρόπος ανακοίνωσης του διορισμού προσδιορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

7. Γιατροί του Ε.Σ.Υ. δεν μπορούν εφεξής να θέσουν υποψηφιότητα σε άλλη ομοίοβαθη θέση με αυτή που κατέχουν, αν δεν έχουν συμπληρώσει δύο (2) χρόνια συνεχής υπηρεσίας στη θέση τους.

8. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2345/1995 προστίθεται εδάφιο, το οποίο έχει ως εξής:

"Ειδικά για τους Διευθυντές του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ο πρώτος στη σειρά αξιολόγησης ή ο επόμενος, εφόσον ο προηγούμενος δεν αποδέχεται το διορισμό του μέχρι και τον τρίτο του αξιολογικού πίνακα, με εξαίρεση όταν πρόκειται για θέσεις σε περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως άγονες και προβληματικές κατά τις διατάξεις του άρθρου 27, παρ. 10, του ν. 1397/1983, οπότε εξαντλείται ο πίνακας σειράς αξιολόγησης."

9. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 82 του ν. 2071/1992 (ΦΕΚ 123 Α') προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Κατά τον ίδιο τρόπο μπορούν να διορίζονται σε θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., με εισαγωγικό βαθμό Επιμελητή Β' και οι γιατροί που υπηρετούν σε θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. και έχουν αποκτήσει δεύτερη ειδικότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 7 του ν. 1397/1983, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα. Οι διατάξεις για τοποθέτηση γιατρών Ε.Σ.Υ. προς απόκτηση δεύτερης ειδικότητας ισχύουν μόνο για γιατρούς που έχουν μονιμοποιηθεί στο Ε.Σ.Υ.."

10. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, μέλη Δ.Ε.Π. Τμημάτων Ιατρικής, Οδοντιατρικής και Νοσηλευτικής των Α.Ε.Ι., που υποβάλλουν υποψηφιότητα για κατάληψη θέσης κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., υποχρεούνται, εφόσον κριθούν διοριστέοι, πριν αναλάβουν υπηρεσία να προσκομίσουν βεβαίωση του αντίστοιχου πανεπιστημιακού τμήματος ότι υπέβαλαν παραίτηση από τη θέση Δ.Ε.Π.. Σε αντίθετη περίπτωση η οικεία υπηρεσία υποχρεούται, με την παρέλευση της προθεσμίας που ορίζεται με την ανακοίνωση διορισμού να προχωρήσει στο διορισμό του επόμενου στη σειρά αξιολόγησης υποψηφίου αν υπάρχει, άλλως στην επαναπροκήρυξη της θέσης. Σε περίπτωση που μετά παρέλευση διμήνου από την ανάληψη υπηρεσίας δεν προσκομισθεί και η απόφαση αποδοχής αρμοδίας της

παραίτησης, η απόφαση διορισμού ανακαλείται και η οικεία υπηρεσία ενεργεί ως και κατά το προηγούμενο εδάφιο. Γιατροί Ε.Σ.Υ. που θέτουν υποψηφιότητα και διορίζονται σε θέση Δ.Ε.Π. των κατά την προηγούμενη διάταξη Τμημάτων των Α.Ε.Ι., με την αποδοχή του διορισμού τους αυτοδικαίως θεωρείται ότι υποβάλλουν και την παραίτησή τους από τη θέση του γιατρού Ε.Σ.Υ. που κατέχουν, η δε λύση της οργανικής τους σχέσης επέρχεται με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της προς τούτο διαπιστωτικής πράξης του κατά νόμο αρμόδιου οργάνου και σε κάθε περίπτωση με τη συμπλήρωση έξι (6) μηνών από το διορισμό στη θέση Δ.Ε.Π.. Και στις περιπτώσεις της κατά τις διατάξεις αυτές παραίτησης έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του ν. 1397/1983 και της παραγράφου 2 του άρθρου 74 του ν. 2071/1992.

Άρθρο 24

Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης Προσωπικού του Ε.Σ.Υ.

1. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ορίζονται τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. που λειτουργούν ως Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Κ.) για τις ανάγκες του προσωπικού του Ε.Σ.Υ., για προγράμματα συγχρηματοδοτούμενα από το εθνικό και περιφερειακό σκέλος του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, των κοινοτικών πρωτοβουλιών και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για τους ανθρωπίνους πόρους ή άλλα χρηματοδοτούμενα από επίσημους φορείς προγράμματα. Ως Κ.Ε.Κ. δύναται να ορισθεί και το Ε.Κ.Α.Β., με όμοια απόφαση.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ορίζεται το σύστημα διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης και ελέγχου ενεργειών της συνεχιζόμενης κατάρτισης του προσωπικού που εντάσσεται στα ως άνω προγράμματα, οι όροι και οι προϋποθέσεις αμοιβής του ιατρικού και λοιπού προσωπικού των νοσοκομείων ως εκπαιδευτών ή εκπαιδευομένων. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας προσδιορίζονται τα θεματικά πεδία των προγραμμάτων και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή τους.

Άρθρο 25

Λειτουργική διασύνδεση νοσοκομείων

1. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί, μεταξύ των νοσοκομείων που υπάγονται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 2194/1994 στο ίδιο συγκρότημα να μετακινούνται γιατροί, οδοντίατροι και λοιπό προσωπικό για κάλυψη εφημεριών και έκτακτων αναγκών.

2. Με όμοια απόφαση μπορεί να καθορίζονται οι προϋποθέσεις για τη διενέργεια κοινών διαγωνισμών, για την προμήθεια βιοϊατρικού εξοπλισμού, φαρμακευτικού, υγειονομικού και πάσης φύσεως υλικού, ως και οι όροι για εργάνωση και λειτουργία κοινών υπηρεσιών ή συγχώνευση υπαρχουσών, καθώς και για την κατάρτιση κοινών προγραμμάτων λειτουργίας τμημάτων, εργαστηρίων και μονάδων δύο ή περισσότερων νοσοκομείων του συγκροτήματος ή και μεταξύ νοσοκομείων διαφορετικών συγκροτημάτων, ιδίως για την αξιοποίηση της βιοϊατρικής τεχνολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Άρθρο 26

Γιατροί πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας υπαίθρου

1. Σε κενές και κενούμενες θέσεις γιατρών υπηρεσίας υπαίθρου (αγροτικών) διορίζονται κατά προτεραιότητα γιατροί με ειδικότητα γενικής ιατρικής. Οι κατά τις διατάξεις αυτές καταλαμβανόμενες θέσεις μετατρέπονται με την απόφαση διορισμού σε θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., με βαθμό Επιμελητή Β'. Οι διοριζόμενοι τοποθετούνται στη

θέση Επιμελητή Β' με θητεία κατά τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος. Η αίτηση διορισμού από τους ενδιαφερομένους υποβάλλεται μετά την ανακοίνωση της θέσης. Σε περίπτωση περισσότερων από έναν υποψηφίων για την ίδια θέση, διορίζεται ο αρχαιότερος στην ειδικότητα. Αν δεν υπάρχουν υποψήφιοι κατά τα ανωτέρω στις θέσεις που ανακοινώνονται, τοποθετούνται γιατροί υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου αυτής, που ισχύουν τρεις (3) μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Οι διοριζόμενοι κατά την παράγραφο αυτή γιατροί δεν μετακινούνται κατά οποιονδήποτε τρόπο από τη θέση τους κατά τη διάρκεια της πρώτης θητείας τους.

2. Μόνιμοι αγροτικοί γιατροί, που έχουν την ειδικότητα της γενικής ιατρικής μπορούν ύστερα από αίτησή τους να εντάσσονται ως μόνιμοι στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ., με μετατροπή της θέσης που κατέχουν σε θέση κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., με βαθμό Επιμελητή Β', αν έχουν την ειδικότητα λιγότερο από επτά (7) χρόνια και με βαθμό Επιμελητή Α', αν έχουν την ειδικότητα περισσότερο από επτά (7) χρόνια. Η μετατροπή γίνεται με την απόφαση ένταξης.

Ο χρόνος της μόνιμης με την ειδικότητα προϋπηρεσίας των εντασσόμενων προσμετράται σε κάθε περίπτωση, ως χρόνος που διανύθηκε στο βαθμό της θέσης που θα ενταχθούν. Οι εντασσόμενοι δεν μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα για άλλη θέση γιατρού Ε.Σ.Υ., πριν συμπληρώσουν πέντε (5) χρόνια στη θέση που εντάσσονται.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, οι διατάξεις της παραγράφου αυτής μπορούν να εφαρμόζονται αναλόγως και για μόνιμους αγροτικούς γιατρούς άλλων ειδικοτήτων, οι οποίοι τοποθετούνται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας σε Κέντρα Υγείας ανάλογα με τις ανάγκες.

3. Μετά την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του παρόντος νόμου καταργείται σταδιακά, ανάλογα με το χρόνο κτήσης του πτυχίου η κατά τις διατάξεις του ν. 67/1968, όπως συμπληρώθηκαν και τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα, υποχρεωτική υπηρεσία υπαίθρου των γιατρών. Η κατάργηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. και εκτίμηση των αναγκών στον τομέα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας στην ύπαιθρο.

4. Γιατροί χωρίς ειδικότητα υπόχρεοι για την εκπλήρωση της υποχρέωσης υπηρεσίας υπαίθρου μετά την επιλογή τους για τοποθέτηση και πριν από την έκδοση απόφασης του διορισμού τους τοποθετούνται υποχρεωτικά σε τακτικά παθολογικά, χειρουργικά και καρδιολογικά εξωτερικά ιατρεία και αντίστοιχα ιατρεία επειγόντων περιστατικών νοσοκομείων του νομού που υπάγεται το περιφερειακό ιατρείο για τρίμηνη εκπαίδευση. Ο χρόνος εκπαίδευσης υπολογίζεται ως χρόνος ειδικότητας για όλες τις ειδικότητες. Οι τοποθετούμενοι γιατροί αμείβονται κατά το διάστημα αυτό ως ειδικευόμενοι. Με την απόφαση τοποθέτησής τους ορίζεται το νοσοκομείο ή τα νοσοκομεία στα οποία θα εκπαιδευτούν.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ρυθμίζονται τα κάθε είδους ειδικότερα τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα για την εφαρμογή της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου.

6. Θέσεις γιατρών υπόχρεων υπηρεσίας υπαίθρου προκηρύσσονται τέσσερις (4) μήνες πριν από τη λήξη της θητείας των γιατρών που υπηρετούν, παράταση δε της θητείας τους απαγορεύεται. Κατ' εξαίρεση εάν μέχρι δύο (2) μήνες πριν από τη λήξη της θητείας τους δεν έχει υποβληθεί αίτηση κάλυψης της κενούμενης θέσης, δύναται να παρατείνεται η θητεία με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας τουλάχιστον για έξι (6) μήνες και όχι περισσότερο από δώδεκα (12) μήνες.

7. Μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, διατάξεις που

προβλέπουν παράταση θητείας γιατρών υπόχρεων υπηρεσιών υπαίθρου καταργούνται. Για υφιστάμενες, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, κατά παράταση θητείες εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου. Σε περίπτωση που ο υπολειπόμενος χρόνος της κατά παράταση θητείας είναι μικρότερος των τεσσάρων (4) μηνών, η θητεία παρατείνεται αναλόγως.

8. Η παράγραφος 4 του άρθρου 21 του ν. 2071/1992 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"4. Γιατροί που έχουν συμπληρώσει συνεχή υπηρεσία, πέντε (5) ετών σε έμμισθη θέση αγροτικού ιατρείου δύνανται να αποκτήσουν τον τίτλο ειδικότητας γενικής ιατρικής μετά από εκπαίδευση δύο (2) ετών. Οι παραπάνω γιατροί τοποθετούνται ως υπεράριθμοι σε νοσοκομεία αναγνωρισμένα για χορήγηση ειδικότητας γενικής ιατρικής και είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., καθορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία τοποθέτησης, καθώς και η κατανομή της διετούς εκπαίδευσης κατά αντικείμενο. Όσοι κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού ειδικεύονται κατά τις αντικαθιστάμενες διατάξεις υποχρεούνται σε συμπληρωματική άσκηση μέχρι τη συμπλήρωση της διετίας, η δε κατανομή του υπολειπόμενου χρόνου άσκησης κατανέμεται κατά αντικείμενο με την κατά το προηγούμενο εδάφιο απόφαση."

Άρθρο 27

Πολυδύναμα Περιφερειακά Ιατρεία

Ομάδες και Κέντρα Εφημερίας Περιφερειακών Ιατρείων

1. Περιφερειακά Ιατρεία Νησιών, στα οποία δεν λειτουργεί Κέντρο Υγείας, μπορεί με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας να χαρακτηρίζονται ως Πολυδύναμα Ιατρεία. Με την ίδια ή άλλη όμοια απόφαση συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις γιατρών Ε.Σ.Υ., νοσηλευτών, τεχνολόγων ή και άλλου προσωπικού. Τα Πολυδύναμα Ιατρεία λειτουργούν καθημερινώς τις εργάσιμες ημέρες επί οκτάωρο. Τις μη εργάσιμες ημέρες εφημερεύουν κατά τις ώρες 8 π.μ. μέχρι και 4 μ.μ.. Τις υπόλοιπες ώρες όλων των ημερών εφαρμόζεται πρόγραμμα εφημερίας ετοιμότητας στο οποίο υποχρεούνται να συμμετέχουν εκ περιτροπής οι γιατροί και όταν χρειάζεται και άλλο προσωπικό. Στα Πολυδύναμα Ιατρεία, εκτός από το προσωπικό που υπηρετεί σε αυτά, προσφέρουν υπηρεσίες γιατροί και άλλο προσωπικό των Κέντρων Υγείας, σύμφωνα με πρόγραμμα που καταρτίζεται από το Διευθυντή του Κέντρου Υγείας, καθώς και του νοσοκομείου στο οποίο υπάγεται το Κέντρο Υγείας.

Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, μπορεί να ορίζεται πάγια μηνιαία αποζημίωση ετοιμότητας για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των Πολυδύναμων Ιατρείων.

2. Περιφερειακά Ιατρεία (Π.Ι.) των Κέντρων Υγείας (Κ.Υ.), δύνανται να εφημερεύουν, κατά ομάδες με σταθερό ή μεταβλητό κέντρο εφημερίας, κατά τα Σάββατα, Κυριακές και λοιπές αργίες, εφόσον δεν είναι δυνατή η εξυπηρέτηση των περιοχών τους, τις ημέρες αυτές, από το Κέντρο Υγείας στο οποίο υπάγονται.

Οι ομάδες και τα κέντρα εφημερίας ορίζονται με απόφαση του οικείου Διευθυντή του Κέντρου Υγείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 28

Πόροι των Νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας

Πόροι των Νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας κυρίως είναι:

(α) Η ετήσια επιχορήγηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων.

(β) Τα νοσήλια από τα ταμεία της κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και τα νοσήλια που βαρύνουν το Δημόσιο ή τους

ιδίους τους νοσηλευόμενους, όπως κάθε φορά καθορίζονται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας. Με κοινή απόφαση των ιδίων δύνανται να ορίζεται ημερήσιο ή συνολικό ενοποιημένο κλειστό νοσήλιο διαφοροποιημένο κατά κατηγορία παρεχόμενων ιατρικών υπηρεσιών ή συνολικό νοσήλιο (κλειστό) κατά διαγνωστική κατηγορία, που περιλαμβάνουν όλες τις εργαστηριακές και κλινικές εξετάσεις, καθώς και τη γενικότερη νοσηλεία του ασθενούς.

(γ) Τα έσοδα από την παροχή υπηρεσιών κατά τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του παρόντος. Η αμοιβή για την παροχή των υπηρεσιών κατά το άρθρο 21 του παρόντος καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και προκειμένου για αμοιβές που εισπράττονται από ασφαλιστικά ταμεία, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας και του τυχόν κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

(δ) Τα έσοδα από νοσήλια για υπηρεσίες που παρέχονται σε ασφαλισμένους ασφαλιστικών εταιρειών οι οποίες συνάπτουν συμβάσεις με τα νοσοκομεία μετά από έγκριση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και σε αλλοδαπούς σύμφωνα με τις διεθνείς συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας. Δεν αναγνωρίζονται δαπάνες ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών σε ασφαλισμένους τους που συνδέονται οπωσδήποτε με νοσηλεία σε νοσοκομεία ή με τη διάρκεια της νοσηλείας αυτής, εφόσον η ασφαλιστική εταιρεία δεν έχει γνωστοποιήσει στο νοσοκομείο ότι καλύπτει συνολικά ή κατά μέρος το νοσηλευόμενο ασφαλισμένο της και αυτό βεβαιώνεται με αντίστοιχο πιστοποιητικό. Ειδικότερα, για υπηρεσίες προς ψυχικά ασθενείς, το νοσήλιο μπορεί να διαφοροποιείται με βάση και τις παρεχόμενες υπηρεσίες προεπαγγελματικής κατάρτισης και τις συνοδευτικές υποστηρικτικές υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής στήριξης και επανένταξης.

(ε) Τα έσοδα που προέρχονται από τα ασφαλιστικά ταμεία για εξετάσεις ασφαλισμένων τους σε τακτικά εξωτερικά ιατρεία και εργαστήρια νοσοκομείων, κέντρα υγείας, κέντρα ψυχικής υγείας και μονάδες ψυχικής υγείας. Η αμοιβή για τις εξετάσεις καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και του τυχόν κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού. Προκειμένου για ασφαλισμένους ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων που διαθέτουν Μονάδες Πρωτοβάθμιας Περιθαλψής ισχύουν τα προβλεπόμενα από τους κανονισμούς περιθαλψής των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων.

(στ) Τα έσοδα από εξετάσεις σε εξωτερικά ιατρεία και εργαστήρια νοσοκομείων και σε κέντρα υγείας που δεν καλύπτονται από ασφαλιστικό ταμείο ή παρέχονται σε αλλοδαπούς σύμφωνα με τις διεθνείς συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας.

(ζ) Τα έσοδα από εκπαιδευτική και ερευνητική δραστηριότητα.

(η) Οι τόκοι από καταθέσεις σε τράπεζες ή άλλους πιστωτικούς οργανισμούς.

(θ) Τα έσοδα από εκμετάλλευση χώρων και εγκαταστάσεων για μη ιατρικές υπηρεσίες σε νοσηλευόμενους, επισκέπτες, καθώς και στο προσωπικό. Τα νοσοκομεία δύνανται να λειτουργούν ή να εκμισθώνουν χώρους και εγκαταστάσεις τους ως κυλικεία, ανθοπωλεία κ.λπ..

(ι) Τα έσοδα από την εκποίηση παλαιών και άχρηστων για το νοσοκομείο κινητών πραγμάτων.

(κ) Έσοδα από κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές και επιχορηγήσεις από τρίτους, όπως και οι πρόσδοδοι από αυτές.

(κα) Έσοδα από αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους και

(κβ) Έσοδα που προέρχονται από κάθε άλλη νόμιμη αιτία.

Άρθρο 29

Κατάρτιση και εκτέλεση προϋπολογισμών υπηρεσιών υγείας

1. Για την αποδοτικότερη χρήση των πόρων ως και τον

έλεγχο και την παρακολούθηση της ορθής εκτέλεσης των προϋπολογισμών των νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας, συνιστάται ειδική υπηρεσία σε επίπεδο Τμήματος στη Διεύθυνση Οικονομικών του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Η υπηρεσία αυτή επεξεργάζεται τους υποβαλλόμενους κατά την επόμενη παράγραφο προϋπολογισμούς των νοσοκομείων και εισηγείται την τελική διαμόρφωσή τους στο πλαίσιο των διατιθέμενων συνολικών πόρων.

2. Οι προϋπολογισμοί των νοσοκομείων καταρτίζονται για το επόμενο έτος και υποβάλλονται κατά μήνα Σεπτέμβριο με ευθύνη του Γενικού Διευθυντή του νοσοκομείου στην αρμόδια Διεύθυνση Υγείας και Πρόνοιας της Περιφέρειας με αιτιολογημένη έκθεση του Δ.Σ. του νοσοκομείου. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας υποβάλλει με εισήγηση τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων της περιφέρειάς του στον Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας με κοινοποίηση στο Υπουργείο Οικονομικών.

Οι προϋπολογισμοί των νοσοκομείων διαμορφώνονται και ως κλειστοί κατά τομέα, τμήμα, εργαστήριο και διοικητική, τεχνική ή άλλη μονάδα του νοσοκομείου και εγκρίνονται ως συνολικοί κλειστοί προϋπολογισμοί.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, θεσπίζεται στα νοσοκομεία και τους λοιπούς φορείς υγείας το διπλογραφικό λογιστικό σύστημα αναλυτικής λογιστικής και κοστολόγησης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, μπορεί να καταρτίζεται ενιαίος κανονισμός οικονομικής διαχείρισης των νοσοκομείων και των λοιπών φορέων υγείας.

4. Οι απολογισμοί και οι ισολογισμοί των νοσοκομείων καταρτίζονται το αργότερο μέχρι το τέλος Μαρτίου κάθε έτους και υποβάλλονται στη Διεύθυνση Υγείας και Πρόνοιας της Περιφέρειας και το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και στο Υπουργείο Οικονομικών, με αιτιολογική έκθεση του Δ.Σ..

Άρθρο 30

Σύμπραξη ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων ασφάλισης υγείας

1. Οι ασφαλιστικοί φορείς μπορεί να συμπράττουν μεταξύ τους με μορφή κοινοπραξίας ή με τη μορφή ένωσης ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων με σκοπό:

(α) Να συνάπτουν μετά από διαπραγμάτευση προγραμματικές συμβάσεις με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Με τις συμβάσεις αυτές μπορεί να ορίζεται νοσήλιο κατά τις διαζευκτικές περιπτώσεις της διάταξης του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β' του άρθρου 28 του παρόντος, καθώς και κατά νοσοκομείο ή κατηγορία νοσοκομείων. Σε κάθε περίπτωση το νοσήλιο δεν μπορεί να υπερβαίνει το οριζόμενο κατά την περίπτωση β' του άρθρου 28 του παρόντος.

(β) Να διαπραγματεύονται για τη σύναψη συμβάσεων, ύστερα από έγκριση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας και του τυχόν κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού με ιδιωτικές κλινικές και νοσοκομεία του εξωτερικού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.Υ.Π.Υ. καθορίζονται η διαδικασία και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραπάνω διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 31

Δίκτυα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας

1. Για τη διαμόρφωση ενιαίου πλαισίου παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στην κατεύθυνση της λειτουργίας Ενιαίου Φορέα Υγείας (Ε.Φ.Υ.), μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας του Ε.Σ.Υ., των Ασφαλιστικών Οργανισμών και Ταμείων, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλων Ν.Π.Δ.Δ., οργανώνονται και

λειτουργούν ως Δίκτυα παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και διασυνδέονται λειτουργικά και επιστημονικά με νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ.. Οι όροι και οι προϋποθέσεις οργάνωσης και λειτουργίας των Δικτύων, καθώς και της παροχής υπηρεσιών στον πληθυσμό της περιοχής τους ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας.

2. Ως Δίκτυα λειτουργούν ένα ή περισσότερα Κέντρα Υγείας ή Πολυϊατρεία και τα κατά περίπτωση περιφερειακά ιατρεία τους. Σε κάθε Δίκτυο προσφέρουν υπηρεσία και οικογενειακοί γιατροί. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.Υ.Π.Υ. καθορίζεται ο πληθυσμός και τα όρια ευθύνης και προσδιορίζεται η αναγκαία στελέχωση και τεχνολογική υποδομή κάθε Δικτύου ανάλογα με τον πληθυσμό ευθύνης τους και τις ιδιαίτερες κάθε περιοχής. Στα Δίκτυα παρέχονται υπηρεσίες από γιατρούς γενικής ιατρικής, παιδιατρικής, παθολογίας, άλλων βασικών ιατρικών ειδικοτήτων, οδοντιάτρους, νοσηλευτές, επισκέπτες υγείας, κοινωνικούς λειτουργούς και λοιπό προσωπικό. Εφόσον το προσωπικό που υπηρετεί στις μονάδες του Δικτύου υπολείπεται του αναγκαίου κατά τα οριζόμενα με την ανωτέρω απόφαση, συμπληρώνεται σύμφωνα με τις προγραμματικές συμβάσεις. Στις μονάδες των Δικτύων προσφέρουν υπηρεσίες σε εβδομαδιαία προγράμματα γιατροί ειδικοτήτων του νοσοκομείου που είναι διασυνδεδεμένο το Δίκτυο σε τακτές ημέρες και ώρες της εβδομάδας.

3. Για την οργάνωση και λειτουργία Δικτύου συνάπτεται προγραμματική σύμβαση μεταξύ του Δημοσίου εκπροσωπούμενου από το Γενικό Γραμματέα της οικείας περιφέρειας και Ασφαλιστικών Οργανισμών ή Ταμείων, νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) ή και άλλων Ν.Π.Δ.Δ., που έχουν μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Με την προγραμματική σύμβαση καθορίζονται οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνει κάθε συμβαλλόμενος για τη λειτουργία του Δικτύου και την παροχή των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Ιδίως καθορίζονται η υλικοτεχνική υποδομή και το προσωπικό που διαθέτει κάθε φορέας κατά τα οριζόμενα στις κοινές υπουργικές αποφάσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος, το ποσοστό συμμετοχής του στις δαπάνες λειτουργίας του Δικτύου και τα έσοδα, κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται σε κάθε μονάδα του Δικτύου η λειτουργία της ιατρικής, νοσηλευτικής, κοινωνικής και διοικητικής υπηρεσίας. Με την προγραμματική σύμβαση ορίζονται οι εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του φορέα που συμμετέχει στη συντονιστική επιτροπή ελέγχου και παρακολούθησης του Δικτύου και ο κατά την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου προϊστάμενος κάθε Δικτύου. Επίσης, με την προγραμματική σύμβαση καθορίζονται ο τρόπος κατάρτισης ετήσιου προγραμματισμού λειτουργίας και ανάπτυξης του Δικτύου και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Η σύμβαση εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας, με την οποία ορίζεται και το νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., με το οποίο διασυνδέεται το Δίκτυο, εφόσον με την προγραμματική σύμβαση δεν συμβάλλεται νοσοκομείο.

4. Ως προϊστάμενος κάθε Δικτύου ορίζεται υπάλληλος κλάδου ΠΕ, με βαθμό Διευθυντή ή αντίστοιχο προς αυτόν. Ο προϊστάμενος έχει τη διοικητική ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία του Δικτύου, ασκεί τον επιβαλλόμενο ιεραρχικό έλεγχο επί όλου του προσωπικού που υπηρετεί στις μονάδες του Δικτύου, ανεξαρτήτως από την οργανική υπαγωγή του κάθε υπαλλήλου και αναφέρεται αρμοδίως στα υπερκείμενα ιεραρχικά όργανα, καθώς και στη συντονιστική επιτροπή του Δικτύου και στα όργανα άσκησης εποπτείας του. Το προσωπικό που τοποθετείται στα Δίκτυα εξακολουθεί να διέπεται ως προς την υπηρεσιακή του κατάσταση από τις κατ' ιδίαν διατάξεις της οργανικής τους θέσης. Το συντονισμό του επιστημονικού έργου του Δικτύου έχει ο γιατρός Διευθυντής της Μονάδας και σε περίπτωση που το Δίκτυο απαρτίζεται από περισσότερες Μονάδες Επιστημονική Επιτροπή που συγκροτείται από τους γιατρούς Διευθυντές των Μονάδων αυτών.

5. Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ταμεία μπορεί να συνάπτουν συμβάσεις με τους φορείς που συμμετέχουν στην οργάνωση του κάθε Δικτύου, για την παροχή υπηρεσιών στους ασφαλισμένους τους. Με την κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου κοινή υπουργική απόφαση ή άλλη όμοια απόφαση καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις σύναψης των συμβάσεων αυτών, καθώς και οι προϋποθέσεις για την παροχή από τα Δίκτυα υπηρεσιών στους πολίτες που οι δαπάνες για την περίθαλψή τους βαρύνουν το Δημόσιο, ως και σε κάθε άλλη κατηγορία πολιτών που δεν καλύπτονται από τις κατά την παράγραφο αυτή συμβάσεις.

6. Κάθε φορέας που συμβάλλεται για τη λειτουργία του Δικτύου, εγγράφει στον ετήσιο προϋπολογισμό του με ίδιο κωδικό αριθμό πιστώσεις για την κάλυψη των δαπανών λειτουργίας του Δικτύου κατά το ποσοστό που του αναλογεί.

Τα έσοδα που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 5, τα οποία εισπράττονται ως ορίζεται με την κοινή απόφαση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κατανέμονται μεταξύ των φορέων που απαρτίζουν το Δίκτυο κατά ποσοστό που καθορίζεται με την προγραμματική σύμβαση. Τα αντίστοιχα ποσά εγγράφονται ως έσοδο στον προϋπολογισμό κάθε φορέα αντιστοίχως.

7. Το ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ. καταρτίζει το πρόγραμμα ανάπτυξης των Δικτύων που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 32

Οικογενειακοί γιατροί

1. Στα κατά το προηγούμενο άρθρο Δίκτυα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας που καλύπτουν αστικές και ημιαστικές περιοχές παρέχουν υπηρεσίες οικογενειακοί γιατροί με ειδικότητα γενικής ιατρικής ή παθολογίας και παιδιατρικής. Για τις λοιπές περιοχές ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν.1397/1983.

2. Οι δικαιούχοι έχουν δικαίωμα ελεύθερης επιλογής του οικογενειακού τους γιατρού, από κατάλογο των γιατρών του Δικτύου της περιοχής τους ή όμορης περιοχής. Η επιλογή γίνεται κάθε χρόνο, ενώ μια φορά το χρόνο μπορούν να ζητήσουν την αλλαγή του οικογενειακού τους γιατρού μετά από αιτιολογημένη αίτησή τους στον Προϊστάμενο του Δικτύου. Μέχρι να συμπληρωθεί ο προβλεπόμενος αριθμός κατά την επόμενη παράγραφο, ο γιατρός δεν μπορεί να αρνηθεί την εγγραφή στον κατάλογο του οποιουδήποτε δικαιούχου που διαμένει εντός της περιοχής ευθύνης του Δικτύου που υπηρετεί, εκτός αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι αδυναμίας συνεργασίας. Στην περίπτωση αυτήν ο γιατρός υποβάλλει δικαιολογημένη αίτηση εξαίρεσης του συγκεκριμένου ατόμου, στον Προϊστάμενο του Δικτύου, ο οποίος, εφόσον κάνει δεκτή την αίτηση, ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο για να επιλέξει άλλον οικογενειακό γιατρό του Δικτύου.

3. Ο αριθμός των ατόμων που εγγράφονται στον κατάλογο κάθε οικογενειακού γιατρού δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από 1.800 και προκειμένου για οικογενειακό παιδίατρο μεγαλύτερος από 1.600. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ. μπορεί κατ' εξαίρεση να αυξάνεται το ανώτατο αυτό όριο μέχρι και 2.000, αν σε κάποια περιοχή συντρέχουν συγκεκριμένοι προς τούτο λόγοι. Με όμοια απόφαση καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να καταχωρούνται στον κατάλογο και οι λεπτομέρειες γενικά για τον τρόπο κατάρτισης και τήρησής του.

4. Οι επιλεγμένοι ως οικογενειακοί γιατροί των Δικτύων συνάπτουν ετήσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας ή τον φορέα που έχει την ευθύνη του Δικτύου, σύμφωνα με την προγραμματική σύμβαση δημιουργίας του, και αμείβονται ανάλογα με τον αριθμό των πολιτών τους οποίους καλύπτουν. Η κλίμακα των αμοιβών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας. Οι ενδιαφερόμενοι που έχουν τα προσόντα υποβάλλουν, μετά από σχετική ανακοίνωση-πρόσκληση εκδήλωσης

ενδιαφέροντος του αρμοδίου κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής για τη σύναψη της σύμβασης, που δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο, αίτηση στην υπηρεσία που ορίζεται με την ανακοίνωση. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ. καθορίζονται τα κριτήρια, η διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια επιλογής των οικογενειακών γιατρών, καθώς και τα της οργάνωσης και λειτουργίας των ιατρείων τους και το πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους.

Σε κάθε περίπτωση για την υπογραφή σύμβασης απαιτείται να έχουν υποβάλει αίτηση για εγγραφή στον κατάλογο του υποψήφιου γιατρού δικαιούχοι που ο αριθμός τους αντιστοιχεί στο 1/3 τουλάχιστον του αριθμού που ορίζεται από την προηγούμενη παράγραφο. Η σύμβαση καταγγέλλεται οποτεδήποτε αζημίως σε κάθε περίπτωση παράβασης των συμβατικών υποχρεώσεων του οικογενειακού γιατρού.

5. Οι οικογενειακοί γιατροί παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο ιατρείο καθημερινά σε συγκεκριμένες πρωινές και απογευματινές ώρες, κατά τη διάρκεια των οποίων εξυπηρετούν αποκλειστικά και μόνο τους δικαιούχους του Δικτύου που είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο τους και σε κατ' οίκον επισκέψεις οποιαδήποτε ώρα του εικοσιτετράωρου, όταν αυτό απαιτείται. Τα ιατρεία των οικογενειακών γιατρών λειτουργούν σε χώρους μέσα στην περιοχή ευθύνης του Δικτύου. Οι οικογενειακοί γιατροί τους ασθενείς που έχουν ανάγκη για πλέον εξειδικευμένη ιατρική φροντίδα ή εργαστηριακές εξετάσεις, τους παραπέμπουν στους γιατρούς ειδικοτήτων και στα εργαστήρια του Δικτύου. Εάν οι μονάδες του Δικτύου δεν διαθέτουν τις αντίστοιχες ειδικότητες και εργαστήρια, ο ασθενής παραπέμπεται στα Εξωτερικά Ιατρεία και Εργαστήρια του νοσοκομείου με το οποίο είναι διασυνδεδεμένο το Δίκτυο και αν και το νοσοκομείο αυτό δεν καλύπτει την περίπτωση, σε όποιο άλλο νοσοκομείο της περιοχής ανάλογα με την ανάγκη του ασθενούς.

6. Γιατροί ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων μπορεί να ασκούν καθήκοντα οικογενειακού γιατρού ύστερα από ανάθεση της Διοίκησης του φορέα στον οποίο ανήκουν, με όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 33

Εποπτεία και λειτουργία Δικτύων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας

1. Τα Δίκτυα Π.Φ.Υ. υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, ανεξάρτητα από το φορέα στον οποίο ανήκουν οι Μονάδες που τα αποτελούν. Η εποπτεία ασκείται ως προς τον τρόπο παροχής υπηρεσιών υγείας, άσκησης του ιατρικού νοσηλευτικού, επιστημονικού και εκπαιδευτικού έργου και γενικά ως προς τον τρόπο λειτουργίας των Δικτύων στα πλαίσια των προγραμματικών συμβάσεων.

2. Οι Μονάδες των Δικτύων Π.Φ.Υ. λειτουργούν σε τακτικό πρωινό και απογευματινό ωράριο και εφημερεύουν εκ περιτροπής κατά ομάδες, τις υπόλοιπες ώρες της ημέρας, τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες, για κάλυψη επειγόντων περιστατικών. Στην εφημερία συμμετέχει και αριθμός οικογενειακών γιατρών. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται το ωράριο τακτικής λειτουργίας, ο τρόπος εφημερίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

3. Σε κάθε Δίκτυο συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας Συντονιστική Επιτροπή, που αποτελείται από τους κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 31 του παρόντος οριζόμενους εκπροσώπους των φορέων που συμμετέχουν στο Δίκτυο, έναν (1) εκπρόσωπο του δήμου, που έχει την έδρα του το Δίκτυο, που ορίζεται από το Δήμαρχο και έναν (1) εκπρόσωπο της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Ε.), η οποία έχει το γενικό συντονισμό της λειτουργίας του Δικτύου, καταρτίζει το ετήσιο πρόγραμμα δράσης του, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή του και

υποβάλλει ετήσια απολογιστική έκθεση για το έργο του στο γενικό γραμματέα της περιφέρειας και τον οικείο νομάρχη.

Σε δήμους ή διαμερίσματα δήμων που λειτουργούν περισσότερα από ένα δίκτυα μπορεί να συγκροτείται κοινή Συντονιστική Επιτροπή.

4. Η εκτίμηση και αξιολόγηση του ποσοτικού και ποιοτικού έργου κάθε Δικτύου γίνεται από το ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ., το οποίο υποβάλλει ετήσια επί αυτού τεκμηριωμένη και αναλυτική έκθεση στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας. Ιδιαίτερα για τα Δίκτυα που οργανώνονται κατά την πρώτη εφαρμογή του άρθρου 31 του παρόντος νόμου, το ΣΥ.Σ.Ε.Δ.ΥΠ.Υ. υποβάλλει έκθεση αξιολόγησης με τη συμπλήρωση έξι (6) μηνών λειτουργίας τους, ύστερα από λεπτομερή και αναλυτική επεξεργασία των στοιχείων του ποσοτικού και ποιοτικού έργου τους και γενικά της αποτελεσματικότητάς τους.

5. Για την κάλυψη επιτακτικών αναγκών σε προβληματικές και άγονες περιοχές ή εποχιακών αναγκών σε τουριστικές περιοχές, δύναται να προσλαμβάνονται στις Μονάδες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας γιατροί και εκτός οργανικών θέσεων με εξάμηνη σύμβαση που δεν μπορεί να ανανεώνεται. Η πρόσληψη γίνεται από το φορέα στον οποίο υπάγεται η Μονάδα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας ύστερα από έγκριση με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας και του τυχόν συναρμόδιου υπουργού. Στους γιατρούς αυτούς καταβάλλονται μηνιαίες αποδοχές αντίστοιχες προς τις αποδοχές γιατρού υπόχρεου εκπλήρωσης υπηρεσίας υπαίθρου ως και αποζημίωση για υπερωριακή απασχόληση για προσφορά υπηρεσιών εκτός του ωραρίου εργασίας σύμφωνα με τις ανάγκες της Μονάδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΓΙΑΤΡΟΙ Ε.Σ.Υ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΛΑΔΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ Ε.Σ.Υ.

Άρθρο 34

Πρόσληψη σε θέση γιατρού Ε.Σ.Υ.

1. Οι θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και η πλήρωσή τους σε όλους τους βαθμούς γίνεται ύστερα από προκήρυξη.

2. Οι επιλεγόμενοι στις προκηρυσσόμενες θέσεις διορίζονται κατά βαθμό ως εξής:

α) Σε θέσεις Επιμελητών Β' και Γ', με θητεία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 2 του ν. 2194/1994. Μετά τη λήξη της τρίτης θητείας κατά τις διατάξεις αυτές, η θητεία του γιατρού ανανεώνεται ύστερα από αίτησή του κάθε τέσσερα (4) χρόνια, μετά από αξιολογική ατομική κρίση. Η κρίση γίνεται από τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. της παραγράφου 6 του άρθρου 37 του νόμου αυτού, τα οποία λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία του κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 36 του παρόντος ατομικού φακέλου. Σε περίπτωση αρνητικής κρίσης ο γιατρός εξέρχεται της υπηρεσίας οριστικώς.

β) Σε θέσεις Επιμελητών Α' και Διευθυντών, με θητεία τριών (3) χρόνων. Μετά τη λήξη της θητείας τους κρίνονται από το οικείο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. και αν η κρίση είναι θετική, η θητεία τους παρατείνεται για δύο (2) ακόμη χρόνια, άλλως απολύονται. Μετά τη συμπλήρωση και της νέας θητείας τους επανακρίνονται, από το οικείο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. και αν η κρίση είναι θετική, μονιμοποιούνται στον κλάδο με το βαθμό που κατέχουν, άλλως εξέρχονται της υπηρεσίας οριστικώς.

γ) Μόνιμοι γιατροί του Ε.Σ.Υ., που καταλαμβάνουν οποιαδήποτε άλλη θέση του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., διατηρούν τη μονιμότητά τους. Η διάταξη αυτή ισχύει αναδρομικά από της ισχύος των νόμων 2071/1992 και 2194/1994.

3. Επιμελητές Α' με θητεία που καταλαμβάνουν ομοιόβαθμη ή ανώτερη θέση και Διευθυντές με θητεία που καταλαμβάνουν ομοιόβαθμη θέση, εφόσον έχουν συμπληρώσει την πρώτη τριετή θητεία στην προηγούμενη θέση και έχουν κριθεί θετικά για την παράταση της θητείας τους σε αυτή, τοποθετούνται με θητεία δύο (2) ετών μετά τη συμπλήρωση της οποίας κρίνονται από το οικείο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. και αν η κρίση είναι θετική μονιμοποιούνται στον κλάδο με το βαθμό που κατέχουν, άλλως εξέρχονται της υπηρεσίας οριστικώς. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει την

πρώτη θητεία, διανύουν 3ετή και 2ετή θητεία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 β' του άρθρου αυτού.

4. Οι θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. συνιστώνται και προκηρύσσονται εφεξής κατά νοσοκομείο και Κέντρο Υγείας κατά βαθμό και ειδικότητα, η δε τοποθέτηση των γιατρών που προσλαμβάνονται γίνεται στο νοσοκομείο και στο Κέντρο Υγείας, αντιστοίχως. Η τοποθέτηση κατά τμήμα, μονάδα κ.λπ. στο νοσοκομείο γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. του νοσοκομείου, ύστερα από γνώμη του Διευθυντή της ιατρικής υπηρεσίας ως προς την αριθμητική κατανομή τους μεταξύ των τμημάτων εργαστηρίων και μονάδων. Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού κενές θέσεις.

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του ν. 2071/1992 προστίθενται τα εξής εδάφια:

"Στα τμήματα που απαρτίζουν τους τομείς τοποθετούνται γιατροί ειδικοτήτων των οποίων το γνωστικό αντικείμενο είναι αντίστοιχο με το παρεχόμενο από το τμήμα ιατρικό έργο. Οι ειδικότητες προσδιορίζονται με την απόφαση σύστασης των θέσεων. Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται αναδρομικά από την έναρξη ισχύος του ν. 1397/1983."

5. Οι οργανικές θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. με βαθμό Επιμελητή Α' δεν μπορεί να υπερβαίνουν συνολικά το 50% του συνόλου των θέσεων με βαθμό Επιμελητή Β' κατά ειδικότητα σε κάθε νοσοκομείο. Στα νοσοκομεία που κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού οι θέσεις Επιμελητών Α' υπερβαίνουν το ποσοστό αυτό κατά ειδικότητα, οι τυχόν κενές από αυτές και οι εφεξής κενούμενες μέχρι του αριθμού που αντιστοιχεί στο ποσοστό αυτό μετατρέπονται αυτοδικαίως δια του παρόντος νόμου σε θέσεις με βαθμό Επιμελητή Β'. Οι διατάξεις αυτές δεν ισχύουν για τις θέσεις των Κέντρων Υγείας και Κέντρων Ψυχικής Υγείας, καθώς και για ειδικότητες που χαρακτηρίζονται ως άγονες με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μετά από πρόταση του ΚΕ.Σ.Υ..

6. Για διορισμό σε θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., ως προς τα όρια ηλικίας επαναφέρονται δια του παρόντος σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του ν. 1397/1983. Από τις διατάξεις αυτές εξαιρούνται όσοι υπηρετούν στον κλάδο και διορίζονται σε άλλη θέση αυτού ή κρίνονται για παράταση της θητείας τους. Ως προς το χρόνο άσκησης της ειδικότητας για κατάληψη θέσης γιατρού Ε.Σ.Υ., οι διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφος 2, περιπτ. β' και γ' του ν. 2071/1992 ισχύουν και για τις θέσεις τέως συναφών ειδικοτήτων. Η διάταξη της περίπτωσης δ' της αυτής παραγράφου, ως και η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του ν. 1579/1985 καταργούνται.

7. Στους γιατρούς του Ε.Σ.Υ., που υπηρετούν με θητεία, ο χρόνος χορηγούμενων κατά τις οικείες διατάξεις εκπαιδευτικών αδειών, δεν μπορεί να υπερβαίνει αθροιστικά το 1/2 του υπολειπόμενου χρόνου της θητείας τους.

8. Γιατροί του Ε.Σ.Υ., που σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2194/1994, υπάγονται στο καθεστώς πλήρους αλλά μη αποκλειστικής απασχόλησης, μπορούν με αίτησή τους, υποβαλλόμενη σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος, στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας να επανέλθουν στο καθεστώς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, στο οποίο υπήγοντο πριν από τη μεταβολή της εργασιακής τους σχέσης, σύμφωνα με το άρθρο 71 του ν. 2071/1992. Για τους γιατρούς που δεν θα υποβάλλουν αίτηση επαναφοράς στο καθεστώς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, κάθε σχέση εργασίας τους θεωρείται αυτοδικαίως λυμένη και αποχωρούν από την υπηρεσία, εφόσον έχει συμπληρωθεί ο προβλεπόμενος από την παράγραφο 1 περίπτωση (α) του άρθρου 71 του ν. 2071/1992 χρόνος, άλλως η λύση της εργασιακής τους σχέσης επέρχεται αυτοδικαίως μόλις συμπληρωθεί ο χρόνος αυτός. Γιατροί του Ε.Σ.Υ., πλήρους αλλά μη αποκλειστικής απασχόλησης, που έχουν αποχωρήσει από τις θέσεις τους, λόγω συμπλήρωσης του προβλεπόμενου χρόνου παραμονής σε αυτές επαναδιορίζονται στις θέσεις που κατείχαν, ύστερα από αίτηση που υποβάλλουν, μέσα στην προθεσμία του πρώτου εδαφίου

της παραγράφου αυτής, ως γιατροί πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, εφόσον αυτές παραμένουν κενές. Στην περίπτωση που οι θέσεις τους έχουν πληρωθεί, επαναδιορίζονται, σε ομοιόβαθμες με αυτές που κατείχαν θέσεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, που συνιστώνται σε νοσοκομείο του ίδιου νομού με την απόφαση επαναδιορισμού και καταργούνται με την, για οποιονδήποτε λόγο, αποχώρησή τους από τις θέσεις αυτές. Η υποβολή της αίτησης επαναδιορισμού καταργεί τη μη ολοκληρωθείσα διαδικασία προκήρυξης και πλήρωσης της θέσης στην οποία επανέρχονται. Η επαναφορά στο καθεστώς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης διαπιστώνει με πράξη του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας και μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. μπορεί να ανακατανέμονται θέσεις γιατρών-οδοντότρων μεταξύ των Μονάδων Υγείας από Κέντρο Υγείας σε νοσοκομείο ή από ένα νοσοκομείο σε άλλο νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ. μέσα στα όρια του νομού, εφόσον το επιβάλλει η ορθολογική κατανομή των θέσεων για την κάλυψη των αναγκών περίθαλψης του πληθυσμού. Με όμοια απόφαση μπορεί, κενές θέσεις ειδικευομένων σε οποιοδήποτε νοσοκομείο, να μετατρέπονται σε θέσεις ειδικευομένων στη γενική ιατρική και να ανακατανέμονται μεταξύ των νοσοκομείων.

Άρθρο 35

Εξέλιξη γιατρών Ε.Σ.Υ.

1. Στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ. καθιερώνεται ο τίτλος του Αναπληρωτή Διευθυντή. Ο τίτλος απονέμεται μετά από κρίση σε Επιμελητές Α' που έχουν συμπληρώσει συνολική υπηρεσία δεκατριών (13) ετών στον κλάδο από τα οποία τα έξι (6) τουλάχιστον στο βαθμό του Επιμελητή Α'. Ο αριθμός των Επιμελητών Α' στους οποίους απονέμεται ο τίτλος του Αναπληρωτή Διευθυντή δεν μπορεί να υπερβαίνει κατά ειδικότητα σε κάθε νοσοκομείο το διπλάσιο του αριθμού των θέσεων του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή και το 50% του αριθμού των κατεληγμένων θέσεων με βαθμό Επιμελητή Α', της ίδιας ειδικότητας.

2. Κατ' εξαίρεση των προβλεπόμενων στην προηγούμενη παράγραφο, όσοι υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο Δ.Σ. του νοσοκομείου που υπηρετούν για κρίση, προκειμένου να τους απονεμηθεί ο τίτλος του Αναπληρωτή Διευθυντή, αφού συμπληρώσουν συνολική υπηρεσία ένδεκα (11) χρόνων στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ. από τα οποία τα δεκαπέντε (15) εξάμηνα τουλάχιστον στο βαθμό του Επιμελητή Α'. Η απονομή γίνεται κατ' έτος μετά από θετική αξιολόγηση και κρίση από το οικείο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.

3. Σε κάθε γιατρό με τίτλο Αναπληρωτή Διευθυντή ανατίθεται, στα πλαίσια του τμήματος ή του εργαστηρίου ή της μονάδας που υπηρετεί, επιστημονική υπευθυνότητα για συγκεκριμένο κλινικό ή εργαστηριακό καθώς και ερευνητικό και εκπαιδευτικό έργο. Η ανάθεση του συγκεκριμένου έργου γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. του νοσοκομείου ύστερα από γνώμη του υπευθύνου του αντίστοιχου τμήματος ή μονάδας, καθώς και γνώμη του Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας, του Διευθυντή του αντίστοιχου τομέα και της επιστημονικής επιτροπής. Σε κάθε περίπτωση η άσκηση του έργου τους τελεί υπό το συντονισμό του υπευθύνου του τμήματος. Όλοι οι γιατροί του τμήματος μετέχουν στο ενιαίο πρόγραμμα λειτουργίας του τμήματος και των εξωτερικών ιατρείων, ως και στο πρόγραμμα εφημεριών του τμήματος. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, καθορίζονται ειδικότερα οι προϋποθέσεις και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

4. Οι μόνιμοι γιατροί του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. με βαθμό Επιμελητή Β' που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, αφού συμπληρώσουν συνολική υπηρεσία δεκαπέντε (15) εξαμήνων στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ., κρίνονται για προαγωγή στο βαθμό του Επιμελητή Α'. Οι προαγωγές

γίνονται μια φορά το χρόνο μετά από θετική αξιολόγηση και κρίση από το αρμόδιο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.. Οι εξελισσόμενοι διατηρούν την οργανική τους θέση, λαμβάνουν πλήρεις αποδοχές Επιμελητή Α' και εξελίσσονται σε κάθε περίπτωση, όπως και οι οργανικοί Επιμελητές Α'. Μετά την για οποιονδήποτε λόγο αποχώρησή τους από τη θέση τους, η θέση αυτή προκηρύσσεται στο βαθμό Επιμελητή Β'.

5. Οι μόνιμοι οδοντίατροι με βαθμό Επιμελητή Γ' και βαθμό Επιμελητή Β' που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, αφού συμπληρώσουν συνολική υπηρεσία δεκαπέντε (15) εξαμήνων στο βαθμό που υπηρετούν, κρίνονται για προαγωγή στον επόμενο βαθμό Επιμελητή Β' ή Επιμελητή Α', αντιστοίχως. Οι προαγωγές γίνονται μια φορά το χρόνο μετά από θετική αξιολόγηση και κρίση από το οικείο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι..

6. Η απονομή του τίτλου Αναπληρωτή Διευθυντή και οι κατά τις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου προαγωγές γίνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από κρίση και αξιολόγηση του οικείου Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.. Για την κρίση και αξιολόγηση λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη η επιστημονική συγκρότηση και κατάρτιση των υποψηφίων, το επιστημονικό, ερευνητικό και ιδίως το κλινικό τους έργο στο νοσοκομείο, η οργανωτική τους εμπειρία, η διοικητική ικανότητα, το πνεύμα συνεργασίας, η συμπεριφορά προς τους νοσηλευόμενους και εξεταζόμενους ασθενείς και γενικά ο σεβασμός των δικαιωμάτων των ασθενών και των πολιτών που προσφεύγουν για υπηρεσίες στο νοσοκομείο, καθώς και όλα τα στοιχεία του υπηρεσιακού τους φακέλου. Για την απονομή του τίτλου του Αναπληρωτή Διευθυντή λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη και η ερευνητική και συγγραφική δραστηριότητα, η εκπαίδευση σε ειδικά κέντρα του εσωτερικού ή και του εξωτερικού και η αποδειγμένη ενασχόληση με συγκεκριμένο αντικείμενο.

Άρθρο 36

Ευθύνες και αξιολόγηση ιατρικού έργου γιατρών Ε.Σ.Υ.

1. Η άσκηση των καθηκόντων των νοσοκομειακών γιατρών όλων των βαθμίδων συναρτάται με τις κατά νοσοκομείο ή κατά περίπτωση συνθήκες και καθορίζεται με ευθύνη του Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας, με κύριο κριτήριο την αποτελεσματική εξυπηρέτηση των ασθενών.

2. Για την αξιολόγηση του κλινικού και εν γένει ιατρικού έργου των γιατρών του Ε.Σ.Υ., της ανταπόκρισής τους στις επιταγές του ιατρικού λειτουργήματος, της τήρησης των υποχρεώσεών τους και της εν γένει υπηρεσιακής επίδοσης και απόδοσής τους, τηρείται υπηρεσιακός φάκελος με ευθύνη του Διευθυντή του τμήματος στο οποίο ο γιατρός υπηρετεί και στον οποίο περιέχονται οι ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησής τους. Οι εκθέσεις συντάσσονται μέχρι την 15^η Φεβρουαρίου εκάστου έτους από το Διευθυντή του τμήματος ή το νόμιμο αναπληρωτή του ως πρώτο κριτή και τον Διευθυντή του αντίστοιχου τομέα ως δεύτερο κριτή και γνωστοποιούνται στον κρινόμενο. Οι κρινόμενοι πριν από τη σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησής τους μπορούν να υποβάλουν έκθεση για το έργο που έχουν επιτελέσει κατά τη διάρκεια του έτους.

3. Αναθεώρηση της ετήσιας έκθεσης αξιολόγησης γίνεται, μετά από αίτηση του κρινόμενου που την υποβάλλει μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη γνωστοποίηση της έκθεσης, από τριμελή επιτροπή συγκροτούμενη από τον Πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής ως Πρόεδρο, το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας και το Μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής με βαθμό Διευθυντή. Η επιτροπή αποφαινεται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης. Εάν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, η αίτηση του ενδιαφερομένου κρίνεται από το Δ.Σ. του νοσοκομείου.

4. Προκειμένου για την αξιολόγηση του έργου των Διευθυντών ή γιατρών άλλων βαθμίδας, οι οποίοι προΐστανται τμημάτων, ο υπηρεσιακός φάκελος τηρείται και οι ετήσιες εκθέσεις συντάσσονται από το Διευθυντή του αντίστοιχου τομέα ως πρώτο κριτή και του Διευθυντή της Ιατρικής

Υπηρεσίας ως δεύτερο κριτή και για τους διευθυντές των τομέων από το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας. Η αναθεώρηση γίνεται από το Δ.Σ. του νοσοκομείου μετά από αίτηση των κρινομένων. Οι εκθέσεις της παραγράφου αυτής ως και της παραγράφου 2 πρωτοκολλούνται στο γραφείο του Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας και καταχωρούνται στον ατομικό φάκελο κάθε γιατρού αντιστοίχως με επισημείωση του Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας. Η παράλειψη από τους υπεύθυνους σύνταξης των εκθέσεων αξιολόγησης κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, ως και της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, αποτελεί παράλειψη εκτέλεσης υπηρεσιακού καθήκοντος και ελέγχεται πειθαρχικά κατά τις οικείες πειθαρχικές διατάξεις.

5. Οι εκθέσεις αξιολόγησης των παραγράφων 2 και 4 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται υπόψη από το οικείο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι., επί ποινή ακυρότητας της σχετικής κρίσεως.

6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του νοσοκομείου μπορεί γιατρός Διευθυντής Τμήματος ή Μονάδας να παραπέμπεται στο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. της παραγράφου 6 του επόμενου άρθρου για επανάκριση, εάν από τρεις συνεχόμενες ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησής του προκύπτει πλημμελής ανταπόκριση στα καθήκοντά του. Σε περίπτωση αρνητικής κρίσης από το Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. το Διοικητικό Συμβούλιο του νοσοκομείου εισηγείται στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας την έκπτωση από τη θέση του. Εφόσον ο Υπουργός αποδεχθεί την εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου, η θέση προκηρύσσεται και ο γιατρός καταλαμβάνει προσωποπαγή ομοιοβάθμη θέση, που συνιστάται με την ίδια απόφαση και τοποθετείται σε οποιοδήποτε νοσοκομείο ή Κέντρο Υγείας της ίδιας υγειονομικής περιφέρειας, ανάλογα με την ειδικότητά του και τις συνολικές ανάγκες του Ε.Σ.Υ.. Κατ' εξαίρεση και μόνο για σπουδαίο λόγο και ιδίως σε θέματα που συνδέονται με την επάρκεια εκτέλεσης των καθηκόντων του, το Δ.Σ. του νοσοκομείου με ειδικώς αιτιολογημένη απόφασή του μπορεί οποτεδήποτε να παραπέμψει γιατρό Διευθυντή τμήματος ή μονάδας στο αρμόδιο Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. της παραγράφου 6 του επόμενου άρθρου με το ερώτημα της έκπτωσης από τη θέση του Διευθυντή-Επιστημονικού Υπεύθυνου του τμήματος ή της μονάδας. Η τελική απόφαση έκπτωσης τελεί υπό την έγκριση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Σε περίπτωση έκπτωσης ο γιατρός τοποθετείται με απόφαση του Δ.Σ. σε οποιοδήποτε τμήμα ή μονάδα ή και Κέντρο Υγείας του νοσοκομείου. Επιστημονικός δε υπεύθυνος του τμήματος τοποθετείται άλλος γιατρός με βαθμό Διευθυντή της αυτής ειδικότητας αν υπηρετεί, άλλως γιατρός με βαθμό Επιμελητή Α' στον οποίο έχει απονεμηθεί ο τίτλος του Αναπληρωτή Διευθυντή της ίδιας ειδικότητας μέχρις ότου προκηρυχθεί η θέση με βαθμό Διευθυντή.

Άρθρο 37

Συμβούλια κρίσης και επιλογής και κριτήρια αξιολόγησης

1. Τα Συμβούλια Κρίσης και Επιλογής Ιατρικού και Οδοντιατρικού Προσωπικού Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων (Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.), τα οποία προβλέπονται στην παρ.1 του άρθρου 6 του ν.1397/1983, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ.1 του άρθρου 44 του ν.1759/1988, συγκροτούνται κατά περιφέρεια ή συγκρότημα στους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και αποτελούνται από:

α) τον πρόεδρο του Δ.Σ. του νοσοκομείου για το οποίο γίνεται η κρίση, ο οποίος προεδρεύει, με αναπληρωτή τον αντιπρόεδρο του Δ.Σ. του νοσοκομείου,

β) τον πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής του ίδιου νοσοκομείου,

γ) ένα μέλος του Δ.Ε.Π. της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας, του ιατρικού τμήματος του Πανεπιστημίου της περιφέρειας του νοσοκομείου και, εάν δεν υπάρχει, της πλησιέστερης περιφέρειας που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από πρόταση του Τμήματος του Α.Ε.Ι.,

δ) ένα γιατρό Ε.Σ.Υ. αντίστοιχης ειδικότητας με ίδιο ή ανώτερο βαθμό με τον κρινόμενο που προτείνεται από το ΚΕ.Σ.Υ.,

ε) ένα Διευθυντή Ιατρικής Υπηρεσίας ή Διευθυντή Τομέα της Ιατρικής Υπηρεσίας, νοσοκομείου της περιφέρειας ή του συγκροτήματος που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,

στ) από δύο κριτές-εισηγητές, της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας με τη θέση που κρίνεται, που ορίζονται ανά ένας από το ΚΕ.Σ.Υ. και τον Π.Ι.Σ., μεταξύ των γιατρών Ε.Σ.Υ. της ίδιας ή όμορης περιφέρειας. Οι κριτές-εισηγητές θα πρέπει να έχουν τον ίδιο βαθμό ή ανώτερο με τον προβλεπόμενο για τη θέση για την οποία γίνεται η κρίση. Οι κριτές-εισηγητές δεν μπορούν να μετέχουν ταυτόχρονα σε περισσότερα από τρία (3) Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι..

2. Όταν πρόκειται για κρίση οδοντιάτρων, ως μέλη του συμβουλίου κατά τις περιπτώσεις (γ), (δ) και (στ) της προηγούμενης παραγράφου ορίζονται οδοντίατροι. Στην περίπτωση (γ) είναι μέλος Δ.Ε.Π. οδοντιατρικού τμήματος και στην περίπτωση (στ) ο ένας κριτής-εισηγητής ορίζεται από την Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία.

3. Σε περίπτωση που σε νοσοκομείο δεν λειτουργεί Επιστημονική Επιτροπή ορίζεται ως μέλος του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. ο Πρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής του Περιφερειακού Νοσοκομείου της ίδιας περιφέρειας και αν δεν υπάρχει Περιφερειακό, του Νομαρχιακού της έδρας της Περιφέρειας.

4. Εάν οι φορείς των περιπτώσεων (γ), (δ) και (στ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν υποβάλουν τις προτάσεις τους εντός είκοσι (20) ημερών από την αποστολή της σχετικής πρόσκλησης του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, τα μέλη των επιτροπών ορίζονται αντιστοίχως από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

5. Γραμματέας κάθε Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου διοικητικός υπάλληλος του νοσοκομείου στο οποίο εδρεύει το Συμβούλιο.

6. Προκειμένου για την ατομική κρίση των υπηρετούντων γιατρών του Ε.Σ.Υ. για την ανανέωση της θητείας τους, τη μονιμοποίηση και την κατά το άρθρο 35 του παρόντος εξέλιξή τους, το Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. συγκροτείται ανά νοσοκομείο από: τον Πρόεδρο του Δ.Σ. του νοσοκομείου, ο οποίος προεδρεύει, τον Πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής του νοσοκομείου, το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας του νοσοκομείου που είναι και εισηγητής και δύο (2) γιατρούς της ίδιας ή συγγενικής ειδικότητας ή δύο οδοντιάτρους, εάν πρόκειται για κρίση οδοντιάτρων του ίδιου ή ανώτερου βαθμού, που υπηρετούν σε νοσοκομείο της ίδιας περιφέρειας που προτείνονται από το ΚΕ.Σ.Υ.. Η συγκρότηση του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Για κάθε Μέλος του Συμβουλίου ως και του Συμβουλίου της παρ. 1 ορίζεται με την αντίστοιχη διαδικασία και αναπληρωματικό μέλος.

7. Για τη συγκριτική αξιολόγηση των υποψηφίων για κατάληψη θέσης Επιμελητή Β' και Επιμελητή Γ' οδοντιάτρου, τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. λαμβάνουν υπόψη την εμπειρία, το επιστημονικό έργο, την εκπαίδευση και μετεκπαίδευση, την τυχόν προηγούμενη θητεία στον κλάδο γιατρών Ε.Σ.Υ., και τις ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησης κατ' αυτήν, καθώς και, επικουρικά, την προσωπική συνέντευξη του κρινόμενου ενώπιον του Συμβουλίου.

8. Η συγκριτική αξιολόγηση των υποψηφίων για κατάληψη θέσης Επιμελητή Α' και Διευθυντή και η ατομική κρίση για την παράταση της θητείας και για τη μονιμοποίησή τους γίνεται από τα αρμόδια Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. με κριτήριο την προϋπηρεσία, την κλινική εμπειρία, το επιστημονικό έργο, την εκπαίδευση και μετεκπαίδευση, την εν γένει ανταπόκριση του κρινόμενου στις επιταγές του ιατρικού λειτουργήματος και, επικουρικά, την προσωπική συνέντευξη ενώπιον του Συμβουλίου. Για την πλήρωση της θέσης το Συμβούλιο εκπιά ιδιαιτέρως την προϋπηρεσία στο Ε.Σ.Υ.. Κατά την κρίση για παράταση της θητείας και μονιμοποίηση εκτιμώνται ιδιαιτέρως από το Συμβούλιο τα στοιχεία του ατομικού φακέλου του γιατρού, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 36 του παρόντος νόμου, τα πιστοποιητικά Διευθυντών των

τημάτων, των Επιστημονικών Επιτροπών και των Διευθυντών ιατρικής υπηρεσίας των νοσοκομείων, στα οποία έχει προϋπηρεσία ο κρινόμενος, λαμβάνοντας υπόψη και την τήρηση των υποχρεώσεων του κατά τις εφημερίες. Ιδιαίτερα λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις αξιολόγησης του έργου των γιατρών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 36 του νόμου αυτού.

9. Ο κάθε κριτής-εισηγητής συντάσσει και υποβάλλει στη Γραμματεία του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. την εισήγησή του μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την παραλαβή των φακέλων με τα δικαιολογητικά των υποψηφίων. Ο Πρόεδρος του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. αποστέλλει με έγγραφό του αντίγραφο των εισηγήσεων σε όλους τους υποψηφίους, οι οποίοι μπορούν μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία είκοσι (20) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή τους να υποβάλλουν τις τυχόν ενστάσεις τους επί αυτών. Ο κριτής-εισηγητής επί της εισήγησης του οποίου υποβάλλονται οι ενστάσεις διατυπώνει εγγράφως και τεκμηριωμένα τις απόψεις επί των ενστάσεων τις οποίες και συνυποβάλλει μαζί με την εισήγησή του στο Συμβούλιο. Τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. υποχρεούνται να συνεξετάζουν σε κάθε περίπτωση τις υποβαλλόμενες ενστάσεις και τις επί αυτών απόψεις των εισηγητών, οι οποίες καταχωρίζονται στο πρακτικό κρίσης που αφορά τη συγκεκριμένη υποψηφιότητα. Μετά την εξέταση των ενστάσεων, τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. συντάσσουν αξιολογικό πίνακα, στον οποίο κατατάσσονται όλοι οι υποψήφιοι για την κατάληψη θέσεως γιατρού του Ε.Σ.Υ..

10. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 173 του υπαλληλικού κώδικα έχει ανάλογη εφαρμογή και για τις αποφάσεις των Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.. Η αναπομπή γίνεται σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από της υποβολής στο Υπουργείο των αντίστοιχων πρακτικών του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι..

11. Εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού κρίσεις, εφόσον δεν έχουν κατατεθεί στη γραμματεία του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. οι αντίστοιχες για τους υποψηφίους εισηγήσεις, γίνονται από τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. που συγκροτούνται κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Εφόσον έχουν κατατεθεί στη γραμματεία των Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. οι αντίστοιχες για τους υποψηφίους εισηγήσεις, μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, οι κρίσεις ολοκληρώνονται από τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. που λειτουργούν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και οι κριθέντες έχουν δικαίωμα υποβολής ενστάσεων στις επιτροπές της επόμενης παραγράφου.

12. Το Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Κρίσης του άρθρου 7 του ν. 1278/1982, ως και όλα τα Δευτεροβάθμια Συμβούλια που έχουν συσταθεί με μεταγενέστερες διατάξεις νόμων και αποφάσεων καταργούνται. Ενστάσεις που εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού ενώπιον των καταργούμενων δια της παραγράφου αυτής Δευτεροβάθμιων Συμβουλίων Κρίσης εκδικάζονται από ειδικές επιτροπές που συγκροτούνται μία ανά ειδικότητα με έδρα την Αθήνα, με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Μέλη κάθε Επιτροπής είναι:

- ένας (1) ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,

- ένας (1) γιατρός Ε.Σ.Υ. Διευθυντής ή Καθηγητής Α' ή Β' Βαθμίδας, που ορίζεται από τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας με τη θέση για την οποία γίνεται η κρίση, ο οποίος και προεδρεύει,

- ένας (1) γιατρός Ε.Σ.Υ. Διευθυντής, που ορίζεται από την επιστημονική εταιρεία της αντίστοιχης με τη θέση ειδικότητας. Σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες από μια επιστημονικές εταιρείες της ίδιας ειδικότητας, προτείνουν από έναν και μεταξύ αυτών ο Υπουργός ορίζει έναν εκ των προτεινόμενων,

- δύο (2) γιατρούς Ε.Σ.Υ. Διευθυντές της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας που προτείνονται από το ΚΕ.Σ.Υ., ο ένας εκ των οποίων ορίζεται και ως εισηγητής.

Εάν οι φορείς των περιπτώσεων β', γ' και δ' δεν υποβάλουν τις προτάσεις τους εντός είκοσι (20) ημερών, από την αποστολή της σχετικής πρόσκλησης του Υπουργού Υγείας

και Πρόνοιας, τα μέλη των επιτροπών ορίζονται αντιστοίχως από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας. Οι επιτροπές υποχρεούνται να εκδικάσουν τις εκκρεμείς ενστάσεις εντός εξαμήνου από τη συγκρότησή τους, οπότε και καταργούνται αυτοδικαίως. Προκειμένου για κρίσεις οδοντιάτρων, οι επιτροπές αποτελούνται από έναν (1) ανώτερο υπάλληλο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, από έναν (1) οδοντίατρο Διευθυντή Ε.Σ.Υ. ή Καθηγητή Α' ή Β' Βαθμίδας που ορίζεται από την Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία, ο οποίος και προεδρεύει και δύο (2) οδοντιάτρους Διευθυντές του Ε.Σ.Υ. που προτείνονται από το ΚΕ.Σ.Υ., ένας εκ των οποίων ορίζεται και ως εισηγητής.

13. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., μπορεί να επανακαθορίζεται η ιεραρχική κατάταξη των κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983 και των κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου κριτηρίων και ο τρόπος βαθμολόγησης για τη συγκριτική αξιολόγηση των κρινόμενων για κατάληψη θέσης κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., ως και για την ατομική κρίση αξιολόγησης γιατρών του Ε.Σ.Υ..

14. Από τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ως και των άρθρων 34, 35 και 36 του παρόντος νόμου, εξαιρούνται οι γιατροί των θέσεων Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ., για τους οποίους εφαρμογή έχουν οι διατάξεις του άρθρου 6 του νόμου αυτού.

15. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 68 του ν. 2071/1992 εφαρμόζεται και για τους γιατρούς που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και χάνουν τη θέση τους με την έκδοση απόφασης Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου Κρίσης του άρθρου 7 του ν. 1278/1982 ή των επιτροπών που προβλέπονται στην παράγραφο 12 του παρόντος άρθρου, εφόσον υπηρετούσαν σε άλλη θέση του Ε.Σ.Υ. πριν καταλάβουν τη θέση που χάνουν.

Άρθρο 38

Συμμετοχή προσωπικού σε ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα

1. Γιατροί του Ε.Σ.Υ. και επιστημονικό προσωπικό άλλων κλάδων των νοσοκομείων μπορούν, ύστερα από έγκριση του Δ.Σ. του νοσοκομείου, να προσφέρουν εκτός του τακτικού ωραρίου εργασίας τους και του προγράμματος εφημεριών τις υπηρεσίες τους με αμοιβή σε ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα που εκτελούνται από φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

2. Ποσοστό από τα έσοδα της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του παρόντος, καθώς και από τις πιστώσεις που διατίθενται για ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα με φορέα τα νοσοκομεία δύναται να διανέμεται ως κίνητρο στο προσωπικό του νοσοκομείου - φορέα των προγραμμάτων.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 39

Πειθαρχικές ποινές - Πειθαρχικά όργανα

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 77 του ν. 2071/1992 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Πειθαρχικές ποινές είναι:

α) Έγγραφη επίπληξη.

β) Πρόστιμο μέχρι των αποδοχών δέκα μηνών.

γ) Διακοπή του δικαιώματος για την υποβολή υποψηφιότητας για κατάληψη θέσης ανώτερου βαθμού από ένα (1) μέχρι πέντε (5) χρόνια. Για τη διακοπή υπολογίζεται μόνο ο χρόνος κατά τον οποίο ο τιμωρούμενος έχει τα προς προαγωγή τυπικά προσόντα. δ) Προσωρινή παύση μέχρι δύο (2) χρόνια.

ε) Οριστική παύση και

στ) Αφαίρεση της άδειας άσκησης επαγγέλματος προσωρινά μέχρι δύο (2) χρόνια ή οριστικά."

2. Σε κάθε νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ. συνιστάται τριμελές

πειθαρχικό συμβούλιο ιατρικού προσωπικού που αποτελείται από: (α) το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας ως Πρόεδρο, (β) το Διευθυντή του τομέα στον οποίο υπάγεται το τμήμα, στο οποίο ανήκει ο γιατρός και (γ) τον πρόεδρο της επιστημονικής επιτροπής του νοσοκομείου. Το πειθαρχικό αυτό όργανο ασκεί την πειθαρχική του δικαιοδοσία είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν παραπομπής από οποιονδήποτε ιεραρχικά προϊστάμενο, δικάζει σε πρώτο βαθμό και επιβάλλει τις εξής ποινές: (α) έγγραφη επίπληξη και (β) πρόστιμο μέχρι των αποδοχών ενός μηνός. Κατά των αποφάσεων μπορεί να ασκηθεί έφεση στο Δ.Σ. του νοσοκομείου.

3. Τα περιφερειακά πειθαρχικά συμβούλια που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34 του ν. 1397/1983 καταργούνται, οι δε πειθαρχικές δικαιοδοσίες αυτών, όπως προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 77 του ν. 2071/1992 περιέχονται στα Διοικητικά Συμβούλια των νοσοκομείων και ασκούνται αντιστοίχως κατά νοσοκομείο για τους γιατρούς που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και στα Κέντρα Υγείας που υπάγονται σε αυτό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του νοσοκομείου δικάζει σε πρώτο βαθμό για πειθαρχικά αδικήματα που μπορεί να επισύρουν ποινή μέχρι και τη διακοπή του δικαιώματος για την υποβολή υποψηφιότητας κατάληψης θέσης ανώτερου βαθμού από ένα (1) μέχρι πέντε (5) χρόνια και σε δεύτερο βαθμό ύστερα από έφεση κατά αποφάσεων του κατά την προηγούμενη παράγραφο τριμελούς συμβουλίου. Έφεση κατά πειθαρχικών αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου του νοσοκομείου ενώπιον του κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 34 του ν. 1397/1983 Κεντρικού Πειθαρχικού Συμβουλίου, μπορεί να ασκηθεί μόνο εφόσον επιβάλλεται η ποινή του προστίμου, ισόποσου με τις αποδοχές τεσσάρων (4) μηνών και άνω, ως και της διακοπής του δικαιώματος υποβολής υποψηφιότητας για κατάληψη θέσης ανώτερου βαθμού.

4. Το Κεντρικό Πειθαρχικό Συμβούλιο δικάζει σε πρώτο βαθμό τα πειθαρχικά αδικήματα που μπορεί να επισύρουν μέχρι και την ποινή της αφαίρεσης της άδειας άσκησης επαγγέλματος και σε δεύτερο βαθμό ύστερα από έφεση κατά πειθαρχικών αποφάσεων των διοικητικών συμβουλίων που επιβάλλουν την ποινή του προστίμου, ισόποσου με τις αποδοχές τεσσάρων (4) μηνών και άνω, ως και της διακοπής του δικαιώματος για την υποβολή υποψηφιότητας κατάληψης θέσεως ανώτερου βαθμού.

Οι οριστικές πειθαρχικές αποφάσεις των Δ.Σ. των νοσοκομείων Ε.Σ.Υ., καθώς και οι αποφάσεις του Κεντρικού Πειθαρχικού Συμβουλίου υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

5. Το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 1397/1983 Κεντρικό Πειθαρχικό Συμβούλιο αποτελείται από:

α) έναν (1) ανώτερο δικαστικό υπάλληλο, που ορίζεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ως Πρόεδρος,

β) έναν (1) Σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή συνταξιούχο αυτού, που ορίζεται από τον Πρόεδρό του, ως αντιπρόεδρος,

γ) τον Πρόεδρο του ΚΕ.Σ.Υ., με αναπληρωτή του τον αντιπρόεδρο του ΚΕ.Σ.Υ.,

δ) τον Πρόεδρο του Ανώτατου Πειθαρχικού Συμβουλίου του Π.Ι.Σ., ή του Προέδρου του Πειθαρχικού Συμβουλίου της Ε.Ο.Ο., προκειμένου για πειθαρχική δίωξη οδοντάρων,

ε) Έναν (1) ανώτερο υπάλληλο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

Για όλα τα μέλη με την ίδια διαδικασία ορίζεται αντίστοιχα αναπληρωτής.

6. Άσκηση πειθαρχικής δίωξης γιατρών κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ. γίνεται αυτοτελώς και από τους κατά νόμο ιεραρχικά προϊστάμενους αυτών.

7. Για τους γιατρούς θέσεων Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ., εφαρμόζονται αντιστοίχως οι περί των δημοσίων υπαλλήλων πειθαρχικές διατάξεις, χρέη δε πειθαρχικού συμβουλίου ασκεί το κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 6 του παρόντος

νόμου συμβούλιο, στο οποίο αντί του Γενικού Διευθυντή Δημόσιας Υγείας συμμετέχει και προ-εδρεύει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, με αναπληρωτή έναν από τους Γενικούς Διευθυντές του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 40

Κλάδος νοσοκομειακών φαρμακοποιών

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας κλάδος νοσοκομειακών φαρμακοποιών του Ε.Σ.Υ..

2. Οι θέσεις του κλάδου νοσοκομειακών φαρμακοποιών διαβαθμίζονται σε θέσεις:

(α) Επιμελητών Φαρμακοποιών Γ',

(β) Επιμελητών Φαρμακοποιών Β',

(γ) Επιμελητών Φαρμακοποιών Α' και

(δ) Διευθυντών Φαρμακοποιών.

3. Οι υπηρετούντες με κάθε σχέση εργασίας Φαρμακοποιοί στα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. κατατάσσονται σε συνιστώμενες προσωρινές θέσεις κλάδων νοσοκομειακών φαρμακοποιών Ε.Σ.Υ., ως εξής:

(α) σε βαθμό Διευθυντή με άσκηση επαγγέλματος επί δώδεκα (12) χρόνια, από τα οποία τουλάχιστον οκτώ (8) σε νοσοκομείο ή συνολική άσκηση του επαγγέλματος επί δέκα (10) χρόνια σε νοσοκομείο,

(β) σε βαθμό Φαρμακοποιού Ε.Σ.Υ. Α' με άσκηση επαγγέλματος επί δέκα (10) χρόνια, από τα οποία τουλάχιστον οκτώ (8) σε νοσοκομείο,

(γ) σε βαθμό Φαρμακοποιού Ε.Σ.Υ. Β' με άσκηση επαγγέλματος επί οκτώ (8) χρόνια, από τα οποία τουλάχιστον πέντε (5) σε νοσοκομείο,

(δ) σε βαθμό Φαρμακοποιού Ε.Σ.Υ. Γ' με άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Χρέη Διευθυντή Φαρμακείου εκτελούν, μέχρι την προκήρυξη και πλήρωση των θέσεων κλάδου φαρμακοποιών Ε.Σ.Υ., οι ήδη υπηρετούντες Διευθυντές. Η εξέλιξη στην επόμενη βαθμίδα για τους ήδη υπηρετούντες γίνεται αυτόματα με τη συμπλήρωση του απαιτούμενου χρόνου ανά βαθμίδα.

Άρθρο 41

Κλάδος νοσοκομειακών φυσικών νοσοκομείων-ακτινοφυσικών

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας κλάδος νοσοκομειακών φυσικών - νοσοκομείου - ακτινοφυσικών Ε.Σ.Υ.. Οι θέσεις του κλάδου διαβαθμίζονται σε:

(α) Φυσικών Νοσοκομείου-Ακτινοφυσικών Γ',

(β) Φυσικών Νοσοκομείου-Ακτινοφυσικών Β',

(γ) Φυσικών Νοσοκομείου-Ακτινοφυσικών Α' και

(δ) Διευθυντών Ιατρικής Φυσικής.

Άρθρο 42

Κλάδος Ε.Σ.Υ., κλινικών χημικών, χημικών, βιοχημικών, βιολόγων των ιατρικών εργαστηρίων νοσοκομείων

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας κλάδος Ε.Σ.Υ., κλινικών χημικών, χημικών, βιοχημικών, βιολόγων των ιατρικών εργαστηρίων νοσοκομείων. Οι θέσεις του κλάδου διαβαθμίζονται σε θέσεις:

(α) Κλινικών Χημικών, Χημικών, Βιοχημικών, Βιολόγων Γ',

(β) Κλινικών Χημικών, Χημικών, Βιοχημικών, Βιολόγων Β',

(γ) Κλινικών Χημικών, Χημικών, Βιοχημικών,

Βιολόγων Α' και

(δ) Διευθυντών.

Άρθρο 43

Κλάδος ψυχολόγων Ε.Σ.Υ.

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας κλάδος ψυχολόγων Ε.Σ.Υ., οι θέσεις του οποίου διαβαθμίζονται όπως σε θέσεις:

(α) Ψυχολόγων Γ',

(β) Ψυχολόγων Β',

(γ) Ψυχολόγων Α' και

(δ) Διευθυντών Ψυχολόγων.

2. Οι θέσεις του κλάδου αυτού κατανέμονται σε νοσοκομεία, Κέντρα Ψυχικής Υγείας, Κέντρα Υγείας, Ψυχιατρικές Μονάδες και σε άλλες συναφείς μονάδες που υπάγονται στα νοσοκομεία.

Άρθρο 44

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, συνιστώνται κατά νοσοκομείο οι θέσεις των κλάδων των άρθρων 40, 41, 42 και 43.

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, καθορίζονται: α) η διαδικασία προκήρυξης και πλήρωσης των παραπάνω θέσεων, β) τα απαιτούμενα για την πλήρωση των θέσεων προσόντα, γ) οι προϋποθέσεις και η διαδικασία βαθμολογικής εξέλιξης και δ) η διαδικασία ένταξης των υπηρετούντων κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΩΝ (Ε.Ο.Φ.)

Άρθρο 45

Νοσοκομειακό Συνταγολόγιο

1. Για τις ανάγκες των νοσηλευόμενων σε όλα τα νοσηλευτικά ιδρύματα που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας καταρτίζεται κατάλογος χορηγούμενων φαρμάκων από ειδική επιτροπή Νοσοκομειακού Συνταγολογίου, η οποία συνιστάται στον Ε.Ο.Φ., με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Ο κατάλογος εκδίδεται και αναθεωρείται κατ' έτος με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

2. Η επιτροπή Νοσοκομειακού Συνταγολογίου είναι πενταμελής και αποτελείται από δύο (2) καθηγητές ή αναπληρωτές καθηγητές Ιατρικού και Φαρμακευτικού Τμήματος, ένας εκ των οποίων ορίζεται ως Πρόεδρος, ένα (1) γιατρό Διευθυντή Ε.Σ.Υ., ένα (1) νοσοκομειακό φαρμακοποιό και από έναν εκπρόσωπο του Ε.Ο.Φ.. Για κάθε μέλος ορίζεται και ο αναπληρωτής του. Η θητεία των μελών της επιτροπής είναι τριετής. Τα μέλη της αντικαθίστανται οποτεδήποτε με την ίδια διαδικασία του ορισμού τους. Η γραμματειακή υποστήριξη της επιτροπής γίνεται από τον Ε.Ο.Φ.. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται όλες οι λεπτομέρειες λειτουργίας της επιτροπής, καθώς και οι αποζημιώσεις των μελών και του γραμματέα της.

Έργο της επιτροπής είναι η κατάρτιση του Νοσοκομειακού Συνταγολογίου, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθολογικής χρήσης φαρμάκων, με αντικειμενικά κριτήρια, όπως η αποδεδειγμένη θεραπευτική αποτελεσματικότητα, η ανεκτικότητα και η ασφάλειά τους, το μέσο ημερήσιο κόστος θεραπείας, καθώς και άλλα κριτήρια κατά τη γνώμη της επιτροπής. Η επιτροπή λαμβάνει υποχρεωτικά υπόψη της το Εθνικό Συνταγολόγιο και τον κατάλογο συνταγογραφούμενων φαρμάκων για το Δημόσιο και όλους τους φορείς και κλάδους ασφάλισης σθένειας, καθώς και κατά την κρίση της νοσοκομειακά συνταγολόγια χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Ενστάσεις των ενδιαφερόμενων παρασκευαστών ή αντιπροσώπων των οποίων τα ιδιοσκευάσματα δεν έχουν περιληφθεί στο Νοσοκομειακό Συνταγολόγιο εκδικάζονται από την επιτροπή της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 2458/1997.

4. Με αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. του Νοσοκομείου, ύστερα από εισήγηση της Επιστημονικής Επιτροπής και του φαρμακευτικού τμήματος του νοσοκομείου, μπορεί να τροποποιείται μερικώς ο κατάλογος, σύμφωνα με την κατηγορία και την εξειδίκευση του νοσοκομείου. Ο τροποποιημένος κατάλογος υποβάλλεται στην επιτροπή της

παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου για τελική έγκριση.

5. Η χορήγηση φαρμάκων εκτός καταλόγου επιτρέπεται μόνο μετά από ειδικά αιτιολογημένη γνωμάτευση του υπεύθυνου για τον άρρωστο γιατρού και έγκριση του Διευθυντή του τμήματος για την αναγκαιότητα χορήγησης και με την ένδειξη "αναντικατάστατο".

6. Η πιστή τήρηση και εφαρμογή του Νοσοκομειακού Συνταγολογίου παρακολουθείται από το Γενικό Διευθυντή του νοσοκομείου και, όπου δεν υπάρχει, από τον Πρόεδρο του νοσοκομείου.

Άρθρο 46

Τροποποιήσεις του άρθρου 3 του ν.1316/1983

1. Στην παράγραφο 1 προστίθεται περίπτωση (ε), που έχει ως εξής:

ε) Την πιστοποίηση συμμόρφωσης προς τις αρχές της ορθής εργαστηριακής πρακτικής στα εργαστήρια που αναφέρονται στην περίπτωση (ε) της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., ρυθμίζονται όλα τα θέματα που ανάγονται στη διαδικασία και τον εν γένει τρόπο πιστοποίησης της συμμόρφωσης προς τις ανωτέρω αρχές."

2. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 προστίθεται δεύτερο εδάφιο που έχει ως εξής:

"Για τη διενέργεια επιθεωρήσεων και δειγματοληψιών προς έλεγχο της ποιότητας, γνησιότητας, νόμιμης παραγωγής και κυκλοφορίας των προϊόντων της αρμοδιότητάς του, καθώς και για την τήρηση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, ο Ε.Ο.Φ. δύναται, όταν παρίσταται ανάγκη, να ζητά τη συνδρομή των κατά περίπτωση αρμόδιων αρχών."

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 προστίθενται εδάφια (δ) και (ε) που έχουν ως εξής:

"δ. Ασκει δια των εργαστηρίων του τον έλεγχο της ποιότητας, δραστηριότητας, τοξικότητας και γενικά της καταλληλότητας των προϊόντων της αρμοδιότητάς του με χημικές, βιολογικές, μικροβιολογικές και άλλες μεθόδους, επιφυλασσομένων των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 1965/1991."

"ε. Επιθεωρεί, ελέγχει και εποπτεύει τα εργαστήρια στα οποία διενεργούνται χημικοί, φυσικοί, βιολογικοί, μικροβιολογικοί, τοξικολογικοί και οποιοδήποτε άλλου είδους έλεγχοι ποιότητας σε προϊόντα της αρμοδιότητάς του, καθώς και τα εργαστήρια στα οποία πραγματοποιούνται προσδιορισμοί φαρμάκων σε βιολογικά υγρά, προκειμένου περί μελετών βιοδιαθεσιμότητας και βιοϊσοδυναμίας, για τη διαπίστωση συμμόρφωσής του προς τις διεθνώς παραδεχόμενες αρχές της ορθής εργαστηριακής πρακτικής."

4. Η παράγραφος 7, όπως αντικαταστάθηκε από την περίπτωση 1 της παραγράφου Α του άρθρου 24 του ν. 1579/1985, αντικαθίσταται ως εξής:

"α) Καταρτίζει, εκδίδει και διαθέτει την Ελληνική Φαρμακοποιία, το Εθνικό Συνταγολόγιο και άλλα έντυπα ή βιβλία σχετικά με τους σκοπούς του Ε.Ο.Φ., που κρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο απαραίτητα για την ενημέρωση του κοινού και των αρμόδιων φορέων. Την επεξεργασία και επιμέλεια της παρουσίασης της ύλης, καθώς και την έκδοση και διάθεση των εντύπων και βιβλίων της παρούσας δύναται να αναθέτει σε νομικό πρόσωπο θυγατρικό του Ε.Ο.Φ. κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων. β) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ., καθορίζεται η τιμή διαθέσεως όλων των εντύπων ή βιβλίων και άλλων εκδόσεων του Ε.Ο.Φ., καθώς και οι δικαιούχοι δωρεάν διαθέσεως αυτών."

5. Στην παράγραφο 9 προστίθενται περιπτώσεις (γ) και (δ) που έχουν ως εξής:

"γ) Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, ο Ε.Ο.Φ. δύναται, και κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, να

οργανώνει και να πραγματοποιεί με δαπάνες του, είτε μόνος του είτε σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ή με άλλους φορείς του δημόσιου τομέα, σεμινάρια ή εκπαιδευτικά προγράμματα του υγειονομικού δυναμικού της χώρας, καθώς επίσης και προγράμματα για την ενημέρωση της κοινής γνώμης για την ορθολογική χρήση των φαρμάκων και τους κινδύνους που προκαλούνται από την αλόγιστη χρήση τους."

"δ) Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, ο Ε.Ο.Φ. δύναται, και κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, να αναθέτει σε νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα τη διενέργεια ποιοτικών ελέγχων, κλινικών δοκιμών, μελετών βιοϊσοδυναμίας και βιοδιαθεσιμότητας και άλλων μελετών και εργασιών που απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις και ειδική επιστημονική εμπειρία στο αντικείμενο του Ε.Ο.Φ.."

'Αρθρο 47

1. Στο άρθρο 2 του ν.1316/1983, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του ν.1965/1991, προστίθεται παράγραφος 7 που έχει ως εξής:

"7. Όλα τα φάρμακα που λαμβάνουν άδεια κυκλοφορίας στην Ελλάδα χαρακτηρίζονται με κωδικό αριθμό που δίδεται από τον Ε.Ο.Φ., τυπώνεται στην ταινία γνησιότητας και είναι υποχρεωτικός και δεσμευτικός για όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, τα ταμεία υγείας και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που παράγουν, διακινούν, χρησιμοποιούν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο ασχολούνται με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα."

2. Το άρθρο 8 του ν.1316/1983, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του ν.1965/1991, τροποποιείται ως εξής:

(α) Στην παράγραφο 1 προστίθεται περίπτωση (ε) που έχει ως εξής:

"ε. Δευτεροβάθμιο Επιστημονικό Συμβούλιο."

(β) Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 αντικαθίστανται ως εξής:

"2. Οι Επιτροπές αυτές και τα Συμβούλια συγκροτούνται και στελεχώνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή υπαλλήλους του Ε.Ο.Φ. ή άλλους επιστήμονες με ειδικές γνώσεις και εμπειρία στον αντίστοιχο τομέα. Στα τμήματα αυτών των Συμβουλίων και Επιτροπών που ασχολούνται με φαρμακευτικά προϊόντα για κτηνιατρική χρήση συμμετέχει και κτηνίατρος, που ορίζεται από τον Υπουργό Γεωργίας. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται η θητεία των μελών, ως και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετιζόμενη με την εύρυθμη λειτουργία τους. Η αποζημίωση των μελών ορίζεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Όλα τα μέλη παύονται και αντικαθίστανται οποτεδήποτε με τη διαδικασία του διορισμού τους. Η θητεία των μελών που διορίστηκαν σε αντικατάσταση άλλων λήγει στο χρόνο που θα έληγε η θητεία αυτών που αντικατέστησαν."

(γ) Η περίπτωση Β' του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"Β. Επιτροπή Εθνικού Συνταγολογίου (Ε.Ε.Σ.).

Η Επιτροπή αυτή έχει την ευθύνη της σύνταξης και συνεχούς ενημέρωσης του Εθνικού Συνταγολογίου και της πρότασης των αναγκαίων μέτρων για τη σωστή εφαρμογή του και υποβάλλει τις προτάσεις της στο Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ..

Στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής είναι να εισηγείται στο Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. για:

α. τις φαρμακευτικές ουσίες ή τους συνδυασμούς ουσιών που πρέπει να περιληφθούν στο Εθνικό Συνταγολόγιο και την κατάταξή τους στις παρακάτω κατηγορίες:

Πρώτη κατηγορία: Ουσίες ή συνδυασμοί ουσιών με τεκμηριωμένη θεραπευτική αποτελεσματικότητα και γνωστή και αποδεκτή ασφάλεια χρήσης.

Δεύτερη κατηγορία: Ουσίες ή συνδυασμοί ουσιών που αποτελούν για τη χώρα μας "νέα φάρμακα", τα οποία έχουν μεν τεκμηριωμένη αποτελεσματικότητα, αλλά η ασφάλεια χρήσης, λόγω του μικρού χρόνου κυκλοφορίας τους, τελεί ακόμη υπό δοκιμασία. Τα φάρμακα θεωρούνται "νέα" μέχρι

την 31^η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο έκλεισαν τρία (3) έτη κυκλοφορίας στη χώρα μας.

β. Τη φαρμακευτική μορφή κάθε ουσίας ή συνδυασμού ουσιών, για την περιεκτικότητα, τη συσκευασία που εξυπηρετεί, το θεραπευτικό σκοπό, τη δοσολογία, τις ενδείξεις, τις αντενδείξεις, τις ανεπιθύμητες ενέργειες και άλλα χρήσιμα κατά την κρίση της στοιχεία, καθώς και την κοινόχρηστη ονομασία με την οποία θα είναι γνωστή η ουσία ή ο συνδυασμός ουσιών. Αντίστοιχη επιτροπή συγκροτείται και λειτουργεί για τα κτηνιατρικά φάρμακα.

(δ) Στην περίπτωση Δ' του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 προστίθεται υποπερίπτωση δ', που έχει ως εξής:

"δ. Κάθε νοσηλευτής, γιατρός ή άλλος υπεύθυνος νοσηλευτηρίου υποχρεούται να ενημερώνει εγγράφως και με το ταχύτερο μέσο του Ε.Ο.Φ. για κάθε περιστατικό σοβαρής ή απροσδόκητης ανεπιθύμητης ενέργειας ή βλάβης της υγείας, το οποίο είναι πιθανόν να προκλήθηκε από τη χορήγηση φαρμακευτικού προϊόντος. Σοβαρή θεωρείται η παρενέργεια, όταν είναι θανατηφόρα ή απειλητική για τη ζωή ή προκαλεί αναπηρία ή υποχρεώνει σε εισαγωγή ή παρατείνει την παραμονή στο νοσοκομείο. Στους παραβάτες της διάταξης αυτής επιβάλλονται οι κυρώσεις της παραγράφου 5^Α του άρθρου 19 του ν.δ/τος 96/1973, που προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 33 του ν. 1316/1983 για παρακώλυση του έργου του Ε.Ο.Φ.."

(ε) Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται περίπτωση Ε', που έχει ως εξής:

"Ε. Δευτεροβάθμιο Επιστημονικό Συμβούλιο

α. Το Συμβούλιο αυτό είναι γνωμοδοτικό όργανο του Ε.Ο.Φ. και έργο του είναι:

(1) Η εξέταση και γνωμοδότηση επί των ενστάσεων κατά γνωματεύσεων του Επιστημονικού Συμβουλίου Εγκρίσεων. Κατά τη συζήτηση των ενστάσεων αυτών οι ενδιαφερόμενοι και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι έχουν δικαίωμα να παρίστανται και να αναπτύσσουν προφορικά ή έγγραφα τις απόψεις τους, η τελική γνωμοδότησή του, όμως, διαμορφώνεται χωρίς την παρουσία των ενδιαφερομένων.

(2) Η επιστημονική μελέτη, η έρευνα και η επεξεργασία θεμάτων σχετικών με το αντικείμενο αρμοδιότητας του Ε.Ο.Φ. που παραπέμπονται σε αυτό από τον Πρόεδρο ή το Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. για γνωμοδότηση.

Όλες οι γνωμοδοτήσεις του Δευτεροβάθμιου Επιστημονικού Συμβουλίου διαβιβάζονται στο Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. για λήψη απόφασης.

β. Το Δευτεροβάθμιο Επιστημονικό Συμβούλιο αποτελείται από εννέα (9) μέλη που είναι επιστήμονες με ειδικές γνώσεις και εμπειρία στα αντικείμενα του Ε.Ο.Φ. και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος.

Ως εισηγητές στο Συμβούλιο ορίζονται ειδικοί με το εξεταζόμενο κάθε φορά θέμα επιστήμονες. Ο κατά περίπτωση εισηγητής ορίζεται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου από κατάλογο που καταρτίζεται κάθε χρόνο με απόφαση του Συμβουλίου.

Ως Γραμματέας ορίζεται υπάλληλος του Ε.Ο.Φ. μετά του αναπληρωτή του, με απόφαση του Προέδρου του Ε.Ο.Φ..

γ. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται έπειτα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και οι αναγκαίες λεπτομέρειες για τη λειτουργία του Δευτεροβάθμιου Επιστημονικού Συμβουλίου.

δ. Η κατάθεση ενστάσεων ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Επιστημονικού Συμβουλίου υπόκειται σε τέλος εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ., που προκαταβάλλεται και αποτελεί έσοδο του Ε.Ο.Φ. και κατατίθεται στον ειδικό λογαριασμό του Ε.Ο.Φ. στην Τράπεζα της Ελλάδος, που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, έπειτα από πρόταση του

Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., στον ίδιο λογαριασμό μεταφέρεται επίσης ως έσοδο του Ε.Ο.Φ. και το ποσό που έχει εισπραχθεί βάσει του άρθρου 12 του π.δ/τος 153/1992 για υποβολή ενστάσεων στο Α.Ε.Σ.Υ. και έχει κατατεθεί στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας, υποκατάστημα Χολαργού, που έχει ανοιχθεί με τον τίτλο "Ανώτατο Επιστημονικό Συμβούλιο Α.Ε.Σ.Υ." με το κλείσιμο του λογαριασμού αυτού που θα γίνει με εντολή του Ε.Ο.Φ.. Το π.δ. 153/1992 καταργείται.

3. Για τα θέματα που κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού εκκρεμούν στο Α.Ε.Σ.Υ. ή για τα οποία στις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας αναφέρεται απόφαση του Α.Ε.Σ.Υ., επιλαμβάνεται και γνωμοδοτεί αρμοδίως το Ανώτατο Συμβούλιο Γεωργικών Φαρμάκων, εάν αφορούν γεωργικά φάρμακα του Υπουργείου Γεωργίας ή το Δευτεροβάθμιο Επιστημονικό Συμβούλιο του Ε.Ο.Φ. για τα υπόλοιπα.

Άρθρο 48

1. Το άρθρο 11 του ν. 1316/1983 τροποποιείται ως εξής:

α. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 αντικαθίσταται ως εξής:

"β. Ειδικό τέλος το ύψος του οποίου για κάθε περίπτωση καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., το οποίο προκαταβάλλεται από εκείνους που:

(1) Ζητούν:

(α) Τη χορήγηση, την κάθε είδους τροποποίηση ή την ανανέωση άδειας κυκλοφορίας, για κάθε προϊόν αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., για το οποίο είναι υποχρεωτική η άδεια κυκλοφορίας.

(β) Άδεια παραγωγής ή συσκευασίας συγκεκριμένου φαρμακευτικού προϊόντος ή άλλων προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., για τα οποία απαιτείται τέτοια άδεια.

(γ) Άδεια εισαγωγής και διακίνησης προδρόμων ουσιών.

(δ) Πιστοποιητικά πιστοποίησης ή συμμόρφωσης εργαστηρίων προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ..

(ε) Πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις νόμιμης παρασκευής ή κυκλοφορίας προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., νόμιμης λειτουργίας εργοστασίου ή ότι έχουν άδεια παραγωγής ή συσκευασίας συγκεκριμένου προϊόντος.

(στ) Άδεια για την ανάθεση σε τρίτους της παραγωγής ή του εργαστηριακού ελέγχου προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ..

(ζ) Άδεια δυνατότητας παρασκευής ή εργαστηριακών ελέγχων προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ..

(η) Άδεια διεξαγωγής κλινικών δοκιμών.

(θ) Άδεια για την παραγωγή προϊόντων για λογαριασμό νοσοκομείων ή κλινικών.

(2) Θέτουν σε κυκλοφορία είδη αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., για τα οποία έχουν υποχρέωση "Δήλωσης" ή "Γνωστοποίησης κυκλοφορίας" από τις κείμενες διατάξεις.

(3) Υποβάλλουν ενστάσεις για επανέλεγχο προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., τα οποία εγκρίθηκαν "Μη κανονικά".

β. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου 36 του ν. 1759/1988, αντικαθίσταται ως εξής:

"ε. Τέλος, το ύψος του οποίου καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας και Πρόνοιας, έπειτα από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., το οποίο προκαταβάλλεται από εκείνους που θεωρούν τιμολόγια εισαγωγής ή είναι υποχρεωμένοι βάσει των κειμένων διατάξεων να δηλώνουν στον Ε.Ο.Φ. τα τιμολόγια εισαγωγής πρώτων υλών ημιτέτοιμων και έτοιμων προϊόντων των ειδών αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ.."

γ. Η περίπτωση Κα' της παραγράφου 1 που προστέθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 36 του ν. 1759/1988 και η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ν. 1965/1991 καταργούνται.

δ. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 στην πρώτη περίοδο και μετά τη φράση "για νοσοκομειακή χρήση ή για κάλυψη αναγκών νοσηλείας των Ενόπλων Δυνάμεων" προστίθεται η φράση "ή για την δωρεάν διάθεσή τους για ανθρωπιστικούς

λόγους."

ε. Οι διατάξεις των ανωτέρω περιπτώσεων β' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983 ισχύουν από της έκδοσης των προβλεπόμενων από αυτές υπουργικών αποφάσεων.

στ. Τα τέλη που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου κατατίθενται από τους ενδιαφερομένους στον ειδικό λογαριασμό που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος με τίτλο "Λογαριασμός Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων" και αποτελούν έσοδα του Ε.Ο.Φ..

2. Στο τέλος του άρθρου 12 του ν. 1316/1983 προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

"6. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. υλικά που δεν χαρακτηρίζονται άχρηστα, πλην όμως δεν χρησιμοποιούνται από τον Οργανισμό λόγω παλαιότητας ή αλλαγής τεχνολογίας κ.λπ., μπορεί να διατίθενται σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. έπειτα από αίτημά τους για κάλυψη αναγκών τους."

Άρθρο 49

Δαπάνες προώθησης

1. Οι δαπάνες προώθησης φαρμακευτικών προϊόντων που για τη χορήγησή τους απαιτείται, κατά την απόφαση άδειας κυκλοφορίας τους, ιατρική συνταγή κάθε επιχείρησης, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν τα ποσά που ορίζονται με απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από πρόταση του Ε.Ο.Φ., κατά ποσοστά υπολογιζόμενα επί των ετήσιων πωλήσεων με βάση τη χονδρική τιμή πώλησης. Με όμοια απόφαση ορίζεται ποιες δαπάνες αναγνωρίζονται ως δαπάνες προώθησης κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

2. Οι επιχειρήσεις που υπερβαίνουν τα κατά την προηγούμενη παράγραφο οριζόμενα ποσά τιμωρούνται με πρόστιμο μέχρι του ποσού της υπέρβασης που επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, έπειτα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ..

Ο Ε.Ο.Φ. δικαιούται να ενεργεί με τα όργανά του ελέγχους των δαπανών προώθησης των επιχειρήσεων για τη διαπίστωση της νομιμότητάς τους ή των τυχόν υπερβάσεων και την κίνηση της διαδικασίας επιβολής προστίμων.

3. Οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να υποβάλουν στον Ε.Ο.Φ. καταστάσεις για τις πωλήσεις φαρμακευτικών προϊόντων που χορηγούνται μόνο με ιατρική συνταγή και τα ποσά των δαπανών προώθησης που πραγματοποιήσαν.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται με πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ., καθορίζονται ο χρόνος υποβολής από τις επιχειρήσεις των παραπάνω καταστάσεων, τα στοιχεία που πρέπει να περιέχουν, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 50

Τροποποίηση του άρθρου 19 του ν.δ/τος 96/1973, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 33 του ν. 1316/1983

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 αντικαθίσταται ως εξής:

"Με τις ίδιες κυρώσεις τιμωρείται και παραγωγός, αντιπρόσωπος ή εισαγωγέας που κυκλοφορεί προϊόντα αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., των οποίων η σύνθεση δεν είναι η ίδια με αυτή που εγκρίθηκε για την κυκλοφορία τους ή που δεν τηρεί τους όρους με τους οποίους εγκρίθηκε η άδεια κυκλοφορίας. Με ανάκληση της άδειας κυκλοφορίας πέραν του προβλεπόμενου προστίμου, τιμωρείται σε περίπτωση υποτροπής, παραγωγός, αντιπρόσωπος, εισαγωγέας ή προμηθευτής προϊόντων αρμοδιότητας Ε.Ο.Φ., πλην των φαρμακευτικών για τα οποία ισχύουν οι κατ' ιδίαν διατάξεις, που παραβαίνει τις διατάξεις περί διαφήμισης του ν. 2251/1994 και τιμωρείται με τις προβλεπόμενες σε αυτόν ποινές. Οι παραπάνω αναφερόμενες ποινές επιβάλλονται, σύμφωνα με την παράγραφο 12 του παρόντος άρθρου."

2. Στην παράγραφο 5^Α προστίθενται περιπτώσεις (η) και (θ), που έχουν ως εξής:

"η. Παραβαίνουν τις διατάξεις της νομοθεσίας για την ιατρική

ενημέρωση και διαφήμιση των φαρμάκων."

"θ. Παραβαίνουν τις διατάξεις περί κλινικών δοκιμών."

3. Στο άρθρο 19 του ν.δ/τος 96/1973, όπως αντικαταστάθηκε και συμπληρώθηκε από τα άρθρα 33 του ν.1316/1983 και 10 του ν.1965/1991, προστίθεται παράγραφος 14, η οποία έχει ως εξής:

"14. Οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό για τα προϊόντα που κυκλοφορούν ή διατίθενται χωρίς άδεια ή μετά τη λήξη ή ανάκληση ή κατά τη διάρκεια της αναστολής της άδειάς τους, ισχύουν και για τα προϊόντα εκείνα, για την κυκλοφορία των οποίων απαιτείται δήλωση ή γνωστοποίηση κυκλοφορίας."

4. Τα ποσά των χρηματικών ποινών που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν.δ/τος 96/1973, όπως αυτό ισχύει, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, τριπλασιάζονται κατά περίπτωση.

Άρθρο 51

Συνεταιρισμοί φαρμακοποιών

1. Στους συνεταιρισμούς αδειούχων φαρμακοποιών που συστήθηκαν ή θα συσταθούν με τις διατάξεις του ν. 1667/1986 (ΦΕΚ 196 Α/6.12.1986) χορηγείται άδεια λειτουργίας της φαρμακαποθήκης τους με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη του τόπου όπου έχει την έδρα του ο συνεταιρισμός, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις "περί φαρμακαποθηκών".

2. Για τη χορήγηση της παραπάνω άδειας δεν απαιτείται γνωμοδότηση του Ε.Ο.Φ., της διατάξεως του άρθρου 3 παράγραφος 2 περ. α' του ν. 1316/1983 μη εφαρμοζόμενης.

Οι διατάξεις του π.δ/τος 194/1995 (ΦΕΚ 102 Α/ 6.6.1995) και του Καν. Δ/τος 263/9.7.1942 "περί καταρτισμού φαρμακαποθηκών" και επιθεώρησής τους εφαρμόζονται αναλογικά με τη συμμετοχή στην επιτροπή του άρθρου 9 του ν. 5607/1932 πέραν του Προέδρου του Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποθηκωρίων και του Προέδρου της Ομοσπονδίας Συνεταιρισμών Φαρμακοποιών Ελλάδος.

3. Ως προς τις δραστηριότητες και την επιστημονική διεύθυνση των εν λόγω φαρμακαποθηκών εφαρμόζονται οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 26 του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α'), που ισχύουν για τις φαρμακαποθήκες Α.Ε. και Ε.Π.Ε..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Μονάδες αδυνατίσματος - διαιτολογικές μονάδες

1. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού η λειτουργία μονάδων αδυνατίσματος, καθώς και διαιτολογικών μονάδων με οποιαδήποτε μορφή, επιτρέπεται μόνο κατόπιν άδειας που χορηγείται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

2. Από τις κατά την προηγούμενη παράγραφο μονάδες απαγορεύεται: α) η διενέργεια πάσης φύσεως πράξεων που έχουν σχέση με την ιατρική, καθώς και η διαφήμιση για πράξεις που σχετίζονται με την άσκηση ιατρικού επαγγέλματος, β) η χορήγηση ή η με κάθε τρόπο προώθηση ή εμπορία πάσης φύσεως φαρμάκων ή προϊόντων που περιέχουν φαρμακευτικές ουσίες. Η μη συμμόρφωση στις διατάξεις αυτές συνεπάγεται διακοπή λειτουργίας της μονάδας από έξι (6) μήνες έως ένα (1) χρόνο και σε περίπτωση υποτροπής οριστική διακοπή της λειτουργίας της μονάδας. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζονται οι προδιαγραφές εγκατάστασης και λειτουργίας, οι απαιτούμενες προϋποθέσεις και τα δικαιολογητικά, καθώς και η διαδικασία για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας των κατά την παράγραφο 1 του παρόντος μονάδων, ως και η διαδικασία ελέγχου νομιμότητας της λειτουργίας τους και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση ορίζεται η προθεσμία για την έκδοση άδειας λειτουργίας κατά τα ανωτέρω για τις μονάδες που λειτουργούν κατά τη δημοσίευση του νόμου

αυτού.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και κάθε σχετική λεπτομέρεια για τη χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος Τεχνολόγου Ιατρικών Εργαστηρίων, Ραδιολόγου-Ακτινολόγου, Διαιτολόγου, Λογοθεραπευτή, Ακουστροπεπιστή, καθώς και άσκησης οποιουδήποτε άλλου συναφούς επαγγέλματος υγείας, όπου τα θέματα αυτά δεν ρυθμίζονται από κατ' ιδίαν διατάξεις.

Άρθρο 53

Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του ν. 1820/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας διοικείται από εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο, που συγκροτείται από:

α. έναν ανώτερο υπάλληλο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας,

β. έναν προϊστάμενο κέντρου αιμοδοσίας νοσηλευτικού ιδρύματος του ν.δ/τος 2592/1953 της περιοχής Αθηνών-Πειραιώς, που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,

γ. ένα γιατρό των υγειονομικών υπηρεσιών των Ενόπλων Δυνάμεων, που προτείνεται από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας,

δ. έναν πτυχιούχο Α.Ε.Ι. με εξειδίκευση ή εμπειρία σε θέματα οικονομικών και διοίκησης,

ε. έναν εκπρόσωπο της Αιματολογικής Εταιρείας, που προτείνεται από αυτή,

στ. έναν εκλεγμένο εκπρόσωπο όλου του προσωπικού του Κέντρου. Μέχρι την εκλογή του εκπροσώπου, το Δ.Σ. συγκροτείται και λειτουργεί με τα λοιπά μέλη.

ζ. δύο (2) πρόσωπα με επιστημονική κατάρτιση και σχετική εμπειρία επί του αντικείμενου, που ορίζονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,

η. Έναν εκπρόσωπο των εθελοντών αιμοδοτών που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας μεταξύ των προτεινόμενων από τις αναγνωρισμένες οργανώσεις εθελοντών αιμοδοτών. Κάθε αναγνωρισμένη οργάνωση προτείνει έναν (1) εκπρόσωπο.

Με την ίδια διαδικασία ορίζονται και αντίστοιχα αναπληρωματικά μέλη. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερίσχυει η ψήφος του Προέδρου ή του αναπληρόντος αυτού.

Η συγκρότηση του συμβουλίου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο Πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου."

Άρθρο 54

Τεχνικές υπηρεσίες

1. Δημόσια έργα, σύμφωνα με την έννοια των διατάξεων του άρθρου 1 του ν. 1418/1984 (ΦΕΚ 23 Α'), των εποπτευόμενων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που εκτελούνται στα όρια των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Αθηνών-Πειραιώς, Ανατολικής Αττικής και Δυτικής Αττικής, μπορεί με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας να χαρακτηρίζονται ως ειδικά ή γενικότερης σημασίας έργα. Στις περιπτώσεις αυτές οι αρμοδιότητες της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, σύμφωνα με την ισχύουσα κάθε φορά νομοθεσία για τα δημόσια έργα, ασκούνται από την τεχνική υπηρεσία του Ν.Π.Δ.Δ., στο οποίο ανήκει το έργο και οι αρμοδιότητες της προϊστάμενης αρχής από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 29 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α') για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στους προϊστάμενους (διευθυντές-τμηματάρχες) της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του αυτού Υπουργείου. Σε περίπτωση έλλειψης ή ανεπαρκούς στελέχωσης της τεχνικής υπηρεσίας του Ν.Π.Δ.Δ., ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να ορίζει Διευθύνουσα Υπηρεσία το Τμήμα Προγραμματισμού και Εποπτείας Έργων της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του

Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Για τα ανωτέρω έργα γνωμοδοτεί, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις, το Τεχνικό Συμβούλιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και οι αιτήσεις θεραπείας του άρθρου 12 του ν. 1418/1984 απευθύνονται και επιδίδονται στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, ο οποίος αποφασίζει ύστερα από γνώμη του ανωτέρω Τεχνικού Συμβουλίου. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και στα έργα νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) και γενικώς κοινωφελών ιδρυμάτων που εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις για τα δημόσια έργα στα όρια των ανωτέρω Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

2. Το Τεχνικό Συμβούλιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας έχει αρμοδιότητα και σε θέματα μελετών του τομέα πρόνοιας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας κατά τις διατάξεις του ν. 1398/1983 μπορεί να ανατίθεται στη Δ.Ε.Π.Α.ΝΟ.Μ. η μελέτη και η κατασκευή έργων ευρύτερης σημασίας των τομέων υγείας και πρόνοιας.

4. Στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας συνιστάται Γενική Διεύθυνση Τεχνικών Υποδομών, στην οποία υπάγονται οι παρακάτω Διευθύνσεις του Υπουργείου αυτού:

α) Τεχνικών Υπηρεσιών, β) Πληροφορικής, γ) Βιοϊατρικής Τεχνολογίας δ) Ανάπτυξης Κοινωνικών Προγραμμάτων και ε) Αξιοποίησης περιουσίας και Κτηματολογίου.

Συνιστάται δια του παρόντος και προστίθεται στον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας θέση Γενικού Διευθυντή Τεχνικών Υποδομών, στην οποία τοποθετείται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Τεχνικών στις Διευθύνσεις του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας με βαθμό Α' που επιλέγεται από το ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο της παραγράφου 3 του άρθρου 29 του ν. 2190/1994.

Άρθρο 55

Το Ινστιτούτο Έρευνας Νοσημάτων Θώρακα, Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, που μετατράπηκε σε Ν.Π.Δ.Δ. με το π.δ.175/1988 (ΦΕΚ 85 Α') και υπήχθη στις διατάξεις περί νοσηλευτικών ιδρυμάτων του ν.δ/τος 1397/1983, υπάγεται στις διατάξεις του ν.δ/τος 2592/ 1953 (ΦΕΚ 254 Α') από της δημοσιοποίησής του, ήτοι της δημοσίευσής του π.δ/τος 175/1988.

Άρθρο 56

1. Στην κατά το άρθρο 115 του ν. 2071/1992 νοσηλευτική επιτροπή συμμετέχει χωρίς ψήφο και εκπρόσωπος του νοσηλευτικού προσωπικού κατηγορίας ΔΕ, που εκλέγεται με καθολική ψηφοφορία από το προσωπικό αυτό. Ο εκπρόσωπος μπορεί να διατυπώνει τις απόψεις, να υποβάλλει σχετικές προτάσεις, σχετικά με το έργο της επιτροπής.

2. Η ειδικότητα νοσηλευτικής ψυχικής υγείας μπορεί να χορηγείται και σε πτυχιούχους των τμημάτων επισκεπτριών των, των Τ.Ε.Ι., με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 5 του ν. 1579/1985.

3. Στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, όταν κρίνει επί θεμάτων που αφορούν σε υπαλλήλους των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., ως αιρετά μέλη κατά την παράγραφο 1(β) του άρθρου 37 του ν. 2190/1994 συμμετέχουν υπάλληλοι των νοσοκομείων, που εκλέγονται με πανελλαδική ψηφοφορία από το σύνολο των υπαλλήλων των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ.. Για τον τρόπο και τη διαδικασία εκλογής εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου και νόμου.

4. Πατροί που υπηρέτησαν ή υπηρετούν κατά τη δημοσίευσή του νόμου αυτού σε αιμίδες Μονάδες Ειδικών Λοιμώξεων νοσοκομείων Ε.Σ.Υ. ή Πανεπιστημιακών και συμπλήρωσαν ή συμπληρώνουν συνεχή υπηρεσία σε αυτές τεσσάρων (4) ετών αποκτούν την εξειδίκευση της Κλινικής Λοιμωξιολογίας.

Οι επιστημονικά υπεύθυνοι των τμημάτων ή μονάδων στις οποίες τοποθετούνται γιατροί για εξειδίκευση, σε αντιστοίχους αναγνωρισμένους τομείς, υποχρεούνται να συντάσσουν κάθε εξάμηνο έκθεση αξιολόγησης για την επίδοσή και την απόδοση των εξειδικευομένων. Με την ολοκλήρωση του

χρόνου εξειδίκευσης μαζί με την τελευταία έκθεση θα διατυπώνουν και τεκμηριωμένη άποψη-πρόταση, εάν ο εξειδικευόμενος είναι ικανός να του χορηγηθεί πιστοποιητικό εξειδίκευσης. Οι εκθέσεις αυτές υποβάλλονται στην Επιστημονική Επιτροπή του οικείου νοσοκομείου, η οποία με βάση τις εκθέσεις αυτές αποφασίζει για τη χορήγηση ή όχι πιστοποιητικού εξειδίκευσης. Το πιστοποιητικό υπογράφεται από τον πρόεδρο της επιστημονικής επιτροπής και το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας του νοσοκομείου.

Άρθρο 57

1. Η διάταξη της παραγράφου 22 του άρθρου 22 του ν. 2166/1993 "Κίνητρα ανάπτυξης επιχειρήσεων-διαρρυθμίσεις στην έμμεση και άμεση φορολογία και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ 137 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Υποχρεώσεις προς το Δημόσιο από οφειλές φόρων πλην Φ.Π.Α., τόκων τους, προσαυξήσεων, προστίμων και λοιπών επιβαρύνσεων των κάτωθι Ν.Π.Δ.Δ.:

(α) Περιφερειακό Αντικαρκινικό Νοσοκομείο Αθήνας "ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ",

(β) Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Αθήνας "ΚΟΡΓΙΑΛΛΕΝΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΕΙΟ" Ε.Ε.Σ.,

(γ) Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο "ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ ΒΟΥΛΑΣ",

(δ) Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Αθήνας "ΚΑΤ",

(ε) Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο Αθήνας "ΠΑΤΗΣΙΩΝ",

(στ) Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Μαιευτήριο "ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ",

που δημιουργήθηκαν από τη λειτουργία τους ως Ν.Π.Ι.Δ. και τα οποία με τη δημοσιοποίησή τους ανέλαβαν την καταβολή τους, διαγράφονται αναδρομικά από την ημερομηνία υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ/τος 2592/1953.

Η διαγραφή διενεργείται οίκοθεν με πράξη του προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ.."

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν. 1397/83 εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 58

1. Η τροποποίηση του οργανισμού του Ε.Κ.Α.Β. γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.Β., και γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ..

2. Οι γιατροί του Ε.Κ.Α.Β. προσφέρουν υπηρεσίες κατά τακτά χρονικά διαστήματα σε αντίστοιχα της ειδικότητάς τους τμήματα ή μονάδες νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. της περιοχής που υπηρετούν. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.Β., καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διατάξης αυτής.

Άρθρο 59

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 1579/1985, που καταργήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 132 του ν. 2071/1992, επαναφέρονται και ισχύουν από το χρόνο κατάργησής τους.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 16 του ν. 1579/1985 εφαρμόζεται και για τα Ν.Π.Δ.Δ. κοινωνικής πρόνοιας όπου λειτουργούν νοσηλευτικές μονάδες.

3. Όταν κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού απαιτείται η γνώμη, απλή ή σύμφωνη, φορέων ή συλλογικών οργάνων και αυτή δεν υποβληθεί εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από την περιέλευση στους ανωτέρω φορείς της σχετικής προσκλήσεως του αρμόδιου υπουργού, η απόφαση εκδίδεται χωρίς τη γνώμη αυτή, εφόσον από τις επί μέρους διατάξεις δεν ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 60

Κωδικοποίηση νομοθεσίας Ε.Σ.Υ.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του

Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μπορεί να κωδικοποιείται η ισχύουσα νομοθεσία για το Εθνικό Σύστημα Υγείας σε ενιαίο κείμενο. Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται η αλλαγή της σειράς των άρθρων, ο ορισμός υποτίτλων σε κάθε άρθρο, η διαίρεση της ύλης σε τμήματα και κεφάλαια, καθώς και η συντακτική βελτίωση χωρίς μεταβολή ή αλλοίωση της έννοιας του κειμένου.

Άρθρο 61

Τελικές διατάξεις

1. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού ρυθμίζονται τα κάθε είδους ειδικότερα τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του νόμου.

2. Με την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργείται κάθε διάταξη που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει διαφορετικά θέματα που ορίζονται από αυτόν.

Άρθρο 62

Το Ίδρυμα για το παιδί "Η Παμμακάριστος", νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που υπηρετεί επί μία δεκαπενταετία συνεχώς κοινωφελείς σκοπούς και έχει αναπτύξει δραστηριότητα στον τομέα Κοινωνικής Πρόνοιας, σύμφωνα με ισχύουσες σχετικές διατάξεις, αλλά δεν εμπίπτει στις ρυθμίσεις του α.ν. 2039/1939 ούτε σε εκείνες του ν.δ/τος 1111/1972, μπορεί να επιχορηγείται, με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, από τον Τακτικό Προϋπολογισμό ή άλλους πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και να εντάσσεται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Το ως άνω Ν.Π.Ι.Δ. υπάγεται στην εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπου η έδρα του.

Ο διορισμός του Διοικητικού του Συμβουλίου, στο οποίο συμμετέχει Κυβερνητικός Επίτροπος, εγκρίνεται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, εγκρίνεται και τροποποιείται ο Οργανισμός του ως άνω Ν.Π.Ι.Δ..

Το Ίδρυμα για το παιδί "Η Παμμακάριστος" υποβάλλει στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Σχέδιο Οργανισμού του για έκδοση προεδρικού διατάγματος, εντός ενός (1) έτους από της ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 63

1. Η υπέρ του Ταμείου Συντάξεων και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.), του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών (Τ.Ε.Α.Υ.Φ.Ε.) και του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) εισφορά ορίζεται σε 4,5%, 1,5% και 10%, αντίστοιχα, επί της εκάστοτε ισχύουσας καθαρής τιμής των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων που παρασκευάζονται ή συσκευάζονται στην Ελλάδα ή εισάγονται από το εξωτερικό. Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει με διαφορετικό τρόπο τα θέματα της παρούσας παραγράφου καταργείται.

2. Για τα εισπραττόμενα από το Τ.Σ.Α.Υ. και Τ.Ε.Α.Υ.Φ.Ε. ποσά από την εισφορά της προηγούμενης παραγράφου, οι διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 2084/ 1992 (ΦΕΚ 165 Α), εξακολουθούν να ισχύουν. Εάν τα έσοδα των ταμείων αυτών από τις ως άνω εισφορές είναι ανώτερα του ορίου που θέτει ο ν. 2084/1992, τα επιπλέον ποσά αποδίδονται στο Λογαριασμό Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α.), ενώ εάν είναι ίσα ή κατώτερα του ορίου αυτού παραμένουν εξ ολοκλήρου ως έσοδα των ταμείων.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και κατά την ανατιμολόγηση όλων των ήδη κυκλοφορούντων φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων.

Άρθρο 64

Ισχύς του νόμου

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζουν διαφορετικά οι επί μέρους διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπεύθυνη του επικύρωση των Πρακτικών, ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμαστε στη συνέχιση της συζήτησης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων "Εκλογή Διδακτικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο, έχει ψηφισθεί επί της αρχής και θα προχωρήσουμε στην κατ'άρθρον συζήτηση. Τα άρθρα είναι συνολικώς έξι.

Είναι εδώ ο κ.Παπαδάτος, ο Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ.Χωματάς ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριοι εισηγητές, πείτε μου από τα άρθρα αυτά του νομοσχεδίου, είναι κάποιο το οποίο πρέπει να ξεχωρίσουμε και το οποίο χρειάζεται κάποια συζήτηση περισσότερη;

Ορίστε, κύριε Παπαδάτο, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εάν ξεχωρίσουμε ένα άρθρο, αυτό να είναι το άρθρο 1 και όλα τα άλλα να τα συζητήσουμε μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε να κρατήσουμε τη σειρά που κρατήσαμε και στη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή, ένα-ένα τα άρθρα, δεν είναι σημαντικά. Ήδη έχουμε ο καθένας εκθέσει τις απόψεις του και περιληπτικά στη συζήτηση επί της αρχής και κατά συνέπεια νομίζω ότι συζητώντας ένα-ένα τα άρθρα θα μπορούμε να τελειώσουμε γρήγορα. Ή μπορώ να συμφωνήσω με την άποψη να συζητήσουμε μόνο του το άρθρο 1, και μετά τα υπόλοιπα.

Αλλά θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι το άρθρο 1, είναι ένα άρθρο το οποίο ίσως χρειαστεί περισσότερη συζήτηση. Το άρθρο 2 επίσης, έχει ιδιαίτερη σημασία και θα ήθελα και αυτό να συζητηθεί ξεχωριστά. Δεν επιμένω όμως πάνω σ' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, να συζητήσουμε, λοιπόν, το άρθρο 1 και το άρθρο 2 μαζί και να δώσουμε στους εισηγητές περισσότερο χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Το άρθρο 1 και το άρθρο 2, να τα συζητήσουμε χωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Διαφωνίες, σε ποιο άρθρο υπάρχουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Το άρθρο 1 να πάει μόνο του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Το πρώτο είναι το ουσιαστικό άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα πάει, λοιπόν, το πρώτο άρθρο χωριστά και εν συνεχεία, θα πάνε το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο μαζί, το πέμπτο και έκτο μαζί.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Σύμφωνοι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ερωτάται, λοιπόν, το Τμήμα: Δέχεσθε να συζητηθούν το πρώτο και το δεύτερο άρθρο χωριστά και σε μια ενότητα όλα τα άλλα άρθρα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το Τμήμα συμφώνησε να συζητηθούν το πρώτο και το δεύτερο άρθρο χωριστά και σε μια ενότητα όλα τα άλλα άρθρα.

Κύριοι συνάδελφοι, εν τω μεταξύ να σας πω ότι η ώρα είναι 10.30'. Νομίζω ότι μπορούμε να συζητήσουμε μέχρι τις 13.00' τα άρθρα και να δώσουμε και μια ώρα για τις τροπολογίες. Είναι και Βουλευτών τροπολογίες. Ο κύριος Υπουργός έχει

μόνο δύο τροπολογίες. Έτσι δεν είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τρεις, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είδα να έχουν ιδιαίτερη σημασία, αλλά είναι και τροπολογίες Βουλευτών που ίσως θέλουν να τις αναπτύξουν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Από πλευράς δαπάνης, έχουν μεγάλη σημασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είδα να έχουν. Ως αντικείμενο δαπάνης τώρα, είναι άλλο θέμα.

Είμεθα σύμφωνοι μ'αυτό που πρότεينا;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το Τμήμα συνεφώνησε.

Ο κ. Παπαδάτος έχει το λόγο επί του άρθρου 1.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Με το πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου, επιχειρείται να μπει μια μόνιμη θα λέγαμε λογική, μια μόνιμη προσέγγιση ως προς τους τρόπους εκλογής και εξέλιξης όλων των μελών ΔΕΠ. Τα βασικά του στοιχεία βεβαίως, είναι η ανοικτή διαδικασία σε όλες τις θέσεις, εκτός των αναπληρωτών που ήδη υπηρετούν και οι δύο κρίσεις που θα απέχουν μεταξύ τους τρία χρόνια και βεβαίως, η δυνατότητα όλων των μελών που ήδη λειτουργούν στο Πανεπιστήμιο, να ζητήσουν την εξέλιξή τους.

Πιο αναλυτικά, όλες οι θέσεις που θα προκηρυχθούν στο μέλλον, θα είναι είτε ως νέες θέσεις που είναι μέσα από τον προγραμματισμό των Πανεπιστημίων είτε με τη διαδικασία της εξέλιξης με αίτηση των ιδίων των υπηρετούντων στα πανεπιστήμια.

Ως προς τους λέκτορες, εκλέγονται με θητεία. Μετά από τρία χρόνια έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την εξέλιξή τους, όμως συνολικά μπορούν να μείνουν μόνο επτά χρόνια στη θέση του λέκτορα και βεβαίως τελειώνει η θητεία τους, εάν δεν καταφέρουν να περάσουν στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή. Δεν προβλέπεται στο μέλλον θέση μονίμων λεκτόρων.

Ως προς τους επίκουρους καθηγητές εκλέγονται με θητεία τα τρία πρώτα χρόνια και υποχρεωτικά, αφού περάσει το διάστημα των τριών χρόνων, μέσα σε ένα διμήνο μπαίνουν στη διαδικασία μονιμοποίησης. Αυτή η λογική υποστηρίζεται από το νομοσχέδιο και το Υπουργείο πως θα έχει σαν βαθύτερη προσέγγιση ότι θα είναι πολύ πιο εύκολο στο εκλεκτορικό σώμα να μονιμοποιήσει ένα μέλος ΔΕΠ στη θέση επίκουρου, χωρίς να υποχρεωθεί στη συνέχεια να τον προωθήσει στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή, αν πιθανόν το έργο που έχει παρουσιάσει ή οι ιδιαίτερες ικανότητες, ερευνητικές ή διδακτικές που απαιτούνται για τη θέση του αναπληρωτή, δεν υπάρχουν.

Έτσι, επομένως, στη βαθμίδα του επίκουρου, που είναι η κρίσιμη βαθμίδα που επικεντρώνονται οι αλλαγές οι ουσιαστικότερες, θα έλεγα, είναι ότι μετά από τρία χρόνια θα έχουν τη δυνατότητα οι επίκουροι να γίνουν μόνιμοι σε Α.Ε.Ι. προφανώς και να κρίνονται μετά τα τρία χρόνια για τη θέση του αναπληρωτή, θετικά ή αρνητικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Το ίδιο γίνεται και στη θέση του αναπληρωτή καθηγητή, που μπορεί να ζητήσει την εξέλιξή του δύο φορές, που θα απέχουν τρία χρόνια κι έτσι κι αλλιώς και ο επίκουρος, όπως και ο αναπληρωτής είναι μόνιμος και δεν έχει ένα χρονικό όριο παραμονής στη θέση. Μπορεί να είναι συνέχεια.

Νομίζω ότι αυτές είναι οι βασικές λογικές του άρθρου 1.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Το συζητούμενο άρθρο 1 αναφέρεται στην εκλογή και στην εξέλιξη των νεοεισερχομένων στο ΔΕΠ, ενώ το άρθρο 2 αναφέρεται στην ανέλιξη και την εξέλιξη του ήδη υπηρετούντος εκπαιδευτικού και διδακτικού προσωπικού της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να πω ότι οι μεταβατικές

αυτές ρυθμίσεις έδιναν ίσως την ελπίδα προοπτικής, ότι είναι δυνατόν, αφού ρυθμίσουμε τον τρόπο ανέλιξης και εξέλιξης των ήδη υπηρετούντων, να μας δοθεί ο χρόνος με τις χαρακτηριστικές και μεταρρυθμιστικές πραγματικά μεταβολές, που μπορούμε να φέρουμε στο εκπαιδευτικό σύστημα, να καθορίσουμε από και ύστερα μία σωστή πυραμίδα με αυστηρά κριτήρια για την προσέλκυση και για την ανέλιξη των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Αυτό φαίνεται ότι με το άρθρο 1 δυστυχώς πάτε να το καταστρέψετε, διότι δε φαίνεται στην προοπτική του χρόνου κάποιο σημείο στο οποίο να σταματήσει αυτό το κακό που γίνεται με το άρθρο 1.

Και εξηγούμαι, κύριε Υπουργέ: Προβλέπετε την εξέλιξη του λέκτορα σε επίκουρο καθηγητή ή την απόλυσή του, αλλά του δίνετε το δικαίωμα, μετά από τρία χρόνια να διεκδικήσει την ανέλιξή του, να προκηρύξει τη θέση του. Και αν μεν είναι μοναδικός υποψήφιος ή και αν υπάρχουν και άλλοι υποψήφιοι, αλλά η θέση κριθεί άγονη, να μπορεί μετά από τρία χρόνια ξανά να διεκδικήσει τη θέση του επίκουρου καθηγητού.

Αυτό δίνει μία εύνοια στον ήδη υπηρετούντα λέκτορα σε σύγκριση με τους συνυποψηφίους του, οι οποίοι διεκδικούν την ίδια θέση, η οποία εκρίθη ίσως άγονη. Έχουμε, λοιπόν, το περίεργο φαινόμενο, ότι αυτός ο οποίος αποτυγχάνει στην κρίση ή αυτός ο οποίος συμμετέχει στην κρίση -ο ένας, ο μοναδικός- αλλά η θέση κηρύσσεται άγονη, να έχει το δικαίωμα περαιτέρω προκήρυξης της θέσης του, δικαίωμα το οποίο όμως δε δίνεται και στους άλλους συνυποψηφίους του, οι οποίοι για πρώτη φορά υποβάλλουν δικαίωμα για να καταλάβουν τη θέση του λέκτορα.

Αυτή, λοιπόν, είναι μία αδικία, η οποία δε διορθώνεται με τη διάταξη του νομοσχεδίου.

Στη συνέχεια, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω το εξής. Αν μεν κριθεί ο λέκτορας θετικά, έχει καλώς, γίνεται επίκουρος καθηγητής. Εάν δεν κριθεί, απολύεται εκ της θέσεως του.

Ο επίκουρος καθηγητής επίσης, σύμφωνα με αυτήν τη διάταξη του νομοσχεδίου, έχει το δικαίωμα να προκηρύξει τη θέση του μετά από τρία χρόνια, για να εξελιχθεί και να γίνει αναπληρωτής καθηγητής. Μπορεί όμως και να μην την προκηρύξει τη θέση, αλλά να ζητήσει, δύο μήνες μετά τη συμπλήρωση της θητείας και τη ψήφιση του νόμου αυτού, την ένταξή του και την εξέλιξή του στη βαθμίδα του αναπληρωτή καθηγητού ή τη μονιμότητά του. Δηλαδή, τον επίκουρο καθηγητή, τρία χρόνια και δύο μήνες μετά την πρώτη θητεία του, μπορείτε πραγματικά να τον κάνετε μόνιμο πανεπιστημιακό επίκουρο καθηγητή.

Νομίζω ότι εκείνο το οποίο πάτε να διορθώσετε, με τις μεταρρυθμιστικές διαδικασίες, τις οποίες θέλετε να ισχυρίζεστε ότι εισάγετε σ' αυτό το νομοσχέδιο, είναι ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό που κάνετε με το νομοσχέδιο. Δηλαδή, δεν μπορείτε, το νεοεισερχόμενο επίκουρο να τον μονιμοποιείτε από τώρα. Θα ήταν καλύτερο οι θέσεις αυτές των επικούρων και των λεκτόρων να είναι θέσεις οι οποίες προκηρύσσονται ελεύθερα και καταλαμβάνονται από οποιονδήποτε έχει τα προσόντα. Δεν μπορείτε να τους μονιμοποιείτε, διότι βεβαίως με τη μονιμοποίηση τους δίδετε την ευκαιρία και το χρόνο να αποκτήσουν μία δημοσιοϋπαλληλική ίσως νοοτροπία, που δεν ταιριάζει στα μέλη της εκπαιδευτικής πανεπιστημιακής κοινότητας.

Σε ό,τι αφορά τους αναπληρωτές βεβαίως, εκεί δε θα είχα αντίρρηση. Εφόσον φθάνουν στη βαθμίδα του αναπληρωτού καθηγητού, από εκεί και ύστερα νομίζω ότι η μονιμότητα δικαιολογημένα τους δίδεται.

Εδώ, όμως, θα πρέπει να διευκρινίσετε, κύριε Υπουργέ, ποιοι από τους αναπληρωτές καθηγητές, οι οποίοι εξελίσσονται, θα έχουν το δικαίωμα περαιτέρω ανέλιξης στην πρώτη βαθμίδα, διότι και εδώ υπάρχει μία σύγχυση. Άλλοι γίνονται με κλειστές διαδικασίες, άλλοι γίνονται με ανοικτές διαδικασίες. Αυτοί, λοιπόν, οι οποίοι γίνονται με κλειστές διαδικασίες, είναι αυτοί οι οποίοι θα είναι αναπληρωτές καθηγητές, μέχρι της ψηφίσεως του νομοσχεδίου;

Το νομοσχέδιο ψηφίζεται σήμερα, κύριε Υπουργέ, ενώ το

πανεπιστημιακό έτος λήγει στις 31 Αυγούστου. Εδώ θα ήθελα μία διευκρίνιση, πως βλέπετε πραγματικά τη διάκριση αυτή στην ανέλιξη των αναπληρωτών καθηγητών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, χθες έγινε πολλή συζήτηση σ'αυτήν την Αίθουσα για την αξιοκρατία και για την προσπάθεια, υποτίθεται, εξασφάλισης ενός επιστημονικού προσωπικού υψηλού επιπέδου στα πανεπιστήμια.

Σύμφωνα, όμως, με το άρθρο 1, με αυτήν την ανοικτή διαδικασία που υποστηρίζετε στο νομοσχέδιο, μόνο αυτό το πράγμα δεν πετυχαίνουμε, δηλαδή το προσωπικό υψηλού επιπέδου και ποιότητας.

Και αυτό γιατί το κύριο ενδιαφέρον των ανθρώπων αυτών θα είναι, πως να εξασφαλίσουν, με κριτήρια που δε θα είναι επιστημονικά, ερευνητικά κ.λπ. σε σχέση με τη διδακτική τους εμπειρία, αλλά άλλα κριτήρια, ποίους θα έχουν ή δε θα έχουν γνωστούς, ποίους θα τους στηρίξει ή δεν θα τους στηρίξει μέσα ή και έξω από το πανεπιστήμιο. Γιατί είναι πολύ δύσκολο να πετάξουν τα επτά-οκτώ συνολικά χρόνια του λέκτορα και να πουν, "εν πάση περιπτώσει ή θα κριθώ έτσι ή θα φύγω". Δεν θα πάνε στη βαθμίδα του λέκτορα άνθρωποι που θέλουν να ασχοληθούν με τις επιστήμες, γιατί η ζωή τους θα διαγράφεται μαύρη.

Δεν νομίζουμε ότι αυτό συνιστά και αποτελεί αξιοκρατία. Αν θέλετε επιστημονικό προσωπικό υψηλού επιπέδου, τώρα μπορεί να βάλει κανείς σοβαρότερα, δυσκολότερα κριτήρια μέσα από την κλειστή διαδικασία.

Οι ίδιοι εδώ είπατε ότι το 85% των κρίσεων προς τα πάνω προέρχεται μέσα από τα ίδια τα πανεπιστήμια. Τι ψάχνετε επομένως, τι ζητάτε;

'Εχετε νέες θέσεις, φτιάξτε νέες θέσεις. Σ' αυτές θα μπουν με ανοικτή διαδικασία, θα υπάρχει δυνατότητα να μπει και προσωπικό που δεν είναι μέσα στο πανεπιστήμιο σήμερα.

'Όμως, για τον άνθρωπο ο οποίος βρίσκεται εκεί επτά, οκτώ, δέκα, δώδεκα, δεκαπέντε χρόνια, δεν καταλαβαίνουμε τη λογική σας πως θα τον πετάξετε στο δρόμο στο όνομα της αξιοκρατίας κιόλας, γιατί δεν θα κριθεί για μία βαθμίδα παραπάνω. Σας είπα χθες το παράδειγμα ανάμεσα σε δύο πολύ καλούς δηλαδή, τι θα κάνετε; Σε δύο πάρα πολύ καλούς, θα επιλέξετε τον έναν με αυτήν τη διαδικασία. Τον άλλο θα τον πετάξετε στο δρόμο.

Επομένως, μην ισχυρίζεστε ότι έχετε επιχειρήματα υπέρ της αξιοκρατίας. Κατά της αξιοκρατίας είναι αυτό, υπέρ της ομηρίας των ανθρώπων, υπέρ του φόβου του τρόμου κλπ. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορεί να είναι ακαδημαϊκοί και πανεπιστημιακοί, δεν μπορεί να συλλογάται κανένας έτσι ελεύθερα και να αποδίδει.

Εμείς στα άρθρα αυτά προβλέπουμε για το μεν λέκτορα σε όλες τις βαθμίδες, όταν πρόκειται για πρώτη εισαγωγή να είναι ανοικτή η διαδικασία. Ορίστε αυτό που ψάχνετε η ανοικτή διαδικασία. Να μένει ο λέκτορας πέντε χρόνια, να κρίνεται στα τρία για τη μονιμότητα και εάν δεν εξελίσσεται προς τα επάνω να μένει λέκτορας. Δεν μπορεί να είναι καλός για λέκτορας οκτώ χρόνια και μετά να λέτε ότι δεν κάνει για λέκτορας. Είναι άλλο πράγμα, δεν εξελίσσεται στην επόμενη βαθμίδα και άλλο πράγμα το να λέτε δεν κάνει για λέκτορας μετά από οκτώ χρόνια. Υποφέρει και ο νους των ανθρώπων με αυτό το σκεπτικό. Πώς είναι δυνατόν να κάνει για οκτώ χρόνια για λέκτορας, αλλά μετά να μην κάνει και να φεύγει.

Επίσης να έχει δύο κρίσεις. Παρακάτω στους επίκουρους είναι δύο οι δρόμοι και εδώ που μπορεί να μπει. Νέες θέσεις, ανοικτή διαδικασία, να μένει τέσσερα χρόνια στη βαθμίδα και να γίνονται μόνιμοι από την αρχή οι επίκουροι. Είναι μία βαθμίδα, το κλειδί εάν θέλετε στο ΔΕΠ και δεν μπορεί μία ζωή να λέμε ότι πρέπει να τους δοκιμάσουμε, εάν κάνουν ή δεν κάνουν. Εάν δεν είναι ικανό το πανεπιστήμιο να ξέρει εάν κάνει ο λέκτορας στα τρία, στα τέσσερα, στα πέντε χρόνια και ο επίκουρος καθηγητής, δεν είναι ικανό το πανεπιστήμιο και δεν του φταίει, ούτε ο λέκτορας ούτε ο επίκουρος καθηγητής.

Φυσικά για τους αναπληρωτές καθηγητές να μένουν τρία χρόνια στη βαθμίδα και να εξελίσσονται με κλειστή διαδικασία γι'αυτούς που ήδη θα βρίσκονται μέσα. Οι νέες θέσεις είναι να είναι ανοικτή η διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο άρθρο 2 υπάρχει το ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε συνάδελφε, δεν μπήκαμε στο άρθρο 2. Συζητάμε μόνο το 1.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Νόμιζα ότι είπαμε 1 και 2. Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συζητάμε μόνο το 1, οπότε τελειώσατε.

Ο κ. Κουναλάκης, έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Παραιτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αράπης, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Εμείς το άρθρο 1, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα το ψηφίσουμε, γιατί δεν λύνει οριστικά το πρόβλημα των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, όπως το παραδέχθηκε και ο ίδιος ο Υπουργός. Απλώς πηγαίνει να κάνει μια τακτοποίηση μετά από τον νόμο πλάσιου του 1268/82, ο οποίος έχει υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις με τον 2083/92 του κ. Σουφλιά και με τις μετέπειτα μεταβατικές διατάξεις που έκανε ο κ. Παπανδρέου. Απλώς πάτε να κάνετε μία τακτοποίηση, αλλά εμείς λέμε ότι δεν λύνεται οριστικά το πρόβλημα των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παντερμαλής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη χθεσινή συνεδρίαση, ακούσαμε πολλά για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, μολονότι είχαμε ένα μικρό νομοσχέδιο και στον όγκο του και στο περιεχόμενό του. Ακούσαμε θεμελιακές κρίσεις επάνω στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, στα πανεπιστήμια και μάλιστα πολλές από αυτές ήταν ζοφερές περιγραφές, τόσο που κάποια στιγμή ανατρίχιασα. Η κατάσταση δεν είναι τόσο φοβερή, όσο έχει περιγραφεί. Και δεν διαφέρει καθόλου από τη γενική κατάσταση της ελληνικής κοινωνίας.

Αν θέλει κανείς να περιγράψει το Κοινοβούλιο, περίπου με τα ίδια λόγια θα μπορούσε να το περιγράψει, αν θέλει να περιγράψει κανείς τους διάφορους επαγγελματικούς, επιστημονικούς κ.λπ. χώρους με τα ίδια ποσοστά ποιότητας και ελλείψεως ποιότητας θα μπορούσε να τους περιγράψει. Εν πάση περιπτώσει ήταν χρήσιμο γιατί βοήθησε ως ένα αρνητικό έδαφος να δούμε τη θετική προσφορά αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο δεν έρχεται να ταράξει νερά, δημιουργώντας μεγάλες τομές, αλλά έρχεται να ηρεμήσει καταστάσεις, οι οποίες προέκυψαν από την εφαρμογή του 1268. Προσωπικά έχω πεί επανειλημμένα στην αρμόδια Επιτροπή ότι πάρα πολλά από τα προβλήματα προκύπτουν, επειδή δεν έχουμε ούτε εμείς ούτε τα πανεπιστήμια ούτε η ελληνική κοινωνία ξεκαθαρισμένη την εικόνα και το προφίλ του καθηγητή πανεπιστημίου, που χρειαζόμαστε. Γι' αυτό υπάρχουν αυτές οι ποικίλες κρίσεις, γι' αυτό υπάρχουν οι διαφωνίες. Να πω ένα απλό παράδειγμα, δεν γίνεται σαφές τι θα πει κρίση καθηγητού, τι θα πει εκλογή καθηγητού πανεπιστημίου. Βλέπω εδώ ότι στην παραπομπή στους νόμους για εκλογή καθηγητών αναφέρονται ως κριτήρια στο διδακτικό, ερευνητικό και διοικητικό έργο. Ποιο είναι όμως το διοικητικό έργο του καθηγητή του πανεπιστημίου, που είναι τόσο σημαντικό, ώστε να είναι ισότιμο με το ερευνητικό. Μία συνεδρίαση στην οποία ουσιαστικά γίνονται κρίσεις ενώ τα άλλα θέματα τρέχουν απλώς; Δηλαδή, αν ένας άνθρωπος, που είναι πολύ καλός στο διοικητικό έργο και καλός ρήτορας μέσα στην αίθουσα, αυτός είναι καλός καθηγητής Πανεπιστημίου; Βάζουμε το ερευνητικό έργο που είναι η πεμπτουσία της παρουςίας του καθηγητή μέσα στην αίθουσα και μέσα στον επιστημονικό του χώρο στην ίδια μοίρα με το διοικητικό και διδακτικό έργο; Για όνομα του Θεού. Το

διδασκτικό έργο προκύπτει από το ερευνητικό. Οποιοσδήποτε καθηγητής δεν κάνει έρευνα μαραζώνει μέσα στην αίθουσα.

Εν πάση περιπτώσει αυτή είναι μια γενική κρίση και θα παρακαλούσα, όταν συντάσσονται νόμοι που αφορούν την κρίση των καθηγητών στο ερευνητικό έργο, να δίδεται ιδιαίτερη σημασία και θα έλεγα η πολιτεία θα έπρεπε από κάθε πλευρά να τονίζει και να ενισχύει το ερευνητικό έργο των καθηγητών.

Το νομοσχέδιο που συζητά η Βουλή πράγματι δίνει λύσεις σε υπαρκτά προβλήματα και γι' αυτό γίνεται και ευρύτερα αποδεκτό. Δεν κάνει βέβαια τη μεγάλη τομή. Εγώ όμως δεν θα περίμενα από αυτές τις διατάξεις να αλλάξει το καθεστώς των πανεπιστημίων, να λυθεί το γενικό πρόβλημα. Με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται ένα βήμα και αυτό το βήμα - τονίστηκε και το τονίζω και εγώ - είναι οι ανοικτές διαδικασίες. Είναι σαφές όμως ότι η πολιτεία δεν μπορεί να παρέμβει σε όλες τις λεπτομέρειες. Αφήνεται στους καθηγητές πανεπιστημίου, οι οποίοι υποτίθεται ότι έχουν κάποια ποιότητα, ότι σέβονται τον εαυτόν τους, πως δεν είναι φαύλοι, όπως δεν μπορεί να είναι φαύλοι και οι υπόλοιποι της δημόσιας ζωής. Εάν, λοιπόν, δεν είναι έτσι με τις ανοικτές διαδικασίες, πραγματικά μπορούν να πάνε ένα βήμα πιο πέρα, μπορούν πράγματι να κάνουν αξιοκρατικές κρίσεις.

Θα παρακαλούσα τον Υπουργό σε όσα σημεία αναφέρεται η λέξη "εξέλιξη" να απαλειφθεί και να μπει "εκλογή". Αυτή η έννοια της εξέλιξης είναι τελείως αρνητική. Αυτό πραγματικά οδηγεί στην αντίληψη τη δημοσιούπαλληλική. Βεβαίως ας έχει το δικαίωμα ο συγκεκριμένος υποψήφιος να ζητά την προκήρυξη της θέσης. Κοινωνικά είναι σωστό για την Ελλάδα που ζούμε και για την οικονομική κατάσταση που έχουμε, να μην αποδιώχνεται από το πανεπιστήμιο, όπως γίνεται σε άλλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες. Από εκεί και ύστερα όμως να μη μιλάμε για εξέλιξη, αλλά εκλογή καθηγητών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Στεφανής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ: Άκουσα με πολλή προσοχή όλους τους ομιλητές και θα έλεγα ότι όλοι έχουν δίκιο ο καθένας από την πλευρά του. Το θέμα είναι πότε αυτό το δίκιο και σε ποια περίπτωση έχει πρακτική εφαρμογή. Αν επρόκειτο να συνταχθεί ένα καινούριο νομοσχέδιο για την παιδεία, σίγουρα εκείνοι οι οποίοι θεωρούν ότι διαφορετικές θα έπρεπε να είναι οι διαδικασίες εξέλιξης, έχουν δίκιο.

Θα πρέπει όμως να λάβει κανείς υπόψη του μια τρέχουσα πραγματικότητα, η οποία είχε διαμορφωθεί μέσα στα χρόνια από τους προηγούμενους νόμους. Εγώ προσωπικά αισθάνομαι ότι αυτοί οι προηγούμενοι νόμοι είχαν τα αρνητικά τους, αλλά είχαν και τα πάρα πολλά θετικά τους. Αισθάνομαι μάλλον υπερήφανος ότι σαν μέλος ενός πυρήνα καθηγητών που συνέστησαν τον Πανεπιστημιακό Όμιλο, αποτελέσαμε το πρόβλημα, κατά κάποιον τρόπο, της δημιουργίας του ν.1268, που νομίζω ότι έφερε μια καινούρια ζωή στα Πανεπιστήμια.

Υπάρχει μια ήδη διαμορφωμένη κατάσταση. Θα σας δώσω μερικά νούμερα για να δείτε τι συμβαίνει στην Ιατρική Σχολή και ποια πραγματικότητα έχει να αντιμετωπίσει το Νομοσχέδιο. Η Ιατρική Αθηνών έχει εξακόσια πενήντα έξι μέλη ΔΕΠ, σαράντα τρεις καθηγητές, εκατόν πενήντα πέντε αναπληρωτές, τριακόσιους εβδομήντα τρεις επίκουρους και ογδόντα πέντε λέκτορες. Πρόκειται δε του χρόνου, να αυξηθούν κατά είκοσι οι καθηγητές, κατά τριάντα περίπου οι αναπληρωτές και αντίστοιχα ο αριθμός των λεκτόρων να μειωθεί στο πενήντα.

Αντιλαμβάνεται κανένας, ποια είναι αυτή η πραγματικότητα και τι πάει να αντιμετωπίσει αυτό το νομοσχέδιο. Δεν νομίζω ότι μπορεί να κριθεί παρά μόνο σ' αυτό το οποίο αποβλέπει, στο στρατηγικό του στόχο, που είναι, να δημιουργήσει όρους για να ανοίξουν οι διαδικασίες, να φθάσουμε σε ένα βάθος χρόνου, στο σημείο εκείνο που θα είναι περίπου το ιδανικό. Όλοι να εκλέγονται -δεν θα εξελίσσονται- με βάση τα επιστημονικά τους προσόντα. Ή αν φθάσουμε στο ακόμα πιο ιδανικό σημείο, ενδεχομένως στο μέλλον, αντί να προσέρχονται οι υποψήφιοι στο πανεπιστήμιο, να πηγαίνει το πανεπιστήμιο στην αναζήτησή τους, όπως γίνεται σε

ορισμένες χώρες. Αλλά αυτό πρέπει να γίνει σε ένα βάθος χρόνου αφού πρώτα περάσουμε από ένα μεταβατικό στάδιο.

Άκουσα με προσοχή αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός χθες, ότι ενδεχόμενα οι τέσσερις βαθμίδες μπορεί να είναι πολλές. Νομίζω ότι μπορεί να έχει δίκιο και σωστό θα ήταν να το ξαναδεί κανένας αυτό το θέμα, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για σχολές, όπως η Ιατρική, με μέσο όρο ηλικίας των υπηρετούντων γύρω στα πενήντα. Είναι ευνόητο πως σε αυτήν την ηλικία, το αυτοδύναμο επιστημονικό έργο περιορίζεται όταν το αρχίζεις ως λέκτορας. Ίσως θα έπρεπε να υπάρχει ένα προπαρασκευαστικό στάδιο δοκιμής, που θα μπορούσε να είναι το ισοδύναμο του λέκτορα, αλλά η εισαγωγική βαθμίδα στο πανεπιστήμιο να είναι του επίκουρου καθηγητή, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.

Πιστεύω ότι με αυτό το νομοσχέδιο τουλάχιστον διανοίγονται οι προοπτικές για μια τέτοια διαμόρφωση πραγμάτων στην ανώτατη παιδεία, δηλαδή να προκύψουν όροι που η αξιοκρατία θα είναι το βασικό κριτήριο για την εκλογή και από εκεί και πέρα για την εξέλιξη των μελών του ΔΕΠ.

Γενικά θεωρώ ότι με την παρούσα κατάσταση αυτό το νομοσχέδιο οικοδομεί προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θα ήθελα μια ακόμα παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, να κάνω. Αν είναι δυνατόν, επιμηκύνετε το χρόνο της προκήρυξης, αν θέλετε να προσέλθουν περισσότεροι υποψήφιοι ο χρόνος δεν μπορεί να είναι τόσο βραχύς. Να υπάρχει η δυνατότητα να προσέρχονται και από το εξωτερικό, γιατί συνήθως αυτοί μαθαίνουν όταν η προθεσμία έχει λήξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ν. 1268/82 υπήρξε ένας νόμος αποτυχημένος. Απέτυχε στην πράξη και όσοι από εμάς ζούμε στα Πανεπιστήμια και έχουμε και την εμπειρία άλλων εκπαιδευτικών συστημάτων, βλέπουμε όλες τις αδυναμίες του νόμου.

Η κυριότερη αδυναμία του παρόντος νομοσχεδίου είναι ότι συνεχίζει τη λογική αυτού του νόμου. Η σημαντικότερη προσπάθεια που έγινε για τη βελτίωση του 1268 υπήρξε ο ν. 2083/92, ο οποίος όμως στην πράξη έχει ακυρωθεί πλέον. Διότι πραγματικά είχε εισάγει την αξιολόγηση.

Εδώ το παρόν νομοσχέδιο, ιδίως το άρθρο 1 το οποίο είναι το θεσμικό, ας πούμε μέρος του νομοσχεδίου, διότι αυτό ορίζει μόνιμες ρυθμίσεις, βελτώνει ορισμένες αδυναμίες του νόμου. Αλλά δεν πρόκειται αυτό να αλλάξει την κατάσταση στα πανεπιστήμια. Και οι αδυναμίες του νόμου που βελτιώνεται είναι ότι σήμερα όπως ισχύει το σύστημα, όταν γίνεται κάποια κρίση ιδίως στις χαμηλές βαθμίδες του λέκτορα και του επίκουρου, το δίλημμα που αντιμετωπίζει το εκλεκτορικό σώμα είναι κατά πόσο θα προαγει το λέκτορα ή τον επίκουρο, ή στην ουσία θα τον διώξει από το πανεπιστήμιο. Αυτό είναι το δίλημμα, η προαγωγή ή στην ουσία η απόλυση.

Τι κάνει το άρθρο 1; Δίνει μια δυνατότητα ακόμα, δίνει μια χρονική επέκταση στη θητεία του λέκτορα, κατά τη γνώμη μου πολύ μεγάλη, γιατί δεν χρειάζεται εάν κριθεί ένας λέκτορας αρνητικά στην τριετία, να τον διατηρήσει το τμήμα για άλλα τέσσερα χρόνια, δηλαδή μια επταετία. Θα μπορούσε να τον διατηρήσει για άλλα δύο χρόνια. Η αρνητική κρίση του λέκτορα είναι ένα μήνυμα ότι δεν σε θεωρούμε ικανό να προχωρήσεις στο πανεπιστήμιο. Θα σου δώσουμε δύο χρόνια να μας αποδείξεις ότι μπορείς να βελτιωθείς ή όχι. Αλλά να σου δώσουμε άλλα τέσσερα χρόνια, είναι στην ουσία σαν να σε μονιμοποιούμε. Δημιουργούμε δηλαδή μία πίεση μέσα στο πανεπιστήμιο για το λέκτορα που θα έχει υπηρετήσει πλέον επτά χρόνια, να γίνει κάτι για να προαχθεί.

Έρχομαι στον επίκουρο. Υπάρχει ακριβώς το ίδιο πρόβλημα. Επίκουρος ο οποίος κρίνεται αρνητικά, με το σημερινό ισχύον σύστημα, στην ουσία απολύεται. Εδώ δίνεται, λοιπόν, μια δυνατότητα μονιμοποίησης του επίκουρου. Εγώ αυτήν τη δυνατότητα, έτσι όπως λειτουργεί σήμερα το πανεπιστήμιο, τη βρίσκω προς τη θετική κατεύθυνση. Για ποιο λόγο; Διότι υπάρχουν πάρα πολλοί επίκουροι καθηγητές, οι οποίοι ερευνητικά δεν έχουν δώσει δείγματα ότι αξίζουν να προαχθούν

σε αναπληρωτές. Από την άλλη μεριά δεν μπορεί κανείς να πει ότι είναι εντελώς άχρηστοι για τα πανεπιστήμια, διότι και το διδακτικό τους έργο μπορεί να το εκτελούν ικανοποιητικά και το ερευνητικό τους έργο να είναι κάποιου επιπέδου, αλλά όχι ικανό για προαγωγή.

Η δυνατότητα, λοιπόν, που δίνεται στα τμήματα να μονιμοποιήσουν επίκουρους καθηγητές, είναι θετική. Διότι ακριβώς στην πίεση που υπάρχει σήμερα, κατ' οικονομίαν να προάγουμε επίκουρους καθηγητές σε αναπληρωτές, διότι αλλιώς θα χρειαστεί να τους απολύσουμε και το τμήμα θα πάσχει αν τους απολύσουμε και οι ίδιοι προσωπικά, αυτό το νομοσχέδιο επιχειρεί να λύσει το πρόβλημα. Δηλαδή δίνει μια δυνατότητα στα τμήματα, άνθρωποι οι οποίοι δεν είναι αστέρια, ας το πούμε έτσι, ακαδημαϊκά, και που θα κάνουν μια λαμπρή ακαδημαϊκή καριέρα και θα εξελιχθούν όλοι σε αναπληρωτές και καθηγητές πρώτης βαθμίδας, να μείνουν στο πανεπιστήμιο και να προσφέρουν σύμφωνα με τις δυνατότητές τους. Γι' αυτό οι συγκεκριμένες διατάξεις, η διάταξη ιδίως για τη δυνατότητα μονιμοποίησης επικούρων καθηγητών, σ' αυτήν τη βαθμίδα δηλαδή, νομίζω ότι είναι θετική.

Για το λέκτορα νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός θα πρέπει να κοιτάξει την επταετία. Και νομίζω, είναι πολύ μεγάλο το διάστημα. Εάν κάποιος λέκτορας κριθεί αρνητικά ως προς την προαγωγή του, να του δώσουμε άλλα τέσσερα χρόνια παραμονής στο πανεπιστήμιο, είναι πάρα πολλά. Νομίζω μία διετία είναι επαρκής και εάν μετά μία διετία δεν μπορεί να γίνει επίκουρος καθηγητής, ας κοιτάξει να κάνει κάτι άλλο στη ζωή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ομιλώ, κύριε Πρόεδρε, μετά από τρεις διαπραγμάτευς καθηγητές, έναν αρχαιολόγο, έναν ψυχίατρο και έναν οικονομολόγο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μάλλον μετά από τέσσερις, γιατί προηγήθηκε και ο κ. Χωματάς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Έχετε δίκιο.

Λοιπόν αναρωτήθηκα ακούγοντάς τους τι το κοινό έχουν αυτοί οι τέσσερις καθηγητές της αρχαιολογίας, της ψυχιατρικής, των οικονομικών και της ιατρικής. Και απεκόμισα την εντύπωση ότι ενώ όλοι λίγο πολύ διαπιστώνουν ότι τα πράγματα δεν είναι και τόσο καλά στην ανώτατη παιδεία, όλοι πιστεύουν στην ομοιοπαθητική, ότι αν δηλαδή συνεχίσουμε λίγο πολύ στην ίδια τακτική, υπάρχει πάντοτε ελπίδα κάτι να διορθωθεί.

Εγώ, λοιπόν, νομίζω ότι όλοι αυτοί οι καθηγητές πέφτουν έξω. Δε θα διορθωθούν τα πράγματα με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου.

Θα επανέλθω σε δυο θέματα που έθιξα ήδη χθες. Το πρώτο αφορά τους λέκτορες περί των οποίων μόλις τώρα μίλησε και ο κ. Αλογοσκούφης. Τι προβλέπει το νομοσχέδιο για τους νέους λέκτορες; Ότι αφού μπουν στο πανεπιστήμιο, μόνον αυτοί δικαιούνται να ζητήσουν να κριθούν. Αν δεν το ζητήσουν, το τμήμα ή το πανεπιστήμιο δε δικαιούται να τους κρίνει. Αν, λοιπόν, κάποιος λέκτορας έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι κρινόμενος θα κριθεί άσχημα, δε ζητήσει να κριθεί, θα τον λουζόμαστε, όπως είπα χθες, για επτά χρόνια.

Εγώ, λοιπόν, επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι κατά τη γνώμη μου η ρύθμιση αυτή είναι απολύτως απαράδεκτη. Δημιουργούμε δηλαδή για άχρηστους ή μετρίους ανθρώπους θητεία επτά ετών. Πού βρέθηκε αυτό; Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ έχει θητεία τεσσάρων ετών και κρίνεται. Οι Βουλευτές επίσης τεσσάρων ετών και κρίνονται. Πού βρέθηκε ότι ο λέκτορας, ο οποίος ουσιαστικά θα έπρεπε να μπαίνει και να βγαίνει, να υπάρχει μεγάλη κινητικότητα, να μπορούμε να διαλέγουμε τους καλύτερους, να είναι μόνιμος για επτά χρόνια;

Ήκουσα επίσης την επιχειρηματολογία του κ. Αλογοσκούφη για το δήθεν κατά τη γνώμη του θετικό της μονιμοποίησης των επικούρων καθηγητών. Ποιος ήταν ο συλλογισμός; Ότι υπάρχουν επίκουροι που δεν κάνουν να πάνε παραπάνω, διότι από τη δουλειά τους δεν κρίνονται κατάλληλοι να γίνουν

αναπληρωτές. Αλλά επειδή δεν είναι τελείως άχρηστοι για το πανεπιστήμιο, γιατί να μην τους κάνουμε τουλάχιστον μονίμους επικούρους. Δηλαδή θα παρκάρουμε στη θέση αυτού του επικούρου, ένα μέτριο που δεν κάνει για παραπάνω και επειδή δεν είναι τελείως άχρηστος για το πανεπιστήμιο -και συνομολογώ ότι πράγματι μπορεί να μην είναι τελείως άχρηστος- ας τον κρατήσουμε. Το ερώτημα, όμως, είναι μήπως είναι ένας απ' έξω που θα ήταν πολύ καλύτερος και επειδή παρκάραμε το μέτριο, δεν μπορεί να μπει μέσα. Αυτό είναι το ζητούμενο. Και το ζητούμενο που πρέπει να έχουμε εμείς, είναι πώς θα δημιουργήσουμε συνθήκες τέτοιες ώστε το πανεπιστήμιο να μη μείνει στη μετριότητά του, διότι έτσι είναι και η κοινωνία. Πρόσεξα ιδιαίτερα τον αρχαιολόγο καθηγητή που μας είπε: "Τι φωνάζετε για τους καθηγητές; Και οι υπόλοιποι μέτριοι είμαστε". Και εδώ στη Βουλή μέτριοι είμαστε". Και επειδή είμαστε μέτριοι, είμαστε ικανοποιημένοι; Δεν πρέπει να προσπαθήσουμε, κύριε Καθηγητά, να γίνουμε μία ιδέα καλύτεροι; Γιατί, λοιπόν, θα μονιμοποιήσουμε αυτό το καθεστώς; Το ζητούμενο αυτήν τη στιγμή είναι, γιατί να μονιμοποιήσουμε τους επικούρους; Για να ευνοήσουμε μερικούς από αυτούς που θα μπουν ή που είναι φίλοι μας; Το ζητούμενο είναι πως θα δημιουργήσουμε συνθήκες τέτοιες ώστε να γίνεται συνεχώς καλύτερο το πανεπιστήμιο. Και λυπάμαι να πω για άλλη μια φορά ότι με τις διατάξεις αυτές, εξασφαλίζουμε τη μονιμότητα της μετριότητας. Αυτό κάνουμε. Και γι' αυτό, θεωρώ απαράδεκτο το άρθρο και το καταψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, διάβασα στον Τύπο, αλλά άκουσα και διάφορα σχόλια -όπως φαντάζομαι και εσείς- περί δήθεν εσωτερικής διαμάχης στη Νέα Δημοκρατία.

Σε ό,τι με αφορά -και αυτά πρέπει να λέγονται, διότι είμαστε ένα πολιτικό Σώμα - πρέπει να πω ότι το νομοσχέδιο αυτό ανατρέπει διατάξεις του ν. 2083, νόμος που ψηφίστηκε επί υπουργίας μου ως Υπουργού της Παιδείας. Δεν είναι μόνο ότι ανατρέπει διατάξεις, αλλά το θέμα είναι ότι πιστεύω ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν στηρίζει την αξιοκρατία, έτσι ακριβώς όπως το έφερε ο κύριος Υπουργός.

Δεύτερον, θέλω να δηλώσω ότι δεν υπήρχε καμία κομματική γραμμή, έτσι ώστε θα πρέπει όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να ψηφίσουν υπέρ ή κατά του νομοσχεδίου.

Τρίτον, θέτω έναν προβληματισμό σε όλους, διότι αφορά όλους μας, ως πολιτική ζωή αυτής της χώρας. Δηλαδή, κάθε ενέργεια του Βουλευτή στον χώρο που είναι υποχρεωμένος να εκφράζει τη συνείδησή του και τη σκέψη του, πρέπει να μεταφράζεται ότι αποτελεί εσωτερική διαμάχη; Και πιστεύετε εσείς ότι αν υπήρχε περίπτωση να αποτελεί εσωτερική διαμάχη, θα διαλέγαμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, μια τέτοια ιστορία που αναφέρεται στην παιδεία ή εν πάση περιπτώσει, σε θέματα διαδικασιών;

Θέτω, λοιπόν, αυτόν τον προβληματισμό, χωρίς να θέλω να προχωρήσω άλλο επ' αυτού, αλλά πολύ περισσότερο θα τον έθετα και σε όσους κάνουν αυτά τα σχόλια. Πού δηλαδή πάει τέλος πάντων αυτή η πολιτική ζωή;

Θέλουμε τους Βουλευτές να έχουν άποψη, να διαφωνούν ή να συμφωνούν, ανάλογα με το τι θεωρούν σωστό, αλλά ταυτόχρονα, τους εγκιβωτίζουμε σε αυτό που ταλανίζει την πολιτική μας ζωή επί χρόνια πολλά. Και νομίζω ότι είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, το οποίο, κύριε Υπουργέ, δεν έχει καμία σχέση με το νομοσχέδιο, αλλά όλα αυτά τα μεγάλα προβλήματα επηρεάζουν και τη νομοθετική εργασία, επηρεάζουν και την πορεία αυτού του τόπου, επηρεάζουν και την ανάγκη αποφάσεων, ρήξεων και το μόνο που έχει αυτός ο τόπος είναι να μεταφράζονται όλα σε μία κονίστρα δήθεν κομματικής σκοπιμότητας.

Μακράν, λοιπόν, εμού αυτή η ιστορία, η άποψη, οι θέσεις, όπως και των κυρίων συναδέλφων, οι οποίοι εξέφρασαν την άποψή τους ότι διαφωνούν με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, θα απευθυνθώ και εγώ στους

κυρίους καθηγητές, αλλά από άλλη σκοπιά. Ο νόμος που επηρέασε την πορεία των πανεπιστημίων ήταν ο 1268/1982. Ερωτώ: Σε τι τον βελτιώνει αυτό το νομοσχέδιο; Κατά την άποψή μου χειροτερεύει εκείνο το νόμο. Εκείνος ο νόμος δεν προέβλεπε μονιμότητα στη βαθμίδα του επίκουρου, ενώ αυτός προβλέπει μονιμότητα. Εκείνος ο νόμος έδινε τη δυνατότητα σε όλους τους πανεπιστημιακούς να ζητούν οι ίδιοι την εξέλιξή τους όποτε νόμιζαν ότι μπορούν. Πείτε μου, λοιπόν, σε τι διαφέρει. Δεν διαφέρει και γίνεται και χειρότερος.

Τι απέδωσε ο ν. 1262/1982 αλήθεια; Τη σημερινή κατάσταση που γνωρίζετε εσείς οι κύριοι καθηγητές, που γνωρίζουμε όλοι, που κυρίως επεκράτησε μία αντίληψη, όπως είπα, συντεχνιακή. Είπα και χθες ότι προσωπικά πιστεύω πως έχουμε εξαιρετικό επιστημονικό προσωπικό. Και πιστεύω βεβαίως, ότι το ποσοστό που δεν θα άξιζε να κατέχει τη θέση που κατέχει είναι σε τέτοια αναλογία όπως είναι σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Αλλά ζητούμε το καλύτερο στα πανεπιστήμια. Γι'αυτό φωνάζουμε ότι οι διατάξεις θα πρέπει να αλλάξουν, για να επιτύχουμε όσο το δυνατόν περισσότερο την αξιοκρατική επιλογή.

Είπε ο κύριος Υπουργός χθες ότι εμείς έχουμε μία άλλη αντίληψη. Η εξέλιξη του μέλους ΔΕΠ δεν έχει καμία σχέση με το δικαίωμα της εξέλιξης με τον προγραμματισμό του πανεπιστημίου. Βάσει αυτής της συλλογιστικής, κύριε Υπουργέ, φθάσαμε στο σημείο σήμερα να έχει ανατραπεί η πυραμίδα, δηλαδή να έχετε πολλαπλάσιους αναπληρωτές καθηγητές και επικούρους. Σας ανέφερε ο κ. Στεφανής στοιχεία στην ιατρική. Και αν πάρετε στοιχεία από άλλα τμήματα, άλλες σχολές, θα δείτε ότι είναι πολύ χειρότερα. Δηλαδή, να έχετε ένα άθροισμα περίπου εξακοσίων επικούρων αναπληρωτών και καθηγητών και ογδόντα πέντε μόνο λέκτόρων. Διότι, όταν τους δίνετε τη δυνατότητα της δημοσιούπαλληλικής εξέλιξης, ανεβαίνουν. Και αν θέλετε να έχετε κατώτερες βαθμίδες, τότε πρέπει να προκηρύσσετε θέσεις. Άρα πρέπει να υπάρχουν πολύ περισσότερα μέλη ΔΕΠ στο πανεπιστήμιο απ'όσα χρειάζονται, αλλιώς δεν θα έχετε κατώτερες βαθμίδες. Αυτό κάνει ο νόμος αυτός, αυτό έκανε και ο προηγούμενος νόμος.

Εγώ πράγματι ως Υπουργός Παιδείας με τον 2083 είχα την άποψη ότι βέβαια και έχουν το δικαίωμα της εξέλιξης τα μέλη ΔΕΠ, αλλά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και ο προγραμματισμός του πανεπιστημίου. Και δεν ήταν προγραμματισμός της Κυβέρνησης, όπως είπατε, αυτός που είχα θεσμοθετήσει. Ήταν προγραμματισμός που πέρναγε μέσα από τα πανεπιστήμια. Και κάποιος θα μπορούσε να επιδιώξει την εξέλιξή του και σε ένα άλλο πανεπιστήμιο, να έχουμε μία κινητικότητα. Με το ν. 1268 και με αυτόν το νόμο που φέρνεται τώρα, θεσμοθετούμε στην ουσία ότι όταν κάποιος μπαίνει ως λέκτορας στο πανεπιστήμιο, βγαίνει καθηγητής από το ίδιο πανεπιστήμιο. Καμία κινητικότητα, καμία, στην ουσία -αν θέλετε- ευελιξία και τα αποτελέσματα φαίνονται. Μη μου πείτε πως προκηρύσσονται με ανοιχτές διαδικασίες. Έτσι ήταν και με τον 1268. Και οι προκηρύξεις των θέσεων ήταν γι'αυτούς που ζητούσαν την εξέλιξη. Δεν υπήρχε, λοιπόν, τίποτα που να βοηθάει στην ανάπτυξη, στην ανανέωση, στην αξιοκρατική επιλογή και όλα τα υπόλοιπα.

Θα σας δώσω και μία απάντηση -και κλείνω- κύριε Υπουργέ, γι'αυτό που είπατε χθες, ότι ο ν. 2083 προέβλεπε μέχρι το 1998 στον αναπληρωτή καθηγητή να εξελίσσεται με κλειστή διαδικασία. Ο 1268/1982 προέβλεπε ότι ο αναπληρωτής καθηγητής μπορεί να εξελίσσεται με κλειστή διαδικασία στη θέση του καθηγητού. Ήταν ένα δικαίωμα του αναπληρωτού καθηγητού όταν εγώ έκανα το ν. 2083.

Και δεν θεώρησα ότι έπρεπε να του στερήσω αυτό το δικαίωμα. Εγνώριζε ότι θα πάει στη θέση του αναπληρωτού. Και όταν έγινε αναπληρωτής, εγνώριζε ότι θα πάει με την κλειστή διαδικασία, αλλιώς πιθανότατα να έφευγε από το πανεπιστήμιο. Ακόμη και αν προσέφευγε στα δικαστήρια, μπορεί να δικαιωνόταν. Όμως, του έδωσα το δικαίωμα αυτό που είχε.

Αυτός που έγινε αναπληρωτής μετά το ν. 2083, εγνώριζε από το νόμο Σουφλιά ότι δε θα έχει αυτό το δικαίωμα, δηλαδή να κριθεί με κλειστή διαδικασία.

Γιατί του το δίνετε αυτό το δικαίωμα; Για να διαιωνίσουμε την κλειστή διαδικασία;

Και σας λέω και θα σας τα πω και στο άρθρο 2 -δεν ξέρω, αν τα γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, και λέω "αν τα γνωρίζετε", γιατί οφείλω να σας πω ότι έχω μια εκτίμηση στο πρόσωπό σας και θεωρώ ότι, αν τα γνωρίζατε, δεν θα τα κάνατε- ότι έτσι όπως είναι διαμορφωμένα το άρθρο 1 και το άρθρο 2 με τις μεταβατικές διατάξεις, τα περισσότερα πανεπιστήμια θα κλείσουν για δεκαπέντε χρόνια τις θέσεις επικούρων, αναπληρωτών και καθηγητών. Πώς θα γίνει η ανανέωση; Τι προοπτική θα έχει ο νέος, ο οποίος θα θέλει να μπει μέσα στο πανεπιστήμιο, να κάνει τι; Εκτός, εάν θέσατε πιστώσεις πολλές για νέες θέσεις. Όμως τότε, θα υπάρχει το απαράδεκτο φαινόμενο να δαπανούμε πολύ περισσότερα χρήματα, απ'όσα χρειαζόμαστε για μέλη ΔΕΠ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Προτασόμενες δευτερολογίες.

Ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ήθελα να μπω στον πειρασμό να κάνω κριτική πάνω στο άρθρο 1, για τους λόγους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Με συγχωρείτε, κύριε Γιαννόπουλε, μισό λεπτό.

Θα παρακαλέσω τους κυρίους συναδέλφους να αναφέρονται στο περιεχόμενο του άρθρου 1 -γιατί αυτό συζητούμε- και όχι σε θέματα επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Ορίστε, κύριε Γιαννόπουλε, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ξέρω, αν κάνατε τον υπαιτινισμό αυτόν για μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δεν αφορά εσάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το είπα, επειδή με διακόψατε, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, βέβαια, να πω, κύριοι Υπουργοί, ότι πολλές αναφορές έχουν γίνει για το θέμα των καθηγητοποιήσεων. Φαίνεται ότι η διάχυση του όρου "καθηγητής" -εμείς το ζούμε αυτό εδώ και χρόνια- έχει δημιουργήσει τη σύγκρουση και τις τριβές.

Και πρέπει να πουν ορισμένοι συναδέλφοι εδώ μέσα, πώς βλέπουν το πανεπιστήμιο να λειτουργεί; Σαν το παλιό μοντέλο; Θέλουν ένα καινούριο μοντέλο, πιο σύγχρονο, πιο προηγμένο ή αυτό που ήδη βιώνουμε εδώ και δεκαπέντε χρόνια; Εδώ, δεν έχουν δώσει κάποια ερμηνεία σαφή και συγκεκριμένη.

Και θα ήθελα να πω το εξής, καταλήγοντας: Σ'ένα μελίσσι, υπάρχει η βασίλισσα και οι κηφήνες. Είς εκ των κηφήνων έχει τη δυνατότητα της γονιμοποίησης. Όχι, όμως, ότι και οι άλλοι κηφήνες δεν μπορούν να γονιμοποιήσουν τη βασίλισσα. Εννοώ τον τακτικό καθηγητή της πρώτης βαθμίδας.

Και θα ήθελα να ολοκληρώσω: Στην παράγραφο 7 του άρθρου 1, οι θέσεις που κενώνονται για οποιαδήποτε αιτία να προκηρύσσονται στη βαθμίδα του λέκτορα. Γιατί υπάρχουν οι συνταξιοδοτήσεις τακτικών ή αναπληρωτών και δεν πρέπει να δίνεται η αρμοδιότητα στα οικεία τμήματα να προτείνουν θέσεις πρώτης βαθμίδας, αλλά θέσεις λέκτόρων. Ακούσατε τη μεγάλη διαφορά, που υπάρχει, σ'αυτές ακριβώς τις βαθμίδες.

Και παράλληλα, θα μου επιτρέψετε να πω ότι στην παράγραφο 8 υπάρχει μια αντιφατικότητα. Αντιφατικότητα σε σχέση με τον 2083, όσον αφορά τη δυνατότητα του μεταθετού που δίνει. Εκεί, λοιπόν, λέτε: "Μέλη Δ.Ε.Π., που υπηρετούν με οποιοδήποτε καθεστώς στα Α.Ε.Ι., έχουν δικαίωμα να υποβάλουν υποψηφιότητα σε οποιαδήποτε προκήρυξη με ανοιχτή διαδικασία θέσεων -μελών Δ.Ε.Π., σε οποιαδήποτε βαθμίδα, στο ίδιο ή άλλο Α.Ε.Ι. ..."

Πρέπει να γνωρίζετε ότι στον 2083 υπάρχει μια παράγραφος, που δίνει τη δυνατότητα στα μέλη Δ.Ε.Π. να έχουν το μεταθετό, ειδικά σε επίτεδο διευθύνσεων κλινικών, που είναι απαράδεκτο. Προσωπική μου εκτίμηση. Δεν μπορεί ένας καθηγητής πρώτης βαθμίδας, ο οποίος έχει συγκεκριμένη θέση διευθυντού σε εργαστήριο, κλινική ή τμήμα, να ζητάει να πάει σε άλλη κλινική, τη στιγμή που δίνεται η δυνατότητα της προκήρυξης της ελεύθερης. Αυτό θα πρέπει ν'απαλειφθεί με

μια τροπολογία, που σύντομα, σε προσεχές νομοσχέδιό σας θα καταθέσουμε. Δείτε το, κύριοι Υπουργοί, για να διαπιστώσετε ακριβώς την ανπιφατικότητα που υπάρχει στο σημείο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιγραμματικά θέλω να θίξω ορισμένα θέματα: Πρώτον ως προς την περίφημη ανταρσία, η οποία πρέπει να αποδοθεί μάλλον στη φαντασία των δημοσιογράφων, διότι ανταρσία σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο για το οποίο η επίσημη γραμμή της Νέας Δημοκρατίας αποφασίστηκε από την πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής, δεν είναι δυνατόν να θεμελιωθεί.

Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είμαι βέβαιος ότι δεν γνώριζε καν το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου και επιπλέον, δεν είχε θεθεί θέμα κομματικής πειθαρχίας.

Το τρίτο και σπουδαιότερο είναι ότι οι συνάδελφοι οι οποίοι διαφοροποιήθηκαν σ' αυτό το νομοσχέδιο, υποστηρίξαμε τις ίδιες θέσεις που είχαμε υποστηρίξει και στην Επιτροπή.

Εάν υπάρχει περίπτωση ανταρσίας, αυτή είναι "ανταρσία" κατά της νοοτροπίας βολέματος την οποία λίγο-πολύ όλοι έχουμε υπηρετήσει σ' αυτήν την Αίθουσα. Και επιτέλους, όταν θεσμοθετείται το πάγιο καθεστώς με το οποίο θα εκλέγονται οι καθηγητές στα πανεπιστήμια στο μέλλον, δεν είναι δυνατόν να διέπεται από αυτήν την νοοτροπία πλέον. Και εδώ είναι η ουσιαστική διαφωνία μας με τη ρύθμιση που φέρνει η Κυβέρνηση.

Κάποτε πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν νομοθετούμε για τις ανάγκες των ατόμων που υπηρετούν κάπου, αλλά για τις ανάγκες της κοινωνίας και τις ανάγκες του συγκεκριμένου χώρου. Και οι ανάγκες των πανεπιστημίων δεν ταυτίζονται κατ' ανάγκη με την επιθυμία της εξέλιξης οποιουδήποτε μέλους του πανεπιστημίου. Εκεί είναι η ουσιαστική διαφορά μας.

Η ρύθμιση Σουφλιά του 1992 έθετε τέρμα στο καθεστώς της εξέλιξης, το οποίο όχι μόνο σηματοδοτεί τη δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία στα πανεπιστήμια, αλλά στην πράξη, κύριε Υπουργέ, παρά το ότι μιλάμε για ανοικτές διαδικασίες, λειτουργούν ως κλειστές διαδικασίες. Αποθαρρύνεται ο οποιοσδήποτε τρίτος υποψήφιος -και μάλιστα τον αποθαρρύνετε κατ' ιδίαν- λέγοντάς του "μη θέσεις υποψηφιότητα, η θέση προορίζεται για τον α, β ή γ". Γι' αυτό και η έννοια της εξέλιξης, όχι απλώς δεν βοηθάει την άνοδο της ποιότητας, αλλά σαφώς την αντιστρατεύεται.

Η πρόταση που κάναμε ήταν να θεσμοθετηθεί μόνο ο μακροχρόνιος προγραμματισμός, ώστε να διαμορφωθούν οι ανάγκες των πανεπιστημίων και μέσα από αυτές να εξυπηρετηθούν.

Σήμερα θεσμοθετούνται δύο παράλληλα και τα δύο συστήματα εξέλιξης και προγραμματισμού και με τη μέχρι σήμερα πρακτική που έχει ακολουθηθεί οι προκηρύξεις βάσει προγραμματισμού θα είναι ελάχιστες -αμφισβητώ ότι είναι επτακόσιες οι θέσεις που είπε ο κύριος Υπουργός, εγώ ξέρω ότι είναι τριακόσιες οι θέσεις τα τελευταία τρία χρόνια για όλα τα πανεπιστήμια- με αποτέλεσμα να καταλήξουμε στην πλήρωση θέσεων με εξέλιξη κι έτσι να οδηγούμεθα στο ίδιο χαμηλό επίπεδο σπουδών στα πανεπιστήμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τατούλης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και χθες, τόσο στην πρωτολογία μου όσο και στη δευτερολογία μου, αναφέρθηκα και είπα ότι το παρόν νομοσχέδιο, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης είναι ουσιαστικά η επαναφορά του ν.1268/82 με κάποιες τροποποιήσεις, που κατά τη δική μου τη γνώμη έγιναν αποδεκτές κατόπιν των πίεσεων που άσκησαν οι συνδικαλιστικοί φορείς.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, στη σημερινή πρώτη της πρωτοβουλία στα θέματα παιδείας κάτω από την πίεση των συνδικαλιστών δε βλέπει ποιο είναι το ζητούμενο και το ουσιαστικό πρόβλημα στη σημερινή πρωτοβουλία της που έχει να κάνει με την αντίληψη μιας άλλης άποψης για το πώς θέλουμε το πανεπιστήμιο και πώς η αξιοκρατία ως θεσμός

αποτελεί τη βασική αρχή λειτουργίας για τη δημιουργία ενός ανταγωνιστικού πανεπιστημίου, το οποίο μπορεί να είναι βιώσιμο μέσα στο διεθνή ανταγωνισμό.

Οι παρεμβάσεις που γίνονται σε όλα τα επίπεδα, τόσο στο θέμα των λεκτόρων, όσο και στο θέμα των επικούρων, δεν έχουν στοιχεία αξιοκρατίας, δεν έχουν στοιχεία ανταγωνισμού, αλλά ακριβώς, ακολουθούν την ίδια την αντίληψη και τη νοοτροπία του ν.1268.

Θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι πολύ σύντομα, έστω και από αυτές τις προκηρύξεις των θέσεων που θα κάνετε -που εγώ πάρα πολύ αμφιβάλλω κατά πόσο θα πληρούν τον αριθμό στον οποίο εσείς αναφερθήκατε- θα δημιουργήσετε μία άλλη αντίληψη για το πανεπιστήμιο; Ένα πανεπιστήμιο όπου η γραφειοκρατική του δομή και η υπερπληθώρα των ανθρώπων και των στελεχών που θα το στελεχώνουν, δε θα δημιουργούν συνθήκες ευελιξίας, δε θα δημιουργούν συνθήκες αξιοκρατικής αξιολόγησης του συνολικού έργου του πανεπιστημίου.

Θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι τα κριτήρια που βάζετε είναι γενικά και αόριστα. Πάλι η προτεραιότητα παραμένει στα ήδη στατικά στοιχεία, το διδακτικό έργο, το διοικητικό έργο και δε δίνετε καμία προτεραιότητα σ' αυτό που είναι το μείζον θέμα για ένα πανεπιστήμιο, που είναι το επιστημονικό και το ερευνητικό έργο.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας επισημάνω ότι το Πανεπιστήμιο δεν έχει πλέον νόημα στις καινούριες ανταγωνιστικές συνθήκες ως μεταδότης γνώσεων, αλλά έχει νόημα μόνο και μόνο στην παραγωγή της γνώσης. Ένα τέτοιο πανεπιστήμιο χρειάζεται σήμερα η Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ.Μπενάκη, έχει το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, οι βασικές αντιρρήσεις της Νέας Δημοκρατίας στο νομοσχέδιο, εστιάζονται κυρίως στο άρθρο 1. Και ασφαλώς επειδή το άρθρο 1 έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι αναφέρεται στο μέλλον και προδιαγράφει το μέλλον των Πανεπιστημίων, γι' αυτό και υπήρξε ζωηρή συζήτηση επί της αρχής και ακριβώς εξ αιτίας του ρθρου 1, ορισμένοι συνάδελφοι θεώρησαν ότι πρέπει να καταψηφίσουν το νομοσχέδιο και επί της αρχής.

Καταψηφίζουμε πράγματι το άρθρο 1 του νομοσχεδίου για τους εξής λόγους: Αντί το άρθρο 1 να προδιαγράψει ένα καινούριο μέλλον για τα πανεπιστήμια, να θέσει φραγμούς στο απαράδεκτο καθεστώς που ισχύει μέχρι σήμερα και έχει δημιουργήσει την κακοδιαμονία των πανεπιστημίων, αντί, λοιπόν, ν' ανοίξει ένα νέο δρόμο, συνεχίζει και επομένως διαιωνίζει τις παλιές αμαρτίες και κινείται στη νοοτροπία, την κάκιστη για τα πανεπιστήμια, του κεκτημένου.

Αν γενικώς στην κοινωνία και στο δημόσιο βίο έχει ισχύσει η περίφημη αρχή "Μακάριοι οι κατέχοντες", εδώ με το άρθρο 1 θεσμοθετείται η αρχή "Μακάριοι οι άπαξ εισελθόντες". Για να σας δείξω, μάλιστα, πόσο διακατέχεται το άρθρο αυτό από τη νοοτροπία της κατοχής, του -ας μου επιτραπεί η έκφραση- "γραπώματος" της θέσης, την οποία άπαξ κατόρθωσε κάποιος να καταλάβει, σας λέω το εξής, κύριε Υπουργέ, και σας κάνω την υπόδειξη να διορθωθεί, παρ' όλο που αυτό δεν επηρεάζει φυσικά τη θέση μας.

Συνεχίζω τη σκέψη του κ.Παντερμαλή, ο οποίος είπε ότι η λέξη "εξέλιξη" και η ιδέα της εξέλιξης πρέπει να φύγει από το νόμο, διότι δεν πρόκειται περί εξέλιξης, αλλά πρόκειται περί εκλογής. Δεν είναι μόνο ότι χρησιμοποιείται αυτός ο όρος, που πράγματι εκφράζει αυτό που είπε ο κ.Παντερμαλής, αλλά κυρίως χρησιμοποιείται και η απαράδεκτη φράση "έχει το δικαίωμα να ζητήσει την προκήρυξη της θέσης "του". Πού τη βρήκε αυτήν τη θέση; Είναι ιδιοκτησία του; Δεν είναι θέση του πανεπιστημίου αυτή που έχει ο καθένας, μια θέση που ανήκει σ' έναν τομέα μ' ένα συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο; Τι θα πει "έχει το δικαίωμα να προκηρύξει τη θέση "του" στη βαθμίδα του επίκουρου"; Αναφέρομαι στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 1.

Το ίδιο συμβαίνει και στο εδάφιο β' της παραγράφου 4 και γενικώς όλη η νοοτροπία του άρθρου είναι ότι κάποιος έχει

μια θέση που την κρατάει τόσο γερά, ώστε ζητεί, η θέση του αυτή να προκηρυχθεί για την επόμενη βαθμίδα.

Κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον για να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις -αν αυτό δεν αποτελεί και ουσία- βγάλτε την έκφραση "να ζητήσει την προκήρυξη της θέσης του στη βαθμίδα του επίκουρου" και αντίστοιχα παρακάτω και βάλτε "να ζητήσει την προκήρυξη για την εκλογή του στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή". Αφήστε αυτά τα ιδιοκτησιακά περί θέσεων οι οποίες κατέχονται και συνεχίζουν ως προίκα στις επόμενες βαθμίδες. Αυτή είναι μια παρατήρηση που τεκμηριώνει άλλωστε και τη νοοτροπία του άρθρου, για την οποία και το καταψηφίζουμε.

Το δεύτερο είναι το στοιχείο που έθιξε και ο κ. Αλογοσκούφης για την επταετία στους λέκτορες. Είναι πάρα πολύ.

-Ο νέος ο οποίος θα καταλάβει τη θέση του λέκτορα πρέπει μόλις μπει μέσα στο πανεπιστήμιο να κινητοποιηθεί τόσο πολύ, να "φουλάρει" -αν μπορεί να χρησιμοποιήσω την έκφραση- τις μηχανές του, ώστε να παραγάγει αμέσως επιστημονικό έργο για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την εξέλιξή του. Τι θα πει ότι μπορεί να παραμείνει επτά χρόνια στη θέση του λέκτορα χωρίς καν να ζητήσει να προχωρήσει παραπάνω; Αν είναι επτά χρόνια στη θέση του λέκτορα μετά θα βρούμε διάφορους τρόπους να τον κρατήσουμε, γιατί τι θα γίνει ο καημένος άμα έχει επτά χρόνια σε μία θέση;

Το τρίτο είναι η μονιμοποίηση. Γιατί πρέπει ο επίκουρος μέσα σε τρία χρόνια, υποχρεωτικά πρώτα να ζητήσει τη μονιμοποίησή του και μετά την εξέλιξή του; Εγώ βγάζω το συμπέρασμα, έτσι όπως το έχετε διατυπωμένο, κύριε Υπουργέ, ότι ένας επίκουρος δεν μπορεί να ζητήσει πρώτα την εξέλιξη στην επόμενη βαθμίδα. Δηλαδή, εάν είναι τόσο καλός ώστε να θέλει αμέσως να περάσει στη θέση του αναπληρωτή, πρέπει πρώτα να ζητήσει τη μονιμοποίησή του. Έτσι βγαίνει. Πρώτα θα γίνει μόνιμος και μετά θα ζητήσει εξέλιξη στην επόμενη βαθμίδα. Φαντάζομαι να μην είναι στις προθέσεις σας αυτό. Και αν δεν είναι όντως στις προθέσεις σας, διορθώστε το. Γιατί δεν μπορείτε να καταδικάζετε ανθρώπους σ'αυτήν τη διαδικασία, ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να εξελιχθούν και να μην πάρουν τη σφραγίδα του στασίμου και μετά να ζητήσουν την εξέλιξή τους.

Το τελευταίο άλλωστε είναι τα περί προγραμματισμού που μας λέτε και περί νέου αίματος. Μάλλον είναι θεωρητικά και εκτός πραγματικότητας και αυτό αποδεικνύεται από την παράγραφο 7 του άρθρου 1. Λέτε στην παράγραφο 7: "Οι θέσεις που κενώνονται για οποιαδήποτε αιτία επαναπροκηρύσσονται εκτός ετήσιου προγραμματισμού σε οποιαδήποτε βαθμίδα". Γιατί εκτός ετήσιου προγραμματισμού;

Μία θέση κενώθηκε, τελείωσε, και πρέπει να μπει στον ετήσιο προγραμματισμό. Αν θα καταργηθεί ή θα αλλάξει γνωστικό αντικείμενο, αν θα παραμείνει, θα αποφασίσει ο τομέας και το τμήμα.

Αν θέλετε προσέξτε όλες αυτές τις παρατηρήσεις, καλό κάνουν στο άρθρο σας, δεν κάνουν κακό. Για όλους αυτούς τους λόγους, κύριε Υπουργέ, πάντως καταψηφίζουμε το άρθρο 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κουνάλακης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Ήθελα να πω κατ'αρχήν για το άρθρο 1 ότι θα το ψηφίσουμε παρά τις αντιρρήσεις που εξέφρασα χθες στην πρώτη μου ομιλία. Νομίζω ότι τακτοποιεί κάποια πράγματα, τα οποία είναι σημαντικά και πρέπει να τακτοποιηθούν.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για τα περί ανταρσίας που έθεσαν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω ότι δεν πρέπει να φορτώνουμε τις ευθύνες στους δημοσιογράφους. Όλοι έχουμε ευθύνες για το ότι κάθε φορά που ένας Βουλευτής διαφοροποιείται, δημιουργείται η αίσθηση της ανταρσίας και περιορίζεται η ελευθερία της έκφρασης του Βουλευτή εδώ μέσα. Και ούτε να είμαστε και λίγο υποκριτές. Διότι όταν συμβαίνει σε μας διαμαρτυρόμαστε, αλλά όταν συμβαίνει σε κάποιους άλλους, σπεύδουμε εμείς πρώτοι να την ονομάσουμε ανταρσία. Ας αλλάξουμε, λοιπόν, την πολιτική κουλτούρα εδώ πέρα, για να βελτιωθεί και το κλίμα

και η ατμόσφαιρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Σφυρίου, έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ και σήμερα κατά τη συζήτηση του άρθρου 1, μία ακατάσχετη, θα έλεγα, φλυαρία από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά τη βασική επιλογή που προωθεί αυτό το νομοσχέδιο για την εξέλιξη του διδακτικού προσωπικού στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση. Λέω ακατάσχετη φλυαρία, διότι δεν έχω δει να διαφοροποιούνται ως προς τη βασική αρχή, που είναι η προκήρυξη των θέσεων με ανοικτή διαδικασία. Εγώ δεν άκουσα από κανέναν αυτήν τη βασική αρχή να την αμφισβητεί.

Από εκεί και πέρα τα υπόλοιπα είναι πράγματι μία ακατάσχετη φλυαρία. Έδειξα, παρακολουθώντας με ιδιαίτερη προσοχή τις τοποθετήσεις, μία διάθεση να κατανοήσω τα επιχειρήματα. Λέει η κα Μπενάκη, εκφράζοντας τη Νέα Δημοκρατία "γιατί να προχωρεί μετά από δέκα έως δεκατέσσερα χρόνια στο δικαίωμα της μονιμοποίησης πριν την κρίση;". Μα, εδώ πρόκειται για λάθος που κάνει η Νέα Δημοκρατία. Γιατί η μονιμοποίηση ή όχι, γίνεται με διαδικασία κρίσης. Υποβάλλεται στη διαδικασία της κρίσης εάν θα πρέπει να μονιμοποιηθεί ή όχι και αν η κρίση είναι αρνητική, λέει ρητά η παράγραφος 3 στο εδάφιο γ', λήγει η ημερία του.

Άρα, δεν πρόκειται για μία δημοσιούπαλληλική εξέλιξη. Προβλέπεται κρίση. Η άλλη κρίση για την οποία ομιλήσατε αφορά την εξέλιξή τους και είναι ένα τελείως διαφορετικό ζήτημα, κατά πόσον θα υποβληθούν στην προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία, για να κριθούν για την εξέλιξη. Όμως, η μονιμοποίηση δε γίνεται με το δημοσιούπαλληλικό κώδικα, αλλά με κρίση. Επαναλαμβάνω ότι προβλέπει το νομοσχέδιο ρητά ότι, αν αυτή η κρίση είναι αρνητική, τότε λήγει η ημερία τους.

Ένα άλλο επιχείρημα το οποίο αναπτύχθηκε, ήταν σ' ό,τι αφορά στην επταετή παραμονή των λεκτόρων, εάν δεν κριθούν θετικά, έως ότου κινήσουν ξανά τη διαδικασία. Αναφέρομαι στη διαδικασία που γίνεται με αίτησή τους και όχι σ' αυτήν η οποία προγραμματίζεται από την πλευρά του Υπουργείου για το αντίστοιχο πανεπιστήμιο.

Θα μπορούσαμε εδώ, κύριε Υπουργέ, να πούμε ότι θα μπορούσε να έχει τη δυνατότητα να κινείται αυτή η διαδικασία εντός τριετίας από την πρώτη κρίση, για να δοθεί ταχύτερα η δυνατότητα να επανακριθεί σε συνδυασμό βεβαίως και με τις αιτήσεις άλλων ενδιαφερομένων, οι οποίοι θα υποβάλουν τους φακέλους τους και θα διεκδικήσουν, με αξιοκρατικά κριτήρια, την εκλογή τους και με κρίση η οποία να στηρίζεται σε όλα εκείνα τα οποία περιγράφει η ισχύουσα νομοθεσία.

Επομένως, το κρίσιμο -για να επικρατήσει η αντίληψη που όλοι θέλουμε μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία- δεν είναι το πώς είναι διατυπωμένες οι διατάξεις. Οι διατάξεις πράγματι προωθούν την αξιοκρατία και δίνουν τη δυνατότητα στο εκλεκτορικό σώμα να κρίνει μια και δυο φορές και να αξιολογήσει με ανοικτή διαδικασία όλους τους υποψήφιους. Άρα, οι διατάξεις δεν εντάσσονται στη λογική και στη νοοτροπία του "μακάριοι οι άπαξ εισελθόντες". Ούτε "ιδιοκτησιακή αντίληψη" εισάγουν οι διατάξεις, όπως ισχυρίστηκε η Αξωματική Αντιπολίτευση.

Για να μην υπάρχει η αίσθηση της ιδιοκτησιακής σχέσης με την αντίστοιχη θέση ή με τη νοοτροπία του "μακάριοι οι άπαξ εισελθόντες", αυτό είναι στην κρίση των εκλεκτορικών σωμάτων. Είπα και χθες ότι πρέπει να βγει ένα μήνυμα από την Εθνική Αντιπροσωπεία προς όσους συγκροτούν τα εκλεκτορικά σώματα. Δηλαδή ότι δε θα πρέπει να κρίνουν με προκατάληψη για εκείνον που υπηρέτησε τα προηγούμενα χρόνια έναντι όλων των αξιών που θα διεκδικήσουν τη θέση. Πράγματι εκείνοι θα δώσουν το αξιοκρατικό περιεχόμενο και την αντικειμενικότητα στην κρίση την οποία θα κάνουν τα εκλεκτορικά σώματα. Εάν είναι δέσμιοι των σχέσεων που αναπτύσσονται με τους ήδη υπηρετούντες και η κρίση δεν είναι αντικειμενική, τότε υπάρχει κίνδυνος να οδηγηθούμε σε αυτήν τη νοοτροπία και όχι γιατί ο νόμος προβλέπει διατάξεις που υποθάλλουν τέτοια

νοοτροπία. Κάθε άλλο. Ο νόμος προβλέπει ανοιχτή προκήρυξη, ανοιχτή διαδικασία κρίσης. 'Αρα, η ουσία -αυτό είναι το κύριο στοιχείο που πρέπει να μας απασχολήσει- είναι με πόσο αίσθημα ευθύνης θα λειτουργήσουν τα εκλεκτορικά σώματα και κατά πόσο η κρίση που θα κάνουν θα είναι πράγματι τεκμηριωμένη επιστημονικά, ώστε να είναι αντικειμενική και όχι δέσμια των σχέσεων που αναπτύσσονται μέσα στο πανεπιστήμιο. Εκεί βρίσκεται το όλο θέμα.

'Αρα αυτός ο νόμος αποτελεί ένα πεδίο για να κριθεί η υπευθυνότητα και η σοβαρότητα με την οποία τα εκλεκτορικά σώματα θα κρίνουν κάθε φορά τους υποψηφίους. Ο νόμος δίνει το πλαίσιο και το πλαίσιο μιλά για ανοιχτή προκήρυξη και για ανοιχτή διαδικασία. Δεν θα πρέπει να το κατηγορήσουμε. Εάν η Αντιπολίτευση έχει κάτι άλλο καλύτερο να προτείνει, να το κάνει με υπευθυνότητα εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο που συζητάμε, έχει μία και μοναδική αρχή, όπως αυτή προκύπτει από τον τίτλο του, που είναι: "Εκλογή Διδακτικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις". Δηλαδή η φιλοσοφία, η αρχή του νομοσχεδίου βρίσκεται στο άρθρο 1.

Είδαμε το εξής παράδοξο χθες σε σχέση με το σήμερα, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας να ψηφίζει ο εισηγητής και το Κόμμα υπέρ της αρχής και να καταψηφίζει την αρχή που βρίσκεται στο άρθρο 1. Αυτό δείχνει μια όχι υπεύθυνη, σοβαρή και συνετή πολιτική από την πλευρά του Κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αυτά ως απάντηση σε όσα λέχθηκαν.

Γιατί ακριβώς αναγνωρίζουμε και θεωρούμε, ότι ο κάθε Βουλευτής έχει δικαίωμα να εκφράζει ελεύθερα τις απόψεις του. Αλλά όμως, το ζήτημα το πολιτικό, σε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία είναι αυτό που ανέφερα.

Το δεύτερο, κατά την άποψή μας, πολιτικό ζήτημα είναι το εξής: Ότι με τη νέα της ηγεσία η Νέα Δημοκρατία αναιρεί τον ίδιο τον εαυτό της. Γιατί η νέα ηγεσία ήταν εκείνη που ψηφίζει το ν. 2083/93 μαζί με τους άλλους και σήμερα τον αναιρεί και παράλληλα, αντιφάσκει σε σχέση με την υπερψήφιση της αρχής και την καταψήφιση του άρθρου 1, που είναι η αρχή του νομοσχεδίου.

'Ερχομαι τώρα να κάνω δύο παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ:

Στην παράγραφο 6, αλλοιώνεται μία βασική αρχή σε σχέση με την ψήφο και τη διάκριση της ψήφου, σε θετική, σε αρνητική και σε λευκή. Εδώ έρχεται το άρθρο αυτό και ανατρέπει θεωρίες που ισχύουν σε όλον τον κόσμο, αλλά και που ισχύουν και στην Ελλάδα σε κάθε εκλογική διαδικασία και λέει το εξής: "Κατά τη διαδικασία της ψηφοφορίας η αρνητική ή η λευκή ψήφος θεωρείται ψήφος αρνητικού περιεχομένου". Αυτό νομίζω, ότι είναι λάθος και πρέπει να το δείτε, ώστε να το αποσύρετε.

Στην έβδομη παράγραφο, λέτε ότι οι θέσεις που κενούνται για οποιαδήποτε αιτία, επαναπροκηρύσσονται, εκτός ετησίου προγράμματος σε οποιαδήποτε βαθμίδα. Αυτό τι σημαίνει; Προκηρύσσονται χωρίς την τήρηση διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 73 και 75 του Συντάγματος; Δηλαδή, χωρίς να υπάρχουν πιστώσεις; Γιατί, αν το εννοείτε αυτό, είναι αντισυνταγματική διάταξη. Αν δεν εννοείτε αυτό, πρέπει να υπάρξει μία ερμηνευτική δήλωση που να εξηγήσει τι ακριβώς είναι αυτό. Γιατί έρχεται παράλληλα -απλά το τονίζω, τελειώς καλόπιστα- σε αντίθεση με κάποια άλλη διάταξη που ψηφίσαμε πριν από πέντε μήνες, σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που έλεγε, ότι δεν μπορεί να προωθείται και ψηφίστηκε από την πλειοψηφία διάταξη νόμου που έχει οικονομικό βάρος, δαπάνη, αν δεν υπάρχει πριν την κατάθεση του νομοσχεδίου εγγεγραμμένη πίστωση στον προϋπολογισμό του Υπουργείου.

Κατά τα άλλα, αναφέρομαι σ' αυτά που είπα χθές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος να ομιλήσει επί του άρθρου 1.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, στη χθεσινή μου ομιλία αναφέρθηκα κυρίως στο άρθρο 1, γιατί το άρθρο 1 εμπεριέχει τη βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Νομίζω, ότι δεν χρειάζεται σήμερα να επαναλάβω αυτά που είπα χθες. Θα περιοριστώ μόνο σε μερικά σχόλια, ανταποκρινόμενος στις παρατηρήσεις των συναδέλφων, που άκουσα σήμερα το πρωί.

Θα ήθελα πρώτα-πρώτα να πω, ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει λάβει υπόψη του και την εμπειρία της εφαρμογής του ν.1268/82, αλλά και την εμπειρία του ν.2083/92, στην πράξη, στην αποδοχή, ή στην μη αποδοχή ορισμένων ρυθμίσεων από την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Και δεν προσεγγίσαμε το θέμα δογματικά. Το προσεγγίσαμε ρεαλιστικά, γιατί θέλαμε και θέλουμε να θεσπίσουμε κανόνες που θα έχουν αποδοχή και θα εφαρμοστούν απ'αυτούς στους οποίους αναφερόμαστε στην εκπαιδευτική κοινότητα.

Γιαυτό στη φιλοσοφία του άρθρου 1, έχουμε και σημαντικά στοιχεία από το ν. 2083/92. Και ο αγαπητός συνάδελφος, ο κ. Σουφλιάς, δεν πρέπει να αισθάνεται απομονωμένος απ'αυτήν τη συζήτηση, γιατί ορισμένα στοιχεία είναι και στο άρθρο 1.

Πού συμφωνούμε όλοι; Συμφωνούμε ότι οι κρίσεις των καθηγητών γίνονται με ανοικτές διαδικασίες. Αυτή είναι η αρχή του άρθρου 1 και αυτό ήταν και το πνεύμα του 2083/92.

Πού νομίζω ότι συμφωνούμε επίσης; Συμφωνούμε ότι έχει δικαίωμα ο πανεπιστημιακός να ζητήσει να κριθεί. Όχι να εξελιχθεί, να κριθεί. Και να κριθεί αντικειμενικά από το εκλεκτορικό Σώμα, με ανοικτές διαδικασίες και να συγκριθεί και με τους άλλους συναδέλφους του και με άλλους εξωτερικούς υποψηφίους. Συμφωνούμε σε αυτό; Συμφωνούμε.

Τότε πού είναι η διαφωνία; Η διαφωνία με μερικούς έγκειται στο εξής: Το άρθρο 1 λέει ότι υπάρχει μία σταθερότητα και βεβαιότητα στον πανεπιστημιακό, ότι μπορεί να ζητήσει να κριθεί, όταν θεωρηθεί ότι έχουν ωριμάσει οι δικές του οι συνθήκες και μπορεί να κριθεί να παρουσιαστεί στο εκλεκτορικό Σώμα και να ζητήσει να κριθεί -έχει δικαίωμα να το κάνει αυτό- και αυτό το δικαίωμά του δεν είναι συνάρτηση ή εξάρτηση του προϋπολογισμού ή του προγραμματισμού.

Νομίζω ότι οι δύο θεωρίες δεν θα συγκρουστούν ποτέ στην πράξη, εάν προβλέπουμε μία αύξηση του αριθμού των πανεπιστημιακών, προκήρυξη νέων θέσεων ΔΕΠ, διότι θα έχουμε τις δύο παράλληλες εξελίξεις που στην πράξη δεν θα συγκρουστούν.

Η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να ανοίξει την τρίτοβάθμια εκπαίδευση στον κόσμο, άρα θα πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός των μελών ΔΕΠ. Πολλά νέα τμήματα προγραμματίζονται να ιδρυθούν. 'Αρα, τέτοιο πρόβλημα δεν θα υπάρξει.

'Ετσι, λοιπόν, νομίζω ότι εδώ δεν συγκρούονται φιλοσοφίες, ούτε και εκ των πραγμάτων θα έχουμε προβλήματα. Γι'αυτό, θα περίμενα ένα ακόμη μεγαλύτερο βαθμό συναίνεσης στις βασικές αρχές του άρθρου 1.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι του χρόνου λήξεως της ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

'Ενα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Για το θέμα του λέκτορα: Στο λέκτορα δίνουμε το δικαίωμα, το κίνητρο να κριθεί μετά από τρία χρόνια. Μετά από έρευνα και συζητήσεις που έγιναν με πολλά τμήματα των πανεπιστημίων, ιδίως στις πολυτεχνικές σχολές, προκύπτει ότι πολλοί από τους λέκτορες δεν θα αισθάνονται έτοιμοι να κριθούν μετά από τρία ή τέσσερα χρόνια με ανοικτές μάλιστα διαδικασίες και θα προτιμήσουν να ζητήσουν την κρίση τους κάπως αργότερα. Αυτό το δικαίωμα τους δίνεται με αυτό το άρθρο. Αυτό δεν σημαίνει ότι με άλλες διατάξεις και ρυθμίσεις για τα πανεπιστήμια, που θα συζητηθούν αργότερα και σε άλλα νομοσχέδια στη Βουλή, δεν θα υπάρξει αξιολόγηση των πανεπιστημιακών και των λεκτόρων από τα ίδια τα τμήματα. 'Αλλο όμως αξιολόγηση και άλλο κρίση. Δηλαδή μπορούμε να δούμε μία περίπτωση όπου σε ένα τμήμα οι λέκτορες μετά από δύο, τρία χρόνια αξιολογούνται από το τμήμα και τους

λένε στο τμήμα εάν πάνε καλά ή εάν δεν πάνε καλά. Δεν τους υποχρεώνεις όμως να μπουν σε μία κρίση, εάν αισθανθούν ότι δεν είναι έτοιμοι να κριθούν.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι η επταετία αυτή είναι μία σωστή αντιμετώπιση του προβλήματος και θα πρέπει να τη δούμε σε συνάρτηση και με άλλες διατάξεις, που θα θεσπιστούν αργότερα, όταν θα μιλήσουμε για ευρύτερα προβλήματα του πανεπιστημίου και της αξιολόγησης του επιστημονικού και του πανεπιστημιακού έργου και από τα τμήματα και από τους πανεπιστημιακούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να κάνω ακόμη δυο-τρεις παρατηρήσεις.

Στην επιτροπή είχαμε συζητήσει μία παρατήρηση που έκανε ο συνάδελφος κ. Κουναλάκης και του είχα υποσχεθεί ότι εδώ στη συζήτηση θα προτείνω κείμενο που καλύπτει την παρατήρηση που είχε κάνει. Θα ήθελα λοιπόν να διαβάσω, με αυτήν την ευκαιρία, μερικές αλλαγές που προτείνουμε στο άρθρο 1.

Μετά την παράγραφο 4 του άρθρου 1 προστίθεται παράγραφος 5 ως ακολούθως: "Το χρονικό διάστημα της τριετίας για τη δεύτερη κρίση εξέλιξης των επικουρων καθηγητών και αναπληρωτών καθηγητών υπολογίζεται από την υποβολή της αίτησης υποψηφιότητας για την πρώτη κρίση".

Οι παράγραφοι 5,6,7 και 8 του άρθρου 1 αναριθμούνται σε 6,7,8 και 9.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παπαδάτος έχει το λόγο για να δευτερολογήσει..

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι νομίζω ότι ο προβληματισμός έχει εξαντληθεί από χθες το βράδυ, αλλά επειδή πολλοί συνάδελφοι, κύρια από τη Νέα Δημοκρατία, δεν ήταν στην Αίθουσα για να ακούσουν, θα κουραστούμε ίσως να πούμε τα ίδια πράγματα.

Κατ' αρχήν, παρά τις προσπάθειες, νομίζω και του Υπουργείου και όλων των μελών του Π.Α.Σ.Ο.Κ., που είναι στην Αίθουσα για μια συνάντηση με τη Νέα Δημοκρατία και τα άλλα Κόμματα, στην πράξη οι αντιφάσεις που βιώνουν και που υπαρκτά υπάρχουν σε ένα συντηρητικό κόμμα δεν βοηθούν σ' αυτό. Άλλωστε όλες οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις στην παιδεία το 1911, το 1932, το 1982 έγιναν από προοδευτικές Παρατάξεις που έφεραν στην επιφάνεια ζητήματα του ευρύτερου κοινωνικού χώρου. Είναι πραγματικά εντυπωσιακό το φαινόμενο να ψηφίζετε κύριοι συνάδελφοι κατ' αρχήν το νομοσχέδιο και το θεσμικό άρθρο, όπως είπε και ο κ. Αλογοσκούφης, που είναι το άρθρο 1 να το καταψηφίζετε. Πραγματικά εγώ βρίσκομαι σε λογικό αδιέξοδο και σε μια λογική ασυμφωνία για να καταλάβω τι συμβαίνει.

Στα άλλα ζητήματα που μπηκαν το κυρίαρχο είναι η ανοικτή διαδικασία, που υπάρχει και το εκλεκторικό Σώμα. Όμως το εκλεκторικό Σώμα δεν το διορίζει καμία κυβέρνηση ούτε η Βουλή ούτε το ΠΑΣΟΚ. Από το 1911 οι τακτικοί καθηγητές αναπαράγουν τους καθηγητές των πανεπιστημίων. Δεν μπορεί κανείς άλλος. Και το 1982 οι τακτικοί καθηγητές και οι άλλοι έχουν εκλέξει τους επόμενους. Στο βαθμό που δεν θα γίνει τομή στο εκλεκторικό Σώμα όλα τα άλλα που λέγονται δεν έχουν ιδιαίτερο νόημα. Ανοικτή διαδικασία υπάρχει και όλα τα άλλα προχωράνε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τι εμποδίζει να αλλάξει το εκλεκторικό Σώμα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Ο κύριος Υπουργός είπε χθες ότι είναι μέσα στον προβληματισμό του, σε ένα πιο θεσμικό πλαίσιο, να δούμε πώς αλλάζει το εκλεκторικό Σώμα.

Εντυπωσιάζομαι από την επιχειρηματολογία του κ. Σουφλιά τον οποίο εκτιμώ για το πνεύμα που εκφράζει, αλλά η προηγούμενη θέση του Υπουργού στο Υπουργείο Παιδείας τον έχει δέσει ψυχολογικά με μία συγκεκριμένη τροπολογία, με μία συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση. Ο ν.1268 κατήγγειλε την Εδρα και έκανε το τμήμα σαν κέντρο βάρους συλλογικότητας και αποφάσεων. Εμμέσως, κύριε Σουφλιά,

με την διαδικασία του τετραετούς προγραμματισμού του ν. 2083 -που έτσι και αλλιώς από το Πανεπιστήμιο θα είχατε τις προτάσεις- καταργείται η δυνατότητα της εξέλιξης και επανέρχεται η έννοια της Εδρας, από το παράθυρο.

Είπατε χθες πως αντιστεκόσαστε. Αντιστεκόσαστε στους λέκτορες και τους επίκουρους και είστε ανοικτοί στους τακτικούς και τους αναπληρωτές;

Το βασικό ζήτημα είναι πού είναι η αντίστασή σας. Η αντίστασή σας είναι στα καινούρια ρεύματα που έρχονται από κάτω; Γιατί αυτά τα μπλοκάρετε. Αφήνετε, όμως, τις προτάσεις των τακτικών και τουλάχιστον προσωπικά το έχω ζηήσει στο Πανεπιστήμιο, που δεν μπορούσε κανείς να εξελιχθεί στο βαθμό που δεν ήθελε το εκλεκторικό Σώμα.

Το κυρίαρχο θέμα είναι ότι οι ανώτερες βαθμίδες εκ των πραγμάτων είναι εκλεκторικό Σώμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Η αντίστασή μας είναι στην αναξιοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Καθόλου. Το εκλεκторικό Σώμα βάζει τους κανόνες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Είστε ενσωματωμένος απόλυτα με το πανεπιστημιακό κακό κλίμα, γιατί υπάρχει και καλό κλίμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κύριε Σουφλιά, νομίζω ότι έχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Είστε νέος σχετικά συνάδελφος και πρέπει να ξέρετε ότι από τη θέση σας όταν μιλείται πρέπει να απευθύνεσθε στο Προεδρείο, για να μην δημιουργούμε και παρεμβάσεις και προσωπικά θέματα.

Ο χρόνος σας έχει λήξει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Μισό λεπτό να ολοκληρώσω.

Η μεγάλη τομή νομίζω ότι μπορεί να γίνει μόνο σε επίπεδο εκλεκторικού Σώματος, αλλά δεν μπορούμε να σταματάμε τους αναπληρωτές καθηγητές, γιατί η χώρα είναι και μικρή και δεν έχει τόσο εξειδικευμένα στελέχη. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να διώχνουμε έμπειρα στελέχη από το χώρο του Πανεπιστημίου. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην εισηγητική μου προσπάθεια χθες επί της αρχής του νομοσχεδίου, εξήγησα για ποιους λόγους, ακριβώς η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το νομοσχέδιο επί της αρχής και εξήγησα του λόγους οι οποίοι κατά τη δική μου άποψη και κατά την άποψη του Κόμματός μας, πραγματικά μας οδηγούν σ' αυτό το συμπέρασμα.

Οι λόγοι είναι ότι πράγματι, από το άρθρο 1 φαίνεται ότι γίνεται μια προσπάθεια για ανοικτές διαδικασίες, οι οποίες οδηγούν σε ένα αξιοκρατικό σύστημα. Εξήγησα, όμως, ότι η προσπάθεια η οποία γίνεται, κάτω από το μανδύα των ανοικτών διαδικασιών και με τον τρόπο που διατυπώνεται το άρθρο 1 για την εξέλιξη του λέκτορα, πραγματικά δεν δίνει αυτή την εντύπωση, διότι αυτοί οι οποίοι εξελίσσονται με κλειστές διαδικασίες και μένουν στον πανεπιστημιακό χώρο για πάρα πολύ χρονικό διάστημα -και το άρθρο 1 δίνει αυτό το δικαίωμα στον λέκτορα- πραγματικά αποκτούν ειδικές συνθήκες, οι οποίες τελικά τους ευνοούν στην κρίση τους.

Μου κάνει, λοιπόν, εντύπωση πώς και ο κ. Σφυρίου, αλλά και ιδιαίτερα ο κ. Τσοβόλας είπε ότι φάσκουμε και ανησυχούμε επί της αρχής, διότι ενώ ψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, δεν ψηφίζουμε το άρθρο 1.

Ο λόγος είναι ότι η αρχή του νομοσχεδίου, με τον τρόπο των ανοικτών διαδικασιών που διατυπώνεται, μας δίνει πράγματι την εντύπωση ότι το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση της αξιοκρατίας, αλλά τελικά πιστεύουμε ότι η διατύπωση και η παραμονή του λέκτορα για επτά χρόνια -όπως του δίνετε το δικαίωμα, κύριε Υπουργέ, -στη θέση αυτή, πραγματικά δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες της αξιοκρατίας, διότι αφενός μεν είναι μια εύνοια προς τον κατέχοντα τη θέση του λέκτορα, έναντι των άλλων συνυποψηφίων, οι οποίοι διεκδικούν αυτή τη θέση, αφετέρου δε, του δίνετε το δικαίωμα για επτά χρόνια να προπαρασκευαστεί ασφαλώς καλύτερα -και αυτό είναι καλό- αλλά δεν έχουν το ίδιο δικαίωμα άλλοι συνάδελφοί του, οι οποίοι διεκδικούν την ίδια θέση. Αυτή ήταν η βασική μας διαφορά. Είπαμε, όμως, ότι επί της αρχής

εισάγεται, με τον τρόπο των ανοικτών διαδικασιών το σύστημα της αξιοκρατίας. Γι' αυτό ψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, αλλά καταψηφίζουμε το άρθρο 1.

Κύριε Υπουργέ, αν μου επιτρέπτε με το άρθρο 1, φοβάμαι ότι κάποτε στο μέλλον, θα φθάσουμε σ' αυτό που αναγκαστήκατε σήμερα να κάνετε εσείς, με τις μεταβατικές διατάξεις του νομοσχεδίου. Δηλαδή, κάποτε πάλι θα φθάσουμε στο συμπέρασμα και στην απόφαση να κάνουμε ριζοσπαστικές πραγματικά μεταρρυθμίσεις σε νομοσχέδια μελλοντικά για την παιδεία και θα έχουμε να ρυθμίζουμε αυτά τα οποία εισάγετε τώρα με το άρθρο 1. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός είπε εδώ ότι όλοι συμφωνούμε με την ανοικτή διαδικασία και στο ότι πρέπει να κρίνονται τα μέλη του ΔΕΠ.

Εμείς, εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος, δεν συμφωνούμε στην ανοικτή διαδικασία. 'Αρα, δεν είναι όλοι. 'Ενα το κρατούμενο.

Δεύτερον, εμείς δεχόμαστε την ανοικτή διαδικασία μόνο μια φορά, κατά την εισαγωγή είτε αυτή είναι η βαθμίδα του λέκτορα, είτε είναι οι άλλες βαθμίδες.

'Άλλο πράγμα είναι αυτό και άλλο το να κρίνονται όσοι είναι μέλη του ΔΕΠ. Και σ' αυτήν την περίπτωση, προτείνουμε την κλειστή διαδικασία.

Το δεύτερο ζήτημα, για να κριθούν. Που είναι η διαφορά μας; Το να κριθούν όλοι, το λέμε. Εσείς λέτε να κριθεί για την παραπάνω βαθμίδα κάποιος, αλλά εάν δεν είναι θετική η κρίση για την παραπάνω βαθμίδα, όχι απλά να μη μπαίνει στην παραπάνω βαθμίδα -αυτό λογικό είναι- αλλά να φεύγει από την παρακάτω βαθμίδα. Αυτό με ποια λογική και γιατί να γίνει; 'Αρα δεν έχει καμία σχέση. Στη δεύτερη κρίση να φεύγει από την παρακάτω βαθμίδα, για ποιο λόγο;

Επομένως, διαφωνούμε σ' αυτό το πράγμα και γι' αυτό προτείνουμε τη μονιμότητα στη βαθμίδα που είναι ο καθένας και από κει και πέρα είναι διαφορετικό ζήτημα η κρίση για παραπάνω βαθμίδα. Θα αναφέρω εδώ το παράδειγμα που είπε ο κ. Στεφανής. Σας είπε ότι έχετε πολλούς στις υψηλές βαθμίδες και δεν έχετε στη βαθμίδα του λέκτορα.

Είναι γεγονός αυτό, είναι αποτέλεσμα του ν. 1268, αλλά δεν σας φταίει το με ποια διαδικασία μπαίνουν και με ποια διαδικασία κρίνονται. Σας φταίει το με ποια κριτήρια κρίνονται. Αυτό φταίει. 'Εχει, όμως, μια δεύτερη πλευρά αυτό το ζήτημα, η οποία είναι η εξής: Στην κατώτερη βαθμίδα του λέκτορα, που έχετε προβλήματα μέχρι σήμερα, τους τσακίζετε ακόμη περισσότερο και θα έχετε μεγαλύτερα προβλήματα αύριο. Αυτό είναι το ζήτημα.

Κλείνω με το εξής: Εμείς είμαστε συνεπείς σ' αυτά που σας λέμε και δεν θα σας ψηφίσουμε το νομοσχέδιο ούτε επί της αρχής ούτε το άρθρο 1, γιατί στην ουσία η αρχή και το άρθρο 1 είναι σχεδόν ταυτόσημα. Θα ήταν ανακόλουθο για εμάς, να μη συμφωνούμε με το άρθρο 1 και να το ψηφίζουμε, ή να μη συμφωνούμε με το άρθρο 1 και να ψηφίζουμε επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι το σημερινό νομοσχέδιο λαμβάνει υπόψη του την εμπειρία από το ν. 1268 και το ν. 2083. Ο ν. 2083 δεν εφαρμόστηκε. Καταργήθηκε στην ουσία σ' αυτές τις διατάξεις του από τον κ. Φατούρο. Δεν υπάρχει τέτοια εμπειρία. Εμπειρία από το ν. 2083 θα υπήρχε εάν εφαρμόζονταν διάταξη που επέβαλε μέχρι την 1^η Ιανουαρίου του 1994, τα Πανεπιστήμια να αποκτήσουν Κανονισμό.

Διότι, κύριε συνάδελφε, σήμερα τα πανεπιστήμια, τέτοιοι οργανισμοί με δισεκατομμύρια προϋπολογισμό και με τέτοια αποστολή, δεν έχουν εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας. Κανένας δεν ξέρει τις υποχρεώσεις του, δεν υπάρχει κανένας που να παρακολουθεί κανέναν και τίποτα εκεί μέσα. Και υπάρχει διάταξη, η οποία προβλέπει και την οποία είχα ψηφίσει τότε ως Υπουργός, ότι εάν δεν φτιάξουν Κανονισμό

τα πανεπιστήμια, όποιο Πανεπιστήμιο δεν κάνει Κανονισμό, δεν θα χρηματοδοτείται σε ένα σωρό πράξεις του.

Αυτή η διάταξη δεν καταργήθηκε, χρηματοδοτούνται και είναι παράνομο. Θα έδινε αποτέλεσμα και θα είχαμε μια εμπειρία, αν εφαρμόζονταν οι δύο κύκλοι σπουδών, τους οποίους βεβαίως κατήργησε ο κ. Φατούρος, για να μπορεί ο φοιτητής να είναι στο πέμπτο έτος, να διδάσκεται χειρουργική στην Ιατρική και να μην έχει περάσει το μάθημα της ανατομίας.

Τέτοιες εμπειρίες θα υπήρχαν, αλλά δυστυχώς καταργήθηκαν και σ' αυτά που δεν καταργήθηκαν δεν πρόλαβε να εφαρμοσθεί.

Πού είναι η διαφωνία μας στο άρθρο 1; Κατ' αρχήν, το άρθρο 1 προβλέπει πράγματι αυτό που προέβλεπε και ο ν. 2083, ανοικτές διαδικασίες παντού. Στις μεταβατικές διατάξεις, θα πούμε τις διαφωνίες.

Δεύτερον, η διαφωνία μας είναι στον επίκουρο. Τον κάνουν μόνιμο και ταυτόχρονα του δίνεται και δυνατότητα εξέλιξης. Ο ν. 2083 έλεγε: Κύριοι, για να μην πέζονται οι κρίνοντες -πώς θα τον πετάξουμε έξω από το πανεπιστήμιο μετά από δεκαπέντε χρόνια τον επίκουρο έλεγαν οι κρίνοντες, ας τον κάνουμε αναπληρωτή, να αποκτήσει μονιμότητα, προκειμένου να τους απαλλάξει για να μπορούν να κρίνουν- έλεγαν αν θέλεις θα κριθείς για επίκουρος, αλλά δεν θα έχεις το δικαίωμα εξέλιξης.

Εσείς, τα δίνετε και τα δύο. 'Αρα, μεταθέτετε το επίπεδο μονιμότητας από τον αναπληρωτή που ήταν, το πάτε στον επίκουρο, με το δικαίωμα της εξέλιξης πάλι.

Η τρίτη διαφωνία μας είναι στο λέκτορα. Του δίνετε τη δυνατότητα να μείνει επτά χρόνια και τότε να κριθεί.

Στα επτά χρόνια, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, εσείς που είσθε καθηγητές, θα πείτε ποιο, αυτό το καλό παιδί, τώρα πώς θα το πετάξουμε στο δρόμο; Γι' αυτό και ο ν. 2083, ο νόμος Σουφλιά προέβλεπε στα τρία χρόνια θα κριθεί. Στα τρία χρόνια φαίνεται ο άλλος αν μπορεί να παρακολουθήσει πανεπιστημιακή καριέρα ή όχι. Και αν είναι άχρηστος θα φύγει. Και μάλιστα προέβλεπε ο ν. 2083 ότι όταν θα κρινόταν για επίκουρος και δεν μπορούσε να πάει, για να απαλλάσσονται από το φόρτο οι κρίνοντες και να σκέπτονται πώς θα τον πετάξουν, προέβλεπε να πήγαινε στο Δημόσιο, σε κάποια θέση, αυτοδικαίως. Δηλαδή να βοηθήσουμε τα πανεπιστήμια και τους κρίνοντες, τους καθηγητές που κρίνουν, να κρίνουν εν δικαίω, αντικειμενικά και αξιοκρατικά. Εδώ λοιπόν δίνετε επτά χρόνια στο λέκτορα και μετά θα συμβεί αυτό που συμβαίνει.

Και απαντώ τώρα στον εισηγητή σας, τον κ. Παπαδάτο, ο οποίος είναι πράγματι εξαιρετος συνάδελφος και τον τιμώ. Με ρώτησε πού είναι η αντίστασή μου, είναι στην αναξιοκρατία, κύριε συνάδελφε. Και δε χρειάζονται πολλές κουβέντες, θα σας το πω με δύο μόνο. Ο ν. 1268 είχε τα χαρακτηριστικά, αυτά που έχει ο νόμος εδώ. Και αυτός εδώ γίνεται και λίγο χειρότερος, γιατί δίνει μονιμότητα στον επίκουρο και εξέλιξη ταυτόχρονα και καταργεί τα όρια. Ο ν. 1268 λοιπόν, εφαρμόστηκε με ανοιχτές διαδικασίες, πλην τη θέση του αναπληρωτού. Τι απέδωσε; Για την ακρίβεια 92% στατιστικά έπαιρναν τη θέση αυτοί που ζητούσαν εξέλιξη. Επομένως δεν απέδωσε ο νόμος. 'Ηλθε λοιπόν ο ν. 2083 και αλλάξαμε φιλοσοφία με έναν προγραμματισμό που θα έκανε το ίδιο το πανεπιστήμιο, που θα έδινε δυνατότητα εξέλιξης που θα έδινε όμως και τη δυνατότητα της εξέλιξης όχι μόνο μέσα στο ίδιο το πανεπιστήμιο, ας πήγαινε και σε κάποιο άλλο πανεπιστήμιο όπως γίνεται σε όλο τον κόσμο. Και ταυτόχρονα δε θα ακολουθείτο αυτή η τακτική της δημοσιονομικής ιεραρχίας.

Ο νόμος λοιπόν αυτός δεν εφαρμόστηκε. Δε λέω εγώ ότι ήταν τέλειος. 'Ηταν όμως διαφορετικό απ' αυτό το οποίο γινόταν πιο νωρίς και τα κακά του αποτελέσματα τα είδαμε. Και ταυτόχρονα δε δημιουργούσε την πίεση στον κρίνοντα να σκέπτεται δήθεν με αγαθοεργία προς τον κρίνόμενο. Και αυτό είναι το σημαντικότερο. Αν θέλατε τη δική μου άποψη, κανένα νόμο δε χρειάζεται, αν υπήρχε το αίσθημα της ευθύνης και ο σεβασμός και η πίστη στην αξιοκρατία ως βασικό λειτουργήμα στους κρίνοντες δε χρειαζόταν κανένας νόμος.

Δεν υπάρχει, κύριοι, καλώς ή κακώς και δεν τους κατηγορούμε. Μέλη αυτής της κοινωνίας είναι, άρα πρέπει να δημιουργήσουμε την υποδομή και δε δημιουργείται η υποδομή μ' αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος για να μιλήσει.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να προσθέσετε τίποτε στο άρθρο 1;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κυρία Μπενάκη, δεν μπορούμε να σας αρνηθούμε το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Νομίζω ότι τον έχω από τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ακριβώς, διότι εφαρμόζουμε τον Κανονισμό. Αν είχαμε δικαίωμα να μην τον εφαρμόσουμε τότε θα το σκεπτόμουνα!!

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Θα μου τον ηρνεύσθο, κύριε Πρόεδρε.

'Ηθελα απλώς να σχολιάσω δυο-τρεις παρατηρήσεις συναδέλφων και κοινοβουλευτικών εκπροσώπων που αφορούν τη Νέα Δημοκρατία.

Πρώτα απ' όλα στον κύριο Υπουργό. Βεβαίως συμφωνούμε σε ανοιχτές διαδικασίες και συμφωνούμε και στο δικαίωμα κρίσης. Αλλά οι συμφωνίες σ' αυτά τα δύο σημεία, κύριε Υπουργέ, δεν μπορούν να μας κάνουν να ψηφίσουμε το άρθρο, διότι οι υπολοίποις ρυθμίσεις τις οποίες έχετε ανατρέπουν πραγματικά αυτές τις αρχές. Οι ανοιχτές διαδικασίες είναι μία επίφαση, η οποία καλύπτει κατά κάποιον τρόπο την εδραίωση του κατέχοντος, και το δικαίωμα κρίσης μετατρέπεται σε ατομικό δικαίωμα παρακολούθησης της θέσης σε όλες τις βαθμίδες.

Δε θα αναπτύξω τους λόγους και πάλι για τους οποίους καταψηφίζουμε το άρθρο, άλλωστε η παρέμβαση η τελευταία του κ. Σουφλιά δείχνει και τις διαφορές που υπάρχουν με το ν.2083.

'Ηθελα απλώς για τον κ. Τσοβόλα να πω, παρ' όλο που δεν είναι στην Αίθουσα όμως είμαι υποχρεωμένη να του απαντήσω, διότι ανέλαβε την πρωτοβουλία να ερμηνεύσει τη θέση της Νέας Δημοκρατίας και να μας καταλογίσει ανακολουθία, διότι ψηφίζουμε την αρχή και καταψηφίζουμε το άρθρο 1 που είναι η αρχή. Μα δεν είναι η αρχή του νομοσχεδίου το άρθρο 1. Δεν το κατάλαβε καλά ο κ. Τσοβόλας. Το άρθρο 1 είναι το παρακολούθημα των άρθρων 2 και 3 που ρυθμίζουν τις εκκρεμότητες των ήδη υπηρετούντων.

Το άρθρο 1 ετέθη όχι για να διαγράψει το μέλλον των πανεπιστημίων και να κάνει τομές. Τότε θα έπρεπε σε άλλο σύνολο να ενταχθεί. Αλλά ετέθη για να ισχυροποιήσει τις ρυθμίσεις των ήδη υπηρετούντων. Το νομοσχέδιο και η αρχή του νομοσχεδίου είναι τακτοποίηση εκκρεμοτήτων, δικαίων αλλά και αδικιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**).

Και ακριβώς επειδή πρόκειται και περί ορισμένων δικαίων ρυθμίσεων στα άρθρα 2 και 3, γι' αυτό και το ψηφίσαμε. Βεβαίως καταψηφίζουμε το άρθρο 1 για τις συνέπειές του.

Μια λέξη θα πω για τον κ. Παπαδάτο, που είπε ότι αντιστεκόμαστε στους νέους και εδραιώνουμε τους παλιούς. Ποιους δηλαδή, κύριε Παπαδάτο; Αυτοί που είναι παλιοί σήμερα, είναι αυτοί που μπήκαν στη δεκαετία του '80. Επομένως, είναι εκείνοι που μπήκαν υποτίθεται με το νέο πνεύμα και με την μεταρρυθμιστική έφοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Επομένως, ας μην συνεχίσουμε αυτήν την φιλολογία περί νέων και παλαιών. Εμείς αντιστεκόμαστε, όπως το είπε πολύ σωστά και ο κ. Σουφλιάς, στην αναξιοκρατία.

'Ενα τελευταίο σχόλιο για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Αν κατάλαβα καλά, το Κομμουνιστικό Κόμμα θέλει να μπαίνουν οι διδάσκοντες με ανοιχτές διαδικασίες και κατόπιν ο καθένας να εξελίσσεται μόνος του, χωρίς ανταγωνισμό. Πραγματικά αυτή είναι μία ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα θέση,

ιδίως για το Κομμουνιστικό Κόμμα, ένα Κόμμα που είναι κατά της ιδιοκτησίας, της εν εμπράγματης ιδιοκτησίας, το οποίο όμως φαίνεται ότι εδώ είναι υπέρ της "πνευματικής" ιδιοκτησίας. Άπαξ και αποκτήσει κανείς μια θέση στο πανεπιστήμιο, αυτή τον ακολουθεί μέχρι εσχάτων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του άρθρου 1.

Ερωτάται το Τμήμα, γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το άρθρο 1, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Είχαμε συμφωνήσει να συζητήσουμε χωριστά και το άρθρο 2. Αλλά βλέπω ότι ο χρόνος μας πιέζει και θα πρότεινα να συζητήσουμε το άρθρο 2, μαζί με τα υπόλοιπα άρθρα σε μία ενότητα. Διότι, μέχρι τις 13.00' θα πρέπει να τελειώσουμε τη συζήτηση των άρθρων και εν συνεχεία να μπούμε στις τροπολογίες. Μας παρέσυραν οι λέκτορες και γίναμε εν τοις πράγμασι "λέκτορες".

Συμφωνείτε λοιπόν με την πρόταση να συζητηθούν τα άρθρα 2 έως και 6 ως μία ενότητα;

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Συμφωνούμε εμείς, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έγινε συμφωνία....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν ξέρω πότε ήρθατε, κύριε Κοντογιαννόπουλε, αλλά συμφωνήσαμε να συζητηθούν ως μία ενότητα τα άρθρα 3 έως και 6 και τώρα προσθέτουμε και το 2, να συζητηθούν ως μία ενότητα με άνεση χρόνου.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δεν ξέρω πότε ελήφθη αυτή η απόφαση κύριε Πρόεδρε, να συζητηθούν όλα συλλήβδην, αλλά δεν γίνεται....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Στην αρχή της συζήτησης με τον κύριο Πρόεδρο. Μήπως δεν ήσασταν και εσείς εδώ; Παρακαλώ να ενημερωθείτε.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Εν πάση περιπτώσει, η συζήτηση διευκολύνεται αν συζητήσουμε μαζί τα άρθρα 2, 3 και 4, που είναι συναφή και κατόπιν να συζητήσουμε σε δεύτερη ενότητα τις τροπολογίες και τις υπάρχουσες και τις άλλες που κατέθεσε ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Πρόεδρε, επισημαίνω μάλιστα ότι κατετέθησαν τρεις τροπολογίες του κυρίου Υπουργού χθες. Ενώ η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων είναι να συζητηθεί το νομοσχέδιο σε δύο ημέρες με τις τροπολογίες, που είχαν κατατεθεί μέχρι τη Διάσκεψη των Προέδρων. Αλλά δεν φέρνουμε αντίρρηση σ' αυτό. Δεν θα μας υποχρεώσετε όμως να τα συζητήσουμε όλα συλλήβδην.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα σας διακόψω και ίσως καταλήξουμε σ' αυτό που λέτε. Δεν έχει αντίρρηση το Προεδρείο. Είχε συμφωνηθεί να συζητηθούν ως μία ενότητα τα άρθρα 3, 4, 5 και 6. Εσείς προτείνετε τώρα να συζητηθούν τα άρθρα 2, 3 και 4 μαζί και τα άρθρα 5 και 6 σε άλλη ενότητα. Δεν θα είχα αντίρρηση, αλλά να μη συμβαίνουν αυτές οι εναλλαγές κάθε τόσο και είμαστε ανακόλουθοι με αποφάσεις που παίρνουμε.

Δεν έχω λοιπόν καμιά αντίρρηση, αλλά να περιοριστούμε στο χρόνο, που έχουμε συμφωνήσει. Γιατί σας υπενθυμίζω ότι στις 13.00 περατώνεται η συζήτηση επί των άρθρων και πάμε στις τροπολογίες.

Ας συζητήσουμε λοιπόν σε μία ενότητα τα άρθρα 2, 3 και 4 και σε άλλη ενότητα τα άρθρα 5 και 6. Αυτό δεν προτείνετε, κυρία Μπενάκη;

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εντάξει.

Ο κ. Σφυρίου, έχει το λόγο. Παρακαλώ όμως να καταλήξουμε κάπου.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Δεν θα πάρω παρά δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε, για να πω το εξής. Επειδή τα άρθρα 5 και 6 δεν έχουν ιδιαίτερο αντικείμενο προς συζήτηση, για να μην πω δεν έχουν καθόλου, εάν πάμε με πρόταση σας, δηλαδή

αυτή η ενότητα να έχει τα άρθρα 2 μέχρι και 6, για να υπάρξει περισσότερος χρόνος για τη συζήτηση των τροπολογιών, αυτό θα διευκολύνει την ολοκλήρωση της νομοθετικής μας εργασίας. Διότι διαφορετικά φοβόμαστε ότι θα έχουμε πρόβλημα στον χρόνο που θα διατεθεί για τη συζήτηση των τροπολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αν συμφωνείτε με αυτήν την πρόταση εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση και μάλιστα να υπάρξει και κάποια άνεση χρόνου. Δεν συμπίεζουμε τα πράγματα.

Κυρία Μπενάκη, έχετε καμία αντίρρηση με την πρόταση του κ. Σφυρίου, που ήταν και το σκεπτικό της δικής μου πρότασης, για να δοθεί χρόνος για τις τροπολογίες;

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, διότι τα άρθρα 5 και 6 έχουν άσχετα θέματα με τα προηγούμενα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Προχωρούμε λοιπόν, τη συζήτηση με βάση την πρόταση της κας Μπενάκη για να μην χάνουμε και χρόνο. Έχω υπολογίσει, με την εμπειρία μου, ότι η συζήτηση επί της διαδικασίας μας παίρνει πάρα πολύ χρόνο από τη συζήτηση επί της ουσίας.

Επί της ενότιος λοιπόν των άρθρων 2, 3 και 4, το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Παπαδάτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Νομίζω κύριε Πρόεδρε, ότι τα συγκεκριμένα άρθρα αφορούν μεταβατικές διατάξεις για τους ήδη υπηρετούντες και προσπαθεί το νομοσχέδιο να δώσει μια λύση και επί υπαρχόντων προβλημάτων, βεβαίως μέσα στα πλαίσια της καλής λειτουργίας του πανεπιστημίου.

Με το άρθρο 2 οι υπηρετούντες λέκτορες επί θητεία ακολουθούν τη διαδικασία του νομοσχεδίου. Οι μόνιμοι λέκτορες υπάρχει πάντα η δυνατότητα μέσα από δύο κρίσεις να ζητήσουν την εξέλιξή τους.

Οι επί θητεία επίκουροι καθηγητές ταυτίζονται με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Στους δε μόνιμους το νομοσχέδιο, τους δίνει τη δυνατότητα εντός τριών μηνών να ζητήσουν εξέλιξη. Ουσιαστικά εδώ υπάρχει και μια διαφοροποίηση από το νόμο Σουφλιά, ότι δίνει τη δυνατότητα στους μόνιμους επίκουρους να συνεχίσουν, εφόσον πάντα το Εκλεκτορικό Σώμα τους κρίνει.

Για τους αναπληρωτές γίνεται κρίση για εξέλιξη χωρίς προκήρυξη της αντίστοιχης θέσης, εφόσον συμπληρώσουν τριετία και έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν την άνοδό τους στους τακτικούς καθηγητές.

Με το άρθρο 3 γίνεται προσπάθεια να δοθεί μια λύση -ελπιζώ να είναι μόνιμη- σε εκκρεμότητες που ξεκινάνε από το 1982 μέχρι σήμερα και συνεχίζονται. Αφορά δε στους υπηρετούντες μόνιμους βοηθούς επιστημονικούς συνεργάτες, επιμελητές, μέλη ειδικού επιστημονικού προσωπικού. Θεωρείται ότι πρέπει να υπηρετούν τουλάχιστον επτά χρόνια για να μπουν στη συγκεκριμένη διαδικασία. Και βεβαίως για να κριθούν για τη θέση του λέκτορα, θα πρέπει να έχουν διδακτορική διατριβή σε έξι μήνες εάν φυσικά δεν αλλάξει αυτή η προθεσμία σύμφωνα με δικαίωμα που έχει ο Υπουργός τους έξι μήνες να τους κάνει ένα χρόνο. Εάν παραμείνει ως έχει, θα πρέπει σε έξι μήνες να έχουν τη διδακτορική διατριβή και βεβαίως η ένταξή τους θα γίνει ύστερα από κρίση. Αυτά είναι νομίζω τα βασικά σημεία των άρθρων 2 και 3. Το δε άρθρο 4 αναφέρεται σε συγκεκριμένες καταργούμενες διατάξεις.

Θέλω δε να κάνω ένα σχόλιο και για το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, επειδή είμαι μέλος της Διοικούσας Επιτροπής.

Το κυρίαρχο πρόβλημα του Ιονίου Πανεπιστημίου δεν είναι εάν είναι ανεξάρτητο Τμήμα ή αν είναι διορισμένη η Διοικούσα Επιτροπή. Οι πιο πολλές αποφάσεις γίνονται με προτάσεις και ψηφοφορίες από τους ήδη υπηρετούντες στα πανεπιστήμια που σχετικά έχουν και την πλειοψηφία. Το κυρίαρχο πρόβλημα δεν είναι η ανεξαρτητοποίηση. Είναι βεβαίως και οι οικονομικές δυνατότητες που πρέπει να έχει και άλλα ουσιαστικά ζητήματα. Και νομίζουμε ότι με τη διάταξη που υπάρχει θα μπορέσουν τα πράγματα να προχωρήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Στο άρθρο 2, που περιλαμβάνει ρυθμίσεις για το ήδη υπηρετούν πανεπιστημιακό προσωπικό, υπάρχουν και ρυθμίσεις που αφορούν στην εξέλιξη του λέκτορα, του επίκουρου καθηγητού, και του αναπληρωτού καθηγητού. Σε ό,τι αφορά τον λέκτορα επί θητεία, αυτός έχει το δικαίωμα αν κριθεί θετικά να γίνει επίκουρος και να ακολουθήσει τη διαδικασία του άρθρου 1 περί επικούρων καθηγητών. Εάν δε κριθεί αρνητικά και είναι λέκτωρ επί θητεία, τότε έχει και αυτός το δικαίωμα μέσα σε επτά χρόνια για μια δεύτερη κρίση. Στην περίπτωση δε αρνητικής κρίσεως απολύεται και στην περίπτωση που κριθεί θετικά ακολουθεί τη διαδικασία του επίκουρου καθηγητού.

Ο μόνιμος λέκτορας εν αντιθέσει με τον επί θητεία, έχει το δικαίωμα να κριθεί δύο φορές μέσα σε διάστημα -η διαφορά της μία κρίσεως από την άλλη- τουλάχιστον τριών ετών. Και εφόσον βέβαια, η κρίση είναι θετική γι' αυτόν, γίνεται μόνιμος επίκουρος, εφόσον είχε και τη θέση του μόνιμου λέκτορα. Εάν η κρίση είναι αρνητική, έχει το δικαίωμα μιας δεύτερης επανέκκρισης. Εάν βέβαια, στη δεύτερη κρίση εξελιχθεί στη βαθμίδα του επίκουρου, ακολουθεί την πορεία του μόνιμου επίκουρου. Εάν όμως, είναι αρνητική, εδώ το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, δεν προβλέπει τι θα γίνει ο μόνιμος λέκτορας ο οποίος δεν κρίνεται στη θέση του μόνιμου επίκουρου. Παραμένει σε θέση προσωποπαγή, παίρνει άλλη θέση; Τι γίνεται αυτός ο λέκτορας;

Σε ό,τι αφορά τους επίκουρους καθηγητές, βεβαίως εδώ ακολουθούν τη διαδικασία του άρθρου 1, εφόσον μονιμοποιούνται και εφόσον κριθούν ως μόνιμοι.

Εις ό,τι, όμως, αφορά τους ήδη υπηρετούντες αναπληρωτές καθηγητές, εδώ θα ήθελα να διευκρινίσετε, κύριε Υπουργέ, πώς θα εξελιχθούν. Θα εξελιχθούν με κλειστές διαδικασίες και θα υπάρξει κάποιο συγκεκριμένο χρονικό όριο της εξέλιξής τους; Από ποιον θα καθοριστεί αυτό; Θα καθοριστεί από τους ίδιους; Θα καθοριστεί από την πανεπιστημιακή κοινότητα; Από το Υπουργείο; Από ποιους θα καθοριστεί η κλειστή αυτή διαδικασία της εξέλιξης των ήδη υπηρετούντων; Επίσης, θα πρέπει να λάβετε υπόψη σας ότι και αυτοί που ήδη υπηρετούν, με την ψήφιση του νομοσχεδίου, μπορεί να τυχουν ενός άλφα ευεργετήματος, ενώ αυτοί οι οποίοι θα πάρουν τον τίτλο του αναπληρωτή καθηγητού μέχρι τη λήξη του Ακαδημαϊκού έτους που είναι 31 Αυγούστου, δεν θα μπουν στην ίδια διαδικασία. Εδώ θα ήθελα να τοποθετηθείτε, κύριε Υπουργέ.

Το άρθρο 3 αφορά τους Επιστημονικούς Συνεργάτες, το βοηθητικό προσωπικό, τους μόνιμους βοηθούς, επιμελητές και το Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό. Σε αυτούς διδεται το δικαίωμα, πράγματι, αφού πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, έχουν διδακτορικό και έχουν συμπληρώσει και μία επταετία στο πανεπιστήμιο, να ζητήσουν την ένταξή τους στη βαθμίδα του λέκτορα. Και βεβαίως, εάν η κρίση είναι θετική, γίνονται λέκτορες και ακολουθούν τη διαδικασία του άρθρου 1. Εάν είναι αρνητική, κινούνται στάσιμοι χωρίς να έχουν άλλη ευκαιρία επανένταξης.

Η ερώτηση που θα ήθελα να σας κάνω -και θα ήθελα να το διευκρινίσετε, κύριε Υπουργέ- είναι η εξής: Στις προϋποθέσεις που βάζετε, βάζετε και επταετή προϋπηρεσία ή εάν και όποτε αποκτήσουν διδακτορικό δίπλωμα. Αυτό το εάν αποκτήσουν και όταν αποκτήσουν διδακτορικό δίπλωμα, πώς το προσδιορίζετε; Μέσα σε ένα μήνα, σε έξι μήνες, σε επτά χρόνια, σε δεκαπέντε χρόνια; Θα πρέπει και εδώ να το διευκρινίσετε αυτό. Και γιατί είναι απαραίτητη προϋπόθεση η επταετία; Εάν κάποιος, δηλαδή, έχει ήδη διδακτορικό δίπλωμα και έχει υπηρετήσει στο πανεπιστήμιο τρία, τέσσερα ή πέντε χρόνια, αυτά δεν είναι αρκετά και θα πρέπει να περιμένουμε την επταετία; Τι σημαίνει ακριβώς η επταετία και ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί;

Εις ό,τι αφορά τώρα το Ειδικό Τεχνικό Προσωπικό που οι διατάξεις του άρθρου 3 στην παράγραφο 3 το αφορούν, εδώ θα πρέπει να πω ότι εν αντιθέσει με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 που αφορά το Μόνιμο Επιστημονικό Προσωπικό, τους Επιμελητές Συνεργάτες κ.λπ., ενώ οι πρώτοι έχουν το δικαίωμα της ένταξης, εδώ τους δίνετε το δικαίωμα

προκήρυξης για μία φορά μόνο με ανοικτές διαδικασίες για κρίση και για κατάληψη της θέσεως του Λέκτορα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Και λέτε στο άρθρο 3: "Εάν η κρίση είναι αρνητική και δεν κατέχουν μόνιμη θέση, τότε παραμένουν σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση και δεν έχει το δικαίωμα να ζητήσει εκ νέου την προκήρυξη της θέσεως". Αλλά η διάταξη αυτή για το Ειδικό Τεχνικό Προσωπικό, είναι με ανοιχτές διαδικασίες. Στις ανοιχτές διαδικασίες μπορεί να συμμετέχει και οποιοσδήποτε άλλος, κύριε Υπουργέ; Και αν αυτός που συμμετέχει, δεν έχει κάπου μόνιμη θέση, αυτός παίρνει επίσης μόνιμη προσωποπαγή θέση;

Σας το είπα και χθες και θα μου επιτρέψετε να σας το ξαναπώ. Αυτό είναι ένα δίλημμα το οποίο βάζετε και ίσως κρύβει κάποια παγίδα. Διότι το ίδιο συνέβη και με το νόμο περί ΕΣΥ που τότε για να καλυφθούν οι θέσεις του ΕΣΥ, η ηγεσία του Υπουργείου είπε στους υμετέρους "να υποβάλλετε υποψηφιότητα". Και πράγματι, πολλοί υπέβαλαν υποψηφιότητες για θέσεις για τις οποίες δεν είχαν τα τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα ή αν θέλετε τα ουσιαστικά προσόντα. Εν τούτοις, με την υπόσχεση ότι θα πάρουν προσωποπαγείς θέσεις διευθυντών, επιμελητές που δεν είχαν παραπάνω από ένα, δύο ή και τρία χρόνια αλλά και την ωριμότητα και τα ουσιαστικά προσόντα για να καταλάβουν θέσεις διευθυντών, έγιναν συνδιευθυνταί με τους πρώην διευθυντές τους. Δηλαδή, ο διευθυντής ο οποίος επελέγη ως πρώτος είχε συνδιευθυντή του τον τελευταίο αν θέλετε μεταξύ δέκα υποψηφίων. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Τασούλας έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ'αρχήν μια διευκρίνιση. Δεν κατάλαβε η κα Μπενάκη -είναι σαφής η θέση μας- ότι κρίνεται μία φορά κατά την εισαγωγή με ανοιχτή διαδικασία ο κάθε εισερχόμενος. Από εκεί και πέρα είναι άλλο πράγμα η μονιμότητα την οποία πρέπει να κατοχυρώνει με κρίση και άλλο πράγμα αυτό που προτείνεται στο νομοσχέδιο που δεν μπορεί ποτέ να κατοχυρώσει η μονιμότητα, η κατώτερη βαθμίδα του λέκτορα κ.λπ.

Τώρα, στο άρθρο 2. Η διαφορά μας εδώ βρίσκεται στους επί θητεία λέκτορες, να μπορούν να κριθούν για τη μονιμότητα στα τρία χρόνια. Και ύστερα από αυτό να μπορούν να κριθούν δύο φορές για την εξέλιξή τους. Το ίδιο ισχύει και για τους επίκουρους καθηγητές, για τους επί θητεία.

Στο άρθρο 3 πρόκειται για εξακόσια πενήντα άτομα. Εσείς είχατε, κύριε Υπουργέ, συμφωνήσει ότι αυτή η κατηγορία θα μπορούσε να έχει έναν χρόνο, έτσι είχατε κουβεντιάσει, δύο με τρία χρόνια...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τουλάχιστον, αυτό ισχυρίζονται οι άνθρωποι αυτοί. Και τώρα το φέρνετε στους έξι μήνες.

'Ετσι και αλλιώς οι έξι μήνες είναι λίγος χρόνος, δεν μπορούν να αποκτήσουν αυτά τα προσόντα που χρειάζονται εδώ, το διδακτορικό κ.λπ. Να το κάνετε τουλάχιστον δώδεκα μήνες.

Και η πρότασή μας είναι η εξής: Το ΕΔΤΠ το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 3 να ενταχθεί με τους ίδιους όρους στην παράγραφο 1 και να τελειώσουμε με αυτή την κατηγορία. Πρόκειται για δεκαπέντε άτομα ουσιαστικά αυτής της κατηγορίας.

Στο άρθρο 4 έχουμε να πούμε ότι καλά ήταν να μας ακούγατε και να ψηφίζατε αυτά που λέμε εμείς. Επειδή φοβούμαστε ότι δεν θα το ψηφίσετε και θα βγει κόσμος έξω από το ΔΕΠ και για να μη μείνει στον δρόμο, να έχει τη δυνατότητα αυτοί οι άνθρωποι που θα έχουν και πολλά χρόνια υπηρεσίας στα πανεπιστήμια, να μπορούν να διορισθούν στο Δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κουνάλακης έχει τον λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κάνετε αποδεκτή μία παρατήρηση που έκανα στο πρώτο άρθρο αλλά αυτή

έχει συνέπειες και στο άρθρο 2. Πρέπει να γίνουν ορισμένες αλλαγές.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έτσι είναι.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Τώρα, στο άρθρο 3 κάνουμε μια πρόταση στην πρώτη παράγραφο να έχουν δικαίωμα εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών αντί έξι.

Εμείς, αυτό που προτείνουμε είναι να γίνει μία μικρή αλλαγή. Επιβάλλεται για επιστημονικούς και εκπαιδευτικούς λόγους, οι διαδικασίες κρίσεως για την απόκτηση του τίτλου του διδάκτορα είναι εξαιρετικά χρονοβόρες και ιδιαίτερα στα παλιά τμήματα. Άρα, ξέρουμε ότι οι γενικές συνελεύσεις λειτουργούν στην καλύτερη των περιπτώσεων μια φορά το μήνα, αρχίζοντας από τον Οκτώβριο, δηλαδή δύο έως τρεις το πολύ γενικές συνελεύσεις το εξάμηνο, πράγμα που σημαίνει ότι πολλά θέματα, κρίσης κ.λπ. μεταφέρονται από τη μια ημερήσια διάταξη στην άλλη.

Εάν μπορούσε δηλαδή αυτό το εξάμηνο να γίνει δωδεκάμηνο, νομίζουμε ότι θα ήταν δίκαιο.

Και η τρίτη παρατήρησή μας είναι η εξής. Στο άρθρο 3 λέτε: "Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπηρετούντες μόνιμοι Βοηθοί, Επιστημονικοί Συνεργάτες, Επιμελητές και τα μέλη του Ε.Ε.Π. ..." Νομίζω ότι είναι ορθό να προστεθούν και τα μέλη του Ε.Δ.Τ.Π. των Α.Ε.Ι. Γιατί οι άνθρωποι αυτοί παράγουν έργο ερευνητικό, διδακτικό κ.λπ. και δεν είναι σωστό να εξαιρεθούν. Να προστεθεί αυτή η λέξη εκεί. Άλλωστε, όπως ξέρετε, είναι μία κατηγορία πάρα πολύ μικρή. Ήρθαν εδώ. Διάβασα αποφάσεις της συγκλήτου του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης κ.λπ., που υποστηρίζει το αίτημά τους.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Σε ποια κατηγορία αναφέρασθε;

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Του Ε.Δ.Τ.Π.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Αναλυτικά να μας το πείτε.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Το ειδικό διδακτικό προσωπικό. Είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος, έχουν ανάλογα προσόντα και προϋποθέσεις, όπως οι βοηθοί επιστημονικοί συνεργάτες κ.λπ. έχουν ερευνητική δραστηριότητα, συμμετέχουν σε συνέδρια κ.λπ., νομίζω ότι....

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Όχι μεταπτυχιακοί υπότροφοι;

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, όχι διάλογος.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Αυτές τις παρατηρήσεις είχα. Αν είναι δυνατόν, να προστεθεί και η κατηγορία του Ε.Δ.Τ.Π.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αράπης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, κατ'οικονομίαν, επειδή θα υπάρξει πρόβλημα δια του υπηρετούν εκπαιδευτικό προσωπικό των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, θα υπερψηφίσουμε αυτά τα τρία άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ακριτίδης έχει το λόγο και αμέσως μετά ο κ. Παυλόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Έχει τονισθεί επαρκώς και στη Διαρκή Επιτροπή είχαμε την ευκαιρία να δούμε με πολλή λεπτομέρεια τις ρυθμίσεις, που επιλύουν προβλήματα, τα οποία δημιουργήθηκαν κατά την εφαρμογή του νόμου πλαισίου στο χώρο του Ε.Δ.Π.Ι.

Τα άρθρα 2, 3 και 4 ως έχουν, όπως τροποποιήθηκαν καλύπτουν πλήρως αυτό το ζήτημα και δεν θέλω να επανέλθω επ' αυτών.

Όμως, πήρα το λόγο κυρίως, για να υποστηρίξω μία τροπολογία, την οποία καταθέσαμε, κύριε Υπουργέ, από κοινού με τον κ. Κρητικό, που βρίσκεται επί της Έδρας και με το συνάδελφο κ. Δαμιανίδη, η οποία αφορά την εξής περίπτωση. Υπήρξαν επίκουροι καθηγητές οι οποίοι, με αποφάσεις των οργάνων των Α.Ε.Ι., κρίθηκε ότι παρανόμως εκλέχθηκαν και κατέλαβαν τη θέση αυτή του επίκουρου καθηγητή. Κατόπιν αυτού, θα έλεγα απομακρύνθηκαν, καθαιρέθηκαν. Προσέφυγαν οι άνθρωποι αυτοί στη δικαιοσύνη. Εδικαιώθησαν πλήρως.

Επανελήθαν. Αυτή η απόφαση της δικαιοσύνης έγινε αποδεκτή από τα πανεπιστήμια. Πλην όμως, είχε παρέλθει ο χρόνος -όλοι γνωρίζουμε πόσο διαρκεί αυτό- εντός του οποίου είχαν το δικαίωμα να ζητήσουν κρίση για την ανώτερη βαθμίδα. Και επειδή παρήλθε ο χρόνος και δεν είχαν πλέον αυτή τη δυνατότητα, απομακρύνθηκαν τελικά από τα πανεπιστήμια ως μη κριθέντες για να προαχθούν στην ανώτατη βαθμίδα. Το θέμα είναι υπαρκτό.

'Εχουμε καταθέσει αυτήν την τροπολογία και εκείνο που ζητούμε μαζί με τους άλλους συναδέλφους, είναι να τους δοθεί η δυνατότητα, ώστε πλέον επί ίσοις όροις με τους άλλους συναδέλφους τους, κάνοντας χρήση του δικαιώματος που είχαν ούτως ή άλλως -και που δικαιώθηκαν- να ξανακρθούν. Δεν αφορά μεγάλο αριθμό επιστημόνων. Είναι μικρός. Και αυτό ενισχύει ακόμη περισσότερο το χρέος μας να αποδώσουμε δικαιο σ' αυτούς. Αυτή είναι η τροπολογία, κύριε Υπουργέ, και έχει γενικό αριθμό 597 και ειδικό 55.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εντάσσεται σε άρθρο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ναι, εντάσσεται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου, παράγραφος 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Γιατί, εάν είναι αυτοτελής, τότε θα συζητηθεί στο τέλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εφόσον εντάσσεται σε άρθρο, της ενότητας που συζητούμε, βεβαίως συζητείται από κοινού.

Το λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο επ' ευκαιρία των διατάξεων του άρθρου 2, το οποίο περιλαμβάνει μεταβατικές ρυθμίσεις. Γιατί το άρθρο αυτό, ίσως περισσότερο και από το άρθρο 1, φανερώνει την όλη φιλοσοφία του σχεδίου νόμου και τον τρόπο, με τον οποίο αντιμετωπίζεται το θέμα της εξέλιξης του διδακτικού προσωπικού στα Α.Ε.Ι., από τότε που ψηφίσθηκε ο λεγόμενος -καταχρηστικώς- "νόμος-πλαίσιο".

'Όσο γνωρίζουν το χώρο της πανεπιστημιακής κοινότητας, αντιλαμβάνονται ότι όλες οι ρυθμίσεις που έχουν ψηφισθεί για την ανώτατη εκπαίδευση, αφορούν, κυρίως, το διδακτικό προσωπικό. Οι τροποποιήσεις του αρχικού καθεστώτος, από τότε έως σήμερα, είναι πάμπολλες.

Θα ήθελα να επισημάνω κάτι το οποίο είναι, λίγο ως πολύ, γνωστό: Ο κύριος λόγος ο οποίος εξασφαλίζει τη σταθερότητα της εξέλιξης των μελών Δ.Ε.Π. μέσα στο πανεπιστήμιο, είναι να υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις, με βάση τις οποίες γνωρίζει εκείνος, ο οποίος μπαίνει στον πανεπιστημιακό χώρο, πώς θα εξελιχθεί η σταδιοδρομία του.

Στην ουσία δεν υπήρξε ποτέ ένα τέτοιο σταθερό πλαίσιο. Και όσες τροποποιήσεις έγιναν, έγιναν μόνο και μόνο γιατί έπρεπε να ρυθμιστούν εμβλασματικά κάποιες καταστάσεις. Θα μπορούσε να μιλήσει κανείς για μια συνεχή "διόρθωση ημερησίων", αν στην ουσία δεν επρόκειτο για άφεση αμαρτιών. Όλες οι ρυθμίσεις έχουν γίνει μόνο και μόνο γιατί πρέπει να αντιμετωπισθούν ορισμένες περιπτώσεις. Το ίδιο συμβαίνει και στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να πω το εξής: Με τις μεταβατικές διατάξεις τις οποίες εισάγετε εδώ, δημιουργείται ένα μείζον ζήτημα. Το οποίο όμως μπορείτε να το απαλύνετε, δεχόμενος μία τροποποίηση του άρθρου αυτού και η οποία έγκειται στο εξής: Όταν ένας υποψήφιος ο οποίος είναι μόνιμος, είτε στη βαθμίδα του λέκτορα είτε στη βαθμίδα του επίκουρου καλείται να κριθεί ύστερα από αίτησή του και απορρίπτεται η αίτησή του είτε γιατί εκλέγεται κάποιος άλλος είτε γιατί είναι ο μόνος υποψήφιος και δεν εκλέγεται, ποιος ο λόγος να δίνετε στον ίδιο αυτό άνθρωπο και άλλη ευκαιρία στη συνέχεια να επανέλθει; Δηλαδή να κριθεί πάλι, ύστερα από δική του αίτηση, όταν το ζητούμενο είναι ότι, αφού εξήντησε αυτό το περιθώριο, αφού του δόθηκε η δυνατότητα και δεν τα κατάφερε, έχει την ευχέρεια από και πέρα η πανεπιστημιακή κοινότητα, στην οποία μετέχει, να κρίνει εάν και κατά πόσο πρέπει να προκηρυχθεί και πάλι, όποτε προκηρυχθεί η θέση ή όταν υπάρξει ανοιχτή

διαδικασία επ' ευκαιρία της άλλης θέσεως, να βάλει υποψηφιότητα; Ποιος είναι ο λόγος σ' έναν άνθρωπο, ο οποίος αποδεδειγμένα έδωσε εξετάσεις και απέτυχε, να του δώσουμε μία ευκαιρία παραπάνω μόνο και μόνο για να κριθεί με τον εαυτό του; Δεν καταλαβαίνετε ότι μ' αυτόν τον τρόπο στην ουσία αναπαράγεται -επιτρέψτε μου να το πω- μόνον η μιζέρια του πανεπιστημίου, χωρίς να δίνουμε τη δυνατότητα σε άλλους να μπορέσουν να εξελιχθούν ή να μπουν στον πανεπιστημιακό χώρο;

Πιστεύω ότι από τη στιγμή κατά την οποία ένας μόνιμος έχει τη δυνατότητα να κριθεί και κρίνεται, από και πέρα, η δυνατότητα που του δίνουμε, να ξανακριθεί δηλαδή ύστερα από αίτησή του, δεν παρέχει εχέγγυα αξιοκρατίας και διαφάνειας στο χώρο του πανεπιστημίου ούτε ανοίγει τις θύρες του πανεπιστημίου για νέο αίμα.

'Ενα δεύτερο θέμα το οποίο θα ήθελα να τονίσω, αφορά το ζήτημα του βοηθητικού διδακτικού προσωπικού.

Ο λεγόμενος "νόμος-πλαίσιο" κατήργησε αυτό το βοηθητικό διδακτικό προσωπικό. Κατήργησε τους βοηθούς. Δεν ξέρω αν το προΐσχυσαν καθεστώ των βοηθών ήταν κακό ή όχι. Εκείνο που ξέρω είναι ότι στο χώρο του πανεπιστημίου είναι αναγκαίο να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι και μεταπτυχιακές σπουδές μπορούν να κάνουν και ερευνητική δουλειά μπορούν να κάνουν και, ταυτόχρονα, να υπηρετούν με μια συγκεκριμένη εργασιακή σχέση το πανεπιστήμιο, βοηθώντας στην ερευνητική δουλειά το διδακτικό προσωπικό το οποίο ήδη υπηρετεί.

Γνωρίζουμε όλοι, όσοι βρισκόμαστε στο πανεπιστήμιο, ότι η έλλειψη αυτού του προσωπικού δημιουργεί σε τεράστια προβλήματα. Οδηγεί το διδακτικό προσωπικό να ασχολείται με ζητήματα που δεν ανήκουν σ' αυτό.

Επομένως, πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος να υπάρξει βοηθητικό διδακτικό προσωπικό. Δεν είναι δουλική η σχέση που συνδέει το βοηθητικό διδακτικό προσωπικό με τα υπόλοιπα μέλη Δ.Ε.Π., αρκεί να βρεθούν οι κατάλληλες εγγυήσεις. Πάντως, το προσωπικό αυτό είναι αναγκαίο.

'Ενα τρίτο και τελευταίο θέμα: Στην ίδια Αίθουσα, κύριε Υπουργέ, είχαμε κάνει μία συζήτηση στις αρχές της θητείας αυτής της Βουλής. Είχε δοθεί η αφορμή να τονιστεί ότι αυτό που λείπει σήμερα από το πανεπιστήμιο είναι το "νέο αίμα". Είναι ελάχιστες οι προκηρύξεις νέων θέσεων. Δεν υπάρχουν κίνητρα πλέον για να κάνουν οι φοιτητές μας μεταπτυχιακές σπουδές. Και χωρίς μεταπτυχιακές σπουδές δεν υπάρχει δυνατότητα ανανέωσης.

Το πανεπιστήμιο ανακυκλώνει το προσωπικό, το οποίο έχει και αυτό έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Στη Νομική Σχολή, στην οποία ζω εγώ οι προκηρύξεις οι οποίες έχουν γίνει είναι τόσο λίγες που δεν αξίζει να αναφερθεί κανείς σ' αυτές. Φοβούμαι ότι αυτό αποτελεί ένα αντικίνητρο για τη δημιουργία προϋποθέσεων ανανέωσης του διδακτικού επιστημονικού προσωπικού. Και είναι χρέος του Υπουργείου αμέσως να δώσει τα κίνητρα εκείνα, τα οποία θα επιτρέψουν αυτήν την αναζωογόνηση του πανεπιστημίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κουλούρης έχει το λόγο.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι με το άρθρο 3 έρχεται το Υπουργείο Παιδείας να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα το οποίο δημιουργήθηκε ουσιαστικά τα πέντε τελευταία χρόνια. Ο ν. 2083 ουσιαστικά κατήργησε αυτό που δημιουργούσε ο νόμος πλαίσιο. Πιστεύω ότι αυτή η ασάφεια του ν. 2083 είχε αυτό το αποτέλεσμα με κριτήρια που δεν ήταν πολύ καθαρά κι έτσι δημιουργείται πρόβλημα στην εξέλιξη του διδακτικού προσωπικού.

Η παρούσα ρύθμιση, λοιπόν, έρχεται να δώσει οριστική λύση στο πρόβλημα αυτό το οποίο επαναλαμβάνω οφείλεται στην ασάφεια του νόμου 2083. Δίνουμε, λοιπόν, το δικαίωμα σ' αυτή την κατηγορία του προσωπικού των ΑΕΙ να διεκδικήσει την ένταξή του στη βαθμίδα του λέκτορα.

Εδώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να προσδιορίσετε αυτό που λέτε στην πρώτη παράγραφο, δηλαδή "κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οι υπηρετούντες μόνιμοι βοηθοί, επιστ-

ημονικοί συνεργάτες, επιμελητές και τα μέλη του ΕΕΠ, οι οποίοι έχουν ή θα αποκτήσουν διδακτορικό, να προσδιορίσετε δηλαδή το χρονικό διάστημα. Νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να βάλετε ένα συγκεκριμένο χρονικό όριο.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, στο σημείο αυτό να αναφερθώ στην κατηγορία των ΤΕΦΑΑ. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν μόνο τρεις ή τέσσερις επιστήμονες -είναι πάρα πολύ μικρός ο αριθμός των διδασκόντων μελών- οι οποίοι προέρχονται με απόσπασση από τη μέση εκπαίδευση. Έχουν αυξημένα προσόντα και έχουν πραγματικά τεράστιο πρόβλημα αν δεν ενταχθούν στην παράγραφο 1 του άρθρου 3. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν διδακτορικό δίπλωμα, κύριοι συνάδελφοι, υπηρετούν πάνω από δέκα χρόνια στο πανεπιστήμιο- και όχι επτά που λέει το άρθρο 3 -πληρούν όλες τις προϋποθέσεις εκλογής στη βαθμίδα του λέκτορα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 του ν.1268, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το ν.1566/85.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να κάνετε αποδεκτή την πρότασή μας, κύριε Υπουργέ, και να συμπληρωθεί το άρθρο 3 με την παράγραφο "όπως και οι υπηρετούντες ως διδάσκοντες με απόσπασση στα ΤΕΦΑΑ και έχουν διδακτορικό μέχρι την ψήφιση του παρόντος νόμου". Νομίζω ότι με αυτό τον τρόπο οι τρεις ή τέσσερις αυτοί διδάσκοντες σήμερα, και που είναι αξιόλογα στελέχη των ΤΕΦΑΑ θα έχουν την ίδια αντιμετώπιση με τους άλλους. Κύριε Υπουργέ, ελπίζω να κάνετε αποδεκτή αυτή την πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Λεβονιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω και εγώ να αναφερθώ στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 για ένα ζήτημα που αφορά επίσης μέλη ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού που προέρχονται από τα ΤΕΦΑΑ. Η περίπτωση αυτή είναι ίσως παρόμοια ή ίδια με αυτή που ανέπτυξε ο κ. Κουλούρης.

Συγκεκριμένα η επταετία που προβλέπεται στο άρθρο 1 για να έχουν το δικαίωμα που δίνει το άρθρο 3 σε όλους τους άλλους -δηλαδή, να ζητήσουν μία φορά την ένταξή τους μετά από κρίση στην βαθμίδα του λέκτορα- ήταν δεκαετία αρχικά και μετά έγινε επταετία. Στερεί το δικαίωμα, δηλαδή το προνόμιο αυτό, από μικρό αριθμό ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ιδιαίτερα των ΤΕΦΑΑ, οι οποίοι εξαιτίας των καθυστερήσεων και των χρονοβόρων διαδικασιών που υπάρχουν στα ΤΕΦΑΑ και στο πανεπιστήμιο, ενώ υπηρετούν στα ΤΕΦΑΑ πολλά χρόνια, δεν έχουν μονιμοποιηθεί. Είναι μη μόνιμοι συνεργάτες. Έχω περιπτώσεις που είναι και πάνω από δέκα χρόνια. Παρόλο αυτό χάνουν αυτό το δικαίωμα. Θα μπορούσαν να διεκδικήσουν συμμετοχή στην κρίση στη βαθμίδα του λέκτορα εάν τα επτά χρόνια γίνουν πέντε χρόνια, εάν δηλαδή πούμε ότι υπηρετούν τουλάχιστον επί πενταετία σε Α.Ε.Ι τότε θα μπορούσαν και αυτοί να συμμετάσχουν σε αυτή τη διαδικασία.

Επίσης, όπως και άλλοι συνάδελφοι είπαν, η αποκλειστική προθεσμία των έξι μηνών για την ένταξη στη βαθμίδα του λέκτορα των βοηθών επιστημονικών συνεργατών κ.λπ. κρίνεται ότι είναι πάρα πολύ σύντομη επειδή μεσολαβούν και οι μήνες των θερινών διακοπών, κατά τις οποίες δεν λειτουργούν τα τμήματα και επειδή οι διαδικασίες των κρίσεων είναι χρονοβόρες. Εάν αυτό γίνει δώδεκα μήνες -απ' ό,τι είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας μάλλον θα γίνει- θα μπορούσαν να έχουν το χρονικό περιθώριο εκείνοι που δεν έχουν υποβάλει διδακτορική διατριβή να την υποβάλουν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κασανέβας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποκαθιστά σημαντικά ζητήματα της πανεπιστημιακής κοινότητας, η οποία φυσικά δεν είναι τίποτε άλλο παρά εικόνα της κοινωνίας και της μοιάζει με τα όποια θετικά και αρνητικά της. Δεν θα έλεγα ότι αυτή η συγκεκριμένη ελληνική πανεπιστημιακή κοινότητα, στο σύνολό της τουλάχιστον, εκφράζει μία συντεχνιακή αντίληψη, με τα έντονα χαρακτηριστικά της, όπως ειπώθηκε από το στόμα ορισμένων συναδέλφων από τουτό το Βήμα. Απόδειξη ότι αυτό δεν ισχύει είναι οι πενιχρότερες αποδοχές που σε

συνδυασμό με τις κακές συνθήκες, με τις οποίες ασκείται το πανεπιστημιακό λειτουργήμα.

Εκείνο που λείπει από τα πανεπιστήμια είναι η ορθολογική διοίκηση, η υλικοτεχνική υποδομή και το πνεύμα το ακαδημαϊκό για σπουδή, για έρευνα, για προσπάθεια, για αξιοκρατία.

Όταν κάποτε ζήτησα από τους φοιτητές μου στο Πανεπιστήμιο να επισκέπτονται πιο συχνά τη βιβλιοθήκη, όπου εκεί να διακονούν με μεγαλύτερη ηρεμία, ησυχία και επιμονή τα μαθήματά τους και την έρευνα, μου απάντησαν ότι η βιβλιοθήκη -όπως οι περισσότερες βιβλιοθήκες στα πανεπιστήμια- κλείνει κάπου το μεσημέρι, στις δύο ή στις τρεις η ώρα, με συνέπεια φυσικά να μην μπορούν, όχι μόνο να δανειστούν βιβλία, αλλά να έχουν και την οποιαδήποτε επαφή με την έρευνα.

Γιατί κλείνει η βιβλιοθήκη στις δύο το μεσημέρι; Γιατί οι υπάλληλοι δεν θέλουν να κάνουν εναλλακτικά βάρδιες πρωί και απόγευμα. Έχουν επιβάλλει να δουλεύουν μόνο το πρωί. Γι' αυτό λέω, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει κάποια στιγμή να δούμε το σύστημα της διοίκησης που ισχύει στα περισσότερα ξένα πανεπιστήμια, που δεν είναι μέσα από εκλογές πρυτάνεων, αλλά μέσα από διορισμό ατόμων υψηλής πανεπιστημιακής μόρφωσης, οι οποίοι όμως δεν πηγαίνουν εκεί για να ασκήσουν διοίκηση με σκοπό να επανεκλεγούν, αλλά να ασκήσουν διοίκηση με σκοπό και στόχο να κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Και όταν μιλάω για διορισμό δεν εννοώ διορισμό κομματικού ή υπουργικού τύπου. Μπορεί να βρεθεί ένας τρόπος, μία κοινή συναίνεση, από κόμματα, από τη Βουλή, από κάποιον ευρύτερο φορέα, ο οποίος θα επιλέγει τον άριστο επιστήμονα με θητεία πέντε ετών, τον director όπως λέγεται έξω.

Κύριε Αρσένη, δεν με ακούτε, όμως. Ο κ. Κουλούρης δεν σας αφήνει προφανώς. Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε λίγο χρόνο παραπάνω, γιατί υποβάλλω μία συγκεκριμένη πρόταση και σκέψη, η οποία ισχύει στα περισσότερα πανεπιστήμια στο εξωτερικό και που στην Ελλάδα είναι θα έλεγα ιδιαίτερα ρηξικέλευθη και πιθανώς τολμηρή.

Ακούστε την, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μήπως και μπορέσουμε να διορθώσουμε επιτέλους αυτό το μαράζι των πανεπιστημίων. Πάσχουμε στη διοίκηση γιατί ο επικεφαλής του πανεπιστημίου εκλέγεται. Για να εκλεγεί θα πρέπει να είναι πεδωλός, να μην είναι αυστηρός, να είναι ιδιαίτερα αποδεκτός απ' όλους στη πανεπιστημιακή κοινότητα. Δηλαδή, πρέπει να κάνει πολιτική δημοσίων σχέσεων με αποτέλεσμα τα πάντα να περνούν μέσα από αυτήν τη νοοτροπία. Είναι μία πρόταση αυτή που σας παρακαλώ να την σκεφθείτε και να την συζητήσουμε στη συνέχεια, μήπως με συναίνεση μπορούμε να την ξαναδούμε.

Ο κ. Μάνος στη χθεσινή του ομιλία τόνισε την ανάγκη της αξιοκρατίας στα πανεπιστήμια, πράγμα που είναι το ζητούμενο για την εκλογή του κατάλληλου εκπαιδευτικού προσωπικού και για την ανέλιξή του. Ο κ. Μάνος παρουσίασε κάποιες σκέψεις που συνδέονται ως ένα βαθμό και με την νεοφιλελεύθερη αντίληψη που εκπροσωπεί. Όμως ένα μέρος αυτών των σκέψεων δεν θα έλεγα ότι είναι λάθος.

Στο εξωτερικό τα πανεπιστήμια και τα πανεπιστημιακά τμήματα αξιολογούνται με κάποια κριτήρια. Με βάση αυτή την αξιολόγηση ορισμένα πανεπιστήμια διευρύνονται σε όγκο και σε αριθμό διδασκόντων, διδασκομένων κ.λπ. Δηλαδή διευρύνονται με βάση την αποδοτικότητα τους η οποία στηρίζεται σε κριτήρια απόδοσης.

Υπάρχει όμως και κάτι ακόμα, δηλαδή η ανάγκη το εκπαιδευτικό μας σύστημα να συνδεθεί με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, με τις εξελίξεις της οικονομίας και με τις τάσεις της τεχνολογίας. Βεβαίως εδώ θα με ρωτήσετε, η παιδεία είναι παιδεία για την παιδεία ή είναι παιδεία για την αγορά εργασίας; Χωρίς να θέλω εδώ να εμπλακώ σε αυτό το μεγάλο ιδεολογικό, πολιτικό και φιλοσοφικό ερώτημα, λέω ότι η παιδεία για την παιδεία, ναι, χρειάζεται. Αλλά όπως είναι η κατάσταση σήμερα το εκπαιδευτικό μας σύστημα στο σύνολο της δομής του παράγει ανέργους.

Γι' αυτό κύριε Υπουργέ, όταν εισηγηθείτε να μπορούν να μπαίνουν όλα τα παιδιά στα πανεπιστήμια και να ανοίξει επιτέλους η εκπαιδευτική διαδικασία για να μην φεύγουν τα

παιδιά μας στο εξωτερικό, όπου δαπανάμε τεράστια ποσά σε συνάλλαγμα, θα πρέπει να μας φέρετε και ένα σχέδιο για του π είδους παιδεία θέλουμε για το 2000. Θέλουμε μία παιδεία η οποία θα παράγει περισσότερους φιλοσόφους, νομικούς, γιατρούς, επαγγέλματα που δεν έχουν πλέον ζήτηση γιατί είναι κορεσμένα ή θέλουμε ιχθυολόγους, τεχνολόγους και ειδικούς σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, δηλαδή ειδικότητες που να ζητούνται στην αγορά εργασίας. Με αυτό το κριτήριο πρέπει να επιλέξουμε ποιος θα είναι ο αριθμός των διδασκόντων, ποιες θέσεις θα πρέπει να πληρωθούν και προς ποιες κατευθύνσεις θα πρέπει να στραφεί επιτέλους το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Είναι άμεση ανάγκη να γίνουν κάποιες μελέτες. Έχουμε κάνει κάποιες προμελέτες που θα δημοσιευθούν στο ΚΕΠ για τη σύνδεση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με τις ανάγκες και τις εξελίξεις στην αγορά εργασίας. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως οδηγός. Το Υπουργείο Παιδείας δεν αντιλαμβάνεται τις ανάγκες της οικονομίας. Εσείς, κύριε Υπουργέ, είσθε οικονομολόγος και καταλαβαίνετε πολύ καλά τις ανάγκες της οικονομίας. Στο παρελθόν είχαμε την τύχη να συνεργαζόμαστε, εσείς σαν ΥΠ.ΕΘ.Ο. και εγώ σαν διοικητής του Ο.Α.Ε.Δ. και είχαμε συζητήσει επανειλημμένως αυτά τα ζητήματα.

Η παιδεία μας δεν μπορεί να συνεχίσει σ' αυτούς τους ρυθμούς. Δεν είναι δυνατόν να βγαίνουν τα παιδιά μας και να γυρίζουν άνεργα στους δρόμους. Πρέπει να τους δώσουμε τις ειδικότητες και τις κατευθύνσεις με αναπροσαρμογή του επαγγελματικού προσανατολισμού σε επαγγέλματα που θα έχουν μία προοπτική, ώστε να βρούν μια θέση στον ήλιο.

Τέλος τονίζω επιγραμματικά την ανάγκη να δούμε την έρευνα και τα μεταπτυχιακά προγράμματα διότι δεν τα έχουμε προχωρήσει με τον ρυθμό που θα έπρεπε.

Ακόμα, πρέπει να δούμε τη σύνδεση και όχι την αποκοπή όλων των βαθμίδων της Παιδείας. Θα έλεγα από τα Ι.Ε.Κ. να μπορεί να πάει κάποιος στα Τ.Ε.Ι., από τα Τ.Ε.Ι. στα Πανεπιστήμια, όπως είναι μέχρι τώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, πρέπει να σας υπενθυμίσω, ότι η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 2, 3 και 4, γίνεται με τις τροποποιήσεις τις οποίες έχει κάνει ο κύριος Υπουργός και τις οποίες έχει διανεμίει, τρεις τροποποιήσεις ή μάλλον τέσσερις στο άρθρο 2 και μία τροποποίηση στο άρθρο 3.

Το λόγο έχει ο κ. Τατούλης.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρώτα πρώτα δεν έχουμε πάρει τις τροποποιήσεις. Συζητάμε ήδη το άρθρο 2, το 3 και το 4, χωρίς να έχουμε πάρει τις τροποποιήσεις που πραγματικά θα έπρεπε να είχαν διανεμηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, έχουν διανεμηθεί σε όλους. Εσάς ίσως να σας έχει διαφύγει.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι κύριε Πρόεδρε, δεν τις έχει κανένας από τους συναδέλφους μου απ'ό,τι βλέπω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είδα και καταφατικές κλίσεις κεφαλών όταν έκανα την ανακοίνωση αυτή και από την πλευρά σας μάλιστα, γι'αυτό λέω.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω, ότι το ζητούμενο επί της συζήτησης των άρθρων 2, 3 και 4, είναι το τι θέλουμε και που στοχεύουμε. Νομίζω, ότι οι μεταβατικές διατάξεις δεν στοχεύουν στη δημιουργία ενός άλλου κλίματος στο Πανεπιστήμιο, ώστε να αλλάξει ο μηχανισμός που δημιουργεί μια κρίσιμη μάζα των πανεπιστημιακών που είναι αναγκαία και απαραίτητη για τη δημιουργία ενός εντελώς διαφορετικού αξιολογισμού Πανεπιστημίου.

Όσον αφορά το άρθρο 2. Με έκπληξη άκουσα το συνάδελφο εισηγητή της Πλειοψηφίας, όπου έκανε έκκληση προς εάς, κύριε Υπουργέ- για το να παραταθεί το διάστημα των έξι μηνών που χρειάζονται από το 1982 αυτοί που έπρεπε ήδη να έχουν τακτοποιηθεί για να έχουν όλες τις προϋποθέσεις και όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να έχουν κριθεί. Κάνοντας χρήση του ν. 1268, σε παράταση, στο δωδεκάμηνο, δημιουργεί ένα αρνητικό στοιχείο και από την άλλη μεριά δίνει την εντύπωση της τακτοποίησης και της παντελούς ελλείψεως αξιοκρατίας.

Εκείνο που θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σας επισημάνω και θα ήθελα ιδιαίτερα την προσοχή σας, είναι στο άρθρο 2, παράγραφος 3, όπου αναφέρεστε στο θέμα των κρίσεων των ήδη υπηρετούντων αναπληρωτών καθηγητών.

Ιδιαίτερα, όπως ξέρετε, κύριε Υπουργέ, στο χώρο της Ιατρικής Σχολής, η λειτουργία του ν. 1268 έχει δημιουργήσει αυτήν τη στιγμή μια συσσώρευση μιας κρίσιμης μάζας, που ξεπερνά τους εκατόν πενήντα αναπληρωτές καθηγητές. Εδώ υπάρχει ένα ουσιαστικό πρόβλημα, ποια διαδικασία θα προβλέψει την κινητοποίηση και τη λειτουργία του ήδη προβλεπόμενου μηχανισμού μέσα από την παράγραφο 3, του άρθρου 2, τη στιγμή που όπως είναι γνωστό, η σχολή θα αδυνατεί να προχωρεί στις κρίσεις των αναπληρωτών καθηγητών με την έννοια της κλειστής διαδικασίας, όταν οι προβλέψεις είναι για εκατόν πενήντα με εκατόν εξήντα αναπληρωτές καθηγητές.

Εδώ θα ήθελα να σας προτείνω, κύριε Υπουργέ, για να προχωρήσουν οι διαδικασίες, να υπάρξει μια ιδιαίτερη πρόβλεψη γι'αυτούς που ήδη έχουν συμπληρώσει την τριετία. Αυτοί να κριθούν και να προχωρήσει η διαδικασία με κλειστές διαδικασίες, έτσι όπως προβλέπεται, κάνοντας έναν διαχωρισμό από αυτούς που δεν έχουν συμπληρώσει τριετία και που θα πρέπει να κριθούν με ανοικτές διαδικασίες. Και να μπει και ένα χρονικό πλαφόν. Γιατί εάν δεν γίνει αυτό το πράγμα, πιστεύω ότι ο τρόπος και οι σχέσεις της διοίκησης της σχολής με τους αναπληρωτές καθηγητές, θα δημιουργήσει πρόβλημα.

Στο άρθρο 3, παράγραφος 1, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω, ότι συμφωνώ με την άποψη που ακούστηκε για την προσθήκη του προσωπικού του Ε.Ν.Π.Τ. από τη στιγμή που έχουν συμπληρώσει τη διδακτορική τους διατριβή.

Εδώ, επίσης, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω, ότι τα επτά χρόνια και η απουσία διδακτορικής διατριβής, νομίζω ότι θα έπρεπε να μπουν σε ευρύτερα πλαίσια, για να δοθεί η δυνατότητα και σε αυτούς που έχουν συμπληρώσει πενταετία, που είναι επιμελητές στις ανάλογες θέσεις και έχουν ήδη κάνει διδακτορική διατριβή, και έχουν προσφέρει ουσιαστικές υπηρεσίες να έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν σε αυτήν την κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Εκτιμώ ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Με συγχωρείτε, κύριε Παπαθεμελή, προηγείται η κα Παπαδημητρίου. Αλλά το πρώτο συνθετικό το οποίο έχετε από κοινού με παρέσυρε.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν πειράζει, ας προηγηθεί ο κύριος Παπαθεμελής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ωραία.

Κύριε Παπαθεμελή, η κ. Παπαδημητρίου σας παραχωρεί τη σειρά της.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Ευχαριστώ. Έχει, εν ονόματι της Ισότητας, αντιστραφεί ο όρος που παραχωρούσαν οι άνδρες στις γυναίκες. Ιδού, ότι οι γυναίκες παραχωρούν στους άνδρες και αυτό είναι σημαντικό γεγονός". Είναι μία από τις "κατακτήσεις" των ανδρών ή τις ανακτήσεις των χαμένων δυνατοτήτων που είχαν στο παρελθόν".

Εκτιμώ, κύριε Πρόεδρε, ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποτελεί μια συνεισφορά στην υπόθεση του εκσυγχρονισμού και της ανανέωσης του ελληνικού πανεπιστημίου, μιάς ανανέωσης που την έχει ιδιαίτερα ανάγκη, καθώς για πολύ καιρό βρίσκεται σε κατάσταση πνευματικής αποτελεσματώσεως.

Δεν θα μιλήσω για μεγάλα θέματα, για φιλοσοφικά θέματα και αντιλήψεις περί του Πανεπιστημίου, την αλληλεπενέργεια πανεπιστημίου-κοινωνίας. Αυτά τα οποία θέλω να πω είναι μερικά πολύ πεζά πράγματα.

Στο άρθρο 3, ειπώθηκε ήδη και από άλλους συναδέλφους- υπάρχει ταυτότητα ιστορικής και νομικής αιτίας για τα μέλη του Ε.Δ.Τ.Π. που έχουν διδακτορικό δίπλωμα, μαζί με τους συναδέλφους τους επιστημονικούς συνεργάτες, επιμελητές και μέλη του Ε.Ε.Π. να μπορούν και εκείνοι να κρίνονται. Εχω

την αίσθηση ότι αυτό δεν αποτελεί κατάχρηση αξιώσεως από μέρους τους, αλλά είναι ένα φυσικό και αυτονόητο δικαίωμά τους, που πρέπει να τους αναγνωρισθεί.

Νομίζω ότι η προβλεπόμενη αποκλειστική προθεσμία των έξι μηνών -πάντα μιλώ για την πρώτη παράγραφο του άρθρου 3- σύμφωνα και με το αίτημα του συνδικαλιστικού τους οργάνου, πρέπει να παραταθεί τουλάχιστον ως τους δώδεκα μήνες, αν όχι περισσότερο.

Τέλος, έχω και εγώ ένα καλό λόγο για τους αποσπασμένους του Τ.Ε.Φ.Α.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Έχει μπει.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Καλώς. Αλλά η τροποποίηση που έχει περιληφθεί, εάν περιελήφθη σε άλλη παράγραφο από εκείνη που θέλουν, δεν συνεισφέρει τίποτα. Πρέπει να περιληφθεί εκεί που πρέπει.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Έχουν περιληφθεί, κύριε Παπαθεμελή.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Καλώς. Εάν έχουν περιληφθεί, τότε κρούω ανοικτές θύρες.

Τέλος, θα ήθελα στο άρθρο 4, να προστεθεί μία τροπολογία, την οποία συνυπογράφω με το συνάδελφο τον κ. Ζαφειρόπουλο, και η οποία αποτελεί μία επισημάνση της διεπιστημονικότητας για στελέχη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Η διατύπωση της προτεινόμενης παραγράφου, έχει ως εξής: "Η παράγραφος 4, περιπτώσεις: αα, δδ, εε, ... κ.λπ." -να διαβάσω μόνο την ουσία- "πτυχίο τμήματος αντίστοιχης ειδικότητας Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμο πτυχίο ομοταγούς ιδρύματος της αλλοδαπής ή πτυχίο Α.Ε.Ι. άλλης ειδικότητας, που σε συνδυασμό με την εξειδίκευση που αποκτήθηκε με το διδακτορικό δίπλωμα, καλύπτει το γνωστικό πεδίο της προκηρυσσόμενης θέσης συμβούλου ή μόνιμου παρέδρου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου".

Νομίζω ότι είναι μέσα στην ανάγκη ανανέωσης του προσωπικού των στελεχών του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, να υπάρξει και μια τέτοια πρόβλεψη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κυρία Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Να πω κατ' αρχάς ότι χαίρομαι που βοήθησα τον πολύ συμπαθή συνάδελφό μου από τη Θεσσαλονίκη να ανακτήσει τα χαμένα δικαιώματα του φύλου του και να πω, ότι η αβρότητά μου οφείλεται κυρίως στο γεγονός ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μέρος αυτών έχει ανακτήσει. Γιατί έχει χάσει πάρα πολλά.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θεωρώ τον κ. Παπαθεμελή ως παράλληλο, ισότιμο συνάδελφο στην άσκηση του δικαιωμάτος του να βουλευέται και πέραν του "συλλογικώς" εντός του Κόμματός του.

Ουσιαστικά έχω καλυφθεί από συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τον κ. Τατούλη και θα ήθελα να τοποθετηθώ στο άρθρο 3 παράγραφος 1 σε σχέση με κάτι που είχε συζητηθεί και στην επιτροπή -γνωρίζει ο κύριος Υπουργός- και που αφορά την προβλεπόμενη επταετία για να κριθούν οι επιμελητές, βοηθοί και άλλες κατηγορίες. Υπάρχουν όντως βοηθοί επιμελητές, κυρίως γιατροί -άλλη μία κατηγορία ελαχίστων ανθρώπων, κύριε Υπουργέ, τα είπαμε και στην επιτροπή- που έχουν πραγματικά δουλέψει σε ξένα πανεπιστήμια, σε ξένες ιατρικές σχολές και που εδώ δεν έχουν αυτήν τη στιγμή την επταετία.

Θεωρώ λοιπόν -και υπερθεματίζω και σας παρακαλώ και εγώ -η επταετία να γίνει πενταετία. Στο μέτρο που θα κριθούν αυτοί και πιστεύουμε, ότι η κρίση θα είναι δίκαια, πρέπει να δοθεί το δικαίωμα να συνεκτιμηθούν οι προηγούμενες επιστημονικές τους περγαμηνές. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι ο ορθότερος τίτλος του άρθρου 2, καλύτερος από τον τίτλο "μεταβατικές διατάξεις" θα ήταν "μακάριοι οι κατέχοντες", διότι αυτό είναι το ουσιαστικό περιεχόμενο του άρθρου 2. Γιατί στην πράξη οι μεταβατικές διατάξεις

μετατρέπονται στο οριστικό και μόνιμο καθεστώς και το οριστικό, η οριστική ρύθμιση, αυτή δηλαδή του προηγούμενου άρθρου να μετατίθεται στο άπειρο. Βεβαίως δεν προσάπτω στον παριστάμενο Υπουργό την ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση. Είναι μία ευθύνη διαχρονική και εννοώ ότι όλοι όσοι υπηρετήσαμε, είτε σ' αυτήν τη θέση είτε από άλλες θέσεις, υποκύψαμε σε τέτοιου είδους πιέσεις. Όμως, σήμερα κάνουμε ορισμένες βασικές διαπιστώσεις, ότι αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Διότι είναι πλέον βέβαιο, ότι κάτω από άλλες συνθήκες, έπειτα από λίγο καιρό, πάλι κάποιος Υπουργός Παιδείας θα βρεθεί κάτω από φορτικές τέτοιες πιέσεις και θα ξαναφέρει μια μεταβατική διάταξη και το οριστικό θα μετατίθεται στο μέλλον, που δε θα έρχεται ποτέ. Έτσι, όμως, θα έχουμε καταστρέψει το μέλλον των πανεπιστημίων.

Και για να θυμίσω ορισμένα πράγματα: Όταν ψηφίσθηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο νόμος πλαίσιο και συνοδεύτηκε τις γνωστές ΠΑΣΟΚικές εξάρσεις, ότι γίνεται "επανάσταση", ότι φεύγουμε από τις δουλείες της έδρας και πηγαίνουμε πλέον σε γνήσιες δημοκρατικές και αξιοκρατικές διαδικασίες, κλπ... οι ίδιοι εμπνευστές αυτού του νόμου, αφού βεβαίως έκαναν χρήση όλων των διατάξεων και έφθασαν στις ανώτατες βαθμίδες, βάλλουν τελικά εναντίον των διατάξεων αυτών.

Αυτή είναι η κατάσταση και δυστυχώς λυπάμαι να παραδεχθώ, ότι ωχριούν οι υπερβάσεις των καθηγητών της έδρας του παρελθόντος μπροστά σ' αυτά που συμβαίνουν σήμερα με τη δημοκρατική επίφαση του νόμου πλαισίου. Διότι αν τότε είχαμε ορισμένες καταδικαστέες συμπεριφορές νεποτισμού από μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, σήμερα έχει καθιερωθεί η πιο στυγνή συναλλαγή, συναλλαγή και σε επίπεδο κυκλωμάτων και σε επίπεδο Κομμάτων. Διότι μέσα στα πανεπιστήμια δε λειτουργούν μόνο τα συντεχνιακά κυκλώματα, αλλά λειτουργούν και τα κομματικά συντεχνιακά συμφέροντα και αυτή η κατάσταση έχει οδηγήσει τα πανεπιστήμια στο χάλι που βρίσκονται σήμερα!

Εάν οι διατάξεις του άρθρου 2 έχουν μια δικαιολογητική βάση, στο γεγονός ότι υπήρχαν κάποια δικαιώματα που στηρίζονταν σε προηγούμενες διατάξεις που καταργήθηκαν και με τη λογική της "καύμενολογίας" που μας διακρίνει όλους ανεξαιρέτως, λέμε, ας δώσουμε διέξοδο σ' αυτές τις προσωπικές καταστάσεις που έχουν συσσωρευθεί το άρθρο 3 τι λόγο ύπαρξης έχει;

Τι έρχεται να υπηρετήσει το άρθρο 3, παρά μόνο μια καθαρά ρουσφετολογική διάθεση του Υπουργείου; Ποιες ανάγκες των πανεπιστημίων υπηρετούνται; Πού ακούστηκε, επειδή κάποιος υπηρετούσε με το καθεστώς του μόνιμου βοηθητικού προσωπικού, να έχει δικαίωμα ένταξης στη βαθμίδα του λέκτορα; Τι άλλο σημαίνει αυτό στη συνείδηση της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας; Μιλάμε για δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία. Τα πανεπιστήμια είναι πλέον δημόσιες υπηρεσίες και σε λίγο θα έχουμε και τις μετατάξεις. Μετά τις εντάξεις θα έχουμε πλέον και μετατάξεις από βαθμίδα σε βαθμίδα.

Όταν, λοιπόν, ανοίγετε αυτήν την κερκόπορτα και βάζετε μερικούς, επόμενο είναι να έρχονται και τα άλλα αιτήματα, δηλαδή γιατί επτά χρόνια και όχι πέντε και όχι τρία. Και αρχίζουμε την κολοκυθιά.

Όσο για την τροποποίηση που περιέχεται στην παράγραφο 5, του άρθρου 4, που τροποποιεί την σύνθεση των διοικουσών επιτροπών των πανεπιστημίων Ιονίου και Θεσσαλίας, κύριε Υπουργέ, σας ερωτώ: Δεν ήρθε ακόμα ο καιρός τα νέα πανεπιστήμια να αποκτήσουν, επιτέλους, την αυτοδυναμία τους; Από τη σύστασή του το Ιόνιο Πανεπιστήμιο έχει διοικούσα επιτροπή διορισμένη. Τι χρειάζεται για να γίνει αυτό; Να τους δώσετε ελάχιστες θέσεις, για να αποκτήσουν πλέον διοίκηση, για να αποκτήσουν πλέον κανονικές πανεπιστημιακές αρχές. Γιατί τα κρατάτε σ' αυτήν την ομηρία;

Και έρχεσθε να τροποποιήσετε τις διατάξεις οι οποίες αναφέρονται σε προσωρινό καθεστώς. Δεν έχετε δώσει όλο αυτόν τον καιρό ελάχιστες θέσεις, για να αποκτήσουν την αυτοδυναμία και κάνετε και άχρηστη την τροπολογία, την οποία ψηφίσαμε όλοι μαζί, με συμφωνία μείωσης του αριθμού που απαιτείται για να αποκτήσουν αυτοδυναμία, διότι σ' όλο

αυτό το διάστημα δεν έχετε δώσει ελάχιστες θέσεις για να γίνουν αυτοδύναμα.

Επιτέλους, μια και εσείς είπατε ότι είναι πάλι προσωρινή αυτή η ρύθμιση και δεν είναι θεμελιώδης, ας ξεκινήσετε και ας ζητήσετε τη συνεργασία όλων μας για έναν πραγματικό νόμο -πλαίσιο με λίγα άρθρα, που θα προβλέπει εσωτερικούς κανονισμούς, για να ρυθμίσουν τα πανεπιστήμια μόνα τους τα επί μέρους θέματα, ώστε έτσι να αποκτήσουν την πλήρη αυτοδιοίκηση και την οικονομική τους ευελιξία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε συνάδελφε, ακριβώς τα άρθρα 2 και 3 είναι ο πυρήνας της δικής μου συλλογιστικής, ότι το νομοσχέδιο δεν υπηρετεί την αξιοκρατία, δεν υπηρετεί τις ανάγκες των πανεπιστημίων, είναι ακριβώς ο πυρήνας που με κάνει να καταψηφίζω το νομοσχέδιο και φυσικά και αυτά τα δύο άρθρα.

Θέλω να με παρακολουθήσετε λιγάκι σ' ένα απλό συλλογισμό. Τι είναι το πανεπιστήμιο; Είναι ένας οργανισμός που πρέπει να αποδίδει ορισμένα αγαθά. Επομένως, αν έχουμε ανάγκη μιας θέσεως, θα πρέπει να αναζητήσουμε τον καλύτερο. Αν μας χρειάζεται ένας λέκτορας, αν μας χρειάζεται ένας αναπληρωτής, αν μας χρειάζεται ένας καθηγητής, πρέπει να αναζητήσουμε τον καλύτερο.

Φυσικά τον καλύτερο θα τον αναζητήσουμε από όλη την επιστημονική αγορά, την εντός των πανεπιστημίων, αλλά και την εκτός.

Νομίζω ότι μέχρι εδώ κανένας δεν θα διαφωνήσει. Επιπλέον για να αναζητήσουμε τον καλύτερο πρέπει να έχουμε ανοιχτές διαδικασίες. Προκηρύσσουμε, δικάια και αντικειμενική η κρίση των κρινόντων, άρα βρίσκουμε τον καλύτερο.

Βάσει αυτής της αρχής, κατ' αρχήν αρνούμαι να συζητήσω το άρθρο 3. Αυτήν τη στιγμή μπορεί με τα λεγόμενά μου να στεναχωρώ εκατοντάδες ανθρώπους, αυτούς που τους αφορά το άρθρο 3. Αλλά αρνούμαι να το συζητήσω. Τι θα πει μόνιμος, ο οποίος αν έχει τα προσόντα ή εάν τα αποκτήσει θα ενταχθεί μετά από κρίση; Ακούστε έκφραση, "θα ενταχθεί μετά από κρίση"!

Κύριοι, χρειάζομαι το λέκτορα; Εάν τον χρειάζομαι, θα προκηρύξω τη θέση και εάν έχει τα προσόντα ο μόνιμος βοηθός, το μέλος του ΑΕΠ και λοιπά, ας τη διεκδικήσει. Είναι δυνατόν, ακριβώς προσπαθώντας να ικανοποιήσουμε την επιθυμία κάποιων ανθρώπων, να καλύπτουμε θέσεις λεκτόρων και να μην αναζητούμε τους καλύτερους;

Στο τέλος- τέλος, κύριοι συνάδελφοι, αυτοί είναι μόνιμοι. 'Αρα, δεν έχουν τον κίνδυνο να φύγουν από το πανεπιστήμιο και να μας πιάσει η πονοψυχιά, "τί να κάνουν τα παιδιά, πρέπει να τα τακτοποιήσουμε".

Εγώ, λοιπόν, τα θεωρώ αυτά εντελώς απαράδεκτα και αρνούμαι να συζητήσω παραπάνω το άρθρο 3. Στο τέλος τέλος κάποια στιγμή πρέπει εδώ μέσα να λέμε και δυσάρεστα πράγματα. Εντάξει, μας πιάνουν στους διαδρόμους, έρχονται στα γραφεία μας, αλλά αφορά την παιδεία αυτού του τόπου.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 2, κύριοι συνάδελφοι. Πάμε βάσει αυτού που είπα νωρίτερα, των δύο αρχών, δηλαδή τον καλύτερο στη θέση που μας χρειάζεται και την ανοιχτή διαδικασία. Και έρχομαι στην παράγραφο 3 κατευθείαν στους αναπληρωτές καθηγητές. Ο ν. 2083 έλεγε το εξής: Ανοιχτές διαδικασίες σε όλες τις βαθμίδες. Όμως, οι αναπληρωτές καθηγητές που είχαν γίνει προ του ν. 2083 είχαν το δικαίωμα, βάσει του προηγούμενου νόμου να κριθούν με κλειστή διαδικασία. Το πρόβλημά μου τότε ήταν να πάμε σε κλειστή ή ανοιχτή. Με βεβαίωσαν ότι ακόμη και αν λέγαμε ανοιχτή θα διεκδικούσαν από τα δικαστήρια το δικαίωμα που είχαν και άρα θα αποκτούσαν το δικαίωμα αυτό που τους έδινε ο πρώτος νόμος. Είπα μόνο για τους αναπληρωτές του ν. 2083, που είναι προ του ν. 2083, που είχαν αυτό το δικαίωμα, να ισχύσει να κριθούν με κλειστή διαδικασία μέχρι το 1998. Αυτοί που έγιναν αναπληρωτές μετά το ν. 2083, γνώριζαν ότι δεν έχουν το δικαίωμα της κλειστής διαδικασίας και έρχεται ο νόμος σήμερα και τους το

δίνει, διαιωνίζοντας, επομένως, μια βασική αρχή που φθείρει, καταστρέφει και τραυματίζει την αξιοκρατία και την ανοιχτή διαδικασία που στηρίζει την αξιοκρατία.

Έρχομαι στις παραγράφους 1^α, 1β και 2, κύριε Υπουργέ. Σας είχα πει, κύριε Υπουργέ, ότι με τις μεταβατικές διατάξεις θα κλείσετε τις θέσεις στα πανεπιστήμια για δεκαπέντε και είκοσι χρόνια. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, και παρακολουθήστε. Ο μόνιμος λέκτορας -λέει- έχει το δικαίωμα να ζητήσει την εξέλιξή του δύο φορές στη θέση του επίκουρου. Αν δεν το πετύχει την πρώτη θα το πετύχει τη δεύτερη φορά. Σώνει και καλά δηλαδή πρέπει να γίνει επίκουρος. Εδώ υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να πουν στο λέκτορα: Κοίταξε να δεις, αφού έχεις και δεύτερη φορά εσύ το δικαίωμα, να πάρουμε κάποιον άλλον και να σε κάνουμε εσένα τη δεύτερη φορά. Επομένως, να γεμίσει το πανεπιστήμιο με επικούρους. Το ίδιο μπορούν να πουν και στο μόνιμο επίκουρο, που και αυτός έχει το δικαίωμα δύο φορές να διεκδικήσει τη θέση του αναπληρωτή με εξέλιξη. Και θα συμβούν αυτά τα πράγματα.

Στο τέλος τέλος, αλήθεια, με ποια συλλογιστική ο μόνιμος λέκτορας ή ο μόνιμος επίκουρος πρέπει να έχει το δικαίωμα δύο φορές να ζητήσει την εξέλιξή του στην παραπάνω βαθμίδα; Κατά την άποψή μου -και το είπα- δεν πρέπει να έχει κανένας το δικαίωμα να ζητά την εξέλιξη μόνος του, αλλά να πηγαίνει με τον προγραμματισμό του πανεπιστημίου, διότι η εφαρμογή αυτών των συλλογιστικών με το ν. 1268, μας έφθασαν εδώ που μας έφθασαν. Να μην πω πάλι τα ποσοστά. Εδώ, όμως, τι να κάνουμε; Σώνει και καλά αφού γεννήθηκε λέκτορας στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών, πρέπει να φύγει από το Πανεπιστήμιο των Αθηνών καθηγητής. Αυτή είναι η συλλογιστική. Αυτή υπηρετεί αλήθεια τις πανεπιστημιακές ανάγκες;

Ο κύριος λέκτορας, εάν δεχθούμε τη συλλογιστική -εγώ δεν τη δέχομαι τη συλλογιστική- να έχει το δικαίωμα να ζητήσει την εξέλιξή του στην παραπάνω βαθμίδα, να το έχει μία φορά. Στη δεύτερη, εάν θέλει και νομίζει ότι έχει κάνει εργασίες, να πάει να υποβάλει την αίτησή του στο Πανεπιστήμιο Πατρών, Ηρακλείου, Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων. Να υπάρχει μια κινητικότητα, να ζωντανέψει το πανεπιστήμιο, να γίνει καλή κρίση, να γίνει καλή αξιολόγηση. Βρεθήκαμε όλοι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ή Θεσσαλονίκης ή σε οποιοδήποτε άλλο. Εμείς μεταξύ μας ας τα μαγειρεύουμε, είτε με άλφα κριτήρια είτε με βήτα, δεν θέλω να τα πω.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, δεν θέλω να τους καταδικάζω όλους. Υπάρχει υψηλής ποιότητας επιστημονικό προσωπικό, αλλά έτσι όπως οι θεσμοί δημιουργούν την ατμόσφαιρα, πάμε σε αναξιοκρατικές επιλογές. Οι θεσμοί δεν ρυθμίζουν μόνον, οι θεσμοί διδάσκουν κιόλας. Αυτά που ψηφίζουμε δημιουργούν ατμόσφαιρα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, κύριε Σουφλιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Προς στιγμή, που με απασχολούσε ο συμπατριώτης σας κ. Αδαμόπουλος, έκανα τη σκέψη ότι τον είχατε στείλει εσείς ως συμπολίτη να με απασχολεί, για να κερδίζετε χρόνο; Υπάρχει λαρισαϊκό προηγούμενο γι' αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφού δεν έχω άλλο χρόνο, θα ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό κάτι που ανέφερε και ο κ. Κοντογιαννόπουλος.

Πράγματι, με το ότι δεν δόθηκαν πιστώσεις -και δεν είναι ευθύνη του Υπουργού -αυτά τα τέσσερα - πέντε χρόνια με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν δόθηκε η δυνατότητα σ'αυτά τα πανεπιστήμια του Ιονίου και της Θεσσαλίας να αποκτήσουν τις προϋποθέσεις, που προβλέπει ο νόμος, για εκλογή πρυτανικών αρχών.

Όμως, κύριε Υπουργέ, και θέλω να μου απαντήσετε σε αυτό, έχω την πληροφορία ότι εκκρεμούν διορισμοί. Έχουν γίνει, δηλαδή, οι επιλογές και εκκρεμεί απλώς η απόφαση στο Υπουργείο για το διορισμό δύο αναπληρωτών καθηγητών στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Εάν εγκρίνετε τις δύο αυτές

επιλογές, τότε το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας αποκτά τις προϋποθέσεις. Γιατί δεν το κάνετε και φέρνετε αυτό το άρθρο. Ας πούμε στη Θεσσαλία, δώστε και στο Ιόνιο τις αναγκαίες πιστώσεις, για να τελειώσουν αυτές οι διοικούσες επιτροπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σγουριδής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, θα εκφράσω μια διαφορετική άποψη. Όλοι μας έχουμε περάσει από το πανεπιστήμιο ή σχεδόν όλοι μας και πολλοί από εμάς έχουν παιδιά που σπουδάζουν στο πανεπιστήμιο. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι γίνεται μέσα στα πανεπιστήμια, ποιος διδάσκει, ποιος βγάζει τη δουλειά, ποιος βγάζει τη δουλειά της λάντζας στα εργαστήρια και ποιοι είναι αυτοί, οι οποίοι πραγματικά δίνουν τα εχέγγυα σ' αυτούς, οι οποίοι ετοιμάζονται για μελλοντικοί επιστήμονες. Όλοι αυτοί είναι οι επιστημονικοί συνεργάτες, οι βοηθοί, οι επιμελητές, είναι το ΕΔΤΠ, είναι πολλοί άλλοι, οι οποίοι δεν είναι καθηγητές. Οι καθηγητές ξέρουμε πολλές φορές π' κάνουν μέσα στα πανεπιστήμια. Όλους αυτούς τους θεωρούμε ότι μπορούν να διδάσκουν, να δίνουν τα εχέγγυα για τους μελλοντικούς επιστήμονες, αλλά δεν δικαιούνται αυτοί να πάρουν μια θέση στην επόμενη βαθμίδα, ενώ δουλεύουν τρία, τέσσερα, πέντε, επτά ή δεκαπέντε χρόνια. Εκεί θέλω να πω και κάτι άλλο.

Ξέρουμε όλοι μας -και η μικρή μου πείρα με έχει διδάξει σε αυτό το Κοινοβούλιο- ότι νομοθετήματα τα οποία δεν ρυθμίζουν εκκρεμότητες, όταν θέλουν να φέρουν μια άλλη κατάσταση -και η κατάσταση που το νομοσχέδιο θέλει να φέρει πλέον στα ΑΕΙ, είναι οι ανοιχτές διαδικασίες- θα πρέπει να κλείσουν όλες τις πληγές του παρελθόντος. Όταν τραβάς μια γραμμή νομίζω ότι κλείνεις τις πληγές του παρελθόντος και ξεκινάς από την αρχή κάτι άλλο. Και το άλλο είναι οι ανοιχτές διαδικασίες. Αυτό το νόημα που δίνεται μέσα από το άρθρο 3 είναι να κλείσουν όλες οι παλιές εκκρεμότητες και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πολύ σωστά κλείνετε τις παλιές εκκρεμότητες και με τους επιστημονικούς συνεργάτες και με τους βοηθούς και με τους επιμελητές και με το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό. Και θα έλεγα ότι υπάρχει και μια άλλη κατηγορία, στην οποία θα πρέπει να προχωρήσετε και να δώσετε και σε εκείνους το δικαίωμα να προκηρύξουν τη θέση τους. Και αυτή είναι οι ειδικοί μεταπτυχιακοί υπότροφοι, οι οποίοι όπως και οι προηγούμενοι να μπορούν μέσα σε τακτό χρονικό διάστημα να ζητήσουν να κριθούν μέσα από ανοιχτές διαδικασίες. Να ζητήσουν την προκήρυξη της θέσεως του λέκτορα.

Γιατί, ας μη γελοιάστε, εγώ πιστεύω σ' αυτό το οποίο λέει ο Εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ο κ. Παπαδάτος, ότι αυτοί που θα κρίνουν πάλι κλειστό κύκλωμα είναι. Ποιοι θα κρίνουν; Όμως, δεν μπορεί να γίνει και διαφορετικά. Είναι αυτοί που θα κρίνουν όταν γίνουν καθηγητές. Θα είναι αυτοί οι οποίοι έχουν καταλάβει τις θέσεις του μόνιμου προσωπικού στα πανεπιστήμια και οι αναπληρωτές. Το σύστημα αναπαράγεται. Από αυτούς, λοιπόν, θα κριθούν μέσα από ανοιχτές διαδικασίες.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αν προσθέσετε και τους ειδικούς μεταπτυχιακούς υπότροφους -οι οποίοι αποκτούν διδακτορικό δίπλωμα εντός του χρόνου που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού- ότι πρέπει να έχουν δικαίωμα μία φορά προκήρυξης της θέσης, θα κλείσετε όλες τις πληγές του παρελθόντος.

Κατά τα άλλα, έχω την εντύπωση ότι το νομοσχέδιο αυτό μπορεί να δώσει μια νέα πνοή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος να μιλήσει επί των άρθρων αυτών.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Έχω γραφεί και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε προτασόμενη δευτερολογία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τρία λεπτά μόνο θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θέλετε να παραβιάσουμε τον Κανονισμό; Εσείς, που είσθε υπερασπιστής του Κανονισμού, θέλετε να τον

παραβιάσουμε;

Η προτασόμενη δευτερολογία έπεται της δευτερολογίας του κυρίου Υπουργού.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Σφυρίου, έχετε το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Θα ήθελα να κάνω μια γενική παρατήρηση. Από,τι καταλαβαίνω από την εξέλιξη της συζήτησης, τα κόμματα εκτιμούν ότι υπάρχει μια κρίση εμπιστοσύνης απέναντι στα εκλεκτορικά σώματα, διότι μιλούν για κυκλώματα, για κατάσταση συναλλαγής, μιλούν για πράγματα τα οποία ευθέως αμφισβητούν την αντικειμενική κρίση στην αξιολόγηση. Απ' αυτήν την αφετηρία ξεκινούν και λένε, ότι με δεδομένο ότι δεν θα λειτουργήσει, το σύστημα δεν είναι αξιοκρατικό. Ενώ το σύστημα είναι άκρως αξιοκρατικό στο βαθμό που προβλέπει ανοικτή διαδικασία και κρίσεις, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων.

Πού οδηγούμεθα; Οδηγούμεθα, αν υπάρχει αυτή η κρίση εμπιστοσύνης απέναντι στα εκλεκτορικά σώματα, στο να δούμε σ' έναν άλλο νόμο, κύριε Υπουργέ, τη συγκρότηση των εκλεκτορικών σωμάτων, πιθανόν από καθηγητές άλλων πανεπιστημίων και όχι του συγκεκριμένου, στο οποίο πληρώνονται οι θέσεις. Δηλαδή να δούμε πώς θα γίνει το εκλεκτορικό σώμα αντικειμενικό. Διότι αν αληθεύουν αυτά που υποστηρίζουν εδώ τα πολιτικά κόμματα, Συμπολίτευση και Αντιπολίτευση, ότι δεν μπορεί να έχουμε εμπιστοσύνη διότι υπάρχουν κυκλώματα, συναλλαγές κ.λπ. και επομένως, "θα αναπαράγουν τον εαυτό τους", όπως έλεγε ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. προηγουμένως, τότε πώς θα γίνει η κρίση;

Ενώ ο νόμος που προτείνουμε είναι σωστός, αντικειμενικός, ανοικτή η προκήρυξη και η διαδικασία αξιολόγησης και κρίσης, αν κινδυνεύουμε να μην υπάρχει αξιοπιστία στα εκλεκτορικά σώματα, τότε θα αναιρείται η ουσία του νόμου. Αυτή είναι η γενική παρατήρηση που είχα να κάνω.

Θα ήθελα τώρα να κάνω, κύριε Υπουργέ, ορισμένες προτάσεις στα συζητούμενα άρθρα.

Στο άρθρο 2, όπως και στα επόμενα άρθρα, υπάρχουν οι μεταβατικές διατάξεις. Με ένα συνάδελφο, τον κ. Κασικόπουλο, έχουμε καταθέσει μια τροπολογία, την υπ' αριθμόν 759/76, με την οποία προτείνουμε τη συμπλήρωση της παραγράφου 1β' του άρθρου 2 και συγκεκριμένα λέμε: "Στην ως άνω διάταξη, υπάγονται και συνεχίζεται η διαδικασία εξέλιξης τους στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή και οι μόνιμοι λέκτορες, των οποίων κατά την έναρξη ισχύος του ν.2083/92 εκκρεμούσε η διαδικασία για την ένταξή τους στη βαθμίδα του λέκτορα και είχε κατατεθεί τριετής τριμελούς εισηγητικής επιτροπής, εφόσον η κρίση (μετά τη δημοσίευση του νόμου) για την ένταξη, απέβη θετική". Και αυτό έγινε, διότι κάποια πανεπιστήμια, όπως π.χ. το Πανεπιστήμιο του Πειραιά, για λόγους εσωτερικών αντιθέσεων, οι οποίες πολλές φορές είχαν και πολιτικό υπόβαθρο, μήνες πριν δημοσιευθεί ο ν.2083, δεν συγκαλούσαν τη γενική συνέλευση, προκειμένου να γίνει η τελική ένταξη. Και μόλις δημοσιεύθηκε ο νόμος, συγκάλεσαν μετά από μερικές μέρες τη γενική συνέλευση. Και έμειναν οι άνθρωποι αυτοί φυσικά έξω. Τώρα λοιπόν τους δίνεται το δικαίωμα να υποβάλουν τώρα την αίτηση και να κριθούν, για να πάνε στο βαθμό -αν αξιολογηθούν βεβαίως με όσα προβλέπονται από το νόμο- του επίκουρου, αλλά θα πρέπει να μπουν σε μια διαδικασία η οποία θα κρατήσει κατά την εκτίμησή μου, ενάμιση έως δύο χρόνια ακόμα. Και εκείνοι οι οποίοι έσπευσαν τότε οι γενικές συνελεύσεις και τους ενέταξαν, θα είναι μεταξύ των κριτών τους.

Νομίζουμε ότι αυτό είναι μια αδικία. Και αν ήταν να κριθούν σε πέντε, έξι μήνες, θα έλεγα ότι μπορούν να περιμένουν. Αλλά επαναλαμβάνω ότι δεν θα κάνουν λιγότερο από ενάμιση έως δύο χρόνια.

Παλαιότερα, κύριε Υπουργέ, σ' ένα νομοσχέδιο το είχαμε συζητήσει εδώ και είχατε πει και σεις, ότι είναι δίκαιο αυτό το αίτημα, διότι δεν έγινε με υπαιτιότητα τους η μη ένταξη, αλλά με σκόπιμη πολλές φορές καθυστέρηση από την πλευρά

των Τμημάτων και θα μπορούσαμε να το αντιμετωπίσουμε - δηλαδή να αποκαταστήσουμε το δίκαιο- μ'αυτό το νομοσχέδιο.

Γι'αυτό παρακαλώ να γίνει δεκτή η διάταξη που προτείνουμε. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.)

Δεύτερον, θέλω να ρωτήσω το εξής, για την παράγραφο 2 του άρθρου 2. Μιλάμε για τους επίκουρους καθηγητές. Εννοούμε και τους εντεταλμένους επίκουρους καθηγητές; Για να ξέρουμε κατά πόσο καλύπτεται το δικαίωμα που επιφυλάσσει αυτή η παράγραφος στους επικούρους και για τους εντεταλμένους.

Τέλος, στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου λέγει: "Πράγματι κρίνονται για εξέλιξη στη βαθμίδα του καθηγητή χωρίς προκήρυξη της αντίστοιχης θέσης μετά τη συμπλήρωση τριετίας στη βαθμίδα που βρίσκονται". Εννοεί του αναπληρωτού καθηγητού.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, προτείνω να συμπληρώσουμε με μία διάταξη, με την οποία να λέμε ότι μετά την τάδε ημερομηνία του έτους 1998 η διαδικασία αυτή θα γίνεται με προκήρυξη. Δηλαδή, να βάλουμε τη διάταξη, που να λέμε, ότι όσο ισχύει ο ν. 2083, γίνεται με κλειστή διαδικασία, χωρίς προκήρυξη. Μετά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας να γίνεται προκήρυξη και για τους αναπληρωτές καθηγητές. Και είπα ότι αυτό είναι αναγκαίο, για την ενοποίηση και των διαδικασιών, αλλά και της αντίληψης που διέπει όλο το νομοσχέδιο, που θέλει σε όλες τις βαθμίδες να υπάρχει ανοιχτή προκήρυξη και αξιολόγηση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η συνάδελφος κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι τα άρθρα 2 και 3 είναι το προϊόν των παραχωρήσεων που έκανε ο κύριος Υπουργός προς την οργανωμένη πανεπιστημιακή κοινότητα. Πρόκειται για μεγάλες παραχωρήσεις, οι οποίες εύχομαι να είναι οι τελευταίες. Κατά ακροατήν ανοχή μπορούμε να δεχθούμε αυτά τα άρθρα. Θα είμεθα πάρα πολύ ευτυχείς, αν μπορούσαν να περιοριστούν. Δεν χρειάζεται π.χ. δύο φορές προκήρυξη της θέσης για τους λέκτορες και για τους επίκουρους καθηγητές. Και με μία ακόμη πλέον ακραία ανοχή θα δεχόμθα και το άρθρο 3, παρόλο που το αποτέλεσμα της εφαρμογής και των δύο άρθρων θα είναι να μπλοκαριστούν πολλές θέσεις των πανεπιστημίων και να βρίσκουν κλειστές τις πόρτες άξιοι νέοι επιστήμονες που βγαίνουν συνεχώς από τα πανεπιστήμια.

Θα ήθελα να ευχηθώ και να δηλώσω, ότι είναι η τελευταία παραχώρηση που γίνεται προς το υπηρετούν σήμερα διδακτικό προσωπικό. Είναι η τελευταία ανοχή που παραχωρείται. Πρέπει από εδώ και πέρα να μην υπάρξει κανείς Υπουργός που θα δώσει νέες διευκολύνσεις, ώστε να τελειώσουμε πια με αυτήν τη διελκυστίνδα των συνεχών παραχωρήσεων.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε μια πρόταση, την οποία προηγήθηκε και έκανε ο κ. Σγουρίδης. Έχει ξεχαστεί μία πάρα πολύ μικρή και συμπαθεσάτη κατηγορία νέων παιδιών, που δουλεύουν στα πανεπιστήμια, των ειδικών μεταπτυχιακών υποτρόφων.

Υπήρξε μια περίοδος όπου πιστέψαμε, ότι οι βοηθοί θα πρέπει να αντικατασταθούν με υποτρόφους και δόθηκε αυτή η ευκαιρία σε ένα μικρό αριθμό νέων, οι οποίοι -λίγοι έχουν μείνει, διότι ο θεσμός πλέον δεν συνεχίζεται- βρίσκονται στα πρόθυρα του διδακτορικού. Άλλοι έχουν κάνει και διδακτορικό. Και νομίζω ότι δικαίως διεκδικούν μια εξίσου ευνοϊκή μεταχείριση, όπως αυτήν την οποία έχουν άλλοι παλαιότεροι βοηθοί, στους οποίους δόθηκαν επανειλημμένες διευκολύνσεις, κοντά δέκα χρόνια ανοχή, για να κάνουν το διδακτορικό.

Το θέσαμε το θέμα στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτοί δεν εντάσσονται στο τακτικό προσωπικό και δεν μπορείτε να κάνετε προβλέψεις, αλλά κρατήσατε μια επιφύλαξη, ότι θα δώσετε μια ευκαιρία.

Νομίζω ότι πρέπει μέσα σ'όλο αυτό το πνεύμα επικοινωνίας, το οποίο επιδεικνύετε με αυτά τα άρθρα, να συμπεριληφθούν και οι ειδικοί μεταπτυχιακοί υπότροφοι. Υπάρχουν πολλές

λύσεις. Ή να εξομοιωθούν πλήρως στα δικαιώματα με εκείνους που ευνοούνται από το άρθρο 3, είτε να γίνουν δεκτές δύο τροπολογίες, που πρόλαβα και είδα ότι υπάρχουν, μία του κ. Ποττάκη και μία του κ. Κουβέλη.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να δοθεί το δικαίωμα να ενταχθούν και οι ειδικοί μεταπτυχιακοί υπότροφοι, εφόσον αποκτήσουν το διδακτορικό μέσα στο χρόνο τον οποίο προβλέπουν οι διατάξεις με τις οποίες έχουν διοριστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τις θέσεις μας στα άρθρα, διατυπώθηκαν από τον ειδικό αγορητή του Δ.Η.Κ.ΚΙ. κ. Αράπη. Εγώ θα ήθελα να επαναφέρω το θέμα του Ιονίου Πανεπιστημίου και του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας. Χθες ο κύριος Υπουργός απαντώντας σ' αυτήν την παρατήρηση, ότι πρέπει να λυθεί το θέμα της αυτοτέλειας, της ανεξαρτησίας αυτών των πανεπιστημίων και της αιρετής διοίκησης, μου είπε ότι μέσα στη διάταξη, που περιλαμβάνει το άρθρο 4, δίνεται αυτή η διέξοδος. Δεν είναι έτσι, είναι το τελείως αντίθετο. Αποδεικνύεται απ' αυτήν τη ρύθμιση, που γίνεται στο άρθρο 4, ότι πάει η Κυβέρνηση να παρατήσει για σημαντικό ακόμη χρόνο, αφού κάνει τροποποιήσεις στη σύνθεση της προσωρινής διοίκησης.

Υπάρχει τεράστιο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, σας λέω, απέκτησα ίδια αντίληψη πηγαίνοντας στην Κέρκυρα, στο πανεπιστήμιο. Είναι τόσο μεγάλο το ζήτημα, που θα εκδηλωθεί έντονα και πολύ σύντομα. Σας προειδοποιώ, όπως προειδοποίησα απ' αυτήν την Αίθουσα και για κάποιες άλλες μεγάλες κινητοποιήσεις που επακολούθησαν μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου 1996.

Και τότε δεν θεωρήθηκε ότι αυτό που είπα ήταν έτσι, αλλά η πράξη στη συνέχεια με επιβεβαίωσε, δυστυχώς, απόλυτα. Είναι εκρηκτική η κατάσταση. Και αρχίζω μέσα απ' αυτήν τη ρύθμιση, να πιστεύω πλέον αυτά που σειρά του εκπαιδευτικού προσωπικού μου είπε, ότι για λόγους καθαρά πολιτικούς, κομματικούς, για να εξυπηρετηθούν κάποια άτομα αποκτώντας τις χρονικές και άλλες προϋποθέσεις, ώστε να πληρώσουν αυτοί τις θέσεις, γίνεται αυτή η καθυστέρηση. Ειλικρινά, δεν θέλω να το πιστέψω, παρ' ότι με αυτήν τη ρύθμιση υποψιάζομαι ότι υπηρετούνται αυτές οι σκοπιμότητες. Και αν έτσι είναι τα πράγματα, τότε πραγματικά μένουν στον αέρα τα λόγια περί εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού συστήματος και κυρίως των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Διότι δεν μπορεί να γίνονται αυτές οι ρυθμίσεις, οι οποίες έχουν κάποια δαπάνη και να μην εξασφαλίζονται οι πιστώσεις, να μη δίνονται οι εγκρίσεις για να εξασφαλίζονται οι πιστώσεις και να μην κινούνται κατά συνέπεια οι διαδικασίες, ώστε αυτά τα περιφερειακά πανεπιστήμια, που εξ ορισμού έχουν προβλήματα, αν δεν στηριχθούν, να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα και να μπουν σε έναν κανονικό ρυθμό.

Κύριε Υπουργέ, περιμένω απάντηση για δέσμευση, ότι θα λυθεί αυτό το θέμα σε χρόνο συγκεκριμένο. Και ζητώ πραγματικά να αποσυρθεί η διάταξη, γιατί, αν ψηφισθεί, ο χρόνος θα είναι μεγάλος. Φοβάμαι πάρα πολύ ότι θα είναι μεγάλος ο χρόνος της παράτασης αυτής της εκκρεμότητας. Δεν μπορεί, κύριε Υπουργέ, μετά πάροδο επτά ετών να υπάρχει προσωρινή διοικούσα επιτροπή και να μην έχει την αυτοτέλειά του, μετά από επτά χρόνια, το Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Δεύτερον, το θέμα με το κτίριο που είναι μέσα στο Κάστρο. Και εκεί υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα και η παράταση αυτής της εκκρεμότητας διογκώνει τη φημολογία γι' αυτήν τη μη παραχώρηση και την ουσιαστική στέγαση για την κάλυψη των αναγκών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Το ίδιο για την παράταση της εκκρεμότητας πρέπει να γίνει και για το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας.

Κλείνοντας θέλω να δηλώσω, ότι υποστηρίζουμε την τροπολογία που ανέπτυξε ο κ. Σγουρίδης για τους επιστήμονες μεταπτυχιακής εκπαίδευσης και υποτρόφους, καθώς και την τροπολογία που ανέπτυξε ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Σφυρίου, για εκείνους που είχαν

ξεκινήσει τις διαδικασίες που παρείχε ο νόμος πριν το ν. 2083 και οι οποίοι πραγματικά είναι σε εκκρεμότητα τόσο καιρό. Και ξέρουμε πραγματικά πώς λειτουργούν πολλές φορές και οι κομματισμοί και κάποιες άλλες αντιδικίες ομάδων μέσα στο πανεπιστήμιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος που έχω δεν μου επιτρέπει πολλές παρατηρήσεις. Σε ένα, όμως, από τα άρθρα λέει το εξής: "Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπηρετούντες αναπληρωτές καθηγητές κρίνονται" -και ισχύει το ίδιο και για τους λέκτορες- "για εξέλιξη στο βαθμό του καθηγητή χωρίς προκήρυξη της αντίστοιχης θέσης, μετά τη συμπλήρωση τριετίας στη βαθμίδα που βρίσκονται κ.λπ." Δηλαδή, εσωτερικός κλειστός τρόπος μόνο γι' αυτούς.

Έχω ένα ερώτημα, κύριε Πρόεδρε. Για να γίνει κάποιος πανεπιστημιακός, πρέπει να είναι πάρα πολύ καλός στη δουλειά του. Να είσαι πολύ καλός μηχανικός, πολύ καλός νομικός, πολύ καλός δικηγόρος. Εάν είσαι πολύ καλός πτυχιούχος, δεν νομίζω ότι έχεις ανάγκη επαγγελματικής αποκατάστασης. Την έχεις εξασφαλισμένη. Δεν έχεις ανάγκη να πας να γίνεις μισθοδούλος και να εξασφαλίσεις μία θεσούλα. Αυτό κάνει τώρα το παρόν νομοσχέδιο. Αυτό ήταν το πρώτο ερώτημα.

Δεύτερο ερώτημα: Εγώ που είμαι εξαιρετικός, γιατί με πήραν και πριν και με δόκιμασαν, θα πάω στο πανεπιστήμιο να βρω μία θεσούλα για να εξασφαλίσω ένα μισθό ή το πανεπιστήμιο θα τρέξει να βρει τους καλύτερους να στελεχωθεί και να προαγάγει την επιστήμη; Εδώ υπάρχει μία αντίφαση. Ποιος θα πάει; Θα πάει το πανεπιστήμιο να βρει τους εκλεκτούς ή οι διάφοροι, που είχαν ευκολότερη τη μέση, οσφυοκάμπτες στους καθηγητές, στους οποιουσδήποτε, θα εξελιχθούν σε καθηγητές; Είναι σε αντίφαση και νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε να αποσυρθεί. Είναι στη λογική που ανέπτυξα χθες σχετικά με το δικτάτορα Μεταξά.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ και σε κάτι άλλο: Έχετε μία τροπολογία σχετικά με τα ΙΕΚ. Τα ΙΕΚ, όπως ξέρετε, δίνουν ελάχιστες ειδικότητες και υπάρχουν ειδικότητες τελείως απαραίτητες για την ελληνική κοινωνία και την ελληνική παραγωγή και πρέπει να λάβετε τα μέτρα σας. Δεν υπάρχει ένα ΙΕΚ γεωργικών εφαρμογών. Δεν υπάρχει ένα ΙΕΚ τουριστικών επαγγελμαμάτων κατά κατηγορίες και κατά κλάδους. Θα παρακαλούσα να συστήσετε μία επιτροπή το ταχύτερο και με το νέο σπουδαστικό έτος να δημιουργήσουμε ΙΕΚ δύο εξαμήνων, τεσσάρων, πέντε, έξι, αναλόγως, για τη στελέχωση της ελληνικής παραγωγής. Λάβετέ το πολύ σοβαρά υπόψη σας. Ένα ΙΕΚ στο οποίο θα μαθαίνει δύο γλώσσες κάποιος σπουδαστής σε επίπεδο τουλάχιστον συνεννόησης και θα μαθαίνει μία επιπλέον ειδικότητα, είτε να δουλέψει σε επιτασεία μαγειρίων είτε να δουλέψει σε λογιστήρια είτε να δουλέψει σε υποδοχή είτε ο,τιδήποτε άλλο.

Επίσης, ΙΕΚ γεωργικά. Γίνεται να μην έχουμε ΙΕΚ γεωργικών εφαρμογών; Εμείς μάλιστα στην περιοχή μας έχουμε και ένα κληροδότημα -και με χρήματα- με καταπληκτικές εκτάσεις για εφαρμογές και ασχολείται η Κυβέρνηση και όλοι με κάποια ΚΕΓΕ, τα οποία δεν αποδίδουν τίποτα.

Τα δύο, ειδικότερα, αυτά ΙΕΚ γεωργικών εφαρμογών και τουριστικών επαγγελμαμάτων είναι τελείως απαραίτητα και θα παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να σας απασχολήσουν. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, στη διάρκεια της συζητήσεως έγιναν και γενικές παρατηρήσεις για τα προβλήματα των πανεπιστημίων. Και έγιναν και ενδιαφέρουσες προτάσεις για διατάξεις για τη βελτίωση της λειτουργίας των πανεπιστημίων. Σας υπενθυμίζω, όμως, ότι στο παρόν νομοσχέδιο αντιμετωπίζουμε μόνο ένα συγκεκριμένο θέμα, το θέμα των πανεπιστημίων. Σας υπενθυμίζω επίσης, ότι η Κυβέρνηση προτίθεται να καταθέσει νόμο εν καιρώ για τη λειτουργία των πανεπιστημίων, για την οικονομική, διοικητική αυτονομία των

πανεπιστημίων και τον έλεγχο του εκπαιδευτικού αποτελέσματος.

Και σε αυτό το πλαίσιο, θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και τις προτάσεις που έγιναν σήμερα.

Και είναι και σε αυτό το πλαίσιο που μπορούμε να δούμε το θέμα της σύνθεσης του εκλεκτορικού σώματος. Πράγματι η υπόθεση του εκλεκτορικού σώματος μας είχε απασχολήσει και ήταν αντικείμενο συζητήσεων και διαλόγου και με την ΠΟΣΔΕΠ και με τη σύνοδο των πρυτάνων και με τις συγκλήτους των πανεπιστημίων. Και, πράγματι, στην αρχική διατύπωση αυτού του νομοσχεδίου υπήρχαν, από τη δική μας τη μεριά, σχετικές διατάξεις. Υπάρχουν, όμως, σοβαρότατα προβλήματα συνταγματικότητας. Γιατί, όπως γνωρίζετε, η σύνθεση του εκλεκτορικού σώματος είναι ουσιαστικά ευθύνη ενός αυτοδιοικούμενου οργανισμού, του πανεπιστημίου, και δεν μπορούν να επιβληθούν απ'έξω ιδιαίτεροι κανόνες σύνθεσης. Το θέμα χρειάζεται περισσότερη μελέτη και συζήτηση. Εγώ αποδέχομαι ότι αυτό είναι ένα από τα σοβαρά ζητήματα που πρέπει να απασχολήσουν τη Βουλή.

Και πολλά προβλήματα αξιοπιστίας των διαδικασιών, που τέθηκαν σήμερα, δεν αφορούν στα άρθρα τα οποία ψηφίζουμε, αλλά στον τρόπο που αυτά τα άρθρα θα υλοποιηθούν από το εκλεκτορικό σώμα.

Τώρα, το άρθρο 2 είναι πράγματι ένα άρθρο που περιέχει μεταβατικές μόνο διατάξεις. Άρα ό,τι είπαμε στο άρθρο 1 ισχύει και στο άρθρο 2. Το άρθρο 2 απλούστατα αντιμετωπίζει τις εκκρεμότητες που παραλαμβάνουμε από το παρελθόν και πς ωθεί προς την κατεύθυνση του άρθρου 1. Γι' αυτό δεν κατανοώ τις αντιδράσεις πολλών συναδέλφων στο άρθρο 2.

Για το άρθρο 2 έγιναν συγκεκριμένες παρατηρήσεις και θα ήθελα να σχολιάσω μερικές.

Πρώτα απ'όλα, το θέμα των κλειστών διαδικασιών για την κατηγορία των αναπληρωτών καθηγητών που υπηρετούν σήμερα. Αναφέρθηκα ενδεικτικά μόνο χθες και είπα ότι σύμφωνα με το ν. 2083/92, η διαδικασία εξέλιξης των αναπληρωτών ήταν με κλειστές διαδικασίες μέχρι και το 1998. Άρα, δεν θα μπορούσαμε από τώρα να καταργήσουμε κάτι το οποίο αποτελεί ήδη κεκτημένο δικαίωμα με βάση τον 2083. Δεν είναι, όμως, μόνον αυτός ο λόγος.

Υπάρχουν και άλλοι λόγοι. Και γι' αυτό σε αυτό το νομοσχέδιο από ανάγκη και όχι από επιλογή, λέμε ότι αυτοί που ήδη υπηρετούν ως αναπληρωτές καθηγητές θα κριθούν με κλειστές διαδικασίες. Αυτό το κάνουμε πρώτα απ'όλα για λόγους ισότητας με τους αναπληρωτές που εξελίχθηκαν στη βαθμίδα του καθηγητή με κλειστή διαδικασία, βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του 2083/92. Το κάνουμε επίσης και για λόγους δικαιοσύνης. Γιατί αυτοί που είναι νυν αναπληρωτές, εάν δεν υπήρχε αυτή η διάταξη, θα εκρίνοντο από καθηγητές οι οποίοι έχουν εξελιχθεί με κλειστή διαδικασία στη βαθμίδα του καθηγητή. Αναφέρθηκα και στους λόγους της νομικής συνέπειας, λόγω του άρθρου 7 παράγραφος 1 του ν. 2083/92.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος λόγος, στον οποίο αναφέρθηκε και ο συνάδελφος ο κ. Παυλόπουλος: Ότι υπάρχει θέμα αντισυνταγματικότητας, άνωσης μεταχείρισης μεταξύ των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 7 του ν. 2083/92. Και αυτό το θέμα, όπως σας είπα, είναι ευρέως αποδεκτό.

Για όλους αυτούς τους λόγους, θεωρούμε, ότι είναι αναγκαίο -όχι επιθυμητό- να έχουμε κλειστές διαδικασίες στην κατηγορία των αναπληρωτών καθηγητών που ήδη υπηρετούν. Γι' αυτό είναι μια αναγκαία μεταβατική διάταξη.

Έγιναν πολλές άλλες παρατηρήσεις για το άρθρο 2.

Την τροπολογία που έχει προταθεί από το συνάδελφο τον κ. Παπαθεμελή, η οποία αναβαθμίζει και τη λειτουργία του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, θα μπορούσαμε να τη συζητήσουμε όταν θα συζητήσουμε τις τροπολογίες αργότερα, αλλά δεν βλέπω πώς μπορεί να ενταχθεί τώρα στις παραγράφους της διατάξεως του άρθρου 2.

Η παρατήρηση του συναδέλφου κ. Ακριτίδη και η τροπολογία που έχει προτείνει είναι και αυτή μια τροπολογία, που θα μπορούσε να συζητηθεί, έτσι όμως, όπως έχει διατυπωθεί, δεν

είναι σαφής από νομική άποψη και νομίζω ότι, μετά από νομική επεξεργασία, θα μπορούσαμε να τη συζητήσουμε. Αν δεν έχουμε τα χρονικά περιθώρια να τη συζητήσουμε με βάση μια επεξεργασμένη νομική διατύπωση, θα ήθελα αυτή η διάταξη να περιληφθεί σε ένα άλλο νομοσχέδιο, γιατί πράγματι, η άποψη αυτή μας βρίσκει σύμφωνους.

Για το άρθρο 2 θα ήθελα να διαβάσω μερικές αλλαγές.

Στη δέκατη τέταρτη γραμμή του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του άρθρου 2, η λέξη του "του διορισμού τους", αντικαθίσταται με τη λέξη "του διορισμού του".

Στη δέκατη τέταρτη γραμμή του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 η λέξη "η μονιμότητά τους", αντικαθίσταται με τη λέξη "η μονιμότητά του".

Στη δέκατη όγδοη γραμμή του εδαφίου α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, οι λέξεις "από την ψηφοφορία", αντικαθίστανται από τις λέξεις, "από την αρνητική κρίση". Η διατύπωση αυτή είναι σαφέστερη.

Στην εικοστή τρίτη γραμμή του εδαφίου α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, μετά τη λέξη "αναπληρωτή", προστίθεται η λέξη "καθηγητή".

Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 2 προστίθεται παράγραφος 4 ως ακολούθως: "Το χρονικό διάστημα της τριετίας με τη δεύτερη κρίση εξέλιξης των υπηρετούντων λεκτόρων, επίκουρων καθηγητών και αναπληρωτών καθηγητών, υπολογίζεται από την υποβολή της αίτησης υποψηφιότητας για την πρώτη κρίση".

Οι παράγραφοι 4, 5 και 6 του άρθρου 2 αναριθμούνται σε 5, 6 και 7.

Ο συνάδελφος ο κ. Σφυρίου αναφέρθηκε σε μια περίπτωση που μας έχει πράγματι απασχολήσει. Έχει καταθέσει την άποψή του και υπό τη μορφή τροπολογίας. Επειδή το κείμενο αυτό εύκολα εντάσσεται στο άρθρο 2, προτείνω να γίνει αποδεκτή και να ενταχθεί αμέσως μετά το εδάφιο 1β' του άρθρου 2. Σας διαβάζω το κείμενο που έχει καταθέσει.

"Σ'αυτήν τη διάταξη την παρ. 1β' του άρθρου 2 υπάγονται και συνεχίζεται η διαδικασία εξέλιξης τους στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή και μόνιμοι λέκτορες, των οποίων κατά την έναρξη ισχύος του ν. 2083/92 εκκρεμούσε η διαδικασία για την ένταξή τους στη βαθμίδα του λέκτορα και είχε κατατεθεί θετική έκθεση της τριμελούς εισηγητικής επιτροπής, εφόσον η κρίση για την ένταξη απέβη θετική".

Για το άρθρο 3 έγινε πολλή συζήτηση και πρέπει ειλικρινά να σας πω, ότι προσπαθήσαμε να περιορίσουμε τις περιπτώσεις και τις εκκρεμότητες στο ελάχιστο. Είναι, όμως, εκκρεμότητες που υπάρχουν και πρέπει να αντιμετωπιστούν. Έχουμε ζητήματα τα οποία σύρονται πάνω από μια δεκαετία και δημιουργούν ένα αρνητικό κλίμα, αδικούν στελέχη των πανεπιστημίων και πρέπει να αντιμετωπιστούν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος αδικείται....

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πρέπει να σας πω, κύριοι συνάδελφοι - απευθύνομαι σε εσάς, κύριε Κοντογιαννόπουλε - και στον κ. Σουφλιά- ότι στην πράξη γίνονται εντάξεις των μόνιμων πολιτών και επιστημόνων από πράξεις της συγκλήτου και των πρυτάνεων, που δεν περνούν από το Υπουργείο Παιδείας, δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και σ'αυτά τα θέματα δεν μπορεί να ασκηθεί έλεγχος νομιμότητας από το Υπουργείο Παιδείας.

Με αυτόν τον τρόπο σταματάμε κάτι, το οποίο θεωρούμε, εμείς τουλάχιστον, παράτυπο και αντίθετο με το πνεύμα της νομοθεσίας και τακτοποιούμε το θέμα μια και καλή.

Το άρθρο 3 αναφέρεται σ'αυτές τις περιπτώσεις και τους δίνει το δικαίωμα -δεν έχουν μείνει άλλωστε και πολλοί- να τελειώσουν με αυτήν τη διαδικασία ένταξης εντός αποκλειστικής προθεσμίας έξι μηνών. Αυτοί, λοιπόν, οι οποίοι υπηρετούν πάνω από μια επταετία, έχουν τα τυπικά προσόντα και έχουν αποκτήσει ένα δικαίωμα από όλη αυτήν τη διαδικασία από το ν.1268/82 και μετά και που εντάσσονται με πράξεις πρυτάνεων σε πολλά πανεπιστήμια, μπορούν τώρα, με διαφανείς διαδικασίες, να κριθούν και να ενταχθούν.

Η αντίφαση είναι ότι πολλοί συνάδελφοι, που μίλησαν

εναντίον αυτής της διατάξεως, μου ζήτησαν ταυτόχρονα να αυξήσω την αποκλειστική προθεσμία από έξι μήνες σε ένα χρόνο. Το κατανοώ αυτό, αλλά επειδή αυτή η πρόταση έχει γίνει γενικώς από όλους τους συναδέλφους, δέχομαι να τροποποιηθεί το άρθρο 3 και να λέει, "εντός αποκλειστικής προθεσμίας δώδεκα μηνών". Ίσως είναι μια υπερβολική επιείκεια αλλά, εφόσον ολόκληρο το Τμήμα κρίνει το θέμα με αυτήν την επιείκεια, το αποδέχομαι και εγώ.

Στην παράγραφο 3 δίνουμε το δικαίωμα πάλι σ'αυτήν την κατηγορία, αν δεν προφθάσει σ' αυτήν την αποκλειστική προθεσμία, να κινήσει τις διαδικασίες για κρίση και ένταξη, να έχει το δικαίωμα της προκήρυξης θέσης λέκτορα και να κριθούν με ανοικτές διαδικασίες.

Δεν μπορούμε να ανοίξουμε αυτό το θέμα και σε άλλες κατηγορίες, αλλά έγινε πράγματι αναφορά σε μία περίπτωση, την οποία γνωρίζουμε και εμείς.

Υπάρχει μία ιδιομορφία στην υπόθεση των Τ.Ε.Φ.Α.Α. όπου εκεί ασκούν έργο διδακτικό αποσπασμένοι διδάσκοντες, που έχουν τα τυπικά προσόντα. Εργάζονται εκεί πάνω από μία επταετία, δηλαδή έχουν ουσιαστικά τις ίδιες ιδιότητες με τους μόνιμους βοηθούς και επιμελητές κ.λπ. Δέχομαι την πρόταση του συναδέλφου, του κ. Κουλουρή και άλλων, να ενταχθεί αυτή η μικρή κατηγορία που είναι στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. Στη γραμμή τρία, στην παράγραφο 3, του άρθρου 3 μετά τις λέξεις "τα μέλη του Ε.Ε.Π." προστίθενται οι λέξεις "όπως και οι υπηρετούντες καθηγητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με απόσπαση στα Τ.Ε.Φ.Α.Α., που ασκούν διδακτικό έργο".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συντομεύετε, σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχουν γίνει πολλές παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Έχετε δίκιο, γι' αυτό δείχνει και το Προεδρείο αυτήν την ανοχή.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Τους Ε.Μ.Υ. τους συμπεριλαμβάνετε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θα τους συμπεριλάβουμε.

Έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν σε ανοικτές διαδικασίες, σε όλες αυτές που προβλέπονται, εφόσον είναι νέοι επιστήμονες, ανταγωνιστικοί. Έχουν το δικαίωμα να λάβουν μέρος σ' αυτόν το διαγωνισμό. Αν είναι καλύτεροι από τους άλλους, θα καταλάβουν θέση. Θα προκηρυχθούν άλλωστε και πολλές θέσεις σε επίπεδο λέκτορα και θα έχουν την ευκαιρία να μπουν και εκείνοι.

Το άρθρο 3, θα πρέπει να το κατανοήσουμε, δεν ανοίγει την πόρτα σε διάφορες κατηγορίες να ενταχθούν ως μέλη Δ.Ε.Π. Αφορά εκείνο το προσωπικό που είχε συγκεκριμένη εργασιακή σχέση με τα πανεπιστήμια και που με το ν.1262/82 είχε αναγνωρισθεί το δικαίωμά τους να ενταχθούν στα μέλη Δ.Ε.Π. Γι' αυτό το λόγο εμείς δεν θέλουμε να ανοίξουμε αυτή τη διαδικασία και σε άλλες κατηγορίες.

Οι επιστήμονες θα μπορούν να λάβουν μέρος στις ανοικτές διαδικασίες, στην προκήρυξη θέσεων και να κριθούν.

Δύο λόγια ήθελα να πω για το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και για τα πανεπιστήμια γενικότερα. Θυμάσθε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ήταν πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να περάσουμε νομοθετική ρύθμιση, για να διευκολύνουμε την αυτοδυναμία πανεπιστημίων. Και μειώσαμε τις προϋποθέσεις για τον αριθμό των τμημάτων για να γίνουν και του Αιγαίου και της Θεσσαλίας αυτοδύναμα πανεπιστήμια.

Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, όπως ξέρετε, έχει ήδη αποκτήσει την αυτοδυναμία του. Μάλιστα προσθέτουμε ήδη και τέσσερα νέα τμήματα.

Το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας προχωρεί στην αυτοδυναμία του. Πράγματι, έχουμε δώσει θέσεις και έχουν προκηρυχθεί. Η εκτίμηση η δική μας είναι, ότι από το φθινόπωρο και το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας θα λειτουργήσει ως αυτοδύναμο πανεπιστήμιο.

Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο πρέπει να σας πω, ότι δεν έχει προχωρήσει για πολλούς λόγους στην ανάπτυξή του. Υπάρχουν, πράγματι, προβλήματα εκεί. Και με τη ρύθμιση, την οποία

προτείνουμε, διευκολύνουμε να λειτουργήσει ως οιονεί αυτοδύναμο πανεπιστήμιο στην πορεία του προς την αυτοδυναμία του. Δεν μπορώ να σας πω ότι το πανεπιστήμιο αυτό θα γίνει αυτοδύναμο στους επόμενους μήνες. Θα επιληφθούμε αυτού του θέματος, γιατί υπάρχουν πολλά θέματα, που πρέπει να λυθούν, όπως θέματα δημιουργίας νέων τμημάτων.

Ελπίζω να επιταχύνουμε τη διαδικασία, ώστε να μπορέσει και αυτό να γίνει αυτοδύναμο. Πάντως αυτή η διάταξη βοηθά στη λειτουργία του πανεπιστημίου σε μια αυτοδύναμη βάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν ζητήσει το λόγο για να δευτερολογήσουν ο κ. Παπαδάτος και ο κ. Σουφλιάς.

Σας παρακαλώ να τηρήσετε το χρόνο που σας δίδετε γιατί είχαμε δεσμευθεί να τελειώσουμε τα άρθρα στις 13.00'.

Ορίστε, κύριε Παπαδάτο, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Όλες οι διαδικασίες του άρθρου 3 απαιτούν κρίση. Ουδείς εντάσσεται. Άρα μέσα από την κρίση στο εκλεκτορικό σώμα θα προχωρήσουν τα πράγματα.

Δεύτερον, γίνεται μεγάλη συζήτηση ιδιαίτερα στην Ιταλία και στην Ισπανία για το μέγεθος των πανεπιστημίων. Το Πανεπιστήμιο της Ρώμης π.χ. έχει εκατόν πενήντα χιλιάδες φοιτητές. Εδώ στην Ελλάδα τα δύο μεγάλα πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης έχουν το 60% των φοιτητών και τα υπόλοιπα δεκαέξι το 40%. Υπάρχουν πανεπιστήμια με το 0,3% των φοιτητών. Θα πρέπει να σταματήσει η μεγέθυνση των δύο συγκεκριμένων πανεπιστημίων, γιατί βλάπτει την ίδια τη λειτουργία τους. Υπάρχει ένα άριστο όριο αύξησης, το οποίο νομίζω ότι έχει ξεπεραστεί πλέον, από τον ιδιότυπο Αθηνοκεντρισμό ή Θεσσαλονικοκεντρισμό.

Με αυτήν την προβληματική πρέπει να δειτε θετικά και το θέμα του Ιονίου Πανεπιστημίου, επειδή στην εισηγητική έκθεση για την ίδρυσή του έλεγε, ότι και σε άλλα νησιά των Επτανήσων μπορεί να υπάρξουν τμήματα, γιατί υπάρχουν καινούριοι τρόποι διδασκαλίας και εξ αποστάσεως. Η τεχνολογία ξεπερνά τις γεωγραφικές αποστάσεις.

Τέλος, συμφωνώ απόλυτα με την κα Μπενάκη. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 3 θα πρέπει να είναι οι τελευταίες που θα γίνουν. Μέχρι εκεί μπορεί να υπάρχει ανοχή. Πρέπει να κλείσει οριστικά αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την αναφορά σας στο άρθρο 3, οφείλω να πω ότι από τη στιγμή που κατάλαβα ότι πάτε να δικαιολογήσετε την ύπαρξή του, από και πέρα δεν άκουσα τίποτε απ' αυτά που είπατε, εκτός από κάποια στοιχεία, που στο τέλος -τέλος είναι για το πώς θα βολέψουμε τα πράγματα και πώς θα ικανοποιήσουμε απαιτήσεις ορισμένων ανθρώπων. Εγώ δεν το βλέπω έτσι το πανεπιστήμιο και λυπάμαι πάρα πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

Αυτός ο οποίος είναι μόνιμος βοηθός ή μέλος ΕΕΠ και έχει τα προσόντα, αν προκηρυχθεί η θέση του λέκτορα, να βάλει υποψηφιότητα και με ανοιχτή διαδικασία να την πάρει ή να μην την πάρει τη θέση. Τι θα πει ένταξη μετά από κρίση; Κάποτε θα τα σταματήσουμε αυτά τα πράγματα; Και πώς θα σταματήσει για τελευταία φορά, κύριοι συνάδελφοι, αφού έγινε; Θα έλθει ο άλλος Υπουργός και θα πει, ξέρετε είναι άδικο, χρειάζεται ίση μεταχείριση και άλλες θεωρίες οι οποίες αναπτύσσονται πολύ εν Ελλάδι, με αποτέλεσμα η αξιοκρατία και οι πανεπιστημιακές ανάγκες να πάνε περίπατο. Δε συζητώ λοιπόν το άρθρο 3, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται το προειδοποιητικό κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Κύριε Πρόεδρε, μην ξαναχτυπήσετε το κουδούνι. Στα τρία λεπτά θα σταματήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σουφλιά, το κουδούνι χτυπά αυτόματα παρά τη θέλησή μου. Θα έχετε τρία λεπτά. Εγώ απλώς έκανα έκκληση για την οικονομία του χρόνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά σας λέω, ότι δεν περίμενα -ξέρετε πόσο σας εκτιμώ- ο Αρσένης να

φέρει το άρθρο 3.

Στο άρθρο 2 κάνατε μία συλλογιστική, γιατί δίνετε το δικαίωμα κλειστής διαδικασίας στους αναπληρωτές καθηγητές. Ο ν. 1268/82 έδινε τη δυνατότητα κλειστής διαδικασίας στον αναπληρωτή. Ήλθε ο ν.2083 -νόμος Σουφλιά- και είπε, καταργώ αυτές τις διαδικασίες και τις κάνω όλες ανοιχτές. Όμως, επαναλαμβάνω, ότι δεν είναι θέμα χρονικού ορίου μέχρι το 1998, που είπατε. Ο ν.2083 έδινε τη δυνατότητα κρίσεως κλειστής διαδικασίας στους αναπληρωτές; Όχι. Ο νόμος αναφερόταν σε συγκεκριμένους αναπληρωτές, δηλαδή σε αυτούς που είχαν το δικαίωμα προ του ν.2083. Εκεί έκλεινε το θέμα.

Από και πέρα επιχειρηματολογήσατε -μίλησε και ο κ. Παυλόπουλος-δήθεν περί αντισυνταγματικότητας, δηλαδή αφού ο αναπληρωτής κρίνεται από καθηγητές, που έγιναν με κλειστή διαδικασία, αυτό είναι αντισυνταγματικό. Επομένως, γι' αυτό πρέπει και αυτοί να έχουν το δικαίωμα της κλειστής διαδικασίας.

Μα, άμα πάμε με αυτήν τη συλλογιστική, η οποία δε στέκει καθόλου, τότε ξέρετε τι θεσμοθετείται βάσει αυτής της συλλογιστικής; Ότι στον αιώνα τον άπαντα, αν την ακολουθήσουμε, οι αναπληρωτές καθηγητές θα κρίνονται με κλειστή διαδικασία. Διότι, πράγματι πολλοί καθηγητές θα ήταν με κλειστή διαδικασία.

Εγώ αυτά τα θεωρώ, να μην πω τον επιθετικό προσδιορισμό. Καταλαβαίνω ένα πολύ απλό πράγμα, κύριε Υπουργέ. Είχατε ένα δεδομένο. Θέλετε ανοιχτές διαδικασίες. Οι αναπληρωτές καθηγητές, που έγιναν μετά το ν. 2083, γνώριζαν, ότι δεν έχουν το δικαίωμα της κλειστής διαδικασίας. Πατί το δίνετε. Γιατί διαιωνίζετε αυτήν την κατάσταση; Και διαιωνίζετε μια αιμόσυνη αντίστοιχη τέτοια, πέραν δε του να δίνετε δύο δυνατότητες στους λέκτορες και τους επίκουρους μόνιμους σώνει και καλά να ανέβουν στην παραπάνω βαθμίδα και εν συνεχεία και το δικαίωμα της εξέλιξης.

Πώς, λοιπόν, το Πανεπιστήμιο Θράκης θα αποκτήσει επιστήμονες, το Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων, της Κρήτης, του Αιγαίου; Δηλαδή, θα μπαίνει λέκτορας -το επαναλαμβάνω- στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και θα βγαίνει καθηγητής; Συμβαίνει πουθενά σε καμία κοινωνική ομάδα αυτό;

Για να μην ξαναπάρω το λόγο στην άλλη ενότητα, θέλω να με προσέξετε, κύριε Υπουργέ, διότι βλέπω, ότι παρά τα λεγόμενα είστε αποφασισμένος να επιμείνετε σ' αυτές τις καταστάσεις. Όλοι ξέρουμε τι γίνεται. Αλλά τελικώς είπα και χθες, ότι τη δύναμη που έχουμε στο Κοινοβούλιο να μη συμβιβάζομαστε, δεν την αξιοποιούμε και συμβιβάζομαστε.

Στο άρθρο 5, κύριε Υπουργέ -και θέλω να το παρακολουθήσετε- δίνετε τη δυνατότητα μετακίνησης από ένα πανεπιστήμιο στο άλλο στα μέλη ΔΕΠ. Τώρα δεν ξέρω ποιος θα κάνει χρήση από την Αθήνα να σηκωθεί να πάει στη Θράκη, οπωσδήποτε δεν θα το κάνει. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, μια και θα ψηφισθεί, είναι γνωστό, ότι Θεολογικές Σχολές υπάρχουν μόνο στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Εδώ όμως λέτε, ότι αποκλείεται η μετακίνηση μελών ΔΕΠ προς τα πανεπιστήμια των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης. Αν θέλουμε να δώσουμε και τη δυνατότητα και σ' αυτούς των Θεολογικών Σχολών να μετακινηθούν, πρέπει σ' αυτούς ειδικώς να δώσουμε τη δυνατότητα να μετακινούνται μεταξύ Αθηνών-Θεσσαλονίκης, γιατί δεν υπάρχουν Θεολογικές Σχολές σε άλλα πανεπιστήμια. Ούτε θεωρώ σκόττιμο, ότι πρέπει να δημιουργηθούν ούτε θα δημιουργηθούν.

Κύριε Υπουργέ, λέτε ότι γίνονται οι εντάξεις και τώρα των βοηθών των επιστημονικών συνεργατών για τα ΥΠΑΠ, τα πανεπιστήμια χωρίς την έγκριση του Υπουργείου. Αν γίνονται, τότε πρέπει να καθήσετε στο σκαμνί αυτούς που τις κάνουν, αν δεν έχουν τη νόμιμη δυνατότητα. Και στο τέλος-τέλος, μπορείτε να το ελέγξετε από την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, από τους λογαριασμούς του Γενικού Λογιστηρίου ή ο,τιδήποτε άλλο. Σταματήστε τους, λοιπόν, αν αυτός είναι ο λόγος, αν δηλαδή πιστεύετε ότι δεν πρέπει να συνεχισθούν αυτές οι εντάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Σουφλιά.

Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 3, παράγραφος 3, όπως σας είπα και στην πρωτολογία μου, προβλέπεται πόσοι από τα μέλη της πανεπιστημιακής οικογένειας, που αφορά το επίπεδο των βοηθών, μόνιμων επιστημονικών συνεργατών, δεν πρόφθασαν να εκμεταλλευθούν το πλεονέκτημα που τους δίνεται για ένταξη. Έχουν το δικαίωμα, μαζί με μέλη του ειδικού τεχνικού προσωπικού κ.λπ. -που τους δίνεται το δικαίωμα αυτό με την παράγραφο 3- να ζητήσουν με ανοιχτές διαδικασίες την προκήρυξη θέσης λέκτορα, εφόσον έχουν βεβαίως τα προσόντα. Και καταλήγεται στην παράγραφο 3, ότι σε περίπτωση που εκλεγεί άλλος υποψήφιος, εάν η διαδικασία αποβεί άγονη ή κριθεί αρνητικά, ο ενδιαφερόμενος, εφόσον δεν κατέχει μόνιμη θέση, παραμένει σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση και δεν έχει το δικαίωμα για επαναπροκήρυξη.

Η ερώτησή μου είναι -σας την υπέβαλα και προηγουμένως- εφόσον συμμετέχουν και άλλοι σε ανοιχτές διαδικασίες, σ' αυτήν την ανοιχτή διαδικασία, αφορά και αυτούς η μονιμότητα ή μόνο τον υποψήφιο; Δεν το διευκρινίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Παναγιώτης Σγουριδής, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω από τη διαπίστωση που ακούστηκε μέσα εδώ στην Αίθουσα, ότι οι ρυθμίσεις που γίνονται με το νομοσχέδιο αυτό είναι και οι τελευταίες που θα γίνουν για όλες τις κατηγορίες που υπάρχουν μέσα στα πανεπιστήμια. Πιστεύω ότι κάποια στιγμή τραβάς μία γραμμή και λες, από εδώ και πέρα ξεκινάω με κρίση και με ανοιχτές διαδικασίες.

Το δεύτερο, που θέλω να παρατηρήσω, είναι, ότι πράγματι εκείνο που διαφεύγει από αυτούς που αντιτίθενται σ' αυτό το νομοσχέδιο ή σε ορισμένα άρθρα του νομοσχεδίου, είναι, ότι όλα ξεκινούν από την κρίση.

Η κρίση θα γίνει από ένα συγκεκριμένο εκλεκτορικό σώμα, αυτό που είναι. Όμως, το αν είναι σωστό ή λάθος αυτό το εκλεκτορικό σώμα, έχει να κάνει με ένα άλλο νομοσχέδιο, με μια άλλη τομή που πρέπει να γίνει στην παιδεία, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό, λοιπόν, θα το δούμε μια άλλη φορά. Άρα, όσοι αντιτίθενται στο άρθρο 3 με οποιοδήποτε σκεπτικό, δεν έχουν δίκιο. Διότι η κρίση θα γίνει, είτε την προκηρύξουμε με κλειστή διαδικασία είτε με ανοιχτή διαδικασία, από το συγκεκριμένο εκλεκτορικό σώμα.

Έρχομαι τώρα σε μία τροπολογία, την οποία έχω καταθέσει, την τροπολογία με γενικό αριθμό 732 και ειδικό 67, στις 16 Ιουλίου 1997, με την οποία συμφωνούν σχεδόν όλα τα Κόμματα μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας -δεν ακούστηκε σε αυτό, αλλά ξέρω- ο Συνασπισμός και το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα. Είναι για τους ειδικούς μεταπτυχιακούς υποτρόφους, αυτούς τους οποίους τους χρησιμοποιούσαμε στη θέση των βοηθών -μια και είχαμε καταργήσει τους βοηθούς -οι οποίοι έβγαλαν τη "λάντζα" μέσα στο πανεπιστήμιο, οι οποίοι είχαν διδακτικό έργο μέσα στο πανεπιστήμιο. Δεν θέλουν οι άνθρωποι να μπουν με κλειστές διαδικασίες αλλά με ανοιχτές.

Η τροπολογία λέει, να μπει στο άρθρο 3 μια πρόσθετη παράγραφος 4, η οποία έχει ως εξής:

"4. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπηρετούντες ειδικοί μεταπτυχιακοί υπότροφοι (Ε.Μ.Υ.) οι οποίοι αποκτούν διδακτορικό δίπλωμα εντός του χρόνου που προβλέπεται από τις διατάξεις, που τους διέπουν, έχουν δικαίωμα να ζητήσουν μια φορά την προκήρυξη θέσης λέκτορα που από πλευράς γνωστικού αντικείμενου είναι συναφής με το αντικείμενο της διατριβής τους. Η πλήρωση της θέσης αυτής γίνεται με ανοιχτή διαδικασία. Κατά τα λοιπά ακολουθείται η ισχύουσα για τους λέκτορες επί θετεια διαδικασία."

Νομίζω ότι δεν ζητάνε τίποτα το παράλογο, απλώς να μπορούν να προκηρύξουν τη θέση εντός του χρόνου, όπως και οι υπόλοιποι, με ανοιχτές διαδικασίες. Νομίζω ότι εφόσον μπορείτε να κάνετε δεκτούς και αυτούς, οπότε κλείνει πια ο κύκλος και δεν υπάρχει άλλη εκκρεμότητα, αυτό το οποίο επιζητείτε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κα Μπενάκη έχει το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, ειδικά γι' αυτό το θέμα των ειδικών μεταπτυχιακών υποτρόφων, ήθελα να μιλήσω και να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να το ξανασκεφτεί. Είναι η μόνη κατηγορία την οποία αφήνουμε απ' έξω.

Το επιχείρημά σας, κύριε Υπουργέ, ότι θα γίνει η προκήρυξη και μπορούν να λάβουν μέρος, δεν το αντιλαμβάνομαι τι είδους επιχείρημα είναι. Το ίδιο ισχύει και για τους άλλους. Δηλαδή οι βοηθοί και οι πάσης φύσεως κύριοι και κυρίες, που ευνοούνται με το άρθρο 3 εδώ, δεν μπορούν να συμμετάσχουν σε μια ανοιχτή διαδικασία του προγραμματισμού; Και αυτοί μπορούν να συμμετάσχουν. Αλλά παρ' όλα αυτά, επειδή είναι χρόνια βοηθοί, έχουν κάνει αυτό το έργο και για πολλούς και άλλους λόγους τους δίνετε όλες αυτές τις διευκολύνσεις, οι μεν να ενταχθούν κιάλας -ούτε καν να προκηρύξουν και να συναγωνιστούν αλλά να ενταχθούν -και άλλοι να προκηρύξουν οι ίδιοι τις θέσεις τους. Αυτό το δικαίωμα γιατί να μην το έχουν οι ελάχιστοι ειδικοί μεταπτυχιακοί υπότροφοι, που στην ίδια θέση βρίσκονται, την ίδια δουλειά έκαναν; Και στο κάτω κάτω της γραφής εμείς ψηφίσαμε νόμο, που δημιουργήσε την κατηγορία τους. Τώρα ερχόμαστε να τους διαγράψουμε;

Γι' αυτό, νομίζω, ότι θα πρέπει να επανεξετάσετε τη θέση σας και αυτό το ελάχιστο που ζητούν, να προκηρύξουν τη θέση τους και μετά να γίνει ανοιχτή διαδικασία, θα πρέπει να τους το δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω να προσθέσω περισσότερα.

Ήθελα, όμως, να πω στον κ. Σουφλιά, ότι το άρθρο 3 τακτοποιεί θέματα, τα οποία εξ' ανάγκης προκύπτουν και δεν τα αντιμετώπισε ο ν. 2083/92.

Δεν νομίζω ότι κατανόησε ο κ. Σουφλιάς αυτό που του είπα, ότι μέσα από τις πανεπιστημιακές διαδικασίες, οι οποίες δεν μπορούν να ελεγχθούν για τη νομιμότητά τους από το Υπουργείο Παιδείας, πηγαίνουν αποφάσεις των πανεπιστημίων κατευθείαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αυτές οι αποφάσεις δεν μπορούν να ανακληθούν, παρά μόνο από τα πανεπιστημιακά όργανα, όχι από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως έχει κρίνει κατ' επανάληψη το Συμβούλιο της Επικράτειας.

Άρα, η παράγραφος 1 του άρθρου 3 τακτοποιεί μία και καλή και με διαφάνεια μία εκκρεμότητα, η οποία τακτοποιείται επί του παρόντος από την "πίσω πόρτα" και γίνεται αυτό μετά από κρίση.

Για όλες τις άλλες περιπτώσεις, που είναι κληρονομιά του παρελθόντος, για κατηγορίες προσώπων που έχουν εργασιακή σχέση με τα ΑΕΙ επιμένουμε σε ανοιχτές διαδικασίες.

Τώρα για τους Ε.Μ.Υ.: Δεν έχουν εργασιακή σχέση με τα πανεπιστήμια. Εάν ανοίξουμε αυτήν την κατηγορία, θα υπάρχουν και πολλές άλλες κατηγορίες και το άρθρο 3, τότε θα γίνει η κερκόπορτα για προκήρυξη θέσεων από πολλές κατηγορίες. Οι Ε.Μ.Υ., που είναι επιστήμονες οι οποίοι τελειώνουν με το διδακτορικό τους και έχουν πανεπιστημιακές προοπτικές, έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στους διαγωνισμούς στις προκηρύξεις των λεκτόρων, στις πολλές προκηρύξεις που προβλέπονται γενικώς, αλλά και από τις διατάξεις αυτού του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 2, 3 και 4 και εισερχόμεθα στην ψήφισή τους.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, αλλά και με την τροπολογία με γενικό αριθμό 759 και ειδικό 76;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, το άρθρο

2 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία , όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, αλλά και με την τροπολογία με γενικό αριθμό 759 και ειδικό 76.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, το άρθρο 3 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία , όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, το άρθρο 4 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 5 και 6.

Ο κ. Παπαδάτος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 5 αναφέρεται στη δυνατότητα μετακίνησης μελών ΔΕΠ σε άλλο τμήμα του ίδιου ή άλλου πανεπιστημίου. Επίσης, προσδιορίζεται η μορφή της εποπτείας της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας από το Υπουργείο Παιδείας.

Στο άρθρο 6 αναφέρεται κυρίως το ποσό της επιχορήγησης της Αναργυρείου Σχολής Σπετσών. Νομίζω ότι αυτά είναι τα ουσιαστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για το άρθρο 5, που αναφέρεται στις μετατάξεις και στις μεταθέσεις μελών ΔΕΠ, να πω ότι θα ήταν προτιμότερο, διότι εδώ θα δημιουργηθεί τεράστιο πρόβλημα, να προκηρύσσονται θέσεις από τα πανεπιστήμια, εφόσον υπάρχει ανάγκη, διότι θα συμβεί, να παίρνουν θέσεις μόνιμες οργανικές σε τμήματα για τα οποία δεν έχουν γνώση ή δεν γνωρίζουν το γνωστικό αντικείμενο με το οποίο ασχολείται το ανάλογο τμήμα. Αντιλαμβάνεστε, ότι θα γίνουν οπωσδήποτε τέτοιου είδους δοσοληψίες και εξυπηρετήσεις.

Σε ό,τι αφορά τη διάταξη, που λέτε, να μη μεταφέρεται, να μην επιτρέπεται αυτό μεταξύ Πανεπιστημίου Αθηνών και Θεσσαλονίκης, είναι σωστή, αλλά ίσως θα πρέπει εδώ να δείτε την εξαίρεση που ανέφερε και ο κ. Σουφλιάς, που αφορά το θεολογικό τμήμα, διότι μόνο εκεί υπάρχουν θεολογικά τμήματα.

Επίσης άλλη μία σύντομη ερώτηση και παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, επειδή στο ίδιο άρθρο αναφέρεστε για τα παιδιά των Ελλήνων του εξωτερικού. Αυτό είναι ένα δικαίωμα που τους έδωσε η πολιτεία και τώρα εσείς αυτό το δικαίωμα το αλλάζετε επί τα χείρω. Νομίζω ότι και από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ένα τέτοιο δικαίωμα, το οποίο παρέχεται σε μία κοινωνική τάξη και ομάδα αλλάζει, αλλά επί τα βελτίω και ποτέ επί τα χείρω. Θα ήθελα αυτό να το προσέξετε.

'Αλλη μία παρατήρηση στο άρθρο 6. Λέτε "το Ίδρυμα Αναργύρειος και Κοραλγένειος Σχολή..." και απ'ό,τι πιστεύω οφείλεται σε λάθος τυπογραφικό η λέξη "Κοραλγένειος" και αναφέρεστε στην Κοργιαλένιο Σχολή, την οποία γνωρίζουμε. Θα πρέπει λοιπόν να διορθωθεί το τυπογραφικό αυτό λάθος, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις. Συμφωνούμε δε σε ό,τι αφορά τις επιχορηγήσεις του ιδρύματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ψηφίζαμε το άρθρο 5, αλλά έχουμε αντίρρηση στην παράγραφο 4, που αφορά τα παιδιά των υπαλλήλων που είναι στο εξωτερικό.

Με τη διάταξη αυτή, όπως προτείνεται, διαχωρίζονται αυτά τα παιδιά, ανάλογα με τα επαγγέλματα των γονέων τους. Γι'αυτό έχουμε αντίρρηση.

Το άρθρο 6, θα το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κουνάλας έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Δεν έχω να προσθέσω τίποτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Κουνάλακη.

Ο συνάδελφος κ.Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να τοποθετηθώ στο άρθρο 6 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 1, που αναφέρεται στην Αναργύρειο και Κοργιαλένιο Σχολή Σπετσών και όχι Κοραλγένειο, που πιστεύω από τυπογραφικό λάθος γράφεται στο άρθρο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Θέλω να τονίσω, ότι συμφωνώ με τη ρύθμιση που κάνει το άρθρο αυτό, με την επιχορήγηση, δηλαδή, των εκατό εκατομμυρίων δραχμών από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για την ολοσχερή εξόφληση ενός κεφαλαιοποιημένου δανείου, που είχε συνάψει η Σχολή με την Εθνική Κτηματική Τράπεζα Ελλάδος.

Το δάνειο αυτό, είχε συνάψει η τότε εκτελεστική επιτροπή της σχολής το 1978, ήταν εννέα εκατομμύρια εννιακόσιες ογδόντα πέντε χιλιάδες δραχμές και έφθασε το 1995 στις πεντακόσιες σαράντα τέσσερις χιλιάδες δραχμές.

Με τον διακανονισμό που έγινε στην πορεία και που πράγματι συνέβαλε αποτελεσματικά προς αυτήν την κατεύθυνση ο προηγούμενος Πρόεδρος ο κ.Δανασής, είχα καταθέσει ερώτηση τον Ιανουάριο, του χρόνου αυτού ακριβώς προς τη λύση που δίνει σήμερα το νομοσχέδιο.

Θέλω, όμως, να καταθέσω, κύριε Υπουργέ, την ένστασή μου, τη διαφωνία μου και θα έλεγα και την αγανάκτησή μου, για την κατάρρευση της Σχολής αυτής, κατάρρευση η οποία οφείλεται στην αχρησία με το πέρασμα του χρόνου.

Η Αναργύρειος Σχολή, είναι μια σχολή που λειτουργήσε από το 1920 έως το 1983, ως πρότυπος σχολή και απεφοίτησαν από εκεί μαθητές που στη συνέχεια, προσέφεραν πάρα πολλά στην πολιτική, στην τέχνη στα γράμματα και στην οικονομία.

Το 1983, η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με την πολιτική και την τακτική που είχε, στην ισοπέδωση των πάντων προς τα κάτω, άρα και στην ισοπέδωση της Παιδείας προς τα κάτω, έκλεισε όλα τα πρότυπα σχολεία, έκλεισε και την Αναργύρειο και Κοργιαλένιο Σχολή Σπετσών. Η σχολή αποτελείται από πέντε μεγάλα κτίρια με αίθουσες διδασκαλίας, γραφείων, αλλά και κοιτώνες διαμονής, αμφιθέατρο, τραπεζαρία, γήπεδα και πολλούς άλλους χώρους, σε έκταση πολλών στρεμμάτων.

Όπως σας είπα και προηγουμένως, η σχολή αυτή καταρρέει στο πέρασμα του χρόνου, αφού σήμερα χρησιμοποιείται μόνο για τη λειτουργία του λυκείου, ενώ κατά την πορεία χρησιμοποίηθηκε για κοινωνικό τουρισμό και για κάποιες σεμινάρια.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω στον παριστάμενο Υφυπουργό -θα ήθελα να ήταν εδώ και ο κύριος Υπουργός, ο οποίος με την τοποθέτηση του αδελφού του στη θέση του προέδρου του ιδρύματος, πιστεύω θέλει να δείξει το ενδιαφέρον του για τη σχολή- ότι πρέπει αυτή η σχολή να μετατραπεί, να αναβαθμιστεί, να επαναλειτουργήσει, σαν μια παραγωγική σχολή είτε Τουριστικών Επαγγελματιών είτε ως Σχολή της Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, του Ναυτικού- Εμποροπλοιάρχων, ούτως ώστε μ'αυτό τον τρόπο και οικονομική τόνωση και τουριστική κίνηση να δώσει στο νησί, αλλά και συγχρόνως, αυτή η τεράστια έκταση με την υποδομή που σας είπα ότι έχει, να μην καταστρέφεται στο πέρασμα του χρόνου.

Προς αυτήν την κατεύθυνση θέλω να ενδιαφερθεί το Υπουργείο Παιδείας που έχει την αρμοδιότητα και την εποπτεία αυτής της σχολής. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο για προτασόμενη δευτερολογία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω να κάνω δύο παρατηρήσεις στο άρθρο 5. Η πρώτη έχει σχέση με τη δυνατότητα μετακίνησης πανεπιστημιακών από ένα τμήμα σε άλλο ή από ένα πανεπιστήμιο σε άλλο, με εξαίρεση τα πανεπιστήμια των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης.

Πιστεύω σε μία αρχή που παγίως τηρείται σε όλες τις ανάλογες περιπτώσεις, να μη χωρίζονται ζευγάρια παντρεμένων εκπαιδευτικών. Πιστεύω ότι για τέτοιες περιπτώσεις πρέπει η εξαίρεση αυτή, που ορθώς καθιερώνεται, να κάμπτεται.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με την παράγραφο 4 του άρθρου 5, όπου για μια ακόμη φορά αλλάζει το καθεστώς της συμμετοχής στις γενικές εξετάσεις των παιδιών Ελλήνων που υπηρετούν στο εξωτερικό. Ξανανοιγείτε πάλι μία πληγή και κυρίως εμφανίζετε για μια ακόμη φορά η ελληνική πολιτεία να είναι ασυνεπής με τον εαυτό της. Καλώς ή κακώς έχει προσδιοριστεί ένα πλαίσιο, που το λαμβάνουν υπόψη τους οι υπάλληλοι, όταν μετακινούνται στο εξωτερικό και κάνουν τους υπολογισμούς τους και τους προσωπικούς και τους οικογενειακούς. Όταν τους το ανατρέπετε, χωρίς να τους δίνετε το χρόνο να πάρουν έγκαιρα τις αποφάσεις τους, τους δημιουργείτε αδίκως προσωπικά αδιέξοδα και το αίσθημα της αδικίας. Θα έλεγα ότι την παράγραφο 4 θα έπρεπε να την απαλείψετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος. Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποιες παρατηρήσεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με κάποιες διορθωτικές παρεμβάσεις.

Στη δεύτερη γραμμή της δεύτερης παραγράφου του εδαφίου β' της παραγράφου 4 του άρθρου 5, οι λέξεις "ν.135/1983" να αντικατασταθούν με τις λέξεις "ν.1351/1983".

Στο τέλος της δεύτερης παραγράφου του εδαφίου β' της παραγράφου 4 του άρθρου 5, οι λέξεις "υπουργικής απόφασης" αντικαθίστανται με τις λέξεις "υπουργική απόφαση" και συμπληρώνονται οι λέξεις αμέσως μετά "εφόσον ο γονέας αποσπάστηκε στο εξωτερικό πριν τη δημοσίευση του παρόντος νόμου".

Στο άρθρο 6 πραγματικά χρειάζεται η ορθογραφική διόρθωση της λέξης "Κορυαλένιος Σχολή", η οποία γίνεται "Κοργιαλένιος Σχολή".

Στις συγκεκριμένες παρατηρήσεις των συναδέλφων και χωρίς να επεκταθώ εγώ σε όλα τα περιεχόμενα των τροπολογιών...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ούτε κι εκείνοι το εξέτασαν, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ορίστε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είπαν τίποτα οι άνθρωποι.

Ολοκληρώστε, όμως, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σχετικά με τη μετακίνηση, αυτήν την ευχέρεια, παρέχονται και οι εγγυήσεις, δεδομένου ότι πρέπει να υπάρχει σύμφωνη γνώμη των συγκλητικών σωμάτων και του ενός και του άλλου πανεπιστημίου, αφ' ετέρου δε οδηγούμεθα σε μια αποσυμφόρηση προς την περιφέρεια καθηγητικού προσωπικού.

'Αρα, εξυπηρετούνται διπλοί στόχοι συν ο στόχος που ανέφερε ο κ. Κοντογιαννόπουλος ορθότατα.

'Όσον αφορά το θέμα των υπηρετούντων στο εξωτερικό υπαλλήλων και με το δικαίωμα της ποσόστωσης στα πανεπιστήμια των Ελλήνων εξωτερικού και των Ελλήνων υπαλλήλων του εξωτερικού, νομίζω ότι με την τροπολογία αυτή που συζητήθηκε με εκτενέστερο τρόπο στη Διαρκή Επιτροπή, αποκαθίσταται με μια ξεκάθαρη, αλλά και οριστική πια ρύθμιση αυτή η εκκρεμότητα.

Μη ξεχνάτε δε ότι στο τέλος δίδεται και μία διειστική προθεσμία, προκειμένου να μην περιέλθουν σε δυσμενέστερη θέση αυτοί οι οποίοι είχαν αποσπαστεί στο εξωτερικό ως υπάλληλοι, με τη βεβαιότητα ότι θα απολάμβαναν των ευεργετικών ρυθμίσεων του προηγούμενου νομικού καθεστώτος.

Η Κοργιαλένιος Σχολή δεν έκλεισε εξ αιτίας της εκπαιδευτικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Έκλεισε λόγω ελλείψεως μαθητών. Μην αδικούμε, επομένως, για να μην ανοίξουμε και μία τεράστια συζήτηση για το κατά πόσον ή όχι το ΠΑΣΟΚ συνέβαλε σε μία νέα εποχή στο χώρο της εκπαίδευσης.

Βεβαίως, χρειάζεται να μπούμε τώρα σε μία άλλη "νέα εποχή", αλλά το κατά πόσο συνέβαλε στην αναβάθμιση της παιδείας, αυτό είναι πανθομολογούμενο. Υπάρχει και ειλικρινές και ανυπόκριτο ενδιαφέρον της παρούσης Κυβέρνησεως και του Υπουργού συγκεκριμένα για το μέλλον αυτού του κπρίου, το οποίο μπορεί να αξιοποιηθεί για κάποιους λόγους, που σχετίζονται με την εκπαίδευση. Αυτό το εξετάζουμε. Πράγματι, η ρύθμιση αυτή αντικαθρεφτίζει και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον, που δείχνουμε γι' αυτή την παραδοσιακή σχολή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Θέλω να απαντήσω στον κύριο Υφυπουργό, λέγοντας ότι η Κοργιαλένιος -Αναργύρειος Σχολή έκλεισε το 1983, όταν έκλεισαν όλα τα πρότυπα σχολεία από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ενώ λειτουργούσε, ενώ είχε μαθητές.

Δεύτερον, έχω καταθέσει στην προηγούμενη περίοδο, (εδώ και δύο χρόνια), ερώτηση για την αξιοποίηση της σχολής και στην απάντηση απλώς αναφέρεται ότι "περιμένουμε τις προτάσεις της Ειδικής Εταιρείας Μελετητών". Μα, δύο χρόνια περιμένετε τις προτάσεις της Ειδικής Εταιρείας Μελετητών; Νομίζω ότι, εάν πράγματι υπάρχει ενδιαφέρον για τη σχολή, αφού αποδέχθηκε και ο κύριος Υφυπουργός, ότι έχει η σχολή αυτήν την εγκατάσταση και τον εξοπλισμό που σας είπα, νομίζω ότι έχει χρέος η Κυβέρνηση να δείξει ουσιαστικό ενδιαφέρον και να δώσει λύση, ούτως ώστε όλο αυτό το συγκρότημα να λειτουργήσει παραγωγικά για το κράτος και για τις Σπέντες με τη δημιουργία κάποιας σχολής είτε των Ενόπλων Δυνάμεων, όπως σας είπα είτε των Σωμάτων Ασφαλείας είτε τουριστική σχολή. Μόνο με αυτό τον τρόπο θα δώσουμε πραγματικά λύση και θα βοηθήσουμε το νησί τουριστικά και οικονομικά.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, έχουν τελειώσει οι πρωτολογίες. Σε κάποια τροπολογία μπορείτε να πάρετε το λόγο, να διατυπώσετε την άποψή σας, για να μην παραβιάζουμε τον Κανονισμό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ: Μισό λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί αφορά την Αναργύρεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε φοιτήσει στην Αναργύρεια; Κατ' εξαίρεση σας δίνω το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ: Θα δειθεί ότι δικαιούμαι να πάρω το λόγο, γιατί είμαι ο μοναδικός αποφοίτος της Αναργυρείου Σχολής και νομίζω ότι ο Υπουργός πρέπει να είναι πιο προσεκτικός, όταν αναφέρεται σε ιδρύματα, τα οποία αμφιβάλλω αν τα έχει επισκεφθεί κανείς, πέραν των Βουλευτών της περιοχής.

Η Αναργύρειος Σχολή έκλεισε εξ αιτίας της αδιαφορίας της τότε Κυβέρνησης. Δεν μπορούμε να είμαστε τόσο φτωχοί στα λόγια μας. Μπήκε το θέμα σε ένα καλό δρόμο επί υπουργίας του κ. Σουφλιά. Δυστυχώς, όμως, με την αλλαγή της κυβέρνησης δεν μπορέσαμε να έχουμε ένα αίσιο αποτέλεσμα.

Νομίζω ότι πρέπει να γίνει προσπάθεια απ' όλους μας. Δεν αφορά την Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ή της Νέας Δημοκρατίας. Αφορά ένα ίδρυμα που έχει σχέση όχι μόνο με την αναβάθμιση της παιδείας, αλλά και την αναβάθμιση του νησιού, γιατί η σχολή είναι η αιτία αναβάθμισης όλης της περιοχής.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ που μου δώσατε το λόγο, αλλά θα πρέπει να είμαστε πιο προεκτικοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εκτός Κανονισμού, επειδή ως Υπουργός Παιδείας είχα χειρισθεί το θέμα και θα

μπορούσε κανείς να μου αποδώσει ευθύνη, πρέπει να πω τα εξής:

Η Κοργιαλένιος είναι σε θέση, με την κπριακή της υποδομή, με την περιουσία που έχει στο νησί, να αξιοποιηθεί για άλλους σκοπούς πλην αυτού που σε άλλες εποχές είχε την αξία του. Δεν θα μπορούσε σήμερα για την Κοργιαλένιο Σχολή να δαπανώνται τόσα ποσά, όσα θα κόστιζε η εκπαίδευση κάθε ενός υποτρόφου, εσωτερικού μαθητή. Αλλά το ότι θα έπρεπε έκτοτε -και αυτός ήταν ο προγραμματισμός και συνέχισε και ο κ. Σουφλιάς σ' αυτήν τη λογική -να αξιοποιηθούν οι εγκαταστάσεις αυτές, αυτό είναι βέβαιο γιατί είναι μία περιουσία η οποία χάνεται. Αλλά για να εξακολουθήσει να λειτουργεί ως σχολή όπως ήταν, αυτό πλέον είχε πάψει να έχει και την εκπαιδευτική του και την κοινωνική του αξία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Εγώ είπα να αξιοποιηθεί τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παπαδάτος έχει το λόγο επί της ενότητας των άρθρων που συζητάμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, είναι θετικό το ότι το Υπουργείο φέρνει προς ψήφιση την ενίσχυση των εκπαιδευτικών αναγκών της αρμένικης γλώσσας.

Θα συμφωνούσα με τον κ. Κοντογιαννόπουλο ότι στο άρθρο 5, στην περίπτωση που συνυπηρετούν σύζυγοι και έχουν πέντε χρόνια συζυγικής ζωής, να μπορεί να γίνει η μεταφορά από τα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης ή το αντίθετο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω και εγώ την αδικία που γίνεται με την παράγραφο 4 στους Έλληνες υπαλλήλους του εξωτερικού εν σχέσει με την εισαγωγή των παιδιών τους στα πανεπιστήμια.

Δεν καταλαβαίνω, αφού το Υπουργείο Παιδείας ψήφισε νόμο πρόσφατα, το 1996, το 2413 και με μία μεταβατική διάταξη έδωσε το δικαίωμα, όσοι υπηρετούν τώρα, να έχουν αυτό το προνόμιο για μία ακόμη πενταετία, γιατί έρχεται τώρα και την καταργεί το Υπουργείο Παιδείας;

Εσείς, κύριε Ανθόπουλε, είστε ίσως ο πλέον αρμόδιος, επειδή ασχολείστε με τα σχολεία του εξωτερικού, να μας πείτε γιατί γίνεται αυτή η άνιση μεταχείριση των Ελλήνων υπαλλήλων του εξωτερικού ως προς την εισαγωγή των παιδιών τους στα πανεπιστήμια. Γιατί καταργείτε τη μεταβατική διάταξη του ν.2413/96 την οποία πρόσφατα ψηφίσατε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων 5 και 6.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΒΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό!

ΠΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το άρθρο 6 έγινε δεκτό ομοφώνως, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Το ακροτελεύτιο άρθρο θα κρατηθεί και εισερχόμαστε στη συζήτηση των τροπολογιών.

Νομίζω, αν συμφωνείτε και εσείς, ότι μισή ώρα φθάνει για τη συζήτηση των τροπολογιών του Υπουργού και όσων συναδέλφων θελήσουν να αναπτύξουν τις τροπολογίες τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Οι εμπρόθεσμες θα συζητηθούν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπα "και όσοι συνάδελφοι θελήσουν να αναπτύξουν τις τροπολογίες τους", αλλά να μην πάρουν πάνω από μισή ώρα. Αναπτύσσει κανείς την τροπολογία του και αποφασίζει το Τμήμα στη συνέχεια.

Πρώτη είναι η υπ' αριθμ. 656 τροπολογία του κυρίου Υπουργού που αφορά στις αποζημιώσεις προσωπικού που ασχολείται στην οργάνωση και διεξαγωγή των γενικών και

ειδικών εξετάσεων.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει αντίρρηση επ' αυτού και ερωτάται το Τμήμα αν γίνεται δεκτή.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η υπ' αριθμ. 656 τροπολογία έγινε ομόφωνα δεκτή.

Η υπ' αριθμ. 760 τροπολογία του κυρίου Υπουργού αφορά στη μείωση του χρόνου κατάρτισης στα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης των αποφοίτων γενικού λυκείου ή Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου. Είναι μία τροπολογία που απ' ό,τι βλέπω αποτελείται από τρεις γραμμές, αλλά έχει δύομισι σελίδες εισηγητική έκθεση.

Ο κ.Χωματάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό ποιος ο λόγος που μειώνει τα εξάμηνα από πέντε σε τέσσερα, διότι ο αριθμός των ωρών είναι συγκεκριμένος σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΟΚ. Θα μειώσετε επομένως και τις ώρες ή αντί για πέντε εξάμηνα θα κάνετε τέσσερα, αλλά θα διατηρηθεί ο αριθμός των ωρών, οπότε θα αυξηθεί η ημερήσια διδασκαλία και επομένως θα ασχολούνται οι φοιτητές περισσότερες ώρες στο σχολείο, απ' ό,τι με τα πέντε εξάμηνα.

Είναι, λοιπόν, μία πρόθεση να υποβαθμισθεί η αποστολή του ΙΕΚ ή πραγματικά μειώνεται και ο αριθμός των ωρών; Αν έχετε την καλωσύνη να μας εξηγήσετε γιατί γίνεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τασούλας έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Σ' αυτό το ζήτημα με τα ΙΕΚ είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής που υπάρχει όσον αφορά την τεχνολογική εκπαίδευση. Τώρα εδώ τι γίνεται; Θέλετε να διαχωρίσετε τα ΤΕΙ από τα ΙΕΚ και τα ιδιωτικά ΙΕΚ που έχουν πέντε εξάμηνα και ένα επιπλέον προαιρετικό με αποτέλεσμα να υπάρχει μπέρδεμα. Εδώ να τηρήσετε το νόμο ότι είναι πέντε τα εξάμηνα στα ΙΕΚ για να μην υπάρχει αυτό το μπέρδεμα. Αλλά από εκεί και πέρα πάλι θα έχετε προβλήματα αν δεν δεχθείτε τη θέση μας για ενιαία εκπαίδευση τριτοβάθμια κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος να μιλήσει επί της τροπολογίας και το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ο κ. Ανθόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ο στόχος αυτής της νομοθετικής παρέμβασης. Επικυρώνει ήδη υφιστάμενη υπουργική απόφαση και επομένως δεν διατάσσεται καθολού το πρόγραμμα το οποίο υπάρχει για τα ΙΕΚ. Άρα, λοιπόν, δε χρειάζεται να κάνουμε καμία αναφορά περί του ωραρίου. Ισχύει αυτό που ισχύει με την υπουργική απόφαση. Εδώ λύεται μία εκκρεμότητα, μία αντιδία. Βεβαίως, είναι γνωστό ότι όλο το σύστημα της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης δεν ανήκει στην τυπική εκπαίδευση. Βρίσκεται σε μία μετέωρη, θα έλεγε κανείς βαθμίδα, όχι στο τυπικό σύστημα και για να μην υπάρχει σύγχυση όσον αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα, με βάση και τις ισχύουσες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει τα εξάμηνα των ΙΕΚ να είναι τέσσερα για να μην έχουμε καμία εμπλοκή και σύγχυση με τα ΤΕΙ.

Είναι σαφές ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Παραμένει ανοιχτό. Και μέσα σε εκείνη τη συζήτηση που θα γίνει, νομίζω ότι θα πρέπει να λάβουμε όλοι μας τις τελικές και οριστικές αποφάσεις.

Όσον αφορά την αναβάθμιση των ΙΕΚ, πραγματικά να εισθε βέβαιοι και θα το δείτε σύντομα, ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται για την αναβάθμισή τους διότι πρέπει να απαντήσουμε σε ένα λειτουργικό κενό της αγοράς εργασίας, στα μεσαία στελέχη. Άρα, πρέπει να δυναμώσουμε αυτό το θεσμό. Να δούμε πώς θα τον συνδέσουμε, αν τον συνδέσουμε με το δημόσιο τυπικό σύστημα της εκπαίδευσης γενικότερα. Αλλά αυτό δεν έχει να κάνει σε τίποτε με τα εξάμηνα της κατάρτισης. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Εν τωαύτη περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, αν δεχθείτε τον ίδιο αριθμό ωρών, θα πρέπει να αυξηθεί η ημερήσια ώρα διδασκαλίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα παραμείνει όπως είναι διατυπωμένη η υπουργική απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν υπάρχει κανείς άλλος συνάδελφος να μιλήσει επί της τροπολογίας. Ερωτάται το Τμήμα. Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 760 και ειδικό 77;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η τροπολογία με γενικό αριθμό 760 και ειδικό 77 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία. Προχωρούμε στη συζήτηση της τροπολογίας με γενικό αριθμό 761 και ειδικό 78, που αφορά το ωράριο διδασκαλίας των εκπαιδευτικών των δημοτικών σχολείων.

Ο κ. Τασούλας έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αυτή η τροπολογία ψηφίζεται υποτίθεται για να ικανοποιήσει τα αιτήματα, όπως συμφωνήθηκαν με τη Διδακταλική Ομοσπονδία. Αλλά πρέπει να πούμε ότι δε λύνει τα προβλήματα αφενός και αφετέρου δεν τηρείται αυτή η συμφωνία, γιατί το αίτημα τότε της Ομοσπονδίας ήταν οι ώρες να είναι εβδομήντα και από εκεί και πέρα να γίνεται η όποια μεταβολή προς ελάττωση ωρών, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αν κατάλαβα καλά, κύριε Υφυπουργέ, με την τροπολογία αυτή κάνετε δύο πράγματα. Αυξάνετε τις οργανικές θέσεις των υπηρετούντων εκπαιδευτικών προσθέτοντας στις οργανικές θέσεις και τις θέσεις των αναπληρωτών και υπολογίζετε μαζί οργανικές και των αναπληρωτών για να κάνετε καινούριους διορισμούς. Αυξάνετε, δηλαδή, τον αριθμό των υπηρετούντων αν καταλαβαίνω καλά.

Δεύτερον, μειώνετε τις ώρες διδασκαλίας των δασκάλων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυξάνετε, δηλαδή, το προσωπικό που υπηρετεί στη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Και θέλω απλά να ρωτήσω ποιο είναι σήμερα το πρόβλημα των καθηγητών και των δασκάλων; Είναι ότι εργάζονται πολύ ή ότι αμείβονται πενιχρά;

Εάν είχατε διαθέσει το 1/3 του ποσού που φαίνεται να διατίθεται μ' αυτήν την τροπολογία για καινούριους διορισμούς, για τη βελτίωση των αποδοχών, δε θα είχε γίνει η απεργία εκείνη η οποία διέλυσε στην ουσία το φτερινό σχολικό έτος. Εδώ κάνετε κάτι το εντελώς αντίθετο με το συμφέρον της εκπαίδευσης. Αντί να βελτιώσετε τις αποδοχές των κακοπληρωμένων εκπαιδευτικών που πράγματι δεν πληρώνονται όπως θα έπρεπε -και δε σας επιρρίπτω γι' αυτό την ευθύνη, είναι κοινή η ευθύνη μας γι' αυτό- ικανοποιείτε το συνδικαλιστικό αίτημα της αυξήσεως των διορισμών. Και ενώ από τη μία μεριά εμφανίζεται η Κυβέρνηση να περιορίζει τον δημόσιο τομέα και τους υπαλλήλους, εδώ από την άλλη μεριά τον αυξάνετε, χωρίς να υπάρχει βεβαιότητα ότι με την αύξηση του αριθμού των διοριστών, θα ωφεληθεί η παιδεία.

Θα με ρωτήσετε: Είσατε αντίθετος με αυτήν την τροπολογία; Θα σας πω ευθέως; Δεν πιστεύω ότι με αυτόν τον τρόπο μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας των εκπαιδευτικών. Υπάρχει πρόβλημα ανεργίας των εκπαιδευτικών, δε λύνεται, όμως, κύριε Υπουργέ, με την αύξηση του διορισμού τους στο Δημόσιο και με την διαιώνιση του πενιχρού, του χαμηλού επιπέδου αποδοχών. Όσο περισσότερο αυξάνεται, χωρίς να χρειάζεται, ο αριθμός των εκπαιδευτικών, τόσο δυσκολότερη θα είναι η απόφαση της πολιτείας να το πληρώσει περισσότερο. Και μιλάμε για αύξηση του αριθμού των εκπαιδευτικών, σε μια εποχή που μειώνεται ο αριθμός των μαθητών. Η υπογεννητικότητα έχει οδηγήσει σε μείωση του αριθμού των μαθητών και σε άριστες, θα έλεγα, αναλογίες τη σχέση ανάμεσα σε διδάσκοντες και διδασκόμενους.

Επιχειρείτε, λοιπόν, ρίχνοντας στο δημόσιο ανέργους να μειώσετε τα ποσοστά ανεργίας χωρίς, όμως, να λύνετε το πρόβλημα. Απλώς δίνετε μία ασπρίνη και διαιωνίζεται το χειρότερο πρόβλημα για την παιδεία, που είναι οι χαμηλοί μισθοί των εκπαιδευτικών.

Αλλά και θα σας ρωτήσω: Προσθέτοντας τις θέσεις των

αναπληρωτών, ο θεσμός του αναπληρωτή δε θα χρησιμοποιηθεί; Δηλαδή, όταν ο αναπληρωτής αντικαθιστά έναν εκπαιδευτικό, ο οποίος λείπει για νόμιμους λόγους είτε διότι έχει άδεια εκπαιδευτική είτε διότι, αν είναι γυναίκα, είναι έγκυος, τι θα γίνει; Θα υπάρχουν περισσότεροι πλέον εκπαιδευτικοί από τις οργανικές θέσεις; Ελπίζω ότι θα δώσετε απαντήσεις σ' αυτό το διπλό ερώτημα. Ποιο είναι σήμερα το πρόβλημα της παιδείας; Οι χαμηλοί μισθοί ή ο αριθμός των εκπαιδευτικών που υπηρετούν; Και τι θα γίνει στα σχολεία; Θα διατηρηθεί ο θεσμός των αναπληρωτών ή θα τον καταργήσετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ερωτάται το Τμήμα. Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 761 τροπολογία;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η τροπολογία με γενικό αριθμό 761 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε να αλλάξετε κάτι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, στον κ. Κοντογιαννόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, κύριε συνάδελφε, είναι τρεις παρά τέταρτο και είχαμε πει ότι στις μία η ώρα θα μπορούμε στις τροπολογίες.

Τι θα απαντήσετε στον κ. Κοντογιαννόπουλο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δύο κουβέντες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να ειδοωθεί μία ημέρα στο Υπουργείο Παιδείας οι δύο σας να τα πείτε.

Ψηφίστηκε η τροπολογία τώρα.

Εισερχόμαστε στις τροπολογίες των Βουλευτών.

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχήν από τις τροπολογίες αυτές των συναδέλφων, ποια θα δεχθείτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 54 που αφορά την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κατάλαβα. Ποια άλλη τροπολογία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Την τροπολογία με γενικό αριθμό 547 και ειδικό 47 του κ. Ι. Ζαφειρόπουλου και η τροπολογία με γενικό αριθμό 504 ...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Τι αφορά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα τις δούμε τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτή αφορά την απονομή ενός τίτλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ποια άλλη τροπολογία είπατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Την τροπολογία με γενικό αριθμό 504 και ειδικό 31.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μια τροπολογία για την οποία συζητάει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 544;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι. Ας κρατηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επί της υπ' αριθμ. 593/54 τροπολογίας, έχει το λόγο ο κ. Παπαδάτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Η τροπολογία με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 54 αφορά τη δυνατότητα του προέδρου του τμήματος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών να έχει την ευθύνη του τμήματος για τρία χρόνια, όπως συμβαίνει αντί-

στοιχα στους πρυτάνεις. Νομίζω ότι είναι ένα δίκαιο αίτημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 54.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 54 τροπολογία;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 54 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 547 και ειδικό 47 του κ. Ι. Ζαφειρόπουλου: Άμισθοι Επίκουροι Καθηγητές οι οποίοι διατελούν ή διετέλεσαν διευθυντές κρατικών κλινικών ή κλινικών του ΕΣΥ, ή υπηρέτησαν ως εντεταλμένοι υφηγητές, ονομάζονται αναπληρωτές καθηγητές.

Ποιος κύριος συνάδελφος θέλει να μιλήσει επί αυτής της τροπολογίας;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Βερυβάκη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Δεν ξέρω εάν είναι αυτή που αφορά τους επίκουρους καθηγητές η οποία είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 504 και ειδικό 31...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι άλλη αυτή, κύριε Βερυβάκη. Είναι, όμως, συναφής. Συνεχίστε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Μιλάμε για την τροπολογία με γενικό αριθμό 504 και ειδικό 31;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Βερυβάκη, είναι συναφής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Είναι συναφής.

Πρέπει να πω, κύριε Πρόεδρε, τα εξής. Ακούω εδώ μύδρους κατά του βασικού νόμου των ΑΕΙ, δηλαδή, του νόμου - πλαισίου. Βεβαίως, όπως αντιλαμβάνεσθε, δεν αποδέχομαι καθόλου όλα αυτά τα οποία λέγονται. Παρά ταύτα, μπορώ να πω ότι υπάρχουν σημεία τα οποία θέλουν διόρθωση. Ένα από αυτά είναι ακριβώς αυτό που αναφέρεται στους τότε υφηγητές ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τους εντεταλμένους υφηγητές.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ:... οι οποίοι πραγματικά -διότι ήταν πολύ γενικές οι αρχές εντός των οποίων έτεινε ο νόμος να υπαγάγει το πανεπιστημιακό προσωπικό και ίσως αδίκησε μερικούς από αυτούς- έμειναν έκτοτε ως υφηγητές και δεν προκηρύχθηκε η έδρα τους καθόλου και συνεπώς βρίσκονται πάνω από εικοσαετία ουσιαστικά στον αυτό βαθμό.

Η πρόταση είναι, αυτοί οι υφηγητές, οι οποίοι είναι και επίκουροι καθηγητές, να ονομαστούν άμισθοι καθηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, για να μην εξαντληθούμε σε συζητήσεις, αυτήν την τροπολογία τη δέχσεθε και με ποια διατύπωση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τη δέχομαι, κύριε Πρόεδρε, όπως είναι διατυπωμένη, αλλά στο τέλος η φράση "ονομάζονται καθηγητές αλφα βαθμίδας", να αναδιατυπωθεί "ονομάζονται άμισθοι καθηγητές".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μου κάνει εντύπωση που ο κύριος Υπουργός δέχεται και τις δύο αυτές τροπολογίες τη 547 και τη 504, ενώ λένε άλλα πράγματα αντίθετα η μία από την άλλη. Τίποτε άλλο, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τασούλα, συζητούμε την πρώτη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ναι, το κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μια στιγμή, γιατί δημιουργείτε μία εντύπωση.

Είναι δύο τροπολογίες. Η μία λέει, άμισθοι επίκουροι καθηγητές, οι οποίοι διατελούν ή διετέλεσαν διευθυντές κρατικών κλινικών ή κλινικών του ΕΣΥ, υπηρέτησαν ως εντεταλμένοι υφηγητές, ονομάζονται αναπληρωτές καθηγητές και με το ίδιο περιεχόμενο, αλλά βάζοντας προϋπόθεση εικοσαετούς υπηρεσίας, αλλά ζητεί να

ονομάζονται καθηγητές είναι του κ. Βερυβάκη. Είναι ταυτόσημες, με την προϋπόθεση εικοσαετίας.

Ο κύριος Υπουργός να απαντήσει τι θέλει εξ αυτών.

Και η Βουλή εν συνεχεία θα αποφασίσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, να την υπαγορεύσω καθ' ολοκληρίαν, για να αποσαφηνισθεί: "Στους από εικοσαετίας άμισθους υφηγητές, σήμερα άμισθους επίκουρους καθηγητές, οι οποίοι έχουν διατελέσει διευθυντές κρατικών κλινικών ή εντεταλμένοι υφηγητές και εφόσον στην ειδικότητά τους δεν έγινε εκλογή καθηγητή με ανοικτή διαδικασία, αλλά μόνο με εξέλιξη, απονέμεται ο τίτλος του άμισθου καθηγητή."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία όπως τη διέτυπωσε ο κύριος Υπουργός;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η τροπολογία έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Επί της υπ' αριθμόν 544 τροπολογίας, ο κ. Βρεττός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για μία τροπολογία, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, που έχει σκοπό να υπαχθεί στην κατηγορία των δικαιούχων ένταξης μετά από κρίση στη βαθμίδα του λέκτορα το ιατρικό προσωπικό των πανεπιστημιακών νοσοκομείων Αιγινιτείου και Αρεταλείου, που δεν είναι μέλη Δ.Ε.Π. και μάλιστα το προσωπικό που έχει αποκτήσει διδακτορικό δίπλωμα ή δεν έχει αποκτήσει ακόμη διδακτορικό δίπλωμα, αλλά πρόκειται να αποκτήσει τα προσεχή χρόνια.

Νομίζω ότι πρόκειται για μία πρόταση, η οποία είναι δίκαιη, αναβαθμίζει το προσωπικό των δύο αυτών νοσοκομείων και θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να την κάνετε δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παπαδάτος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω συνυπογράψει με τον κ. Βρεττό την τροπολογία.

Νομίζω ότι για λόγους γενικότερους, σε σχέση με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε, αλλά και με σύμφωνη γνώμη των αιτούντων, θα πρέπει να γίνει δεκτό, γιατί είναι ένα δίκαιο αίτημα, με την προϋπόθεση ότι έχουν διδακτορικό ή θα αποκτήσουν διδακτορικό εντός έτους. Νομίζω ότι είναι το πιο σωστό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Βρεττός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε που ζητώ ξανά το λόγο. Νομίζω, όμως, ότι ένας χρόνος είναι πολύ λίγος, για να περιορίσουμε αυτό το προσωπικό, που κάνει διδακτορικό. Γιατί όπως ξέρετε, για να γίνει ένα διδακτορικό χρειάζονται τρία και τέσσερα χρόνια. Συνεπώς, εάν το περιορίσουμε στον ένα χρόνο, σημαίνει ότι ορισμένοι άνθρωποι οι οποίοι θα πάρουν διδακτορικό, θα κοπούν, χωρίς να προλάβουν να κριθούν. Προτείνω, λοιπόν, το λιγότερο δύο χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε για το ένα έτος. Και θα ήθελα να αναδιατυπωθεί στο σύνολό της η τροπολογία ως εξής: "Το ιατρικό προσωπικό, που υπηρετεί σε οργανικές θέσεις των πανεπιστημιακών νοσοκομείων Αιγινιτείου και Αρεταλείου και έχει ή θα αποκτήσει διδακτορικό δίπλωμα, έχει το δικαίωμα, εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος, να προκηρύξει τη θέση του, με ανοικτή διαδικασία, μία μόνο φορά, μετά από κρίση, στη βαθμίδα του λέκτορα, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, του ν. 1268/1982, όπως τροποποιήθηκε με το εδάφιο α' της παραγράφου 6 του άρθρου 79 του νόμου 1566/1985, σε αυτοδίκαια συνιστώμενη οργανική θέση ή εφόσον δεν υπάρχει, σε συνιστώμενη αυτοδίκαιως προσωποπαγή θέση."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Βρεττός έχει

το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περίμενα ο κύριος Υπουργός να καταλάβει -πιστεύω ότι το έχει καταλάβει- ότι ο ένας χρόνος είναι πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα, τέτοιο που αποκλείει ανθρώπους οι οποίοι έχουν τις δυνατότητες να ενταχθούν και αυτοί στην κατηγορία των λεκτόρων.

Θα ήταν άδικο αφού σήμερα ψηφίζουμε μια τέτοιου είδους τροπολογία να αποκλείσουμε τους ανθρώπους αυτούς.

Συνεπώς, επιτρέψτε μου να επιμείνω, κύριε Πρόεδρε, ότι θα πρέπει τουλάχιστον το ένα έτος να γίνει δύο έτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εφόσον τη δέχεσθε, κύριε Υπουργέ, το θέμα δεν είναι το έτος ή η διετία. Νομίζω ότι χρειάζεται η διετία εφόσον κάνουν διδακτορικό. Λογικό είναι αυτό που σας λέει ο κύριος συνάδελφος. Θα μπει η διετία;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είναι φωτογραφική διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε κ. Παπαδημητρίου, πού την είδατε τη φωτογραφική διάταξη;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Ειδικεύουμε και εξειδικεύουμε το θέμα σε υπηρετούντες σε συγκεκριμένους χώρους. Αυτό νομίζω ότι είναι προσβολή για τον τρόπο που νομοθετούμε σήμερα. 'Η θα το γενικεύσουμε το θέμα στη χειρότερη περίπτωση για να το αποδεχτούμε, διαφορετικά δεν το αποδεχόμαστε. Γιατί εμείς κάναμε μία παρατήρηση στο άρθρο 3 παράγραφος 1 η οποία το κατέβαζε από επτά χρόνια σε πέντε χρόνια, αλλά με μετρήσιμα αντικειμενικά στοιχεία και δεν έγινε δεκτή και ερχόμαστε τώρα να αποδεχόμαστε φωτογραφικές διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εάν κατάλαβα καλά οι συνάδελφοι που το προτείνουν αυτό επικαλούνται την ιδιαιτερότητα των δύο πανεπιστημιακών νοσοκομείων.

Εν πάση περιπτώσει ερωτάται το Τμήμα και όσοι θέλουν το ψηφίζουν και όσοι δε θέλουν το καταψηφίζουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπτε θα ήθελα να δώσω μία διευκρίνιση για τον κύριο συνάδελφο.

Κύριε συνάδελφε, είναι τα μοναδικά πανεπιστημιακά νοσοκομεία. Δεν υπάρχουν άλλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι γνωστό αυτό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμ. 544 τροπολογία, με τη διαφορά της διετίας, κύριε Υπουργέ, αντί έτους;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η υπ' αριθμ. 544 τροπολογία έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ορίστε κ. Αλευρά έχετε το λόγο, για την υπ' αριθμ. 547 τροπολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην τροπολογία 547 θα ήθελα να κάνω την παρατήρηση, επειδή είχα μια επαφή με ανθρώπους που υπάρχουν στην κατηγορία των άμισθων επικούρων και οι οποίοι έχουν υψηλές και έχουν και τα επιστημονικά προσόντα, υπάρχει η θέση, η άποψη και αυτήν υποστηρίζω, ότι θα πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα εφόσον υπάρχει η συμπλήρωση ενός χρονικού διαστήματος, μιας δεκαετίας για παράδειγμα σε θέση διευθυντού κρατικών κλινικών ή κλινικών του ΕΣΥ, να κριθούν από μία αρμόδια επιτροπή για την ένταξή τους στο ΔΕΠ.

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να έχω την προσοχή σας. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι υποστηρίζω την άποψη με βάση αυτήν την τροπολογία. Η τροπολογία αυτή τους δίνει τη δυνατότητα να ονομασθούν αναπληρωτές καθηγητές. Είναι άμισθοι πάντα και αυτός ο τίτλος είναι τιμητικός. Από και πέρα, όμως, οι άνθρωποι αυτοί έχουν τα επιστημονικά προσόντα, έχουν υψηλές και διεκδικούν το δικαίωμα να μπορέσουν να κριθούν από τις σχετικές διαδικασίες κρίσεις για να καταλάβουν θέση στο ΔΕΠ, στο διδακτικό προσωπικό των πανεπιστημίων. Αυτό το αίτημα

υποβάλλω και εγώ προς εσάς, κύριε Υπουργέ.

Χρειάζεται να το επαναλάβω για τρίτη φορά, κύριε Υπουργέ; **ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):** Έχει υπόψη του ο Υπουργός την τροπολογία αυτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έκανα μία τροποποίηση αλλά δεν ξέρω αν την άκουσε τελικά ο κύριος Υπουργός.

Υποβάλλω το αίτημα, κύριε Υπουργέ, -σας το λέω ξανά- σ' αυτήν την κατηγορία των άμισθων επικούρων να δοθεί η δυνατότητα να κριθούν για ένταξη στο ΔΕΠ εφόσον έχουν τα επιστημονικά προσόντα και έχουν και μία προϋπηρεσία ως πούμε για παράδειγμα δέκα χρόνια σε θέσεις διευθυντών κρατικών κλινικών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε δεν την αποδέχομαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν το αποδέχεται ο κύριος Υπουργός. Μη συζητούμε, λοιπόν, περισσότερο το θέμα αυτό, γιατί όποιος έχει προσόντα, προκηρύξεις θέσεων γίνονται, προσέρχεται και συμμετέχει.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Είναι σκανδαλώδες αυτό που γίνεται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας ενοχλεί αυτή η διαδικασία, για τον εξής λόγο. Προχθές ψηφίστηκε ολόκληρο νομοσχέδιο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Σας έδωσα το λόγο επί της τροπολογίας, όχι επί της διαδικασίας.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι η τροπολογία με αριθμό 547 δε γίνεται δεκτή. Έτσι δεν είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν γίνεται δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εκ των τροπολογιών που έχουν υποβληθεί, εφόσον δεν προβλέπεται δαπάνη, δεν εισάγονται. Εκ των άλλων, έχουν δικαίωμα να υποστηρίξουν οποιαδήποτε εξ αυτών, όποιοι θέλουν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο. Να πείτε επί ποιας τροπολογίας θα μιλήσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω επί δύο τροπολογιών, την 744 και την 745. Θα υποστηρίξω πρώτα την τροπολογία με αριθμό 745.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σύνομα σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μιλάω, λοιπόν, για την τροπολογία με αριθμό 745. Πρόκειται για μια κατηγορία φοιτητών, σπουδαστών στο εξωτερικό το 1989 έως 1991 με σοβαρά προβλήματα υγείας. Υπήρχε ο αντίστοιχος νόμος, ήρθε μετά ο επόμενος νόμος και στήρησε το 1994 τη δυνατότητα στους σπουδαστές αυτούς να μεταγράφονται χωρίς εξετάσεις στα ελληνικά πανεπιστήμια. Όταν μιλάμε για παθήσεις εννοούμε τυφλούς, κωφάλαλους, πάσχοντες από κακοήγη νοσήματα, λευχαιμίες, νεανικό διαβήτη κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ).

Προτείνουμε να υπάρξει μεταβατική διάταξη, η οποία να καλύψει αυτήν την κατηγορία για την περίοδο εκείνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Υπουργέ, κάνετε δεκτή την τροπολογία;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση αυτή κατ' αρχήν μας βρίσκει σύμφωνους. Υπάρχουν, όμως, συγκεκριμένα τεχνικά θέματα, τα οποία η νομική μας υπηρεσία εξετάζει, γιατί η διαδικασία διαπίστωσης αυτών των θεμάτων είναι ένα πολύπλοκο θέμα. Εμείς δεσμευόμαστε, σε επόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που θα έρθει σύντομα, να φέρουμε εδώ διάταξη η οποία βασίζεται σ' αυτήν την πρόταση τροπολογίας, τροποποιημένη από τις νομικές μας

υπηρεσίες, για να είναι και υλοποιήσιμη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο επί της δεύτερης τροπολογίας που θέλετε να αναπτύξετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Η τροπολογία με αριθμό 744 αφορά μία κατηγορία υπαλλήλων, στους οποίους αναγνωρίστηκε με το ν. 2413/96 η προϋπηρεσία σε διάφορες υπηρεσίες μισθολογικά και δεν αναγνωρίζεται βαθμολογικά. Πιστεύουμε ότι για να λυθεί το ζήτημα αυτό θα πρέπει να γίνει δεκτή αυτή η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Την τροπολογία με γενικό αριθμό 744 και ειδικό 69 την κάνετε δεκτή, κύριε Υφυπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, όσοι θέλετε να πάρετε το λόγο επί των τροπολογιών θα τον πάρετε όλοι, μην στεναχωριέστε.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της τροπολογίας με αριθμό 503.

Ο κ. Κατσικόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την τροπολογία αυτή ζητάμε, για τους φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό -αναγνωρισμένων σχολών, δηλαδή, και τμημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης -και οι οποίοι κατάγονται από τους σεισμόπληκτους Νομούς της Κοζάνης, των Γρεβενών, της Φωκίδας, της Αχαΐας και των Ιωαννίνων, να μεταγράφονται, ύστερα από δική τους αίτηση κατ' εξαίρεση σε αντίστοιχες σχολές ή τμήματα του εσωτερικού με κάποιες προϋποθέσεις, δηλαδή, να φοιτούσαν κατά το χρόνο που έγιναν οι σεισμοί στις αντίστοιχες σχολές και να έχουν περατώσει με επιτυχία το πρώτο έτος ή τα δύο πρώτα εξάμηνα των σπουδών τους.

Για κάποιους λόγους συγκεκριμένους, που αναφέρονται στην τροπολογία -να μην τους αναφέρω εγώ- δημιουργήθηκαν πάρα πολλά και σοβαρά προβλήματα στις οικογένειές τους με τους σεισμούς. Γι' αυτό άλλοι αναγκάστηκαν να διακόψουν τις σπουδές τους και άλλοι δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να ανταπεξέλθουν.

Γι' αυτούς τους λόγους, λοιπόν, ζητάμε με την τροπολογία μας, να μεταγράφονται κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, στο εσωτερικό οι φοιτητές που κατάγονται από αυτούς τους νομούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σημαιοφορίδης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΙΔΗΣ: Παρεμβαίνω, κύριε Πρόεδρε, επειδή συμπωματικά από τους όμορους Νομούς Κοζάνης και Γρεβενών δεν υπάρχει συνάδελφος εδώ.

Μιλάμε για ένα σύνολο φοιτητών, κύριε Υπουργέ, που συμπορούνται ολικά από όλους αυτούς τους νομούς γύρω στους τριάντα, όσοι εναπέμειναν. Είναι οι Νομοί Ηλείας, Αχαΐας, Γρεβενών, Κοζάνης. Μιλάμε για έναν αριθμό τριάντα φοιτητών.

Τι ζητούν αυτοί οι άνθρωποι; Να ισχύσει, ό,τι ισχύσε και σε άλλους. Αρχή ισονομίας και ισοπτίας. Και επειδή δε δημιουργείται κανένα σοβαρό πρόβλημα όταν τριάντα παιδιά θα κατανεμηθούν σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας, νομίζω ότι το πνεύμα ισοδικίας πρέπει να πρυτανεύσει και τουλάχιστον να απαλύνει τις οικογένειες που επλήγησαν τόσο σκληρά από τη θεομηνία τη γνωστή των σεισμών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να διευκρινίσουμε τα εξής: Πρώτα-πρώτα, δεν αναφερόμαστε στους νομούς στο σύνολό τους, αλλά μόνο στις σεισμόπληκτες περιοχές, όπου υπάρχει και πιστοποίηση

αυτών των ανθρώπων ότι έχουν γκρεμισμένα σπίτια.

Πρέπει να σας ενημερώσω ότι στην Αιγιάλεια αυτήν τη στιγμή εξακολουθούν να υπάρχουν τριακόσιες οικογένειες σε containers. Υπάρχει πάρα πολύς κόσμος που έχει σοβαρά προβλήματα.

Πιστεύω ότι πρέπει να δείξει η Κυβέρνηση κοινωνική ευαισθησία απέναντι σε νέους ανθρώπους, οι οποίοι επιθυμούν τη μόρφωση και την απόκτηση τίτλων σπουδών, μέσα από ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες. Πράγματι, ο αριθμός είναι πάρα πολύ μικρός και τα πιστοποιητικά τεκμηρίωσης του δικαίου για να πετύχει τη μεταγραφή σαφώς θα είναι αυστηρά ελεγμένα.

Θα θέλαμε από τον κύριο Υπουργό να δείξει ιδιαίτερη προσοχή για να βοηθήσουμε κάποιους, όπως παράλληλα είχαν βοηθήσει στο παρελθόν άλλοι του συνάδελφοι τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα μπορούσα να προσθέσω και τους πλημυροπαθείς Νομούς, όπως της Ξάνθης και της Κορίνθου.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δε θα ήθελα να απαντήσω εκτενώς.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Του Αιγίου δεν είναι απλώς τυπικό, είναι και ουσιαστικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δε γίνεται δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ποιος εκ των συναδέλφων θέλει να αναπτύξει την τροπολογία του;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Αδαμόπουλε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Θα αναπτύξω την τροπολογία με γενικό αριθμό 736 και ειδικό αριθμό 68.

Αναφέρομαι σ' ένα θέμα πολύ μεγάλο, που είναι ο πανελλήνιος διαγωνισμός μουσικών που έγινε τον Οκτώβριο του 1995, με γραπτές και προφορικές εξετάσεις. Εξετάστηκαν τέσσερις χιλιάδες άτομα, επέτυχαν εξακόσια έξι, έχουν προσληφθεί διακόσια ενενήντα επτά μέχρι τώρα και απομένουν από το διαγωνισμό αυτό τριακόσια εννιά άτομα, που μετείχαν και είναι επιτυχόντες. Και βεβαίως, άλλος διαγωνισμός δεν μπορεί να γίνει από τη μία μέρα στην άλλη και υπάρχουν κενά στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Θέλω, μέσα από αυτήν τη διαδικασία, να υπάρξει μία δέσμευση του Υπουργού, εάν θα προσληφθούν αυτοί οι άνθρωποι. Να μας πείτε κύριε Υπουργέ τι προβλέπεται για τη νέα περίοδο 97-98 και εν πάση περιπτώσει, όσοι θα εναπομείνουν, αν θα διοριστούν πρώτα από όλους και μετά να γίνει διαγωνισμός.

Πιστεύω ότι η τροπολογία είναι γενική. Δεν έχει καμία σχέση με φωτογραφίες. Οι άνθρωποι αυτοί αγωνίστηκαν, μέσα από ένα σύνολο τεσσάρων χιλιάδων ατόμων. Μιλάμε για αναβάθμιση της εκπαίδευσης και για νέα δομή στα σχολεία και νομίζω ότι η μουσική πραγματικά αναβαθμίζει την εκπαίδευση.

Θα ήθελα σήμερα ο κύριος Υπουργός να μας πει, τι προγραμματισμός έχει γίνει για το 1997-1998, αλλά και τι σκέπτεται να γίνει για να ικανοποιηθεί το αίτημα, διότι συνταγματική επιταγή επιβάλλει να προσληφθούν αυτοί που πέτυχαν στο διαγωνισμό. Ήδη λήγει ο χρόνος μέσα στον οποίο θα έπρεπε να έχουν προσληφθεί. Έχουν περάσει σχεδόν δύο χρόνια. Θα υπάρξει παράταση αυτού του πίνακα, ώστε να γνωρίζουν αυτοί οι άνθρωποι τότε θα διορισθούν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δε γίνεται δεκτή αυτή η τροπολογία διότι κατ'αρχήν είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που οι διαγωνισμοί από τους οποίους προκύπτουν πίνακες ενιαίας διάρκειας γίνονται ετηρηίδα. Ήδη ισχύει ακόμη και έχει δοθεί

παράταση μέχρι 31.12.1997. Εντός του Αυγούστου θα διορισθούν περίπου εξήντα. Κρατάμε και κάποια κενά διότι θα προκύπτουν από τα πανεπιστήμια από τις σχολές μουσικολογίας κάποιοι οι οποίοι θα πρέπει να διοριστούν. Εάν αντιμετωπίζουμε το ενδεχόμενο έλλειψης, τότε ίσως να κρατήσουμε τον πίνακα λίγο παραπάνω.

Ειλικρινά, όμως, διαφωνώ με τη φιλοσοφία. Αποδέχομαι να το δω μόνο κάτω από την ανάγκη αποφυγής νέου διαγωνισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αδαμόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Αντιλαμβάνομαι ότι οι δημοσιονομικές συνθήκες είναι τέτοιες, ώστε δεν καλύπτονται τα κενά της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που είναι πολύ μεγαλύτερα από τον αριθμό των εξήντα ή από τον αριθμό των εκατό που διαβεβαίωσε ο κύριος Υπουργός ότι θα διορισθούν τον Αύγουστο.

Γνωρίζουμε ότι ένας διαγωνισμός χρειάζεται μεγάλο οικονομικό κόστος και κάποιο χρόνο. Ο πίνακας λήγει στις 31.12.1997. Προτίθεται ο Υπουργός τουλάχιστον να δώσει μια παράταση για ένα χρόνο αυτού του πίνακα για να δούμε τι θα γίνει με τους υπόλοιπους τριακόσιους που μένουν αδιόριστοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Νομίζω ότι ο κύριος Υφυπουργός δεσμεύθηκε να δει το θέμα.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακριβώς, είπα ότι θα δούμε τι θα γίνουν οι "τριακόσιοι" εναπομείναντες της μουσικής και αν θα παραταθεί για ένα χρόνο ο πίνακας, όχι, όμως, με βάση τη φιλοσοφία που αναπτύσσει ο αγαπητός συναδέλφος, δηλαδή, της επετηριδοποίησης ενός πίνακα επιτυχόντων, αλλά μόνο κάτω από την ανάγκη να διορισθούν και άλλοι και δεν προλαβαίνουμε να κάνουμε ένα νέο διαγωνισμό, διότι πάντοτε πρέπει να βγάζουμε στην επιφάνεια τους αρίστους σε κάθε ειδικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Παπαδημητρίου έχει τον λόγο. Ποια τροπολογία θέλετε να αναπτύξετε, κυρία Παπαδημητρίου;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Τις τροπολογίες με γενικό αριθμό 511 και 756. Η 511 είναι τροπολογία της συναδέλφου, κ. Ανουσάκη. Δεν τη βλέπω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, έχετε τον λόγο, αν και το να αναπτύξετε τροπολογία άλλου συναδέλφου είναι λίγο αδόκιμο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είδα αυτήν την τροπολογία και θεωρώ χρέος μου να την υποστηρίξω. Αφορά τις μετεγγραφές τέκνων πολυτέκνων που έχουν περάσει όλα τα μαθήματα σε πανεπιστήμια της αλλοδαπής στο πρώτο και στο δεύτερο έτος. Να μπορούν να μετεγγραφόνται σε ελληνικά πανεπιστήμια χωρίς εξετάσεις. Με τις τελευταίες εξετάσεις που έγιναν στη Θεσσαλονίκη απεδείχθη ότι δεν είναι και τόσο αξιοκρατικά τα πράγματα και ούτε οι εξετάσεις γίνονται με τόσο αξιολήπτο τρόπο. Ήδη γνωρίζουμε ότι όσοι μηδενίστηκαν από την ειδική επιτροπή για τις λέξεις-κλειδιά των πρώτων σελίδων προσέφυγαν στο Συμβούλιο Επικρατείας το οποίο αποφάσισε ότι κακώς εκρίθησαν από την επιτροπή και όχι από τους εξεταστές. Άρα, φοιτούν όλοι. Τινές εξ αυτών είναι τέκνα ανθρώπων που δε θα έπρεπε να είχαν αποδεχθεί τη φοίτησή τους έστω και αν νομίμως φοιτούν. Θεωρώ ότι κάτι οφείλουμε να κάνουμε για τους πολυτέκνους. Είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε γι' αυτούς τώρα μάλιστα που κόπηκαν και τα επιδόματα. Παρακαλούμε τον κύριο Υπουργό να δεχθεί την τροπολογία της συναδέλφου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δυστυχώς, δεν μπορώ να δεχθώ την τροπολογία της κ. Ανουσάκη, που τόσο συναισθηματικά τη στηρίζατε. Ξέρετε ότι έχουμε σοβαρό πρόβλημα με τις μετεγγραφές. Ήδη βρισκόμαστε σε μία φάση ωρίμανσης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης με την οποία καταρρίπτονται οι φραγμοί για την τριτοβάθμια

εκπαίδευση και το μέτρο αυτό καταλαμβάνει όχι μόνο τους πολυτέκνους αλλά και όλους τους Έλληνες.

Επομένως, δε θέλουμε να κάνουμε καμιά εξαιρετική μεταχείριση ή να επαναφέρουμε ένα καθεστώς εν όψει της μεταρρύθμισης.

Εδώ θα ήθελα να σας θυμίσω, βέβαια, τι έγινε και με το θέμα των μεταγραφών για λόγους υγείας, που κυβερνούσε τότε η Νέα Δημοκρατία και μένα νόμο, τον ν.1966/91, κατήγγινε το δικαίωμα της μεταγραφής. Διότι υπήρξαν πάρα πολλά σκάνδαλα, με κορυφαίο σκάνδαλο έναν καθηγητή της ιατρικής που εμφυτεύσε καρκινικό κύτταρο στο παιδί του, για να του δώσει πιστοποιητικό ότι πάσχει από καρκίνο του δέρματος και να το μεταγράψει σε πανεπιστήμιο της χώρας. Έκτοτε, λοιπόν, η Κυβέρνηση τότε -που ήταν η δική σας- κατήγγινε όλα αυτά ως διαδικασίες ντροπής, τα οποία προσέβαλαν βέβαια σε πολύ μεγάλο βαθμό τους υπολοίπους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Των πολυτέκνων είναι άλλο. Δεν μπορούν να εμφυτεύσουν παιδιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θέλω να πω, ότι όλα είναι όμοια. Απλούστατα σας είπα, ότι δε θέλουμε να κάνουμε εξαιρέσεις, εν όψει μιας γενικής μεταρρύθμισης που πραγματικά δίνει το δικαίωμα της ανοικτής και ευέλικτης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και θα σταματήσει τη φοιτητική αιμορραγία στο εξωτερικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται επί της τροπολογίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι, κύριε Χωματά.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται, να προσθέσω κάτι για την πρώτη ακόμα, επ' αυτής της τροπολογίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Νομίζω, ότι είναι ένα θέμα το οποίο έχει εξαντληθεί μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, έχει πολυσυζητηθεί και με επίκαιρες ερωτήσεις και με επερωτήσεις και πάνω σε τροπολογίες.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ναι, αλλά παραμένει η πολιτική κινήτρων υπέρ των πολυτέκνων. Ήθελα να μάθω, αν καταργείται και αυτή ολοσχερώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα μπαίνουν τώρα ελεύθερα στα πανεπιστήμια. Θα ανοίξουν τα πανεπιστήμια.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θα ήθελα πραγματικά την προσοχή σας, κύριε Υπουργέ και κύριε Πρόεδρε. Και θα απευθυνθώ σε σας, γιατί θέλω επιτέλους να καταλάβω το δικαίωμα του απλού Βουλευτή, αν είναι διακοσμητικός ή όχι. Έχω καταθέσει μια τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η επόμενη τροπολογία σας ποια είναι;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Αυτό σας λέω. Έχω αρχίσει, εισηγούμενη την επόμενη. Είναι η τροπολογία 756/75.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εισερχόμαστε, λοιπόν, στην τροπολογία με γενικό αριθμό 756 και ειδικό 75.

Ορίστε κυρία Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Την τροπολογία αυτήν την κατέθεσα στο προηγούμενο νομοσχέδιο του κ.Αρσένη. Μου είπε, ότι θα το δει στο πολυνομοσχέδιο που θα ήρχετο πολύ σύντομα, αλλά δεν ήλθε. Έρχεται σήμερα αυτό το νομοσχέδιο. Είναι κάτι το οποίο εισηγήθηκε ο κ.Γιέμπος, όταν ήταν πρύτανης, από τον καιρό του κ.Παπανδρέου ως Υπουργού και αφορά τη δυνατότητα λειτουργίας του ΔΙΚΑΤΣΑ σε μια πιο πλατιά μετάφραση από αυτήν του υπάρχοντος νόμου, που εξισώνει τα master των νομοταγών και αναγνωρισμένων ξένων πανεπιστημίων με τα master που δίνονται στην Ελλάδα. Πρόκειται για master το οποίο με την προτροπή της Κοινότητας και τη συνεργασία δέκα πέντε πρώτης τάξεως πανεπιστημίων της Ευρώπης, δίδεται στον τομέα του περιβαλλοντικού management, για διαχείριση περιβάλλοντος και αφορά διείσδυση περιβαλλοντικής θεώρησης σε ένα κολοσσιαίο γνωστικό αντικείμενο, δικηγόρους, γιατρούς, αρχιτέκτονες κ.λπ. Αυτά τα παιδιά, λοιπόν, βγαίνουν για τέταρτη χρονιά, χωρίς να αναγνωρίζονται από το ΔΙΚΑΤΣΑ. Διότι τα διπλώματα

δίδονται από ενώσεις πανεπιστημίων, associations, που μεταφράζει το ΔΙΚΑΤΣΑ εταιρείες και αναρωπιέται αν είναι κερδοσκοπικές, ενώ είναι δεκαπέντε αναγνωρισμένα πανεπιστήμια. Όλη η σύγκλητος είναι σύμφωνη, οι σύμβουλοι του κυρίου Υπουργού είναι σύμφωνοι, το ΔΙΚΑΤΣΑ είναι σύμφωνο και χρειάζεται μια μικρή διάταξη. Το θεωρώ απαραίτητο, ότι αναβάλλεται στο μέτρο που υπάρχουν ήδη πτυχούχοι που δεν παίρνουν το επίδομα του master στο ελληνικό Δημόσιο ή υπάρχουν άλλα παιδιά που θέλουν και δικαιούνται να επκαλεστούν αυτό τον τίτλο τους. Δε βλέπω γιατί να μην υιοθετηθεί σήμερα και όχι στο τρίτο νομοσχέδιο, όπως μου εισηγήσθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συνηγορήσω στην τροπολογία της κ. Παπαδημητρίου, γιατί έχουμε πράγματι μια περίπτωση κλασική όχι στενόμευαλης αντίληψης του ΔΙΚΑΤΣΑ, στην οποία μας έχει συνηθίσει, αλλά πραγματικά μεταφραστικής αδυναμίας. Δεν μπορεί να αντιληφθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ, ότι οι ενώσεις αναγνωρισμένων πανεπιστημίων δίνουν τίτλους που είναι οπωσδήποτε ισότιμοι με τους τίτλους που δίνει το κάθε πανεπιστήμιο χωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι γεγονός ότι αυτό που θα πω δεν έχει καθόλου σχέση με το χαμόγελο του κ. Κουντάκη, ο οποίος είχε προετοιμάσει και τον Υπουργό και μένα, μη τυχόν μεταβληθεί σε "κουρελού" και αυτό το νομοσχέδιο, με τις άπειρες τροπολογίες.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Την έχει υπογράψει και ο κ. Κουντάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αλλά εγώ, πραγματικά, δεν μπορώ να αθετήσω εκ πλαγίου την υπόσχεση του κυρίου Υπουργού προς εσάς ότι αυτό σύντομα θα το εξετάσει και θα το φέρει με το νομοσχέδιο της ειδικής αγωγής που θεωρείται και ως νομοσχέδιο "σκουπά", γιατί περιλαμβάνει ρυθμίσεις πολλών εκκρεμών θεμάτων.

Γι' αυτό, δεν μπαίνω και στην ουσία. Δεν συμφωνώ, δεν αντικρούω, δεν κάνω τίποτα επί της ουσίας της προτεινόμενης τροπολογίας. Εγώ θα υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό, να μην αθετήσει την υπόσχεσή του και να το εξετάσει.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Στο μισθολόγιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δε νομίζω για το μισθολόγιο, αλλά για την ειδική αγωγή ελπίζω. Εξάλλου, έχετε όλοι ενημερωθεί για την ενδεχόμενη "καταιγίδα νομοσχεδίων" εντός του Αυγούστου, που ούτε και αυτό αληθεύει, διότι από τον Αύγουστο ξεκινάει και κάποια άλλα νομοσχέδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αφήστε τις καταιγίδες τώρα, κύριε Υπουργέ. Τέτοια ώρα καταιγίδες; Αφήστε τις.

Ορίστε, κύριε Στρατάκη, έχετε το λόγο. Ποια τροπολογία θέλετε να αναπτύξετε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάω για την τροπολογία με γενικό αριθμό 558 και ειδικό 51 που έχω καταθέσει μαζί με άλλους συναδέλφους.

Θέλω να υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό ότι γι' αυτήν την τροπολογία που υπήρχε και σε προηγούμενο νομοσχέδιο, υπήρχε η δέσμευση του ότι θα την έκανε δεκτή σε επόμενο νομοσχέδιο αφού στο μεταξύ θα είχε την ευχέρεια να τη μελετήσει.

Αναφέρεται η τροπολογία, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, σ' έναν πολύ ελάχιστο αριθμό ανθρώπων που υπερεπαρκούν τα δάκτυλα του ενός χεριού για να μετρηθούν και που έχουν υπηρετήσει και υπηρετούν σήμερα στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, στα ΤΕΙ, ως καθηγητές ωρομίσθιοι και, όμως, δεν έχουν τη δυνατότητα, αν και έχουν στο Δημόσιο πάνω από δεκαοκτώ και είκοσι χρόνια, να στοιχειοθετήσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Προτείνεται με αυτήν την τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, να γίνει δεκτό να ορισθούν

με σύμβαση αορίστου χρόνου, ώστε αφού έχουν στο Δημόσιο πάνω από δεκαοκτώ χρόνια συνολικά, να μπορούν να στοιχειοθετήσουν στο μέλλον συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Νομίζω ότι είναι ένα δίκαιο αίτημα. Είναι άνθρωποι που έχουν υπηρετήσει από πολλές πλευρές και σε πολλές περιπτώσεις την πολιτεία και το κράτος. Νομίζω ότι τους αξίζει αυτή η δικαίωση, αφού ήδη υπηρετούν στο δημόσιο τομέα και στα εκπαιδευτικά αυτά ιδρύματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο επί της τροπολογίας του κ. Στρατάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν μπορεί να γίνει δεκτή για δύο λόγους. Είναι τροπολογία η οποία ζητεί συνταξιοδοτική ρύθμιση. Επίσης, με την τροπολογία αυτή, ζητείται ωρομίσθιοι οι οποίοι παρέχουν εκπαιδευτικές υπηρεσίες, να ενταχθούν στο εκπαιδευτικό προσωπικό των ΤΕΙ. Απορρίπτεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Απορρίπτεται, κύριε Στρατάκη, αλλά όμως μπορείτε να αντιλέξετε επ' αυτών που λέει ο κύριος Υπουργός.

Ορίστε έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Μια μικρή διευκρίνιση θέλω να κάνω. Δε ζητάμε συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Ζητάμε να πάνε με σύμβαση αορίστου χρόνου, τη στιγμή που ήδη υπηρετούν και εργάζονται στα ιδρύματα αυτά. Εν πάση περιπτώσει, έχουν κάπου είκοσι χρόνια υπηρεσίας και όλα αυτά πάνε χαμένα αν δε γίνει δεκτή αυτή η τροπολογία.

Νομίζω ότι είναι δίκαιο το αίτημά τους και παρακαλώ πάρα πολύ, αν είναι δυνατόν, να γίνει δεκτή η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπάρχει κάποιος που θέλει να αναπτύξει κάποια τροπολογία; Κανείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, στη διάρκεια της συζήτησης του άρθρου 3 αν δεν κάνω λάθος, ο κύριος Υπουργός έκανε δεκτή την τροπολογία που πρότενε κατά την παρέμβασή του ο κ. Παπαθεμελής και είπε ότι δεν μπορεί να ενσωματωθεί στο άρθρο 3, διότι δεν είναι απολύτως σχετική, αλλά μπορεί να μπει στις τροπολογίες των Βουλευτών. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 539 και ειδικό 39.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σε ποιο άρθρο θα ενταχθεί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ως αυτοτελής τροπολογία. Να τηβάλουμε ως τελευταία τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε να πείτε κάτι επ' αυτής;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

Απλά κάνουμε δεκτή την τροπολογία με γενικό αριθμό 539 και ειδικό 39 ως έχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κατόπιν αυτού ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 539 και ειδικό 39;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 539 και ειδικό 39 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο, ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου με την αλλαγή στον τίτλο "Εναρξη ισχύος".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο, με την αλλαγή στον τίτλο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο "Εκλογή Διδακτικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις",

έγινε δεκτό κατ' αρχήν και κατ' άρθρο και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Γεωργίας "Τροποποίηση της κειμένης νομοθεσίας για τα γεωργικά και κτηνιατρικά φάρμακα, ρύθμιση χρεών συνεταιριστικών οργανώσεων και άλλες διατάξεις".

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι με απόφαση της 22ας Ιουλίου 1997, θα τεθεί αύριο προς συζήτηση το νομοσχέδιο αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης "Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας- Προσόντα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις".

Στο σημείο αυτό, δέχεσθε, κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.29', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 24 Ιουλίου 1997 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ